Muhammed Isa Davud

UPOZORENJE CIJELOM ČOVJEČANSTVU

TAJNA VEZA

SKRIVENE NITI IZMEĐU MESIHA DEDŽALA, BERMUDSKOG TROKUTA I LETEĆIH TANJIRA

TAJNE NITI IZMEĐU MESIHA DEDŽALA, MISTERIJE BERMUDSKOG TROKUTA I LETEĆIH TANJIRA

Autor Muhammed Isa Davud
Prevod na bosanski: Mr. Mahmut KARALIĆ
Izdavač LIBRIS d.o.o.
Za izdavača:
Said KATICA Recenzenti prevoda dr. Izet TERZIĆ Midhat ef. ČELEBIĆ
Biblioteka ILM
Urednik Izedin ŠIKALO
Lektura i korektura prof. Ahmed MEHIĆ Tehničko uređenje, desig i DTP ZIS art design Štampa BEMUST Za štampariju Mustafa BEĆIREVIĆ
Sarajevo, 2001./1422.h.g.
CIP - Katalogizacija u publikaciji Nacionalna i univerzitetska biblioteka Bosne i Hercegovine, Sarajevo
297: 141.33 248.21
821.411.21-97 DAVUD, Muhammed Isa
Tajne niti između Mesiha Dedžala, misterije Bermudskog trokuta i letećih tanjira / Muhammed Isa Davud ; prevod na bosanski Mahmut Kralić. - Sarajevo : Libris, 2001. - 262 str. ; 20 cm. - (Biblioteka lim)
Bibliografske i druge bilješke uz tekst
ISBN 9958-9516-3-0
COBISS/BiH-ID 9965062

TAJNA VEZA
TAJNE NITI IZMEĐU MESIHA DEDŽALA, MISTERIJE BERMUDSKOG TROKUTA I LETEĆIH TANJIRA

Prevod na bosanski: Mr. Mahmut KARALIĆ

UVOD

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!

“Gospodaru naš, oprosti meni, i roditeljima mojim, i svim vjernicima na dan kad se bude polagao račun!”.[1]

“Gospodaru moj, oprosti meni, i roditeljima mojim, i onome koji kao vjernik u dom moj uđe, i vjernicima i vjernicama, a nevjernicima samo propast povećaj”.[2]

1 Kur’an: Ibrahim, 41.

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!

“Ovo je obznana ljudima i da njome budu opomenuti i da znaju da je

samo On jedan Bog, i da razumom obdareni prime pouku!”[3]

Posveta:

Muhammedu, salallahu alejhi ve sellem, koji je upozorio cijelo čovječanstvo na zlo oličeno u biću Mesiha Dedžala ili drugačije rečeno Antikrista. On nije uputio poziv samo ljudima određenog vremenskog razdoblja (ili određenim kategorijijama ljudi) i nije rekao: “o muslimani”, niti: “o vjernici”, niti je uzvikivao: “o sljedbenici Muhammeda, salallahu alejhi ve sellem”, nego je pozvao cijelo čovječanstvo, pa i više od toga: pozvao je sve ljude i džine.

O ljudi!...

Nije postojalo veće iskušenje na Zemlji otkako je uzvišeni Allah stvorio Ademovo potomstvo od iskušenja Dedžala.

Uzvišeni Allah nije poslao ni jednog vjerovjesnika a da nije upozorio svoj narod na Dedžala.

[3] Kur’an: Ibrahim, 52.

“Ja sam posljednji vjerovjesnik, a vi ste sljedbenici posljednjeg vjerovjesnika, i on (Dedžal) će se, u to nema sumnje, među vama pojaviti. Pa ukoliko se pojavi dok ja budem među vama ja ću ga pobijediti za sve muslimane. Ukoliko se, pak, on pojavi poslije mene svako će se za sebe morati (s njim) suočiti. Poslije mene je Allah jedina uzdanica svakom muslimanu.”[4]

Upućujem specijalan poziv učenjacima i misliocima, a i poziv svakom umnom muslimanu da razmisli o ovom problemu.

Autor

[4] Ovo je dio podužeg hadisa koji je zabilježio Ibn Madže u Sunenu od Ebu Umame i kazao daje vjerodostojan. Također su ga zabilježili i Ibn Huzejme i Hakim.

PREDGOVOR

Moja knjiga Čuvajte se Mesiha Dedžala koji će u osvajanje svijeta krenuti sa Bermudskog trokuta, pobudila je hvala Allahu veliko interesovanje, tako da imam sve manje vremena da odgovorim na stotine pisama i telefonskih poziva od odgovornih ljudi i mislilaca.

Hvala Uzvišenom Allahu, samo dva pisma imala su sadržaj kojim se pokušavaju osporiti navodi u pomenutoj knjizi, što je i razumljivo ako se ima u vidu skromnost (njihovog načina) razmišljanja i rasuđivanja.

Knjiga, Čuvajte se Mesiha Dedžala, sadrži nekoliko osnova zasnovanih na nepobitnim činjenicama sa izuzetkom (hipo)teze o njegovu rođenju i životu kao i utjelovljenju Dedžala dvojnika u slučaju Temima ed- Darija koje sam također najednom mjestu spomenuo samo kao puku teoriju.

Napokon dolazi ova moja knjiga Tajne niti između Mesiha Dedžala, misterije bermudskog trokuta i letećih tanjira, kao korekcija ranijih

teoretisanja navedenih u mojoj prethodnoj knjizi Čuvajte se Mesiha Dedžala, a i kao potvrda već ranije zastupljenih teza.

U knjizi Čuvajte se Mesiha Džedžala su data podrobna objašnjenja o Dedžalovoj taktici u osvajanju intelekta i razuma metodom idejnih i šejtanskih osvajanja,
o njegovim tajnim vezama sa američkim čarobnjakom Devidom Koperfildom, pojašnjenjima iskušenja Mesiha Dedžala kao i vjerovjesničkim nagovještajima bliskosti roka kada će se on pojaviti.

Učenjaci moji, profesori moji i ostali moji čitaoci i čitateljke...

U ovoj knjizi su navedena podrobna objašnjenja o vezi između Mesiha Dedžala, bermudskog trokuta i letećih tanjira... Prije njih ću iznijeti jednu činjenicu koju ću ponuditi općenito svima vama, a posebno gospodi učenjacima: Mesih Dedžal, neka je na njega Allahovo prokletstvo, jedan je od onih kojima je dat rok. On je rođen prije Musaova, alejhis-selam, vremena. On, Allahov prokletnik, uz Iblisa, nije ništa drugo do (Samirija) vlasnik drevnih iskušenja sa teletom u vrijeme Izraelićana. To sam već objasnio nepobitnim dokazima iz Kur'ana. Izučavao sam Tevrat na hebrejskom jeziku, a listao sam ga, također, stranicu po stranicu i to više puta u prevodu na arapski jezik i u njemu nisam našao nikakvog spomena Samirije.

Svi oni koji razumiju vjeru, različite pravce i iskrivljene religije kao i stručnjaci za pitanje jevreja, shvataju da tu postoji tradicionalno neprijateljstvo između jevreja i sljedbenika Samirije, čiji su uzroci nepoznati, osim što stoji u objavama da postoji nešto što se dešavalo u određenim vremenskim epohama...

Međutim, ono što me je dodatno zbunilo i začudilo jeste (kako se čini) svima jasan momenat, meni, pak, trenutno nejasan, a radi se o problemu Samirije i dijaloga koji je vođen između Mesiha i jevreja, čiji se tekst nalazi u osmom poglavlju Johaninog jevanđelja.

“Zbog čega vi ne razumijete moj govor. Radi toga što niste ustanju čuti moje riječi. Vaš otac je Iblis. Strasti vašeg oca želite da upražnjavate. To je ono što je od samog početka bilo pogubno za ljude. On nema nikakve potvrde u istini, jer u njemu istine nema. Kad god izgovori neistinu, on izgovori samo ono što mu je svojstveno, jer je on lažov i otac neistine. Što se, pak, tiče mene, ja govorim samo istinu i zbog toga mi vi ne vjerujete. Ko me od vas može nagovoriti na grijeh?! Pa ako ja govorim istinu zašto mi onda ne vjerujete?!

Onome kome se Allah smiluje taj će slušati moje riječi. Vi ih ne slušate radi toga što ne spadate među one kojima se Allah smilovao. Jevreji su na to dali odgovor i kazali mu: 'Zar mi ne govorimo dobro kada tvrdimo da si ti Samirija i da je sa tobom šejtan?' Isus je odgovorio:

'Sa mnom nije šejtan, moj otac je najplemenitiji, vi mene vrijeđate.

Ja ne tražim slavu. Postoji onaj ko traži i koje bezvrijedan'...”[5]

[5] Johanino jevanđelje, 8. poglavlje, 43-50

Ovo je jedino mjesto u svetim knjigama i Starog i Novog zavjeta gdje je spomenut Samirija.

Jasno je da spominjanje Samirije dolazi u kontekstu onoga što se objavljuje vezano za čovjeka koji je ranije spomenut i događaja između njega i šejtana. Ne odbacuj mogućnost povezanosti između njih ili njegove potpune ili djelimične opsjednutosti šejtanom. To će pojasniti većina činjenica koje navodim u ovoj knjizi, kao

i teza o postanku Dedžala, za što sam našao osnov u vanredno vrijednim i rijetko dostupnim rukopisima.

Prema tome, ukoliko se ustanovi da je teza o porijeklu Mesiha Dedžala valjana, to će pobiti navod iz predhodne knjige Čuvajte se Mesiha Dedžala, gdje sam naveo da je rođen u Jemenu. Iako je tačno da je Dedžal živio u Jemenu i napajao se sa vrela jemenskih učenjaka, od prije sam ustvrdio da je on rođen u Siriji. Međutim, (definitivno) on je rođen u Samim... U svakom slučaju oba mjesta - i Samira i Sirija - se nalaze u Šamu.

Prema tome, cijenim da je viđenje Temima ed- Darija njega, kako stoji u Muslimovu Sahihu, bilo stvarno viđenje lično Mesiha Dedžala, svejedno da lije uz njega bio i šejtan ili nije. Istina je, sa Allahovom pomoći, takva kakvom sam je razložio na osnovu razumskih dokaza koje vam nudim radi (eventualne) polemike. To je moj stav koji vam nudim, ali ga nikome ne namećem, u čiju ispravnost sam sada čvrsto uvjeren.

Predaja koju bilježi Taberanija, a u kojoj stoji da Mesih Dedžal nije čovjek, nego da je šejtan koji je u sedamdeset halki svezan na nekom od jemenskih ostrva je predaja koja nema valjanog utemeljenja. Ili je riječ o predaji u kojoj je izražena pogrešna teorija.

Također je nepouzdana predaja koju bilježi Ebu Davud u Sunenu da je Mesih Dedžal onaj koji je u Vjerovjesnikovo, salallahu alejhi ve sellem, vrijeme bio poznat po imenu Ibn Sajjad.

Ibn Hadžer je u djelu Fethul-Bari, (komentar Buharijeva Sahiha), ustvrdio daje najispravnije mišljenje (onih koji kažu) da Mesih Dedžal nije onaj koji je poznat po imenu Ibn Sajjad.

Nakon mog studioznog izučavanja života Mesiha Dedžala, a vezano za Temima ed-Darija, utvrdio sam, hvala Allahu, da je to bio njegov džin-karin koji se pojavio u ljudskom liku, što zapravo nije daleko od rezultata istraživanja do kojih su došli naš preci tražeći kompromis među različitim viđenjima određenih situacija.

Ibn Hadžer u djelu Fethul-Bari kaže: “Krajnji ishod u pokušaju traženja kompromisa između hadisa o slučaju Temima ed-Darija te vijesti o mitskoj životinji i hadisima u kojima se govori daje Dedžal Ibn Sajjad, jeste da je Dedžal koga je Temim vidio stvarni Dedžal, dok je Ibn Sajjad šejtan koji se tog momenta, kada mu je Allah odredio da izađe,

pojavio u liku Dedžala, a potom otišao.
I to je, Allah najbolje zna, moguće.

Da, gospodo učenjaci...

Nisam bio daleko ni prilikom mog prvog idžtihada. A sad sam sasvim blizu istini, ili bolje rečeno istina je sad tu pred nama. Nudim je ali je ne namećem. Sad je iznosim sasvim uvjeren u nju.

Mesihu Dedžalu, neka je na njega Allahovo prokletstvo, ostavl jen je rok do određenog vremena. Onog dana kada se Mesih Dedžal, neka je na njega Allahovo prokletstvo, pojavi neće se pojaviti na magarcu u kojega će razmak između ušiju biti Četrdeset aršina, kao što se pripisuje predaji Hakima u Mustedreku!!

I da je hadis pouzdan siguran sam da tu postoji zamjena i nešto pridodano toj predaji, a to znači da izvorna predaja kazuje kako će se Dedžal pojaviti na jahalici u koje će razmak između ušiju biti četrdeset aršina. To znači da će razmak između njenih bočnih krajeva biti otprilike 33 metra što, zapravo, odgovara veličini raspona aviona i viđenih letećih tanjira!

Ili, pak, da će Mesih Dedžal, neka je na njega Allahovo prokletstvo, na magarcu putovati po mjestima na kojima žive siromasi i obični svijet, ukazuje da će to biti na jahalici koja je napravljena u njegovu obliku, ili u obliku magarice što ukazuje na niskost. Veličina će biti izraz općeg nereda, tako da će njegovo osnovno prevozno sredstvo biti leteći tanjir na kome će juriti po Zemlji brzinom koja će biti nedostižna za ljudsku tehnologiju!

Tirmizija u hadiskoj predaji koju prenosi od Vjerovjesnika, salallahu alejhi ve sellem, bilježi sljedeće: “Prilikom pojave Dedžala... ljudi će ga slijediti, a na njihovim licima će biti dvostrukom kožom obloženi štit”.

To znači da će oni obući zaštitne kacige, koje se najčešće oblače radi otrovnih gasova, onakve kakve oblače stanovnici istočne Azije, među kojima su prije svega Japanci. Oni su nosioci napretka i kao takvi neće stagnirati, jer je jedan od uzroka ukrašavanja ovog svijeta i taj da se na njemu dogodi Sudnji dan. To će se ukršavanje sve više povećavati dok ne dostigne granicu izluđenosti.

Uzvišeni Allah veli:

“Pa kad se Zemlja ukrasi svojim ruhom i okiti i kad stanovnici njezini pomisle da su oni toga gospodari, doće zapovijed Naša, noću ili danju, i Mi to pokosimo, kao da prije ničega nije bilo. Eto, tako mi potanko izlažemo dokaze narodu koji hoće da razmisli.”[6]

PRVI DIO

Nekoliko riječi na početku

U najljepšoj zemlji naše planete, Švedskoj, uhvatio sam, uz Allahuvu pomoć, skrivene niti, ili su one uhvatile mene, zbog uzroka koji je u

Allahovu znanju određen. Na svečanosti u povodu otvaranja čudesnog arhitektonskog zdanja, koje se nalazi pored jezerceta okruženog šumom snijegom prekrivenom, sreo sam plemića iz Švedske kraljevske porodice. Nije to bilo naše prvo viđenje ali je bio prvi susret na kome mi je otvoreno rekao da je grofa skandinavskog porjekla Šerepa Spiridoviča ubio "jevrejski očekivani kralj". Sve što je od mene tražio za tu značajnu informaciju je da mi ovo bude posljednji susret sa njim u Švedskoj i da njegovo ime ne spominjem ni u knjizi, a niti kroz razgovor. Svi naši naredni susreti su se dešavali na drugim mjestima. U momentu kada smo se rastajali on me ljubazno zagrli i kroz osmijeh mi reče: "Prema doktrinama jevrejskog kralja jedini njihov neprijatelj koga mu nije dopušteno ubiti je glupan, ebleh ili luđak. A moje mišljenje o tebi je, to ti otvoreno kažem, da si ti rijetko viđen mislilac i hrabar pisac, pa da li si želiš ubrzati kraj?"

Rekoh: "Ne zaboravi da sam ja musliman, predan Allahu, a Uzvišeni Allah u časnom Kur'anu kaže: ...a kad Allahov određeni čas dođe, zaista se neće, neka znate, odgoditi'."[7] Uzvišeni Allah kaže i ovo: "Allah sigurno neće ostaviti u životu nikoga kome smrtni čas njegov dođe; a Allah dobro zna ono što vi radite."[8] Stvoritelj života i smrti Koji nema sudruga veli: "Svaki narod ima svoj kraj i kada dođe njegov kraj, neće ga moći ni za tren jedan ni odložiti ni ubrzati".[9]

Da bi naše duše bile smirene i da bi naša srca bila uvjerena treba imati na umu da smrću kao i životom sasvim gospodari isključivo Allah. Uzvišeni Allah kaže: "Sve što je živo umire Allahovom voljom u času suđenom".[10]

Budi uvjeren daje moje vjerovanje u Allaha čvršće od stamenih brda. Neprestano je pred mojim očima trajna mudrost Allahove britke sablje Halida b.Velida, radijallahu anhu: "Nema mjesta na mom tijelu a da nije sabljom zasječeno, strijelom ubodeno ili kopljem probodeno. Ja sam učestvovao u stotinu i više bitaka, a evo umirem u mojoj postelji onako kako umire i kamila. Strašljive oči nisu mogle spavati."[11]

7 Kur'an: Nuh, 4.

8 Kur'an: El-Munafikun, 11.

9 Kur'an: El-A'raf, 34.

10 Kur'an: Ali Imran, 145.

11 Halid b.Velidove liječi su rezime produkta savršenosti istinskog vjerovanja, koje, kada se usadi u dušu, moraju proizvesti lijepo ponašanje. Njegov govor je odraz savršenog pouzdanja u Vladara nad vladarima, a Vladar nad vladarima jeste Uzvišeni Allah. Kada se musliman pokrene on je siguran u svoje pokrete, i siguran je u ostvarenje svoga cilja. On se sa potpunim uvjerenjem, povezanim sa prijetnjom, obraća svojim neprijateljima:

U Švedskoj sam pohvatao sve konce, osim ovoga (ubijstvo pomenutog

grofa), u Njemačkoj sam ih povezao, “Postupajte onako kako postupate, a i ja ću postupati, pa ćete znati koga će stići patnja koja će ga poniziti, i koga patnja vječno snaći”. (Kur’an: Ez-Zumer, 39. i 40.)
Kad su mekkanski idolopoklonici uhvatili Zejda b.Desineta počeli su da ga muče, čineći to kao odmazdu muslimanima za poraz na Bedru, i za ljude koje su na Bedru izgubili. Smišljali su načine kako da ga najsvirepije muče. Potpuno su mu zabranili hranu i piće, a kada je došao dan pogubljenja, svi su se iskupili, donijeli svoje sablje, potom su iz zatvora izveli Zejda. Tad mu Ebu Sufjan reče: “Sada ćemo te svega na komade sasjeći. Ukoliko želiš da se od toga spasiš ti zaniječi svoga Boga i mi ćemo ti oprostiti.” Zejd će na to: “Tako mi Allaha, da vas ima još nekoliko puta po toliko koliko vas trenutno ima to mi ni najmanje ne bi pokolebalo moje vjerovanja niti bi za atom umanjilo moje uvjerenje u Allaha.” Te riječi su ozlojedile Ebu Sufjana koji iz sveg glasa povika: “Zaklinjem te onim čime se vi kunete da li bi sada volio da je Muhammed ovdje umjesto tebe pa da njemu glavu odsiječemo, a tebe pustimo tvojoj porodici.” Zejd na to reče: “Tako mi onoga koji je Muhammeda sa istinom poslao, ne bi želio da Muhammed bude na mom mjestu pa makar ga samo trnom uboli, a mene oslobodili i pustili mojoj porodici.” Tada se Ebu Sutjan, tresući se od bijesa, okrenu svojim drugovima i reče: “Tako mi boga nisam vidio da iko ikoga onako voli kako Muhammeda vole njegovi sljedbenici.” Potom su idolopoklonici naredili Zejdu da se ispenje prema stubu na kome će ga objesiti. On ih zamoli da mu dozvole da klanja dva rekata i oni mu to dozvoliše. Klanjao je dva kratka rekata potom se okrenuo prema njima i rekao: “Tako mi Allaha, da se nisam pobojao da ćete pomisliti kako ja otežem s namazom zbog straha od smrti, ja bih dugo i dugo stajao pred (mojim Gospodarom) Allahom.” Ne slušajući to što je govorio poveli su ga prema drvetu na koje će ga objesiti, okrenuvši ga od Kible, zatim su se iskupili svi kurejški mladići sa sabljama i kopljima i svaki je sebi odredio dio Zejdova tijela po kome će ga udariti, a onda su ga svi u isti mah udarili. I dok su njihove sablje i koplja trgala Zejdovo tijelo on iz sveg glasa povika: “Svjedočim da nema drugog boga osim Allaha koji nema druga i suvlasnika i svjedočim da je Muhammed njegov rob i poslanik.”
a u Francuskoj sam utvrdio pravce. Svi su oni vodili prema užasnoj palači čija se glava približava, ili, da se preciznije izrazim, doseže do Sjedinjenih Američkih Država kako bi potvrdio pretpostavku da mozak koji sve to planira djeluje upravo tu.

U velikoj zemlji Švedskoj - o kojoj se u islamskom svijetu vrlo malo zna - preciznije kazano u čarobnom gradu Upsala, zatim u gradovima Umea i Lund, potvrđeno mije kroz razgovore koje sam vodio sa mnogim obrazovanim ljudima i nekim uglednim izdavačima da knjiga The Hidden Hand [12] grofa skandinavskog porijekla Šerepa Spiridoviča nije u cijelosti

objavljena, čak nije objavljen ni njen primjerak na engleskom jeziku. Bez sumnje grof je bio izizetno ugledan i moralan čovjek. Posjedovao je dosta tajnih informacija o masonima koji vladaju svijetom... Kukavičluk i strah američkih izdavača, koji su se možda bojali i za vlastiti život, Nakon toga reče: “Neka je na tebe Allahov mir, milost i blagoslov o Allahov poslaniče!”, i ispusti dušu.

Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, se u momentu kada su izveli Zejda da ga pogube nalazio u Medini. Kada su ga pogubili on je iz sveg glasa uzviknuo: “Neka je i na tebe Allahov mir, milost i bereket o Zejde.” Ashabi su se stresli pri spomenu Zejdova imena. On im tada reče: “Idolopoklonici su ovog momenta izveli Zejda da ga pogube. I kada su se svom žestinom sručili prema njemu, posljednje riječi koje je izgovorio i kojima su završene njegove stranice bile su da mi je nazvao selam. Meleki su me o tome obavijestili i ja sa mu uzvratio selam.” Potom Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, reče: “Uistinu šehid ne osjeti većeg bola prilikom umiranja od bola kakav osjeti neki od vas kada se trnom ubode”.

[12] Sakrivena ruka

primorali su autora da sažme knjigu, ali i pored toga masoni mu nisu oprostili. Potvrdio mi je jedan švedski uglednik iz grada Vekše daje grof bio žrtva jevrejske zavjere, zbog toga što je više znao nego što je trebao da zna. Uz to, on je posjedovao neka veoma značajna dokumenta, a među njima i stanovite rijetke rukopise koji su bili stari i po nekoliko hiljada godina, a koji su govorili o budućem ustroju svijeta. Svi dokumenti, za koje su znali neki njemu bliski ljudi, misteriozno su nestali kao što se i njegova smrt desila na misteriozan način.

Sjetio sam se nečega što je o njemu pohvalno kazao jedan engleski izdavač koji je dobro komercijalizirao njegovu knjigu: The secret world Govermment.[13] Pročitaj ovu knjigu pa će se slika o svijetu izmijeniti u tvojim očima. U ovoj knjizi se nalaze objašnjenja za stotine zagonetnih historijskih događaja. Da bi izdavač baru izvjesnoj mjeri umirio svoju savjest, zbog neobjavljivanja svih činjenica u cijelosti, odlučio je da radi na širenju reputacije skandinavskog grofa.

Izdavač je, govoreći o grofu, između ostalog rekao i ovo: “Šerep Spiridovič (Cherep Spiridovich) je potomak plemićke porodice koja potiče iz Skandinavije. Njegov pradjed je bio grof Rurik koga su Slaveni godine 862. pozvali u Novgorod gdje je formirao vladajuću strukturu koja će kasnije Rusiji dati njeno ime. Grof je opisan kao duhovno jak i osjećajan čovjek. Opisana jačina i osjećajnost proizišle su iz skandinavskih običja koje je naslijedio, te iz posebnog načina obrazovanja i vježbi kroz koje je prošao.

[13] Tajnastvena vlast koja rukovodi svijetom

Odlikovao se posebnim talentom i vještinom pisanja te izuzetnom

moći pamćenja. Posebno ga je radovalo prikupljanje različitih informacija iz raznih mjesta i izvora. Svi su ovi faktori igrali značajnu ulogu u pogledu njegovog fantastičnog razumijevanja sadašnjosti i utjecale na jačanje njegove vizije budućnosti.”

Više švedskih uglednika mi je otvoreno reklo da je uzrok ubojstva ovog princa to što je na više kongresa, a i u nekim svojim pisanim djelima, otvoreno ukazivao na neophodnost razotkrivanja i skretanja pažnje cijelog svijeta na tajne jevrejske korporacije koje bi trebalo dokrajčiti, nakon što su otkrivene.

Isticao je, također, da rješenje svih svjetskih problema, bez obzira na kom se kraju Zemlje oni pojavljivali, leži u uništenju onih koji se nazivaju jevrejima, prije nego li oni nekoga između sebe proglase kraljem svijeta, koji će usmjeriti skupine robova i poslušnih sluga na mržnju, a Allah Jedini zna kakvu crnu mržnju skrivaju u svojim srcima prema svakom onome ko nije jevrej. “New York Times” (najpopularniji američki dnevni list) u broju od 23. oktobra 1926. godine, donosi veliki naslov: “Smrt grofa Spiridoviča u hotelskoj sobi koji se ugušio otrovnim plinom prije početka velikog sastanka Slavena.”

U članku je stajalo: “Jučer je, usljed trovanja plinom u hotelskoj sobi, umro grof Šerep Spiridovič koji je težio ujedinjenju miliona Slavena razasutih po cijelom svijetu...” Njegova smrt se poklapa sa danom prije početka kongresa Slavena koji je određen još prije nekoliko godina.

Harijet Boli, vlasnica hotela, je pokucala na vrata sobe u koju se smjestio grof. Pošto se nije odazvao, a osjetila je miris plina, izvjestilaje policiju koja je provalila vrata. Nakon uviđaja, ljekar Džordž Moriš, pomoćnik sudskog vještaka liječnik i Viljem Petit su se složili daje smrt rezultat Božije odredbe.

Grof je proveo dugo vremena putujući između Evrope i Amerike zbog važne stvari koju je odabrao sam, a to je: ujedinjenje dvjesto miliona Slavena u jedno udruženje. Potvrdili su mi u Njemačkoj, a prije toga i u Francuskoj mnogi uglednici da zlo u svijetu za uzde drže predsjednici tajnih korporacija koje se spajaju u jednu na čijem je čelu veliki upravitelj, ali niko ne zna koje on.

Jedna njemačka porodica mije otvoreno rekla da postoje određena sjedišta podzemlja i tajna skrovišta u Švedskoj, Njemačkoj, u obje Amerike, Egiptu, Jemenu, Palestini, Maroku i Vatikanu koja otvoreno ukazuju na ono šta će se ovih dana, a šta poslije desiti.

U kontekstu onoga što je otkrio u nekim dokumentima na koja je naišao, starješina ove porodice mi je rekao: “Vi ste muslimani. Na vama je velika odgovornost da spasite svijet od najvećeg svjetskog silnika (Dedžala), koji će izaći na ovaj svijet. Vozit će se avionom čija je tehnologija ranije bila nepoznata. Protiv njega će se boriti čudan mladić, iz arapskog svijeta, koji će imati veliku moć. Doći će sa Sinaja, a još će

biti čudnije ono što će on sa njim uraditi.”
Pod dojmom napornih razmišljanja, dugih putovanja i mnogobrojnih susretausnio sam san o najboljem i Allahu,
dželle ša’nuhu, najdražem gradu na svijetu Mekki Mukerremi [14] koji sam spomenuo na početku moje knjige: Čuvajte se Mesiha Dedžala koji će u osvajanje svijeta krenuti sa Bermudskog trokuta.

Nakon ovog sna koji mi je ukazao na bliskost ili početak kraja i naznake Velikih znakova Sudnjeg dana prosvijetlio sam um svjetlom Allahove Knjige i nadahnuo srce Knjigom u koju ne može prodrijeti neistina ni sprijeda a ni straga, a koja je objavljena od Mudrog i hvale Dostojnog.

“Kako oni ne razmisle o Kur’anu, ili su im na srcima katanci!”[15]

‘‘Knjiga koju ti objavljujemo blagoslovljena je, da bi oni o riječima njezinim razmislili...”[16]

Haris je sa senedom prenio od Alije, radijallahu anhu, koji je kazao: “Čuo sam Allahova Poslanika, salallahu alejhi ve sellem, kada je rekao: ’Pojavit će se iskušenja poput dijela tamne noći.’ Rekoh: ’ Allahov Poslaniče, ima li izlaza iz njih?’ On reče: 'Izlaz je Knjiga Uzvišenog Allaha. U njoj su vijesti o onome što se desilo prije vas, i nagovještaj onoga što će se dogoditi poslije vas. U njoj su propisi koji regulišu odnose između vas. On je govor koji rastavlja istinu od neistine, i lakrdija nikakva on nije.

14 Zabilježio je Ibn Džerir od Ibn Abbasa da se Vjerovjesnik, salallahu alejhi ve sellem, nakon što je izašao iz Mekke i stigao do pećine okrenuo prema Mekki i rekao: “Ti si grad koji si najdraži Allahu, i grad koji je najdraži meni. Da me idolopoklonici iz tebe ne istjeraše ja od tebe ne bih izašao.” Kur’an: Muhammed, 29.

Koji god ga silinik napusti Allah će ga uništiti. Ko bude slijedio drugu uputu, osim njegove Allah će ga poniziti. On je Allahovo čvrsto uže, jasno svjetlo i mudri spomen. On je ispravni put. Sa njim se ne pobuđuju strasti, sa njim se ne mrse jezici, ne sukobljavaju mišljenja. Njega se ne zasićuju učenjaci, on ne dodijava bogobojaznima, i ne haba se zbog mnoštva odgovora. Ne prestaju divljenja njemu. On je taj za koga džini, kada su ga čuli, rekoše: - Mi smo, doista Kur’an, koji izaziva divljenje, slušali. - Ko bude naučio ono što on u sebi sadrži, napredovat će. Ko bude govorio po njemu, istinu će govoriti. Ko po njemu bude sudio, pravedno će suditi. Ko po njemu bude postupao bit će nagrađen, a ko bude pozivao k njemu bit će upućen na pravi put’.”[17]

Pomnim analiziranjem najvećih poslanica koje je Uzvišeni Stvoritelj uputio ljudima i džinima izveo sam sljedeće zaključke:

1. Da Mesih Dedžal, neka je na njega Allahovo prokletstvo, uistinu postoji.
2. Da je Mesiha Dedžala Allah prokleo na način kako je prokleo i

Iblisa, što je spomenuto u Časnom Kur'anu. To se ne može zaključiti iz pogrešnog Begavijevog komentara ajeta: "Stvaranje nebesa i Zemlje je sigurno veće nego stvaranje roda ljudskog, ali većina ljudi ne zna"[18] da se ovdje pod ljudskim rodom podrazumijeva i Dedžal, koji je spomenut na drugom mjestu u Časnom Kur'anu. Izjašnjavanje o ovom problemu je naravno otvoreno kako bi muslimani istražili, otkrili i utvrdili da je Dedžal bio uzročnik najvećih nereda na zemlji u povijesti ljudskog roda.

[17] Hadis bilježi Tirmizija

Ahmed je u Musnedu zabilježio da je Vjerovjesnik, salallahu alejhi ve sellem, kazao: "U vremenu od stvaranja Adema, pa do Sudnjeg dana, neće biti većeg iskušenja od pojave Dedžala". U predaji ovog hadisa koji Muslim bilježi u Sahihu stoji: "U vremenu od stvaranja Adema pa do nastupa Sudnjeg dana, pojava Dedžala će biti najkrupniji događaj."

U knjizi Čuvajte se Mesiha Dedžala, što u samom tekstu a što u fusnoti, kazao sam i ovo: "... Da (pojava Dedžala) nije krupna i opasna stvar, ne bi Vjerovjesnik, salallahu alejhi ve sellem, koji je najbolji uzor, preporučio da, nakon svakog posljednjeg tešehuda, a prije selama, neprestano tražimo utočište i zaštitu izgovarajući riječi: 'Bože moj! Utječem ti se da me sačuvaš od džehennemske patnje, iskušenja u kaburu, iskušenja života i smrti i iskušenja Mesiha Dedžala'."[19]

Bilježi Muslim u Sahihu od Ibn Abbasa, rađijallahu anhu: "Allahov poslanik, salallahu alejhi ve sellem, ih je poučavao ovoj dovi isto onako kao što ih je poučavao suri iz Kur 'ana." Muslim b. Hadždžadž kaže: "Obaviješten sam da je Tavus Ravija koji ovaj hadis prenosi od Ibn Abbasa, jednom priliko rekao svom sinu: 'Jesi li u namazu proučio ovu dovu?' 'Nisam', odgovori, a on će na to: 'Ponovi namaz'."

[19] Hadis bilježe: Enes, Libu Hurejre, Aiša, Ibn Abbas, Sa'd i Amr b.Šuajb. Vidi djelo En-Nihaje fil-Fiteni vel-Melahimi od Ibn Kesira I dio, 169. i 170. strana. U izdanju Darut-turasil-arebi.

Nevevi u 5. tomu Komentara Muslimova Sahiha veli: "Iz riječi Tavusa se da zaključiti daje on naredbu (o učenje spomenute dove u namazu) shvatio u smislu obaveze (vadžib), te je iz tog razloga tražio da njegov sin, koji ju je propustio, obnovi namaz." Većina učenjaka smatra da učenje ove dove u namazu, nije obavezno - vadžib, nego je lijepo - mustehab. Tavus je možda ovo učinio radi toga što je želio da odgoji svoga sina i da mu ukaže na značaj učenja ove dove, ne zbog toga što je cijenio daje njeno učenje u namazu obavezno, a opet Allah najbolje zna.

Prema tome Tavus je iz Vjerovjesnikova, salallahu alejhi ve sellem, ponavljanja i trajnog traženja utočišta od Allaha da ga zaštiti od zla Mesiha Dedžala, u svakom namazu, te Vjerovjesnikovog, salallahu alejhi ve sellem, nastojanja da njoj pouči ashabe isto onako kao što ih poučava

suri iz Kur’ana, razumio daje njeno učenje obavezno, a da njeno propuštanje skrnavi farz. Imajući u vidu sve navedeno, nije nikakvo čudo što je poznati zahirijski učenjak Ibn Hazm ez-Zahiri u svom djelu El-Muhalla stao na stanovište daje spominjanje Vjerovjesnikovog traženja utočišta, nakon tešehuda farz. On se pri tome rukovodio i hadisom koji bilježi Muslim u Sahihu od Ebu Hurejre: “Kada neko od vas prouči Et-Tehijjatu neka zatraži utočište od četveroga, govoreći: ’Bože moj! Tražim da me zaštitiš od džehennemske patnje, patnje u kaburu, od iskušenja života i smrti i od zla iskušenja Mesiha Dedžala

U drugoj predaji stoji: “Kada neko od vas završi posljednji tešehud neka od Allaha zatraži utočište od četveroga: od džehennemske patnje, patnje u kaburu, od iskušenja života i smrti i zla Mesiha Dedžala.”

3. Daje Mesih jedan od trojice kojima je ostavljen rok, ukoliko se prihvati uvjerenje da ima više od dvojice onih kojima je Allah ostavio rok.

Dokaz za to je ono što je spomenuto u časnom Kur’anu: “Daj mi vremena do dana njihova oživljenja!

- zamoli on. Daje ti se vremena! - reče On”.[20]

Množina u arapskom jeziku počinje od broja tri. Prema tome:

Prokletom Iblisu je ostavljen rok.

Isau, alejhis-selam, je ostavljen rok, i Prokletom Mesihu Dedžalu je ostavljen rok.

MESIH DEDŽAL... ROĐENJE I POSTANAK... I NJEGOV POSEBAN ŽIVOT U SKLOPU ŽIVOTA KOJI JE PRED NJIM

Znam daje ovaj naslov dugačak i da nije u skladu sa onim što je poznato izdavačima i piscima, da naslov ne treba biti duži od pet riječi, osim u izuzetnim situacijama. Ja nisam imao druge mogućnosti.

Ovaj mi se naslov sam po sebi nametnuo zbog njegove proporcionalnosti sa dužinom Dedžalovog životoa koji se proteže iz stoljeća u stoljeće.

No, brzo prihvatimo konce od njihovog početka...

Nastojmo zadržati kretanje između laganog i žurnog jer je za borbu došlo vrijeme. Mi želimo i težimo da dođe kraj velikom iskušenju i kraj čovjeku koji je postavio strategiju za ponižavanje muslimana i vješto pokrenuo krvavi sukob.

Znam da ono što pišem, Allahovom voljom, prije mene nije niko napisao. Ne zbog toga što sam ja izuzetan mislilac i genijalan pisac, nego zato što je to nastalo kao plod mukotrpnog istraživanja, razmišljanja i rizičnih putovanja.

Sve ono što slijedi (moja ranije pomenuta teza o rođenju i životu Mesiha Dedžala) predočavam sudu javnosti, bez pretenzija da svoje stavove nekom nametnem.

Mi smo sada - vremenski vraćeni unazad - u gradu Es-Samiri, malom

gradu u Palestini, u stanovitom vremeplovu (felash back). Kasnije u vrijeme Davuda, alejhis-selam, ovaj gradić će izrasti u veliki grad, a poslije će postati i prijestonica Izraelićanske carevine kakvu je ostavio Sulejman, alejhis-selam. To je otprilike jedno stoljeće prije rođenja Isaa, alejhis-selam.

... Živjeli su jedan čovjek ijedna žena kao potomci Jehuze... Nakon trideset godina braka dobili su potomka. Rođenje on (Dedžal), za njih dvoje nešto najštetnije kako ga je opisao Vjerovjesnik, salallahu alejhi ve sellem: “Njegovo oko spava, a ne spava njegovo srce.”[21]

[21] U Musnedu Imama Ahmeda nalazi se sljedeći Vjerovjesnikov, salallahu alejhi ve sellem, hadis: “Živjet će Dedžalov otac i majka u braku tridest godina, a neće imati djeteta. Potom će im se roditi dječak ćorav, koji će biti nešto najštetnije i od najmanje koristi. Njegove će oči spavati, a neće spavati njegovo srce.”

Dedžalova porodica... i početak nesreće

Ova porodica - otac, majka, a i svi preci - je obožavala kipove...

Kip u liku krave im je predstavljao vrhovno božanstvo. To, zapravo, i nije bio kip, nego je bio šejtan prkosni utjelovljen u lik kipa krave.[22]

Prinosili su žrtve kipovima, a ustvari su ih prinosili šejtanima. Svakodnevno bi ostavljali žrtve i alkohol, izražavajući im time pokornost i prijateljstvo. Kasnije ne bi našli ni traga od prinesenih žrtava, a u posudama bi zatekli samo po koju kapljicu alkohola. Smatrali su daje to znak zadovoljstva njihovih bogova pa su im svakodnevno upućivali molbu da im podare djecu.

Kada je Allah htio da žena, rođena nakon bluda najbliže rodbine, zanese sa čovjekom, rođenim, također, kao plod incesta, šejtan se uvukao u mokraćovod čovjeka

[22] Poznato je da islam zabranjuje pravljenje kipova i statua, i zabranjuje da se njima ukrašavaju domovi. U Buharijevu i Muslimovu Sahihu se nalazi hadis u kome Vjerovjesnik, salallahu alejhi ve sellem, kaže: “Uistinu, meleki ne ulaze u kuću kojoj su kipovi, statue i slike”.

Ako meleki, koji su simbol Allahove milosti i zadovoljstva, izlaze iz kuće u kojoj su kipovi i statue i bježe od nje, logično je da će na njihovo mjesto doći šejtani i džini nevjernici. Ja sam u knjizi Razgovor sa džinom muslimanom objasnio vezu između šejtana, džina i kipova.

idolopoklonika kako bi nesmetano učestvovao u njihovom spolnom odnosu. Tako su se pomiješale sperme (ljudska i džinska)[23], a zapravo sve je već bilo određeno. Jedne strašne olujne noći čovjek i žena začuše glas sa strane na kojoj se nalazio kip u liku divlje krave, koji ih obavijesti daje on sa njima zadovoljan, i daje naredio melekima da im podare dječaka, pa ukoliko njih dvoje, prema njemu, ne budu povećali svoje molitve, pokornost i prinošenje žrtava, on će ga preobraziti u žensko. Njih dvoje mu učiniše sedždu, ističući da žele muško. On im tada naredi

da mu kao žrtvu prinesu debelu kravu, daje stave ispred njega, i da se kod njega ne pojavljuju cijelu noć. Šejtan se poigravao s njima kako je želio, vješto koristeći to što on vidi a što njih dvoje ne vide, jer džin vidi ono što je u unutrašnjosti čovjeka, kao da su njegove oči poput X zraka. On je začeće vidio u samom početku ali nije mogao znati hoće li biti muško ili žensko. Znajući koliko čovjek želi muško koje bi ponijelo njegovo ime, i koliko žena želi zadovoljiti muža, oglasio je daje muško, pa ukoliko Allah, Gospodar svjetova, bude htio da bude žensko, on će ih obavijestiti da ga nisu zadovoljili, ili da su mu licemjerno prinosili žrtve, što mu neće biti teško, jer džin žudi za lažima, obmanom i glumom, isto onako, kao što čovjek žudi za hladnom vodom u vrućem i sparnom danu.

23 U mojoj knjizi Čuvajte se Mesiha Dedžala koji će u osvajanje svijeta krenuti sa Bermudskog trokuta ukazao sam na činjenicu da je je Mesih Dedžal od onih koji su začeti u vrijeme menzesa Naime, njegovi roditelji su imali odnos u vrijeme kada je majku bila pod menzesom, tako da se desilo šejtansko začeće. Savremena medicina potvrđuje da menstruacija ne sprečava začeće.

Ovo ne govorim tek tako, od sebe. Sve što sam naveo spomenuto je u stjenovitim gravurama, i rukopisima u gradu Irbidu u Jordanu. Vremenom su gravure i natpisi nestali sa stijena, ali je ostala predaja sačuvana u pamćenju nekih učenjaka iz Šama koji su je s pokoljenja na pokoljenje prenosili i tako sačuvali od zaborava. U njoj je kazivanje o dječaku, rođenom nakon trideset godina braka njegovih roditelja, a koji je od rođenja imao defektne oči, i koji je po cijeli dan i noć spavao. Rijetko bi se budio i to samo kad bi htio podojiti krupnu prsatu majku.

Navodi o Dedžalovoj porodici potvrđeni su u hadisu koji je prenio Ahmed u Musnedu, a u kome stoji: “Otac mu je bio visok i debeo. Imao je nos poput kljuna, a majka mu je bila krupna i debela, imala je duge ruke i velke dojke. Njeno je dijete nije htjelo dojiti pa je dobila mliječnu groznicu, što joj je prouzrokovalo trovanje, a kasnije i smrt.”

On joj je bio prvo dijete koje je po nju bilo kobno, i za nju nešto najštetnije, kako je obavijestio Muhammed, salallahu alejhi ve sellem, u ranije navedenom hadisu.

Čudno je bilo daje dijete ostalo u ovakvom stanju nekoliko godina, rijetko se micalo, tako je otac mislio da je paralizovano, i da su bogovi ljuti na njega.

Uprkos svemu otac je redovno izvršavao sve svoje obaveze prema njima, ali se na djetetu nisu primjećivale nikakve promjene...

Otac mu je donosio kozije mlijeko nastojeći ga probuditi i pridići. Dijete bi uzelo gutljaj, dva, a potom ponovo zaspalo. Otac bi se uvjerio daje živo samo kada bi mu ruku ili uho stavio na srce i čuo otkucaje.

Da, o Allahov Poslanice, njegove oči spavaju, a ne spava njegovo

srce!

Prošle su četiri godine, a dijete još nije bilo prohodalo... Jedne noći, dok je otac spavao pored njega, dijete se iznenada pomaklo. Počelo je puzati i pokušavalo se pridići na noge, stojeći četveronoške, kao životinja. Prope se na noge i poče lagano da hoda, a da to otac nije ni primijetio.

Činilo se da je u ovom djetetu nekakva druga, već obučena duša, koja gaje u momentu aktivirala i primorala na ustajanje... Ali, nije to bila nova duša, nego je to bio izopačeni džin.

U dijete defektnih očiju se nastanio šejtan (iz kipa u liku) krave, odnio ga do kipova i ostavio ga da po drugi put zaspe pored njih.

Otac se probudio i našao ga kako spava u okrilju idola. Bezuspješno je pokušavao si objasniti ovaj čudni događaj. Pozvao je susjede koji mu nisu povjerovali već su ga optužili tvrdeći daje on tamo ostavio nepomično dijete.

Mnogi su, opet, u ovom vidjeli čudo pa su posjećivali dijete kako bi od njega dobili blagoslov.

Kad je za cijeli slučaj, preko svojih špijuna, saznao vladar odmah je naredio da se dječakov otac privede, tražeći od n jega da prizna kako je sve sam isplanirao i odnio dijete kod kipova. Ovaj je to energično odbio, a vladar naredi da ga izbičuju i da ga bace u tamnicu prepunu miševa.

Vjerujući da nema drugog boga osim velikog vladara gradova, ekspedicija krenu da pogubi svakoga onoga koji obožavaše kravu.[24]

Budući daje (Dedžalov otac) osjetio bezizlaznost vlastite pozicije bi primoran da slaže. Izjavi pred vladarem i stanovnicima grada da nema drugog boga osim vladara, i da niko osim njega ne može ni nauditi ni pomoći, te daje on jedan, jedini koji nosi blagoslov i koji ga dijeli. Čuvši to, vladar naredi da ga puste iz zatvora i naredi da se motri na njegovo dijete koje ne smije napustiti vladarev dvorac.

Dječak je postao nešto što bi najštetnije za njegovog oca. Zbog njega je bio zatvaran, mučen i na kraju ga zauvijek izgubi.

[24] Obožavanje krave je stara idolatrija. Podrazumijeva ono što je kod prvobitne zajednice bilo poznato pod nazivom tavtamija, a odnosi se na obožavanje, kod prvobitnog čovjeka, životinja ili biljki. Ljudi su vjerovali da između njih i životinja i biljki postoji stvarna familijarnost i bliskost.

Obožavanje životinja je istovremeno smatrano i svetim i opakim. Životinje su kod njih bile zaštićene zakonom Tabu, tj. zakonom zabrane. Njima je bilo zabranjeno da ih ubijaju i jedu njihovo meso. U nekim sredinama se, još do danas, zadržalo vjerovanje u zabranu jedenja mesa (zbog svetosti) nekih životinja. Tako je krava i danas nedodirljiva kod Indijaca, a svinja kod jevreja.

MJESEC JE IZAŠAO IZ PUTANJE... ON SKRIVA TAJNE

Dječak ostade pod vladarevim nadzorom u njegovu dvorcu.

Nakon što prođe godina - a njemu bijaše pet - dječak se poče buditi iz čudnog sna i poče se pomalo micati. Nastojaše da govori sa dvoranima zamuckujući i izgovarajući slovo po slovo. Primijetivši u njegovim očima mnoge defekte, pokušaše da ih liječe. Međutim, ljekari na dvoru dođoše do jedinstvene dijagnoze koju saopštiše vladaru. Ona je glasila:

Defekti su neizlječivi, jer je ono takvo rođeno da bi takvo i živjelo.

Nije prošao ni čitav mjesec, dok su stanovnici spavali, kad li do njih doprije božanski povik da su oni bludnici i homoseksualci kao i stanovnici Sodome i Gomore. Tvoj Gospodar ih je pustio da još spletkare i dao im vremena kako bi se obistinila Allahova riječ o kazni.

I, stigla ih je kazna odakle se nisu ni nadali. Allah je naredio Džibrili-Eminu da ih, kao što je učinio sa stanovnicima Sodome i Gomore, u zemlju utjera sve, osim malog dječaka koji je u vladarevu dvoru, a koga treba odnijeti na ostrvo u velikom moru (Jemensko more) - ovo će more imati značaj u budućim događajima - te da ga na ostrvu sama ostavi, poslije da ga, po Allahovu naređanju, obilazi, brine se o njemu i nosi mu hranu i piće, da ga vrati u duboki san kakav je ranije imao, a potom da se on, Džibril, vrati i uništi grad, i to na taj način da ono što je bilo gore sada bude dolje. Tako se Allahova riječ istine prema nevjernicima upotpunosti ispunila.

Džibril je, besprijekorno izvršavajući Allahovu naredbu, odnosio sa Allahove zemlje hranu dječaku koji je bio sam. Allah mu je govorio: "Džibrilu, Ovaj dječak je Moj rob! Pred Sudnji dan će se proglasiti bogom i biti obožavan. Ja ću mu poslati onoga ko će ga kazniti i ubiti u određeno vrijeme, a Moj rob koji je bio Vjerovjesnik u jednom vremenu[27] to neće iznevjeriti i pred Sudnji dan će mi postati prijatelj.[28]

Ostrvo na kome se nastanio dječak, zvalo se Ostrvo strasne zmije i kosmate životinje. U legendi koja kruži o ovom ostrvu se kaže daje, ko god je kročio na njega ostao mrtav. Ubila bi ga zmija koja je dugačka nekoliko stotina metara. Kosmata životinja - životinja sa dugačkom dlakom

[27] To je Isa, alejhis-selam, koji će se povratiti pred Sudnji dan, obnoviti Šeriat sa kojim je došao Muhammed, salallahu alejhi ve sellem, i ubiti Dedžala.

[28] Ovo sam predanje čuo od jednog učenjaka iz Jemena koji se zove Hajdar b. Arif Billaha Abdullah b. Selam b. Šari koji posjeduje rukopise stare po nekoliko hiljada godina. Neki od njih su nastali 700 godina prije rođenja Isa, alejhis-selam, a koji su bili dostupni samo rijetkim ljudima. On živi u mjestu Rejdeh u kome uglavnom žive jevreji. Taj čovjekje još živ i ima preko 110 godina. Ne želi da živi u urbanim mjestima, većinu života proveo je u pustiji pod šatorima. Kada sam ga upitao kako je

uspio sačuvati vitalnost u tim godinama rekao mi je da ne propušta noćni namaz (salatut- tehedždžud) i ne propušta klanjanje ranog sabaha. Rijetko kad jede meso i slanu hranu. Uglavnom se hrani mlijekom i hurmama, a pije med sa vodom.
- govori sve jezike svijeta. Ona vlada ostrvom, a zmija je njen čuvar. Zmija je slijepa pa je životinja usmjerava, a ona je sluša.

Malo ostrvo izgleda kao skupina stijena koje su se sakupile da oblikuju tlo prepuno izvorima pitke vode, gusto ispreplitanog drveća i raznovrsna dobra kao što su ruže, rastinje, drveće i jabuke žute boje, čudnog izgleda kao da su džinske glave prijatna oblika i sklada, a ne kao šejtanske ružnog i zastrašujušeg oblika. Ostrvo je smješteno u Indijskom okeanu, odmah iza Jemena, a vrijeme na ostrvu je toplo i kišovito.

Cijeli predio je, zapravo, more prepuno raznovrsnih ostrva. Nalazi se blizu Jemena i zove se Jemensko more. To nije Arapski zaljev kako neki (pogrešno) smatraju.

Ostrvo na kome se nalazi dječak je usamljeno, duboko u moru, i daleko je od svih ostrva. Gledano sa veće udaljenosti doima se poput zvijezde koja se udaljila od ostalih zvijezda, ili na mjesec koji je iskočio iz putanje prepune mjesecima kako bi bio izuzetak za stvar koja je određena.

KAD RUKOPISI PROGOVORE I OTKRIJU NEKE MISTERIOZNOSTI

Na temelju nekoliko veoma vrijednih i veoma rijetkih rukopisa koji postoje, a koje posjeduje jedan od učenjka u Kudusi-Šerifu, možemo nastaviti putovanje kroz prošlost, sve dok ne stignemo do sadašnjosti.

Džibril, alejhis-selam, je počeo da odlazi kod ovog dječaka, bez da ga dječak vidi i primijeti, prvo radi toga što je on za njega kao i za ostale ljude nevidljiv, i drugo što je dječak neprestano spavao kao daje stanovnik pećine.

U danu kada je dječak napunio osam godina oči su mu se, skupa sa njegovim srcem, počele buditi. Spavao je sasvim malo...

U tom periodu, kad god bi se probudio pokraj sebe bi u posudama našao ukusno jelo i pitku vodu. Jeo bi i napio se, a potom ponovo zaspao. Međutim, on je sada mogao ustajati i kretati se, shvatati i razumijevati. Mogao je loviti ribu iz vode slijedeći tihi šapat koji je jasno razumio. Izgledalo je da je to bio šapat instikta (uradiću tako, kako bi bilo tako), a, zapravo, taj šapat i pažnja prema ovom dječaku bila je od strane Džibrila, alejhis-selam.

Dječak je živio početni ugodni život kao da je Robinzon Kruso (Robinson Crusoe) na svom putovanju - osim ako pisac Danijel Defo (Daniel Defoe) nije svoju priču
o njihovu neprijatelju izvukao iz arapsko-muslimanskog naslijeđa - ili kao da je mali Fejruz koji je sam na ostrvu blaga i čuda. Nalazio se u

stanju između zbunjenosti i začuđenstiosti, straha i opreza, hrabrosti i neustrašivosti počeo kretati po ostrvu.

A ostrvo puno ptica i životinja... Izgledalo je kao daje on vladar ostrva, jer među životinjama nije bilo ni jedne opasne i grabežljive, osim zastrašijućih zmija koje su iz mora izlazile na ostrvo.

Jednog dana se iznenadi... Šetajući ostrvom naiđe na ogromnu kosmatu životinju koja mu, očiju izbuljemh kao u krave, poče govoriti razumljivim jezikom: “Ti si dječak koga je Allah spasio od propadanja u zemlju u mjestu zvanom Samireh. Veliki Džibril te iz njega izbavio i donio ovdje, snabdijevao te hranom i pićem, pa zato nemoj iznevjeriti Allahovo jamstvo jer je On svim ljudima u srca usadio predanost prema Njemu i vjeru u Njega i bit će tako sve dok budu slijedili prirođenu vjeru, a ti si sam, pa zato budi odan i vjeruj samo u Jednog i Jedinog Gospodara svemira.” Zatim ga pozva da je slijedi do kamene ploče koja je bila ispisana jasnim književnim arapskim jezikom i poče ga podučavati, slovo po slovo, a on je ponavljao za njom. Kasnije mu pokaza daje slijedi do druge kamene ploče na kojoj su bile ispisane poruke:

Prva Poruka: Nema boga osim Allaha.

Druga: Allah je jedan i nema druga.

Treća: Tebe je odgajao Džibril, pa ne iznevjeri
Allahovo jamstvo.

Četvrta: Ti si sam na ovom ostrvu.

Peta: Jedi i pij što želiš, spavaj kako želiš i robuj Allahu u svim prilikama, slaveći Njegovu jednoću. To je tvoj namaz koji ti je propisan. (Allah je Vladar... Allah je Jedan.. Nema roditelja niti djece... Allah je Najveći... Allah je Najuzvišeniji... Allah je Vladar..)

Šesta: Budi, o čovječe budućnosti, budi čovjekom današnjice, ali pazi!, ni u jednom danu na ovom ostrvu nemoj biti čovjekom budućnosti.

U sedmoj Poruci je pisalo: Ti nećeš imati druge Knjige, osim one sa kojom će doći posljednji vjerovjesnik Muhammed, salallahu alejhi ve sellem, na početku razdoblja pred Sudnji dan. Pa ukoliko u nju povjeruješ ti ćeš biti čovjek budućnosti koji vjeruje u Allaha, a ukoliko je zaniječeš, ti ćeš biti čovjek budućnosti kome je obećana Allahova kazna. Ti ćeš biti prisutan kada budu dolazili i ostali vjerovjesnici koji su odani Allahu, a svaki je vjerovjesnik odan Allahu, dželle ša’nuhu. Pa ukoliko budeš vjerovao u ono što mi budemo vjerovali, Allah će ti olakšati da povjeruješ i u onoga koji će biti pečat i završetak poslanika koji su bili prije njega, a zvat će se Pouzdani Muhammed. On će se pojaviti kao Vjerovjesnik i Poslanik u neukom narodu, preselit će se u (grad) koji će obilovati drvećem, palmama, vrelima, bunarevima pitke vode i plodnim zemljištem. A ukoliko budeš nijekao one koji su bili prije Muhammeda, Allah će tvoje srce [29] omotati nečistim crnim omotom,[30]

tako da će ono postati crno poput izvrnutog vrča napunjenog blatom na osvijetljenom ogledalu.[31]

[29] Vjerovjesnik, salallahu alejhi ve sellem, kaže: "U tijelu ima jedan komad, ako je on zdrav, zdravo je čitavo tijelo, a ako je on pokvaren pokvari se čitavo tijelo, a to je srce". (Hadis bilježe:
Buharija i Muslim) To znači da je srce mjesto nijeta i namjera. Namjere (nijete) i srce posjeduje samo njihov vlasnik.

[31] Nečisti crni omot je vid Božije kazne za čovjekovo srce kada se on okrene od svoga Stvoritelja. To je zastor za srce od Gospodara na ovom svijetu, a na Sudnjem danu ga čeka još veći zastor kao što stoji u riječima uzvišenog Allaha: "A nije tako! Ono što su radili prekrilo je srca njihova, uistinu, oni će toga dana od milosti Gospodara svoga zaklonjeni biti". (Kur'an: El-Mutafifin, 14-15) Imam Ibn Kajjim, osvrnuvši se na one čija su srca nečistim omotom zamotana tvrdi da su ih njihovi grijesi spriječili da pređu razdaljinu između njih i njihovih srca kako bi stigli do njih i prepoznali ono što će ih popraviti i očistiti od onoga što će ih uništiti i isprljati, te kako bi mnogi prešli razdaljinu između srca i njihova Gospodara da bi srca do Njega mogla doprijeti i spasiti se u Njegovoj bliskosti i Njegovoj plemenitosti kako bi bili sretni i zadovoljni. Ali su grijesi bili zapreka između njih i njihovih srca te njihovih srca i Gospodara svih svjetova.

[31] Huzejfe b. Jeman, radijallahu anhu, veli daje Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, kazao: "Srca će biti izložena iskušenjima kao što je hasura izložena habanju. Pa koje god srce iskušenju podlegne bit će na njega stavljena crna tačka, a koje ga srce savlada na njega će biti stavljena bijela tačka, tako da će svako srce postati jedno od dvije vrste srca: cmo srce koje neće znati za dobro niti će odbacivati zlo i samo će slijediti strasti i bijelo srce kome neće moći nauditi iskušenje dok postoje nebesa i zemlja." To znači kada god čovjek podlegne iskušenju ono na srce ostavi trag i za njega se priljubi crnu mrlja, isto kao što se hasura priljubi uz tijelo onoga koji na njoj spava. Kadi Ijad veli: "Uporedio je srce koje ne prihvata dobro sa izvrnutim vrčem u kome se ne može zadržati voda."

Tvoje srce neće vidjeti svjetla niti će tvoj razum gledati išta drugo osim sebe, isto kao onaj prokleti Iblis koji je udaljen od Allcihove milosti i nastanio se još od davnina na Zemlji. Ti ćeš biti njemu drug, a on tvoj saveznik, a loš li je drug saveznikov ako je ovaj proklet i odbačen i ako se neće dirati do roka određenog na ovome svijetu, jer na budućem svijetu Allah neće pružiti Svoju milost onima koji su se udaljili od Njegove milosti.

Budi! - o jedini stanovnice ostrva koga je odgajao veliki Allahov melek - od onih koji vjeruju u Allaha, Njegove meleke i Njegove poslanike, u protvnom ćeš, uistinu, biti zao zbog čega ćeš u tamnici provesti hiljadu

godina i to će ti biti opomena. Radosna vijest za tebe bit će da su Arapi Mekke zanijekali Vjerovijesnika Pouzdanog i njegovo progonstvo u Medinu, grad drveća i palmi. Tvoja uloga će biti presudna na dan kada se budu sjekle palme u mjestu Bejsan u gradu Vjerovjesnikova Israa i Miradža.

Autor Et-Tahrira veli: "Hadis ima sljedeći smisao: 'Kada čovjek slijedi svoje strasti on je sklon griješenju. Kad god pogriješi, svakim grijehom koji počini u njegovo srce uđe tama. I pošto postane tamno iz njega izađe svjetlo islama. Srce ti je poput vrča ako se prevrne, prospe sve što je u njemu tako da se u izvmut vrč više ništa ne može nasuti.'" (Pogledaj komentar Muslimova Sahiha od imama Nevevija). U djelu Igasetil-Lehfan Ibn Kajjim je dao dobro objašnjenje. On kaže: "Srca se, s obzirom na njihov odnos prema iskušenjima, mogu podijeliti na dvije vrste: srce koje kada bude izloženo iskušenju ono ga i prihvati i upije kao što spužva upije vodu, i ono na njemu ostavi crnu mrlju. Tako da, ukoliko ono, kada god bude izloženo iskušenju poklekne, svaki put to iskušenje na njemu ostavi crnu mrlju, i sve dotle dok ono upotpunosti ne pocrni..." Muhammeda, Allah će tvoje srce[29] omotati nečistim crnim omotom,[30] tako da će ono postati crno poput izvrnutog vrča napunjenog blatom na osvijetljenom ogledalu.[31]

[29] Vjerovjesnik, salallahu alejhi ve sellem, kaže: "U tijelu ima jedan komad, ako je on zdrav, zdravo je čitavo tijelo, a ako je on pokvaren pokvari se čitavo tijelo, a to je srce". (Hadis bilježe: Buharija i Muslim)

To znači da je srce mjesto nijeta i namjera. Namjere (nijete) i srce posjeduje samo njihov vlasnik.

[30] Nečisti crni omot je vid Božije kazne za čovjekovo srce kada se on okrene od svoga Stvoritelja. To je zastor za srce od Gospodara na ovom svijetu, a na Sudnjem danu ga čeka još veći zastor kao što stoji u riječima uzvišenog Allaha: "A nije tako! Ono što su radili prekrilo je srca njihova, uistinu, oni će toga dana od milosti Gospodara svoga zaklonjeni biti". (Kur an: El-Mutafifin, 14-15) Imam Ibn Kajjim, osvrnuvši se na one čija su srca nečistim omotom zamotana tvrdi da su ih njihovi grijesi spriječili da pređu razdaljinu između njih i njihovih srca kako bi stigli do njih i prepoznali ono što će ih popraviti i očistiti od onoga što će ih uništiti i isprljati, te kako bi mnogi prešli razdaljinu između srca i njihova Gospodara da bi srca do Njega mogla doprijeti i spasiti se u Njegovoj bliskosti i Njegovoj plemenitosti kako bi bili sretni i zadovoljni. Ali su grijesi bili zapreka između njih i njihovih srca te njihovih srca i Gospodara svih svjetova.

[31] Huzejfe b. Jeman, radijallahu anhu, veli daje Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, kazao: "Srca će biti izložena iskušenjima kao što je hasura izložena habanju. Pa koje god srce iskušenju podlegne bit će na njega stavljena crna tačka, a koje ga srce savlada na njega će biti

stavljena bijela tačka, tako da će svako srce postati jedno od dvije vrste srca: crno srce koje neće znati za dobro niti će odbacivati zlo i samo će slijediti strasti i bijelo srce kome neće moći nauditi iskušenje dok postoje nebesa i zemlja.” To znači kada god čovjek podlegne iskušenju ono na srce ostavi trag i za njega se priljubi crnu mrlja, isto kao što se hasura priljubi uz tijelo onoga koji na njoj spava. Kadi Ijad veli: “Uporedio je srce koje ne prihvata dobro sa izvmutim vrčem u kome se ne može zadržati voda.”

Tvoje srce neće vidjeti svjetla niti će tvoj razum gledati išta drugo osim sebe, isto kao onaj prokleti Iblis koji je udaljen od Allahove milosti i nastanio se još od davnina na Zemlji. Ti ćeš biti njemu drug, a on tvoj saveznik, a loš li je drug saveznikov ako je ovaj proklet i odbačen i ako se neće dirati do roka određenog na ovome svijetu, jer na budućem svijetu Allah neće pružiti Svoju milost onima koji su se udaljili od Njegove milosti.

Budi! - o jedini stanovniče ostrva koga je odgajao veliki Allahov melek - od onih koji vjeruju u Allaha, Njegove meleke i Njegove poslanike, u protvnom ćeš, uistinu, biti zao zbog čega ćeš u tamnici provesti hiljadu godina i to će ti biti opomena. Radosna vijest za tebe bit će da su Arapi Mekke zanijekali Vjerovijesnika Pouzdanog i njegovo progonstvo u Medinu, grad drveća i palmi. Tvoja uloga će biti presudna na dan kada se budu sjekle palme u mjestu Bejsan u gradu Vjerovjesnikova Israa i Miradža.

Autor Et-Tahrira veli: “Hadis ima sljedeći smisao: ’Kada čovjek slijedi svoje strasti on je sklon griješenju. Kad god pogriješi, svakim grijehom koji počini u njegovo srce uđe tama. I pošto postane tamno iz njega izađe svjetlo islama. Srce ti je poput vrča ako se prevrne, prospe sve što je u njemu tako da se u izvrnut vrč više ništa ne može nasuti.’”

(Pogledaj komentar Muslimova Sahiha od imama Nevevija).

U djelu Igasetil-Lehfan Ibn Kajjim je dao dobro objašnjenje. On kaže: “Srca se, s obzirom na njihov odnos prema iskušenjima, mogu podijeliti na dvije vrste: srce koje kada bude izloženo iskušenju ono ga i prihvati i upije kao što spužva upije vodu, i ono na njemu ostavi crnu mrlju. Tako da, ukoliko ono, kada god bude izloženo iskušenju poklekne, svaki put to iskušenje na njemu ostavi crnu mrlju, i sve dotle dok ono upotpunosti ne pocrni...”

I prilikom proviranja i presušivanja voda u mjestima Zugar i Tiber.

Toga dana će tebi biti zabranjeno da uđeš u Mekku, koju je Gospodar svjetova učimo plemenitom, u Medinu, osim u predjelu Uhuda, brda koje je zavolilo Allaha i Allah je njega zavolio, i Kudus, mjesto israa i mi’radža posljednjeg Vjerovjesnika, salallahu alejhi ve sellem.

Ovo je od Allahova znanja tebi. Napisao ga je Džibril, pouzdani donosilac objave, i ostavio ti je trag pored stijene pečat od pouzdanog

donosioca objave Džibrili-Emina izaslanika Gospodara Svijctova.

Dječak je pored sedme najveće i najkrupnije stijene, na kojoj je ovo ispisano, ugledao komad kamena, prekrasne boje, na kojoj je stajala obojena zemlja, kao daje to tinta kojom mu je Džibril ispisao Allahovo upozorenje: “A Mi ni jedan narod nismo kaznili dok poslanika nismo poslali”.[32] To je znak, pečat, ili pokazatelj da kamen nije odavde sa ostrva, a možda, Allah najbolje zna, ni sa cijele Zemlje. Ovo mastilo je čudno mastilo, ostalo gaje koliko pet tinti mjerenih pregrštem dječijih ruku, a ne prelazi količinu od tri šake običnog čovjeka.

Životinja je počela da objašnjava sva ova značenja, a na njemu je da sam odabere hoće li u budućnosti biti čovjek dobra ili čovjek zla. Čovjek dobra će biti obični čovjek i vladar koji će uspjeti, dok će čovjek zla biti moćan i ugledan u carstvu tmine, koje pripada svijetu džina nevjernika i šejtana, a i u carstvu zla koje pripada svijetu ljudi, a i ti si jedan od njih, koji će vladati ali će njegova vladavina kratko trajati, a kakav će mu biti kraj i završetak

Allah Jedini znade. Djela se vrednuju po njihovu završetku, a niko ne zna kakv će mu završetak biti.

Dječak upita životinju: “A ko si ti? Ko te je doveo ovdje? Ko te je naučio da govoriš kao čovjek?” Ona mu odgovori daje ona životinja kojoj je naređeno da bude ovakva, da bude ovdje, da ju je Džibril donio iz jedne šume sa kraja svijeta, i daje ona jedina ove vrste dok su ostale izumrle, da bi ga štitila i pazila u situacijama kada je on odsutan... “Ja ću s tobom ostati na ostrvu sve dok se ne odlučiš (hoćeš li biti čovjek dobra ili čovjek zla). Moje vrijeme ovdje ističe tvojim izlaskom sa onim što sam odabereš.” Poslije ga obavijesti da joj je naređen razgovor sa njim, nakon čega će zašutiti i čuvati svoj jezik, osim od životinjskog glasa, i neće po drugi put progovoriti sve dok se ne približi vrijeme njegovog izlaska iz doma na ostrvu, pred Sudnji dan. “Što se tiče stanja između toga da bi ti o njima govorila, njih jedino Allah zna, i ona su skrivena od svih stvorenja. Ovo o čemu ti sada govorim su samo dio preporuka Džibrila Povjerljivog.”

Ovdje zanijemi jezik životinje, i ona se povrati u prvobitno stanje, stanje obične životinje koja ne govori. Njeno ime je Džessasa[33] i ona je prikupljala vijesti za dječaka. Ona nije bila obična špijunka nego ta koja je mnoge vijesti saopštila dječaku. Ona je jedno od najvećih čuda. Neka je slavljen Onaj koji kada nešto hoće uradi, koji kada nešto hoće niko ga u tome ne može spriječiti, koji kada nešto presudi, nema toga ko njegovu presudu može odložiti, neka je Slavljen i Uzvišen od onoga što Mu pripisuju.

[33] Mitska životinja nastanjena na morskim otocima.

Sve što sam napisao u prethodnom poglavlju pod naslovom Kad rukopisi progovore jeste rezime nekoliko antičkih rukopisa koje sam

pronašao u podzemnoj galeriji dvojice palestinskih seljaka pisanih antičkim aramskim pismom, nastala otprilike četiri stoljeća prije rođenja Musaa, alejhis-selam. Oni su kako ja mogu pretpostaviti - a Allah najbolje zna - većina onoga što je Ibrahim, alejhis- selam, izdiktirao u Svetoj dolini od onoga što mu je Allah, Gospodar svih svjetova, objavio o budućem i ovom svijetu, o velikim iskušenjima i najvećem među njima. Rukopise je ispisao na listovima sličnim listovima papirusa čovjek za koga kažu da se zvao Azad b. Harim b. Safur, suvremenik Allahova vjerovjesnika Ibrahima, alejhis-selam, koji gaje često pitao o iskušenju (čovjeka Dedžala opasnog) za kojega je Allah naredio vjerovjesnicima da upozore svoje narode na njega. Azad je jedan od onih koji su se najviše družili sa Ibrahimom, alejhis-selam, u vrijeme njegovog boravka u našim krajevima, a najviše pažnje je posvećivao ovom problemu.

Rukopise su naslijedili Azadovi potomci koji su ih dali prepisati na aramijskom jeziku u vrijeme Isaa, alejhis-selam. Potomci ovih potomaka su ih sakrili i pitali Isaa, alejhis-selam, o onome o čemu je obavijestio Ibrahim, alejhis-selam, pa im je tu vijest potvrdio i saopštio daje i njemu Uzvišeni Allah objavio da svoj narod obavezno upozori na Dedžala.

Uzvišeni Allah je htio da palestinski zemljoradnik nađe ove rukopise i papiruse i preda ih znamenitom palestinskom učenjaku u Kudsu. On nas je upoznao o njihovu sadržaju nakon što je dešifrovao tajno pismo i poruke, jer je on stručnjak za drevnu aramijsku gravuru i brojne jezike koji su već izumrli. On ih još čuva u podzemnoj galeriji u staroj kući u Kudsu. Njegov nadimak je Ebu Basil Izud-Din Nur, a njegovo pravo ime samo Uzvišeni Allah zna.

Ja lično smatram da je istina sve ovo što je naprijed spomenuto, imajući u vidu da je Nuh, alejhis- selam, koji je vremenski živio prije Ibrahima, alejhis- selam, upozoravao svoj narod na njega, tako da se onda Ibrahimova, alejhis-selam, priča o njemu nimalo ne čini neobičnom.

Buharija u svom Sahihu kaže kako je ispričao Abdan: “Nama je ispričao Abdullah, prenijevši od Junusa, on od Zuhrija koji je kazao daje Šalim rekao daje rekao Ibn Omer: ’Jednom prilikom je Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, stao pred ljude, i nakon što se zahvalio Allahu onako kako mu to priliči, spomenuo je Dedžala rekavši: - Ja vas upozoravam na njega, svaki je vjerovjesnik upozorio svoj narod na njega i Nuh je na njega upozorio svoj narod. Međutim, ja ću vam kazati ono što nijedan vjerovjesnik nije kazao svom narodu: - Znajte daje on ćorav, a Uzvišeni Allah nije ćorav’.”

TAJNA POSLANIKOVOG ZNAKA KOD SEDAM STIJENA

Dječak je i dalje ostao na ostrvu i nije ga napuštao. Otkrio je ogromnu špilju na velikom brdu pepeljaste boje, kao da je ostatak starog vulkana. Špilju je preuredio u stan, namješten prtljagom i stvarima, a onda poče

obilaziti sve krajeve ostrva, otkrivajući ga i uživajući sam u njegovim dobrima kao daje vladar bez naroda.

A koliko je vladara koji imaju vlast i imaju odriješene ruke ali ne vladaju, nego se njima vlada...

Prolazio je dan po dan, godina po godina, a dječak je stasao i rastao. Napunio je dvadeset godina, ali nije obavljao dnevno slavljenje i veličanje Allaha (zikr) koje mu je stavljeno u dužnost kao obavezni namaz. Životinja ga je često obilazila kružeći oko njega kao da ga je htjela podsjetiti na nešto važno što je zaboravio. Jednom ga dovede do sedam stijena kako bi ponovo pročitao Poruke, ali on se okrenu od nje. Jednom prilikom, okrenuvši lice (prema gore), pogleda u nebo i reče joj:

“Ko zna jesu li ove riječi pouzdane? Ja sam ovdje jedini, nisam vidio Džibrila koji je poslan, niti sam vidio propadanje zemlje, niti sam vidio Boga... Ne znam, možda su čak ove riječi napisane i tvojim rukopisom, kako ne bih imao vlast nad tobom kakvu imam nad ovim ostrvom. Ili je to gravura koju su ribe slučajno u moru urezale na stijenama, a koje je morski val izbacio ovdje, ili nije...”

Životinja kriknu iz sveg glasa tako daje odjeknulo na sve strane ostrva, i pobježe od njega u gusto spleteno drveće, a on poče vikati na nju: “Ja ne znam... Ja ne znam drugog, osim mene... Sve oko mene je meni pokorno... Sve oko mene govori da sam ja bog ovog ostrva, i sve stoje ovdje je moje vlasništvo...”

Životinja pobježe iz njegovog vidokruga i nije se do sljedećeg dana pojavljivala... Došla je da sa njim razgovara na jasnom arapskom jeziku: “Džibrili-Emin mije naredio da ti kažem kako je stvar ozbiljna, a na tebi je izbor. Ukoliko želiš da se uvjeriš daje stvar uzvišena, uzmi Džibrilov pečat...” pa je smočila dječakovu ruku u čudnu tintu... “i stavi od nje na šta hoćeš pa ćeš vidjeti znak za tebe, a nakon toga robuj Najmilostivijem Allahu. A ako tako ne postupiš ona ti je prijetnja da ćeš sutra biti odbačen čovjek.”

Ćoravi mladić - defektnih očiju - uze šaku ove tinte, koja liči na obojenu zemlju pomiješanu s vodom, malo se zagleda u nju a potom je baci na veliku mrtvu pticu, sličnu velikom orlu, koja je uginula prije nekoliko dana, kad li ptica, Allahovom moći, kriknu, oživi i odletje u zrak. To je bio znak od Allaha, Gospodara svih svijetova, koji neće pozivati na odgovornost i kažnjavati dok na izvjestan način ne upozori i ne upozna Svoja stvorenja koja su zadužena. Orao se nije zadržao dugo, nakon nekoliko minuta se vratio na svoje mjesto i umro kao što je mrtav i bio.

Mladić upita životinju: “Sta je ovo što se desilo?”

Ona reče: “U ovoj tinti je dio moći, duha i snage Džibrila. Džibril je veliki melek koji ima snagu života i svjetlo za oživljavanje umrlih, uz Allahovu dozvolu i pomoć. On će, uz Allahovu pomoć, oživljavati mrtve za Vjerovjesnika koji će doći u tvom narodu. Džibril će prigrliti umrlog

dovom Vjerovjesnika i umrli će, Allahovom dozvolom, ustati živ. Obavijestit će o onome što oni budu pitali, a potom će se ponovo vratiti među mrtve.

Allah te je počastio kerametom, a poslije ovoga ti više nećeš imati nikakva znaka. Pa prigrli sebi spas, nakon koga nećeš imati onoga koji će te koriti."

Životinja je ponovila: "To ti je prilika da budeš čovjek dobra, pa je ne propuštaj jer je sljedeći dan prenatrpan strašnim stvarima."

Poslije svega životinja je zaćutala... Mladić je pored nje prošao kao da nije ništa čuo. Tada je bilo jasno da je on preokrenuo stvar za sebe, jer je sebi utuvio u glavu da bude čovjek bog...

Pa šta bi značilo biti čovjek dobra, čak kad bi bio kao melek u odnosu na to da bude bog koji vlada, čini ono što hoće i sve posjeduje... Pa kako da propusti priliku da postane bog.

Riječ bog znači, kako mu je objasnila životinja, da mu se sve pokorava, dok se riječ božanstvo uspoređuje sa riječju bog, pa hoće li mu se sve pokoriti, od onoga što zna i što ne zna, što je čulo za njega a nije ga vidjelo i kada ga vidi nakon üto e čulo za njega ukoliko se proglasi bogom. To je jedinstven sadržaj...

Što se tiče završetka, ko zna, kao što mu je kazala životinja, kakav je njegov kraj, čak i ako bude proklet i udaljen od milosti, možda se povrati Bogu.

Ali... koji bog?

O Uzvišenoj riječi Allah on ništa više ne zna, osim onoga što mu je životinja kazala, a to je daje On Stvoritelj i njen i njegov i svega postojećeg te daje On Onaj Koji gaje spasio i poslao meleka da ga odgoji.

Sve ovo sto je rečeno, za njega ne znači ništa, osim kada bude isprobavao sebe u ulozi božanstva i počne raspravljati sam sa sobom.

Trag Poslanika o kojemu je pričala životinja nije ništa drugo do njena igra. Ona zna mnogo, a uz to, ona me pokušava prevariti... Prema tome, ja sam i njoj također bog... Međutim, ona me se ne boji kao što me se boje ostale životinje u šumi... Zato ću pokušati daje zastrašim."

Zapalio je baklju i počeo sa potragom. Našavši je, uze zapaljenu drvenu baklju, udari je po leđima, a ona od njega pobježe i nestade kao što so nestane topeći se u vodi. Kada je srete drugi dan pokuša je uvjeriti kako je više neće kažnjavati ukoliko mu se pokori.

Životinja ponovo - zbog izuzetnog stanja, moleći Allaha da mu oprosti - progovori: "Meni je naređeno, Allahovom naredbom, a ne naredbom nekakvog stvorenja."

Prošla je pored njega i upozorila ga da u noći koja dolazi možda neće imati sna, a nakon toga dolazi prokletstvo od Allaha i protjerivanje sa ostrva na Allahovu zemlju da vidi Allahovo carstvo i, da bi mu posljednja

prilika bila prisustvo trojice odabranih vjerovjesnika.

Odjurila je bježeći od njega kao da se uplašila zarazne bolesti.

Mladić je žurnim korakom pošao prema sedam stijena razgovarajući sam sa sobom: “Trag Poslanika o kome je pričala životinja je samo misteriozna igra... U stvarnosti i ne postoji Bog, nego je sve ovako... stvoila priroda koja me okružuje... Nebo, vjetar, vodu, vatru, blato, drveće i cvijeće... I ovaj orao koji se izgubio u zemlji, nakon što je umro... Prema tome materija je ta koja proizvodi stvorenja... Možda se tajna one obojene zemljene tvari koja je stalno mokra krije u kakvoći koju ne znam.” Sve te tvari je kasnije skupio u posudu u koju mu je Džibrili-Emin stavljao hranu i otišao u pećinu, ostavivši da stvar prenoći.

Kada je mladić po običaju htio da spava, san mu nije dolazio na oči. Sanje nestao kao kad ptica prhne iz kaveza bez povratka. Okretao se sa jedne na drugu stranu, jeo i pio u nadi da će zaspati, ali nije bilo koristi. Sjetio se životinje i onog što mu je govorila. Pomisli u sebi daje možda uzbuđen zbog njenih riječi.

Besanog gaje zatekao i izlazak sunca...

Počeo je planirati bijeg sa ostrva na način kako ga je obavijestila životinja, a to je da noću naloži vatru... Možda ga neko od njemu sličnih ljudi, o kojima mu je životinja pričala, ugleda i odvede tamo gdje želi..., a on će dobro zapamtiti put, ukoliko poželi da se vrati na ostrvo. Međutim, gdje da sabere tolika drva kako bi cijelu noć mogao paliti veliku vatru, a još je veoma težak i umoran i želi spavati.

Nastavio je tako razmišljati i planirati otvorenih očiju dok ne utonu u san. Kada se probudio već je bio potpuni mrak. Shvati daje noć već nastupila dok je spavao. Ustade i poče sabirati drva, suhe grane koje su pale sa drveća i lišće da bi naložio vatru. Otišao je na obalu ostrva, naložio veliku vatru i poticao je cijele noći.

Tako je radio tri noći uzastopno.

Posljednje noći ugledao je kako mu se sa ostrva neko ogromno tijelo približava i zastade na određenoj udaljenosti, toliko da je do njega mogla doprijeti svjetlost. Nakon izvjesnog vremena ugleda sablast poput malog drveta koja je na obali stajala nepomično. Iz nje izađe pet snažnih ljudi. Stajao je zbunjen ispred njih. Ovo je prvi put daje vidio stvorenja slična sebi. Obradovao se kada je čuo da oni, kao i on, govore arapskim jezikom...

Bili su to Arapi iz Jemena koji je bio udaljen, od ovog istinskog sretnika, četiri hiljade i više milja.

IZLAZAK SA OSTRVA... I PRORČANSTVO FILOZOFA

Mladić im je ispričao sve što mu se dogodilo, pa i to da je razgovarao sa životinjom od koje nije bilo ni traga... Nisu mu povjerovali... Došaptavali su se kako je on lud ili je opsjednut džinima...

Izgled njegovih defektnih očiju dodatno je poticao njihove sumnje... Dogovorili su se da ga smjeste na najniži nivo kopna blizu Jemena i da se na taj način riješe ovoga lošeg predznaka. Jer, otkako se sa njima ukrcao u lađu, valovi su se s lađom poigravali na takav način kakav kroz čitav život nisu iskusili. Kao da se more rasrdilo na njih i kao da ih je željelo progutati te ih na taj nači kazniti zbog druženja s njim. Jedan od njih je pravdavao mladića govoreći: “On se jedini spasio od katastrofe i živio nekoliko godina na ostrvu nakon što je zadobio povrede u očima i mozgu..., zato, pustimo takav razgovor.” Predložiše mu da ode kod čuvenog arapskog liječnika u Jemen koji je živio u gradu Me’rebu... Dadoše mu nešto novca čiju vrijednost nije shvatio dok nije došao na odredište. Posmatrao je čudan život i ljude svuda oko sebe učeći svaki dan nešto novo. Shvatao je sistem života veoma brzo kao daje imao moć i bistrinu stotinu ljudi... Posjedovao je takvu sposobnost, čvrstinu i neobičnu brzinu rasuđivanja, kao i brojne darovitosti, da mu se divio ko god gaje vidio.

Jedno vrijeme je radio kao najamnik kod nekog jemenskog mudraca koji ga upita za ime. “Samirija,” odgovorio je on. Mudrac, primijetivši kod mladića nesvakodašnju darovitost, oštroumnost, snagu, neobično ponašanje i moć brzog razmišljanja i rasuđivanja, reče mu: “Mladiću iz Samireha! Ukoliko budeš živio bit ćeš ili vladar u dobru ili vladar u zlu...” Mladić se sjeti svoga razgovora sa životinjom, ali mu srce nastavi slijediti razum, pa poče razmišljati o povratku u zemlju svoga oca i svojih predaka... U Palestinu. Ali, čežnja gaje vukla na ostrvo...

Kupio je veliku lađu za imovinu koju je sakupljao dugo godina.

Plovio je morem, obilazio i druge gradove, ali nije prestajao misliti na ostrvo. Uputio se tamo na velikoj lađi, na koju su se ukrcali i ljudi najamnici, pa se činilo da je on veliki gusar, a oni njegovi vitezovi... Usidrili su se na domak ostrva, a on se sam ukrcao u čamac i odveslao do obale kako bi ponovo našao životinju. Dočekala ga je na obali... Pogledom mu je kazala sve... Bez riječi je odjurio brzo u šumu... Prvo čega se sjetio bila je posuda u kojoj je bio znak Poslanika. Ozeo ju je, a sa njom je uzeo i komadić šarenog kamena otkinutog od stijene na kojoj mu je Džibril, alejhis-selam, ispisao Poruke upute i svjetla. Vratio se na svoju lađu i otputovao u Palestinu. Lađu je ostavio u drevnoj Haifi, a kopnom otišao do Samireha. Došavši u Samireh imao je stotinu godina, ah nije osjećao starost i iznemoglost, kao da se vrijeme zaustavilo u godinama njegove mladosti. Nastojao je povezati niti prošlosti o kojoj je slušao od kosmate životinje na ostrvu, međutim, niko mu nikakva odgovora nije davao, osim što su mu rekli da se tamo prije stotinu godina desila katasrofa (propadanje zemlje).

Međutim, priča o djetetu koga je vladar oteo od oca njima je bila nepoznata, osim što muje neki starac iz grada Dželila ipričao da su mu

kazivali dvojica ljudi koji su dugo živjeli u gradu Erbidu u Palestini, daje u ovom gradu živio dječak koga su božanstva u liku krave prigrlila u svoj zagrljaj, ali da ga je vladar, koji nije želio postojanje drugog boga osim njega, zato što su dijete božanstva blagoslovila, uzeo od oca. Kasnije je dječak umro, u vrijeme propadanja zemlje koje se desilo, na vladarevu dvoru. Upitao ih je: “Šta vi obožavate ovdje u Samirehu?” “Kravu,” odgovoriše oni. “Krava je iznad svih božanstava i gospodara... Zar ne vidiš da nam ona puni kuće raznim dobrima, sirom i mlijekom, čak se ni miševi, koji su neprijatelji naših proizvoda, ne približavaju kućama u kojima je krava.”

Tek tada je shvatio da muje kosmata životinja na ostrvu govorila cijelu istinu. Ipak, nije želio da obožava ono što ne vidi i ne čuje i odluči da obožava sebe. Činilo mu se daje preče voljeti i obožavati sopstveno biće nego bilo šta drugo od onoga što ga okružuje. On je od njih oštroumniji u svakom pogledu, usprkos tome što na ovoj zemlji ne živi slično njima. Obuzeo gaje silan osjećaj daje bog ili sin božiji...

Bitno je da je u njemu posebna duša. To je božanstvena duša, a ne duša kao kod običnih ljudi. Dokaz za to je: daje on jedini s kim je razgovarala životinja i koji je sa njom razgovarao, da ga se sve boji i u njemu vidi nadnaravnu moć, da muje životinja priznala kako je on taj koga je odgajao Džibri, veliki melek... Čak muje i jemenski mudrac nagovijestio da će, ukoliko bude živio, biti vladar.

MESIH-DEDŽAL U ZEMLJI FARAONA... I JEZIV SUSRET SA MUSAOM, ALEJHIS-SELAM

Nakon višegodišnjeg boravka u Samirehu, otputovao je u veliku zemlju za koju je čuo, kao i za mnoga velika čuda koja se nalaze u njoj. Otputovao je u Egipat kojim su vladali faraoni. Nastojao je zadobiti povjerenje kod jednog od najvećih egipatskih mudrih svećenika obasipajući ga laskavim i učtivim riječima da će mu biti vjerni sluga i sin pokorni ukoliko ga pouči mudrosti i znanju i približi ga vladaru, faraonu. Pomenuti svećenik bijaše zagazio u tristotu godinu života. Kod neznanca je odmah primijetio znakove izuzetne oštrumnosti, koja je bila daleko ispred njegovih godina života, znakove talenta i rječitosti. Pokušao gaje odvratiti od nakane da se približava faraonu uz objašnjenje daje on rasistički vladar koji mrzi strance, a kao primjer je naveo slučaj jevreja čiju je mušku djecu ubijao, a žensku ostavljao u životu... Faraon je silnik na zemlji, za njega nije niko vrijedan ni velik, pa makar ga on lično odgojio na svom dvoru, kao što je učinio sa svojim posinkom po imenu Musa (Mojsije - što znači Izbačen iz Nila). Mudrac muje sasvim pouzdano ispričao vijest o Musau, alejhis-selam... Pošto mu se dopala vijest o Musau i njegovu bijegu, nakon ubojstva egipćanina, i on mudracu, sasvim pouzdano, ispriča šta se njemu dogodilo.

Čuvši to egipatski mudrac reče: “Onda si i ti Musa (Mojsije) drugi, ali iz Samireha a ne iz Egipta.” Čovjeku defektnih očiju se svidjelo ime (Musa), a još mu se više dopalo što ga je mudrac nazvao Musaom Samirisjkim kako bi se razlikovao po pripadnosti Samirehu od Musaa koji bio iz Egipta.

Prema tome ovdje postoji nešto zajedničko između (čovjeka iz Samireha) koji se, nakon što je izbačen iz vladareva dvora, skrasio na zelenom ostrvu, i (čovjeka iz Egipta) koji se, nakon što je izbačen iz Nila skrasio na vladarevu dvoru.

Porcđenje je savim jasno... Između ove dvije linije postoji paralela, uz mogućnost skraćenja međusobne udaljenosti. Vidjet će se šta donose dani ispred nas.

Samirija je oprezno tragao za Musaom, alejhis- selam. Sve ga je usmjeravalo ka njemu. Počele su se ponavljati vijesti da se Musa i njegov brat Harun nalaze u gradu i da traže susret sa faraonom. Musa je sa faraonom inače imao više dijaloga.

Ovdje se Samirija susreo sa Musaom... Nije mu ništa rekao osim to da i on kao i Musa potiče od Ishaka b. Ja’kuba, i da mu je praotac nekad davno, kako su mu prenijeli njegovi djedovi, bio vladar Samireha. Međutim, Musaa, alejhis-selam, vjerovjesnika tog vremena, nije zanimalo to što je bilo.[34] Od Samirijeje tražio samo jedno: da prihvati sve ono što mu je Svevišnji objavio, od

[34] Kaže se da je jedan izraelićanski uglednik Musau, alejhis-selam, nabrojao imena devet vladara iz reda njegovih djedova i pradjedova, pa je Allah objavio Musau da mu kaže: “Svi koje si spomenuo su stanovnici džehennema, a ti si deseti.” Istinu je kazao Uzvišeni Allah: “Pa kad se u rog puhne, tada rodbinskih veza među njima neće biti i jedni druge neće ništa pitati”. (Kur’an: El-Mu’minun, 101.)

vjerovanja, propisa i mudžiza. Samirija nije prihvatio Musaa kao vjerovjesnika, već odluči da se strpi dok se izbliza u to ne uvjeri... Živio je sa Izraelićanima, od njih se i oženio, ali nije imao djece, jer ovaj čovjek, poput mazge, neće imati poroda, pošto je u osnovi mješanac (sperme koja je halal i sperme koja je haram i šejtanske sperme), kao i tovama mazga koja je nastala od sperme konja i magarca.

Samirija je prisustvovao svim Musaovim mu’džizama koje je pokazao faraonu, njegovu narodu i Izraelićanima.

Ovdje ćemo malo zastati pred zanimljivim kur’anskim prizorom u suri Taha u kome ću, uz Allahovu dozvolu, pokazati viđenje koje nije ranije spominjano, osim što sam na njeg ukazo na početku knjige, pozivajući učenjake, obrazovane ljude i muslimanske intelektualce da razmisle.

Prvo: Razmislite i prostudirajte kur’anski tekst.

Drugo: Nakon što ga lagano pročitamo tri puta: analizirajmo, istražimo i zamolimo Uzvišenog Allaha da nam da inspiraciju i da nam otkrije

značenje navedenih ajeta.

“A zašto si prije naroda svoga požurio, o Musa?

Evo ide za mnom - odgovori on a požurio sam k Tebi, Gospodaru moj, da budeš zadovoljan.

Mi smo narod tvoj poslije tvog odlaska u iskušenje doveli - reče on -, njega je zaveo Samirija.

I Musa se narodu svome vrati srdit i žalostan. O narode moj - reče - zar vam Gospodar vaš nije dao lijepo obećanje? Zar vam se vrijeme oduljilo, ili hoćete da vas stigne srdžba Gospodara vašeg, pa se zato niste držali obećanja koje ste mi dali.

Nismo prekršili dato ti obećanje od volje svoje - odgovoriše. Bili smo natovareni teretima, nakitom narodnim, pa smo to bacili. A to isto uradio je i Samirija, pa im izlio tele koje je davalo glas kao da muče, i oni su onda rekli: ovo je vaš bog i Musaov bog, on Ga je zaboravio! Zar oni nisu vidjeli da im ono ni riječi ne odgovara i da od njih ne može nikakvu nevolju otkloniti niti im ikakvu korist pribaviti?

A njima je Harun još prije govorio: O narode moj, vi ste njime samo u iskušenje dovedeni; Gospodar vaš je Milostivi, zato slijedite mene i slušajte naređenje moje!

Mi ćemo mu se klanjati sve dok nam se ne vrati Musa - odgovorili su oni.

O Harune, povika Musa - šta te je spriječilo, kad si vidio da su zalutali, da za mnom nisi pošao: Zašto nisi naređenje moje poslušao?

O sine majke moje, reče Harun, ne hvataj me za bradu i za kosu moju! Ja sam se plašio da ti ne rekneš: Razdor si među sinovima Israilovim posijao i nisi postupio onako kako sam ti rekao.

A šta si to ti htio, o Samirija? - upita Musa.

Ja sam vidio ono što oni nisu vidjeli - odgovori on -, pa sam šaku zemlje ispod izaslanikove stope uzeo i to bacio i eto tako je u mojoj duši ponikla zla misao.

Eto onda se gubi! - reče Musa čitavog svog života ćeš govoriti: Neka me niko ne dotiče! A čeka te još i određeni čas koji te neće mimoići. Pogledaj samo ovoga tvog “boga” kojem si se klanjao; mi ćemo ga sigurno spaliti i po moru mu prah rasuti.

Vaš bog je - Allah, drugog boga, osim Njega, nema! On sve zna”.[35]

Razmisli, (dragi čitaoče) osluhni, usredsredi vid i srce i raspali sjaj i svjetlost razboritosti!

U razgovoru sa Musaom Uzvišeni Allah nije zastao kod riječi “Njih je zaveo Samirija” nego je istovremeno upotpunio razgovor o ovom problemu. Kur’anska retorika na neki način usmjerava našu pažnju na njega kako bi nas dovela do određenih događaja koji ukazuju na to daje to ostatak razgovora ili pak na kraju razgovora ukazuje na to daje to

božija odredba Musau, alejhis-selam. Na njemu je da poruku dostavi onako kako muje naređeno, daje dostavi bez ikakvih dodavanja ili umanjivanja, bez ikakve ljutnje i uzbuđenja, jer njegov slučaj nije kao slučaj Izraelićana koji se neće pokajati dok jedni druge ne pokolju.
Musa se vratio svome narodu srdit i tužan. Njemu se trebalo pridružiti i sedamdeset ljudi koji su odabrani da u udređeno vrijeme stanu pred Gospodara. Oni mu se, nakon njegova povratka, ispričaše da su bili primorani da ostanu na strani Haruna, koga je Musa ostavio da ga mijenja među Izraelićanima, a koji je opomenuo narod,
prije nego što je bio opomenut, da se ne vraća u nevjerstvo i širk. Harun im je rekao: "O narode moj, vi ste njime samo u iskušenje dovedeni; Gospodar vaš je Milostivi, zato slijedite mene i slušajte naređenje moje!"... Musa, koji je Allahov vjerovjesnik i poslanik, upozoravao vas je na sva iskušenja, čak i na iskušenje Dedžalovo koji bi mogao biti i Samirija. Upozoravao vas je Musa da je Dedžal silan i moćan, i da je smutljivac.[36]

Nas sedamdeset se oko njih raširilo i svaki im je od nas govorio:

"Zar oni nisu vidjeli da im ono (zlatno tele) ni riječi ne odgovara i da od njih ne može nikakvu nevolju otkloniti niti im ikakvu korist pribaviti?"

Objasnili su Musau šta se desilo: "Otkrili smo da je većina ljudi pokrala kuće egipćana. Ponijeli su njihovo zlato koje su pokrali ili iznevjerivši povjerenje. Samirija tada reče: 'Ja sam istinski poslanik vama i Musau koji je zaboravio ko mu je gospodar iako je ispred njega, ako razmišlja. To je tele koje su obožavali naši preci u Samirehu, njega su od nas ukrali Egipćani i prozvali ga Prezreno tele. Egipćani nisu znali da su ih čarobnjaci prevarili'."
Potom ih je prokletnik obavijestio da im je ustanju pokazati boga ukoliko kao žrtvu, svo zlato i ono što su pokrali, stave u jamu ili stijenu...
On sakupi najvještije majstore pa sa njima poče topiti zlato i salijevati ga u kalupe, a potom ga hladiti morskom vodom. Od zlata im je napravio kip u liku teleta. Prvo je isklesao lik teleta od kamena koji je stavio u rastopljeno zlato, potom je hlađenjem vodom razdvojio kamen od zlata. Svi su bacali zlato dok su imali, a potom ga obavijestiše da zlata više nema.

[36] Mufesiri smatraju da je određeni rok zbog koga je Musa ukorio svoj narod ustvari obećanje, a ne određeni rok njihova dolaska za njim na Turi-Sinaj, iako je moguće da podrazumijeva i jedno i drugo, a Allah najbolje zna.

Samirija je ustao... "A i Samirija je bacio". Međutim, oni nisu znali da je ono što mu je bilo u ruci zapravo bilo razmućeno mastilo, koje je ostalo od Džibrila, alejhis-selam. Od kalupa se nije razdvajao kao da je dragocjenost koju čuva do vremena kad mu bude potrebna.[37]

Kada je ogromno tele, životnog lika poput dinosaura, bilo gotovo, ukazalo se ispred njih, počelo je mukati kao da ih poziva da mu sedždu učine. Samirija, šejtanov izaslanik, poče ih nagovarati da mu sedždu učine. I svi mu sedždu učiniše osim Haruna i Jošea b.Nuna koji je tada bio dječak i koji je svoje srce istinski Allahu predao.

U Tefsiru Ibn Kesira ima rivajet od Ibn Abbasa u kome stoji da je Harun, alejhis-selam, želio da spasi Izraelićane od prljavštine ukradenog nakita i da ga je htio pohraniti u jednu jamu pa kada se vrati Musa, alejhis-selam,

[37] U jednom predanju u Ibn Džerirovu Tefsiru izneseni su podaci slični ovima koje smo mi naveli iz rijetkih starih rukopisa. Tu stoji daje Džibril uistinu odgajao Samiriju...

Samirija je prepoznao Džibrila jer mu je on dolazio, kada se njegova majka pobojala da će joj dijete biti zaklano i ubijeno, dolazio je i hranio ga iz svojih prsta. Iz nekih njegovih prsta je sisao mlijeko, iz nekih med, a iz nekih maslo. Hranio gaje sve dok je porastao. Pošto ga je ugledao u moru kada je potopljen faraon prepoznao ga je...

Za nas je važno da postoji više predanja da je Džibril odgajao Samiriju dok je bio mali. A da li gaje Samirija vidio diskutabilno je, jer on nije vjerovjesnik da bi ga mogao vidjeti, a Allah najbolje zna.

neka on odluči šta će sa njim učiniti.[38] Međutim, došao je Samirija i na zlato bacio šaku zemlje koju je uzeo ispod Poslanikove stope i zamolio Haruna da on zamoli Allaha da mu usliša dovu. Harun, ne znajući šta Samirija smjera, zamoli Allaha da mu usliša dovu i dova mu bi uslišana. Samirija mu tada reče: “Molim Allaha da ovo zlato postane tele,” i ono postade teletom koje je mukalo, tj. puštalo postepeno i lagano glas, kao dar i iskušenje.

Zlatni kip ispred njih se preobrazio u tele koje je izgledalo kao pravo... Tele koje je mukalo i hodalo, a ne u obični kip koji je imao sprijeda i straga rupu i koji kada puhne vjetar zapišti. Ne,... ne!

Glas je glas i ne naziva se pištanjem... A pištanje je pištanje i ne naziva se glasom... Odlika kur’anskog jezika se ogleda i u tome što on ukazuje na nešto konkretno i precizno određeno, tako da ovdje nema poređenja.

Časni Kur’an kaže: “Pa im izlio tele koje je davalo glas kao da muče, i oni su onda rekli: ’Ovo je vaš bog i Musaov bog, on ga je zaboravio’!”

Od Izraelićana je bilo čudno to što su dozvolili da se sa njima poigravaju šejtan i Samirija, tražeći od njih da se klanjaju teletu iako su bili prisutni kad gaje majstor pravio, kad gaje oblikovao, kad gaje stavljao na vatru, kad je po njemu udarao čekićem, kad gaje hladio i kad ga je svojim rukama prevrtao naprijed i nazad.

[38] U Tefsiru Ibn Džerira stoji da im je Harun, alejhis-selam, rekao:

“O sinovi Israilovi, bogatstvo i nakit Kopta vam nije dozvoljen, zato ga

svega sakupite, iskopajte rupu i stavite ga u nju, pa kada dođe Musa i rekne da vam je dozvoljeno vi ga ponovo uzmite.

Čudno je i to što se nisu zadovoljili time da ga priznaju za svoga boga, nego su ga proglasili i bogom Musaovim, alejhis-selam, i tako mu pripisali idolopoklonstvo i klanjanje drugom pored Uzvišenog Allaha i to klanjanje najglupljim životinjama koje ne mogu odbraniti ni sebe. Bilo je uistinu drsko i neumjesno životinju koja se navodi kao primjer nečega niskog i glupog proglasiti bogom Musaa, alejhis-selam, koji je sa Milostivim izravno razgovarao.

Oni se nisu zadovoljili time, nego su Musaa, alejhis-selam, proglasili zalutalim i grješnikom. Rekli su: "On ga je zaboravio."

Ibn Abbas kaže: "... zalutao i pogriješio put." U drugoj predaji od njega stoji da je Musa otišao da traži svoga Gospodara pa je zalutao i nije znao gdje se nalazi. Od njega se prenosi i ovo: "Zaboravio je da vam spomene daje ovo njegov i vaš bog." Rašireno mišljenje je daje riječ (i on gaje zaboravio) iz Samirijina govora i govora onih koji su sa njim tele obožavali.

Od Ibn Abbasa postoji i drugo predanje, a ono glasi da: "Ovdje Uzvišeni Allah obavještava o Samiriji da je on zaboravio, tj. napustio ono što je imao od vjerovanja."[39]

Oni koji su se prema Musau, alejhis-selam, loše ponijeli bili su Samirijine pristalice koje je prokletnik kupio imovinom, zlatom i životnim potrepštinama nakon što se proglasio istinskim poslanikom i sinom božijim.

[39] Ibn Abbas, Igasetul-Luhfan min mesajidiš-šejtan, izd. Darul- Adl u Aleksandriji, II. dio, str. 300 i 301.

I uprkos Harunovim upozorenjima, nastavili su da ga ibadetom i pjesmom veličaju i okružuju. Tele je zaćutalo... Postalo je običan kip od zlata bez glasa i pokreta, jer je prestalo djelovanje Džibrilovog znaka. Ali, bez obzira na to, Izraelićani koji su zapali u iskušenje nastavili su i dalje da se klanjaju kipu koji niti je mogao nauditi niti kakvu korist pribaviti.

Srdit, u ime Allaha, Musa, alejhis-selam, uhvati svoga brata za kosu i bradu, vukući ga k sebi i koreći ga, reče: "Šta te je spriječilo, kad si ih vidio da su zalutali, da za mnom nisi pošao i obavijestio me o ovoj stvari čim je počela? Zašto nisi naređenje moje poslušao kada sam ti ga izdao, a glasilo je: 'Zastupaj me u narodu mome, i red pravi i ne slijedi puteve onih koji su smutljivci'."[40]

Harun je rekao: "O sine majke moje!". Pokušavajući da ga smekša podsjetio gaje na majku, iako muje brat i po ocu i po majci, zato kaže:

"O sine majke moje, ne hvataj me za bradu i za kosu moju." Ovo je Harunovo ispričavanje Musau i njegovo pravdanje izostanka. Sve ovo ga je spriječilo da mu se pridruži i obavijesti ga o ovoj krupnoj stvari. Još je kazao: "Ja sam se plašio" da te slijedim i da te obavijestim o ovome "da

ti ne rekneš: Razdor si među sinovima Israilovim posijao i nisi postupio onako kako sam ti rekao”[41] Zašto nisi uradio ono što sam ti rekao ostavljajući te svojim zamjenikom nad njima?[42]

[40] Kur’an: A’raf, 142.

[41] Kur’an: Taha, 94.

[42] Vidi Ibn Kesirov Tefsir, izdavač Mektebetu Šebabil- Ezher, III. dio, str. 164.

OPASNOST... ISKROVIŠTE TAJNI

Gore spomenuti prizor bio je jednovremeno i najopasniji u međusobnim susretima i kontakima između njih (Musaa, alejhis-selam, i Samirije) jer se u njemu skriva najveća tajna za razotkrivanje Dedžala, kao što zeleno drvo ili šibica skriva vatru.

Musaa, alejhis-selam, karakterizira nervoza i velika srdžba kada se naljuti, u ime Allahadželle ša’nuhu.. On je silan na zemlji kada se naljuti, u ime Allaha. Znano nam je da, kada se u ime Njega naljuti, ima toliku srdžbu i gnjev da se ne zna šta će u tom času uraditi. U prilog tome govori i činjenica da je Musa, alejhis-selam, kada se vratio svome narodu i vidio ih da se klanjaju teletu, bacio ploče na kojima je bio zapisivan Tevrat. Neki vele da ih je razbio. Ovako stoji kod sljedbenika knjige koji tvrde da ih je razbio i da mu je Allah u zamjenu poslao druge. U Kur’anu nema ništa što upućuje na takvo nešto. U Kur’anu stoji samo to da ih je bacio kada je vidio ono što je vidio.
Sljedbenici ranije objavljenih knjiga tvrde da su bile dvije ploče, a Kur’an ističe da ih je bilo više. Pošto ga sama obavijest, od strane Allahadželle ša’nuhu, da se njegov narod počeo klanjati teletu, nije uzrujala, On mu naredi i da to vidi. To pojašnjava i hadis kojeg bilježe Ahmed i Ibn Hibban od Ibn Abbasa koji je kazao daje Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, rekao: “Sama vijest nije kao viđenje”.[43] Bez obzira da li su ploče bile razbijene ili nisu, a menije bliže ovo drugo, Musaovo, alejhis-selam, bacanje ploča je još jedan dokaz koji potvrđuje da njegova srdžba, kada bi se naljutio u ime Allaha, nije imala granica. Od te silne srdžbe on je svoga brata Haruna povukao za kosu i bradu.[44]

Složit ćete se sa mnom, da je izuzetno čudno i neobično te da nije u skladu sa njegovim osobinama o kojima nam govori Kur’an, da čovjek, koji je poznat po svom temperamentu, blago i učtivo razgovara sa Samirijom koji je smislio i izazvao nered, i raspalio njegovu vatru. Musaov, alejhis-selam, razgovor sa Samirijom se uglavnom svodio na traženje pojašnjenja zbog čega je učinio ovaj veliki nered i kako vidi izlaz iz njega.

Složit ćete se da je nešto sasvim neobično u tome da Musa, alejhis-selam, koji je kao odgovor Izraelićanima vidjevši ih okružene oko teleta od srdžbe bacio ploče naružio ih nazivajući ih zalutalim i onima koji su

iznevjerili obećanje dato Bogu, stane ipred Samirije i bez ikakve reakcije mimo s njim razgovara.

[43] Vidi djelo Kasasul-Enbijai od Ibn Kesira, recenzija dr. Mustafa Abdul-Vahid. Izdavač Darul-kutubul-Hadiseti u Egiptu, II. dio str. 120. i 121.

[44] Kao što tvrdi Ibn Kajjim, Uzvišeni Allah ga nije ukorio zbog toga jer gaje srdžba u ime Allaha podstakla na to. Iako gaje Uzvišeni Allah obavijestio o iskušenju kome je podlegao njegov narod, on se nije rasrdio dok to očima svojim nije vidio. Tek kad je to i lično vidio u njemu se javila posebna srdžba, jer vijest nije kao viđenje.

Neobično je ako znamo daje Musa uhvatio svoga brata za kosu i bradu te mu srdito uzviknuo: “O Harune, šta te je spriječilo, kad si ih vidio da su zalutali, da za mnom nisi pošao? Zašto nisi naređenje moje poslušao?”[45]

Da, mi smo navikli od Musaa, alejhis-selam, da se srdi i odmah reaguje, ili da u ljutnji istodobno i reaguje..kao što je učinio sa Egipćaninom kada gaje udario i odmah usmrtio. Ma koliko mufesiri tvrdili da riječ hatbun, koju je Musa upotrijebio u dijalogu sa Samirijom, ukazuje na okrutnost i odvratnost, istina je da po prvi put Musa, alejhis-selam, govori ali ne reaguje.(???) Zato, s pravom, ovdje stavljamo hiljadu znakova pitanja.

Ovo je nešto u šta se ne može povjerovati, osim u jenoj situaciji: daje Musaovo držanje bez reakcije, i njegovo zadovoljenje samo govorom uslijedilo na temelju onoga što muje Uzvišeni Allah po tom pitanju objavio... U nastavku razgovora, koji se u Kur ’anu na trenutak prekida, pojašnjava se daje tu, pored poslanice koja muje data, još postojala i preporuka Uzvišenog Allaha Musau, alejhis-selam, kako će postupiti tokom razgovora sa Samirijom.

“A šta si to ti htio, o Samirija? - upita Musa.”[46]

Riječ el-hatbu ukazuje na nešto što je značajno. Međutim, metod u cijelosti sadrži nježnost i učtivost kao da razgovara sa svojim sinom, bratom ili čovjekom kod koga ima kakvu potrebu ili je u teškoj situaciji pa muje potreban onaj ko će mu pomoći. Sličan primjer sa izrazom hatbun nalazimo u razgovoru sa Šuajbovim, alejhis-selam, dvijema kćerkama: “Šta vi radite? - upita on. Mi ne napajamo dok čobani ne odu - odgovoriše one - a otac nam je veoma star”.[47]

[45] Kur’an: Taha, 91.-92.

[46] Kur’an: Taha, 95.

“Ja sam vidio ono što oni nisu vidjeli - odgovori on pa sam šaku zemlje ispod izaslanikove stope uzeo i to bacio, i eto tako je u mojoj duši ponikla zla misao”.[48]

Interesantno je kako Samirijin odgovor sadržava svu snagu u načinu izražavanja, kao da je izvršio jednu od svojih obaveza, ili kao daje izveo

eksperiment sa njima koji je dugo priželjkivao, pa kada mu se za to ukazala prilika, eto, on je nije propustio...

I uspio je. On je skinuo masku sa sebe i pokazao da je on čovjek koji je dokučio ono što narod nije uspio da dokuči i da je prošao kroz iskustva koja su mu omogućila da vidi ono što oni nisu kadri vidjeti... Otkrio je da je on čovjek koji posjeduje moć kakvu drugi ne posjeduju, da razmišlja na način na koji drugi ne razmišljaju i da poznaje zakone (fizike i hernije) koji mu omogućavaju da pronalazi stvari kakve prije njega niko nije pronašao. On je puno naučio u godinama dugog života, a i sačuvao je znak Poslanika koji mu je poslan sa neba, kako ga je obavijestila životinja sa kojom je proveo djetinjstvo na ostrvu usred Jemenskog mora.

[47] Kur'an: Kasas, 23.

Ovaj primjer sa Šuajbovim, alejhis-selam, kćerkama se spominje samo zbog riječi El-Hatabu, kako bi se ukazalo na Musaovo blago obraćanje drugima, dok nema veze sa razgovorom između Musaa, alejhis-selam, i Samirije.

Taberija je u svom Tefsiru naveo i drugi kiraet: (Vidio sam ono što vi ne vidite) kao da razgovara sa Musaom
i njegovim drugovima, što znači daje Samirija rekao Musau: "Vidio sam ono što ni ti, a ni tvoji drugovi ne vidite."

U Razijevu tefsiru Mefaatihul-Gajbi je navedeno da to znači: "Vidio sam ono što oni nisu vidjeli". Ispravno je i mišljenje onih koji riječ vidjeti tumače u smislu znanja.

Ovdje je Musa shvatio da stoji pred Dedžalom za kojega muje Uzvišeni Allah naredio da svoj narod upozori na njega. Međutim, on je sada zadužen da mu prenese Allahovu poslanicu i nema vlasti nad njim, a da ima vlast nad njim Musa, alejhis-selam, ne bi ni trenutka čekao, sabljom bi mu glavu odrubio i to odmah nakon što gaje vidio, ili nakon što je od njega dobio odgovor. Pogotovo onda kad je priznao da on stoji iza svega ovoga i da je ta zla misao ponikla u njegovoj duši.

"Eto onda se gubi - reče Musa".

"Gubi se!"... ovako... da... potpuno slobodan, bez kazne, pošto ga puštanje čini slobodnim... gdje nema kazne... nema pogubljenja... nema zatvora... samo odlazak... putovanje po zemlji... putovanje, odlazak, zamor, uživanje, novi ljudi, novi susreti... Nije bitno... bitno je to daje slobodan. I to "čitavog svog života".

To znači: "Život je pred tobom otvoren, o Samirija. Na njemu možeš uživati, skakati poput divljači u pustinji i raditi šta hoćeš. Ti biraj šta želiš činiti. Ali ćeš stalno, o Samirija, govoriti: 'Neka me niko ne dotiče!' Niko ti zla neće učiniti, niti će zlo do tebe dospjeti sve dok je rok pred tobom otvoren."

Čudno je da mnogi mufesiri misle da riječi: "E onda se gubi - reče

Musa čitavog svog života ćeš govoriti: 'Neka me niko ne dotiče!"' znače da će on (Samarija) oboliti od kožne bolesti što će biti razlogom da će se ljudi bojati da mu se približavaju.

Ibn Kesir kaže: "Kao što si ti uzeo i doticao ono što nisi trebao uzimati niti doticati od Poslanikova znaka, tako će tvoja kazna na ovom svijetu biti da ćeš govoriti: 'Nema doticanja,' tj. niti ćeš ti doticati ljude niti će oni doticati tebe."[49] Čudno je da Ibn Kesir tvrdi da će iskusiti kaznu zbog toga što je dotakao i uzeo znak Poslanika, a ne zbog iskušenja koje je priredio Izraelićanima. A ruku na srce svaki bi čovjek, daje bio na mjestu Samirije i daje kao on, kako stoji u pouzdanoj predaji, vidio Džibrila i njegovog konja i daje vido kako na mjestu gdje njegov konj ugazi odmah niče novo zelenilo i da je vidio trag njegovog konja, pohitao da uzme od toga bez ikakva razmišljanja i bez ikakve loše namjere.

Seid Ktb veli: "Gubi se što dalje i niko te neće doticati ni zlim ni dobrim, niti ćeš ti ikoga doticati. Ovo je bila jedna od kazni po Musaovoj vjeri. Kazna progonstva i obavijest da je uprljan i da mu se niko ne približava i da se on nikome ne približava."[50]

Prvi dio rečenice Seida Kutba je ispravan, dok je drugi dio diskutabilan i treba ga pomnije razmotriti. Nelogično je ono gdje se kaže da on nikoga neće doticati. Pod pretpostavkom da je Samirija i protjeran između Izraelićana, a što se nije desilo, on će se i dalje miješati sa drugima.

I da ga je Musa, alejhis-selam, kaznio kaznom progonstva, to bi potvrdilo naše mišljenje da je on napustio Izraelićane, a Musa nije ništa više učinio, osim što mu je saopštio daje život pred njim otvoren i da se on treba udaljiti od njegovog naroda i da ga neće niko doticati. Ukoliko bi neko i pokušao da ga dotakne - sa zlim - neka kaže: 'Neka me niko ne dotiče! ' tj. nema pravo da me iko dotiče i da mi se približava sa zlim i ko pokuša neće uspjeti.

[49] Ibn Kesirov Tefsir, III. dio, str. 164.

[50] Sed Kutb, Fi zilalil-Kur'an, IV/2349

Razija je zauzeo mekši stav po kome Musaove, alejhis-selam, riječi upućene Samiriji imaju sljedeće značenje: "Učinit ću te prognanim, na taj način, što nećeš, ukoliko budeš i htio nekoga obavijestiti o svom stanju, govoriti ništa drugo osim: 'Neka me niko ne dodiruje!"'

Ovaj stav i ja podržavam jer je najbliži stvarnosti. Samirija je dakle protjeran iz Musaova naroda, a progonstvo nije sva kazna. Prava kazna se sastoji u tome da je pred njim otvoren život koji će proživjeti u laži, učenju i obmanjivanju. Dokaz tome je da je za pokajanje, onima koji su se klanjali teletu, propisano da ubijaju jedni druge, pa da li bi bilo logično da za onoga ko je proizveo sav nered i iskušenje kazna bude samo obično progonstvo.

Nakon toga dolazi velika nesreća: "...a čeka te još i određeni čas koji

te neće mimoići.” Sloboda koju ti imaš nije apsulutna jer tamo postoji neko u čijim će rukama biti tvoja kazna, postoji neko u čijim će rukama biti tvoje ubojstvo i izvršenje tvoje kazne. Čak i u ovo vrijeme, a vrijeme je određeno kod Uzvišenog Allaha “čitavog svog života ćeš govoriti: ’Neka me niko ne dotiče!’”

Zbog toga nije bio slučajan odgovor Allahova Poslanika Muhammeda, salallahu alejhi ve sellem, Omeru b.Hattabu, radijallahu anhu, kadaje misleći da će Ibn Sajjad možda biti Mesih Dedžal, rekao: “Allahov Poslanice, pusti me da mu odrubim glavu. Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, mu reče: ’Pa kada bi to i bio on, ti nad njim ne bi imao vlasti, i kada bi i bio on, za tebe u njegovu ubojstvu ne bi bilo nikakvog dobra”.[51]

U podugačkom hadisu koji je zabilježio Muslimu Sahihu od Džabira b. Abdullaha, radijallahu anhu, stoji: “...da je Omer b.Hattab rekao: 'Dozvoli mi, Allahov Poslaniče, da ga ubijem.’ Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, će na to: ’I kada bi to i bio on, ti nisi za njega zadužen, za njega je zadužen Isa sin Merjemin. I kada bi to i bio on ti ne bi imao pravo da ubiješ čovjeka kome je dato obećanje’.”

Zabilježio je Ebu Davud et-Tajalisi u Musnedu - a nalazi se i u El-Džamius-Sagiru od Sujutije - da je Alkami prenio od Ebu Hurejre koji je kazao daje Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, rekao: “Dedžala će moći ubiti samo Isa, alejhis-selam.

Čak ni Mehdija radijallahu anhu, koji će se boriti protiv Dedžala i koji će mu biti najveći neprijatelj, neće ga lično moći ubiti, nego će ga, Allahovom dozvolom u odrećenom roku koji neće prekoračiti, ubiti Isa, alejhis- selam, pod čijom se ličnošću Dedžal i predstavlja.”

[51] Hadis prenosi Kurtubi u djelu: Et-Tezkire

Razmislite dragi moji učači još jedanput:a
čeka te još i određeni čas koji te neće mimoići.”

Ovaj određeni čas će, bez sumnje, biti na ovome svijetu. Jer je poznato da će Sudnji dan biti određeni čas za sva stvorenja, a ne specijalno samo za Samiriju. On je, određeni čas koji ga neće mimoići, strogo vezao za riječi koje su ispred njega: da se gubi slobodan bez doticanja.

On se slobono kreće, slobodno bira, niko od stvorenja nema nad njim moći osim u određenom vremenu. Musa, alejhis-selam, je u odnosu na njega poput čovjeka koji silniku kaže: “Srešćemo se ja i ti jednog dana”. Međutim, to nije Sudnji dan kako kažu mufesiri, jer je svima nama određeni čas Sudnji dan. On mu govori za poseban određeni čas koji ga neće mimoići. Ovaj će određeni čas, kako se da iz teksta razumjeti, doći poslije Musaova, alejhis-selam, vremena. Da nije tako Musa bi sa njim drugačije postupio. Ali (poruka se može tumačiti
i ovako): “Neka ga niko ne dotiče u Musaovo, alejhis- selam, vrijeme.”

Što bi značilo da će se u drugom vremenu, Allah zna najbolje, moći doticati.

"Pogledaj samo ovoga tvog "boga" kojem si se klanjao: mi ćemo ga sigurno spaliti i po moru mu prah rasuti. Vaš bog je - Allah, drugog boga, osim Njega nema! On sve zna!"[52]

Musa, alejhis-selam, je spalio kip (zlatno tele) i po moru mu prah rasuo.

Spalio ga je zbog toga što on nije obično zlato, nego je još od prije, makar i u predodžbama, poput sihra kada zaokupi bolesnika, bio meso i krv. Ili (je to postao) posredstvom znaka Poslanika koji ga je učinio neupotrebljivim. Dok zlato i kada ga spališ ili ga istopiš na vatri postaje još plemenitije. On (Musa, alejhis-selam) nije želio to. Zbog toga ga je učinio poput prašine koju je prosuo po Crvenom mom. U prah i pepeo ga je pretvorio pred očima svijeta i očima Samirije kako bi svi znali da nema drugog boga osim Allaha, koji sve zna: ono što se dogodilo, što se trenutno dešava, što će se u budućnosti desiti, i kako bi se desilo ono što se nije desilo, da se desi.

Samirija je stao da se oprosti sa svojim lažnim bogom, a Musa, alejhis-selam, je svoj narod poveo u dolinu Sinaj. Samirija je stao pored obale Crvenog mora
i opraštajući se od Izraelićana govorio: "Do drugog viđenja, o sinovi Israilovi, i to onoga dana kad Musa ne bude s vama."

DRUGI SUSRET SA VELIKANOM U SLOBODNOM ŽIVOTU MESIHA (DEDŽALA)

Otputovao je sam u klanac na Sinaju daleko od Musaa, alejhis-selam, i njegova naroda. Sjeo je na vrh visokog brda kako bi pratio morske lađe koje su dolazile
i odlazile želeći se ukrcati na bilo koju i otploviti u bilo kom pravcu.

Ukrcao se na prvu lađu koja je išla prema zemlji zvanoj Galija.

Tu je živio jedno izvjesno vrijeme, a potom se preselio među bugarska plemena, a nakon toga je duže vrijeme živio sa stanovnicima Urala, a potom i sa turskim memlučkim plemenima, da bi na kraju otputovao u Džurdžan.[53]

Kad se malo navikao, ukrcao se na lađu i po drugi put otputovao na poznato zeleno ostrvo u Jemenskom moru.

Interesantno je daje doživio priličnu starost a na njegovu licu nije bilo ni jedne bore. Kretao se i skakutao kao mladić od trideset godina i ako je rođen stotinu godina prije Musaova, alejhis-selam, rođenja.

Stekao je mnoga iskustva od različitih naroda i naučio nekoliko pisama i jezika, počev od hieroglifa pa do mesopotanskih jezika...

[53] Mjesto na obali Kaspijskog mora.

Na zelenom ostrvu je živio kao vladar kao što je i nekoć bio.

Prvo što je potražio bila je kosmata životinja, ali je nije našao.

Kao da je bez traga iščezla. Pošto je prošlo mnogo godina od njihovog posljednje susreta, pomisli da je umrla. Otišao je do sedam stijena i odmah uočio promjene na njima. Skoro sve riječi uklesane na stijenama su se isprale. Vidljiva je bila samo jedna Poruka: “Nema boga osim Allaha. On je Jedan i Jedini i nema druga. Njemu pripada vlast i zahvala, On oživljava i usmrćuje i nad svim je On moćan.”

Prvi dojam ga je prenerazio, ali već trenutak kasnije srce mu je našlo smiraj u samoj pomisli na novostečena znanja. Pored ustrajnosti da nikada ne mijenja svoj nijet i da se ne kaje za ono što je počinio, još je postao i zaljubljen u sebe kao što kaže pjesnik:

Predade se ljubavi dok ne zavoli - a kada zavoli ne mogaše izdržati
Ugleda pučinu misleći da je val - i kada je se domognu, on se utopi

Sam na ostrvu bez životinje nije mogao da živi. Ukrcao se na lađu i otputovao u Samiru zemlju svojih pradjedova. Ovaj svijet i sve oko njega mu je sada izgledalo drugačije. Tamo je našao jednu skupinu koja se zvala Samirijja. Ta grupa je bila mješavina jevreja i ešurijina, a formirana je nakon propasti velike babilonske države kada su se vratile neke jevrejske skupine. Oni su za svoje potrebe sagradili hram u kome su, umjesto hrama u Kudusu, upražnjavali svoje vjerske obrede.

Primijetio je da grad Samireh[54] nosi novo ime — Džerzim - koje je dobio po najčuvenijem brdu pored njega.[55] Mesih, defektnih očiju, primijeti da Samirijjani misle kako su oni posljednji ostaci Musaove, alejhis- selam, prave vjere, i misle da je Musa, alejhis-selam, odredio njegovu Kiblu prema Bejtul-Ilu tj. Allahovoj kući nakon što su razglasili daje njihov pradjed Ja’kub na ovom mjestu bogu sagradio njegov sveti hram.

Najveće iznenađenje za njega je ipak bilo to kada je čuo za čovjeka od Davudove loze sa majkine strane koji tvrdi da je Vjerovjesnik i da je on Mesih koji će jevreje spasiti i izbaviti od nasilja i progona i da on nije došao da kritikuje postojeći zakon, nego da ga dopuni. Samirija je želio da sazna je li taj čovjek uistinu Vjerovjesnik ili nije. Odluči da ga ispita.

[54] Drevni grad Samireh je podignut prije grada Nablisa. Samireh je postala prijestonica carevine Izraelićana još u vrijeme Sulejmana, alejhis-selam. Tokom vremena je pod utjecajem različitih vjerovanja i ideologija gubio primat prijestonice da bi ga Umeri ponovo proglasio prijestonicom koji je imao vlast nad Izraelićanima (885.— 874. godine prije rođenja Isa, alejhis-selam). Nalazio se 48 milja sjeverno od Kudsa.

[55] Prošlo je oko dvije stotine godina otkako Samirijjini izgradiše hram. On je bio stalna prijetnja hramu u Kudsu. Ovaj hram u Džerzimu (Samirehu) je opstojao sve dok ga nije porušio neki svećenik iz Kudsa. Međutim, Samirijini su ga ponovo obnovili. Postojao je sve do čuvene revolucije koju su poveli Samirijini, izraelićanskog porijekla, u petom

stoljeću po rođenju Isaa, alejhis- selam. Rimljanski vojskovođa Sebastijan je srušio ovaj grad i na njegovu mjestu podigao novi, u kome do danas borave Samirijjini pomno čuvajući vlastite običaje i tradiciju i koji ne priznaju drugog hrama do onoga koji je porušen.

Poslao je jednog čovjeka kod njega, a on osta vani. Čovjek reče: “Ako si uistinu Vjerovjesnik obavijesti me koje vani?”

Isa, alejhis-selam, malo zašuti a onda mu reče: “Brate moj!.. Obavijesti onoga što te je poslao da Uzvišeni Allah prima pokajanje od Njegovih robova i oprašta velike grijehe ukoliko Mu se rob pokaje, prizna ga za jedinog Gospodara i kod povratka (Gospodaru) bude iskren. Onaj koji je sklonio uspavanog dječaka sa vladareva dvora i brinuo se o njemu na ostrvu životinje kada je bio mali, i koji ga je poučio vjeri u Jednog Boga i poučio ga kako da mu se klanja pomoću natpisa Njegova Povjerljivog Džibrila, kadar je oprostiti i zavođenje sinova Israilovih sa teletom ukoliko oholi povjeruje u Isaa, alejhis-selam, i ono što mu se od Indžila objavljuje.”

Čovjek je izišao i obavijestio Samiriju o onome što je rečeno.

Čuvši to Samirija reče: “On je čarobnjak kome dolazi šejtan. Jer daje on Vjerovjesnik ne bi znao ko sam ja i ono šta se sa mnom zbilo, pošto vjerovjesnici ne govore o tajnim stvarima, tajne poznaje samo Allah. Samo šejtan od šejtana uspije ugrabiti poneku vijest, kako su me obavijestli neki čarobnjaci iz Egipta.”[56]

[56] Dedžal je slagao. Šejtani ne dolaze vjerovjesnicima. Uzvišeni Allah uvijek istinu govori. On kaže: “Hoću li vam kazati kome dolaze šejtani? Oni dolaze svakom lašcu, griješniku, oni prisluškuju, i većinom oni lažu”. (Kur’an: Šuara, 221 - 223.) Prema tome šejtanima i drskim džinima je namjera da posiju nered, nevjerstvo, grijehe, mržnju, neprijateljstvo i nepokornost prema Allahu, dok je namjera vjerovjesnika dobrobit ovoga i budućeg svijeta.

Dedžal je pobrkao gajb sa gajbom... Svaku vrstu gajba, svejedno da lije on bio, ili je trenutno, ili će biti, ili pak neće ni biti, a da je bio kako bi se zbio Uzvišeni Allah zna. Moguće je da on Vjerovjesniku pokaže nešto od gajba kako bi osnažio njegov dokaz Poslanstva. Gajb koji poznaju šejtani je vijest koju oni čuju od meleka dok razgovaraju na nebesima, a potom, onom što su čuli, dodaju po stotinu laži[57] od sebe i to tako saopće svojim prijateljima.

Sve je ovo gajb, a nije gajb, na primjer, da se neki čovjek skloni iza zida da bismo mi drugog pitali da nam

[57] U Buharijevu Sahihu stoji daje Aiša, radijallahu anha, kazala: “Ljudi su Vjero vjesnika, salallahu alejhi ve sellem, pitali o vračarima pa je rekao: ’Oni nisu ništa.’ Ljudi rekoše: ’A Allahov Poslaniče, oni kažu ponešto i što se obistini,’ a Vjerovjesnik, salallahu alejhi ve sellem, će na to: ’Te riječi istine džin upamti, potom je, poput kokoši, kljukne svom

prijatelju u uho a sa njom pomiješaju još više od stotinu laži'."

Buharija bilježi od Ebu Hurejre da je Vjerovjesnik, salallahu alejhi ve sellem, rekao: "Kada Allah izda naredbu na nebesima, meleki, poput lanca, o stijenu udare svojim krilima u znakj)okornosti Njegovim riječima. Kada se umire, jedni drugima kažu: 'Staje rekao vaš Gosodar?' 'Istinu, On je Uzvišen i Velik,' odgovore drugi. To čuju oni što prisluškuju vijesti, jer se oni popnu jedan na drugoga i kada čuje vijest onaj prvi je saopšti onom ispod sebe, onaj onome ispod sebe i tako dok ne dospije na jezik čarobnjaka ili vrača. Katkada ga strefi meteor prije negoli čuje vijest, a katkada je čuje prije negoli ga strefi meteor, a onda uz nju doda još stotinu laži. Tada se kaže: 'Zar nam taj i taj nije tada i tada to i to rekao, potvrđujući istinitost riječi koje su se čule sa nebesa'."

Muslim od Ibn Abbasa bilježi slično ovome. Buharija od Aiše, radijallahu anha, bilježi daje Vjerovjesnik, salallahu alejhi ve sellem, kazao: "Meleki na nebu razgovaraju o naredbi koja se izda u vezi zemlje, pa od toga šejtani nešto čuju i poput kokoši kljukaju je u uho čarobnjaka. Oni tome dodaju još stotinu laži".
kaže koje iza zida. Ovo je skrivanje, a ne gajb... Njega može otkriti džin, melek Objavom, ili da otkrovenjem Allah pokaže svome Vjerovjesniku ili dobrom vjerniku.

Ali, Dedžal izbjegava razgovor. On se, makar i slabim dokazom, želi opravdati zbog nevjerovanja u Isaa, alejhis-selam, negirajući da se ikako sa njim susreo. On je u dubini svoje duše ubijeđen da je Isa sin Merjemin drugi Vjerovjesnik o kome je pročitao na kamenoj ploči. Međutim, on ga ne želi slijediti, pa makar ga on imenovao za upravitelja ili vladara nekog grada ili države... On želi nešto sasvim drugo jer sebe vidi sposobnim za to... Zašto on ne bi bio vjerovjesnik, pa i više od toga?! Zašto ne bi bio bog i vladao svim zemljama kroz koje je prošao, u kojima je boravio, u koje je putovao kao i onima u koje nije putovao...

On želi da mu sve pude pokorno... ali kako to postići? Životinja ga je obavijestila da mu je propala posljednja prilika ukoliko zaniječe drugog Vjerovjesnika. Ukoliko ga zaniječe, a nakon nje se pojavi i treći Vjerovjesnik postaće bogom koji će zapovijedati ali neće vladati.

Međutim, on sada planira da postane bogom koji će i zapovijedati i upravljati, jer zapovjednika nema bez vlasti... Kako nastade ovako sličan govor? Mora daje životinja šejtan koja se dokopala vijesti sa nebesa i saznala da ću ja biti najveći čovjek u ovom kosmosu. Ili je slagala dok mije tu vijest prenosila, ili su joj saopštene mnoge vijesti pa mi ih je manjkave i nepotpune prenijela. Tako lažac sebi opravdava laž, ubica zločin, izdajnik izdajstvo. To je taj psihološki kompleks koji je uvijek prisutan u svijesti i srcu svakog zločinca, bez obzira u kom mjestu i vremenu živio.

Isa, alejhis-selam, je čekao čovjeka da dođe sa onim što je bio vani.

Ali kako bi došao kad je on taj koji će mu sutra ukrasti i ime i nadimak.

Isa, alejhis-selam, je upozorio svoj narod i pomagače na iskušenje čovjeka Dedžala koji će se nazvati Mesihom a on neće biti Mesih i koji će se proglasiti gospodarom vasione, a on nije gospodar vasione. Upozorio ih je na njegovo zlo i njegovu čaroliju.

Mesih, defektnih očiju, je odlučio da otputuje na kraj svijeta u zemlje koje se zovu Indija - zemlja Bude,[58] zemlja plamtećih vulkana - Japan i zemlja zida - Kina. Nastavio je da putuje morem, kopnom i nenaseljenim mjestima. Susrete sa ljudima je koristio i vješto pamtio pouke kojima nema kraja..., ali vlast još nije stekao.

[58] Budha je nadimak za budnog poznavaoca i svijetlog učenjaka. Njegovo pravo ime je Sezhata. Rođen je 563. godine prije Isaa, alejhis-selam, od roditelja koji su poticali iz plemena Sakija. Pripadao je vladarskoj porodici. Povukao se od žene i djece i zakaluđerio se.

Tada je prozvan Gotama, što znači svećenik. Čak su i drvo Buda pod kojim je on sjedio nazvali drvetom znanja ili svetim drvetom.

Buda je bio, sudeći prema njegovu duhovnom i obrazovnom nauku i metodu, obični filozof, a nije bio vjerovjesnik kako to misle neki.

On nije bio čovjek koji je primio objavu od Boga, niti je od Boga došao sa novom vjerom i propisima iz obredoslovlja. Radi toga se nije suprotstavljao Hindusima i njihovim božanstvima.

Ebu Mekarim Azad koji je bio ministar prosvjete u Indiji veli: “Čini mi se daje bolje da se Buda svrsta među filozofe nego među vjero vjesnike, jer se on u svojim istraživanjima nije zanimao za postojanje Boga...

On je svoja istraživanja i počinjao i završavao, a da se nije osvrtao na vjeru u Boga. Tek su njegovi sljedbenici ovo učenje okrenuli u vjerskom pravcu uzdignuvši Budu na stepen božanstva.”

Počinio je mnoga zlodjela. Prolio je mnogo krvi. Napadao je ljude, otimao im i pljačkao imovinu poput velikog gusara, a uz to nije ništa više posjedovao do jedne lađe. Zanio se mišlju da vlada svijetom. Odluči da se vrati na zeleno staro ostrvo u Jemenskom moru, da se tamo odvoji od svijeta i da u samoći razradi strategiju kako da uspostavi vlast nad zemljama kroz koje je prošao. Sa svojim ljudima se ukrca na lađu i krenu prema Jemenu. Tamo se odvojio od ljudi, uzeo kese zlata ujedan veliki mijeh, ukrcao se sam i krenuo prema ostrvu.

Tek što se na njega iskrcao i ušao u šumu, krenuvši prema nekadašnjoj pećini u kojoj je boravio, ispred njega se na putu iznenada ispriječi životinja a sa njom dvadeset ljudi, čija su lica bila poput sunčeve vreline i sjaja. Tijela su im bila visoka poput drveća, a u rukama su držali strašne željezne lance kao da su od zlata koje nije sa ovoga svijeta, a zveckali su poput velike zmije. Samirija, sav preplašen, upita životinju: “Šta je ovo? Ko su ovi? Kako su došli ovamo? Zar ti nisam rekao da si ti šejtanica i da imaš svoje sluge?” Sva u čudu životinja povika: “O ti,

najgluplji čovječe! Propustio si dvije prilike i pred tobom nije ostalo ništa drugo do posljednje obećanje.”

No, prije nego što je kosmata životinja završila govor i prije nego što je on ponovio pitanje na njega se sručilo dvadeset ljudi, tako daje od straha pao u nesvijest. Kada je došao svijesti našao se u pećini. Životinja je stajala ispred njega. Htjede pomjeriti ruke i noge da bi ustao kad osjeti težinu na rukama i nogama i začu zastrašujuće zveckanje. Jutarnje svjetlo je ispunjavalo pećinu dopirući kroz njene gornje i bočne otvore i stalno otvorena vrata.

Tek tad primijeti daje okovan u lance. Na rukama i nogama su mu bili poduži lanci, da bi se mogao kretati i ustajati, sjediti i izlaziti radi fiziološke potrebe u klozet koji je ranije sebi pripremio izvan pećine, pored koje ga je pripremio sebi i bunar sa vodom. Uvijek je dosta držao do čistoće i urednosti svoga tijela. Obuze ga zebnja i strah jer se na to od ranije nije navikao. Pokuša da skine okove sa sebe, ali kako da to učini kada su i na rukama i na nogama zaključani strašnim katancem. To je bilo nešto tako strašno što nije ni čuo nikada ranije, čak ni od strašnih faraona i ostalih silnika koje je susreo. Svi lanci su bili pričvršćeni za stjenovite zidove pećine kao da su s njima srasli. Razdvojiti bi ih mogao samo vulkan. Čak i kada bi uspio razdvojiti lance od zidova pećine kako da ih skine sa ruku i nogu?! Stvar je postala toliko teška, kao kad bi gavran letio iznad mora ne vidjevši nigdje kopno.

U stanju psihološke napetosti, nervne rastrešenosti i unutarnjeg sloma tog čovjeka i njegove unutarnje šutnje, životinja mu reče:

“O budući Dedžalu i bože nevjerstva i zla! Ti si sada u vremenu u kome se treba pojaviti posljednji Vjerovjesnik i Allahov miljenik Muhammed, salallahu alejhi ve sellem. On je rođen prije nekoliko dana dok si ti bio na morskoj pučini nemaran prema onome što donose Odredbe... Ti si na početku posljednjeg vremenskog razdoblja na Zemlji. Nećeš biti pušten iz okova do smrti miljenika Muhammeda, salallahu alejhi ve sellem, i njegova preseljenja na budući svijet. Znak blizine tvoga izlaska iz okova biće njegova Hidžra u Medinu, nakon što mu se Arapi suprotstave i i protjeraju njegovu porodicu iz Mekke, potom njegova pobjeda nad njima.

Znak kada ćeš kao silnik izaći na ovaj svijet bit će sječa palmi Bejsana, smanjenje vode u Tiberijskom jezeru, presahnuće vode u vrelu Zugar i još mnoga znamenja prije pojave tvoga neprijatelja koji će te rasrditi.”

Tada se Dedžal rasrdi pa, okovima obuzdan, reče: “Otkud ja znam daje tvoj govor istina? Zar nećeš prestati sa čarolijom i udaljiti tvoje šejtane od mene...

Ja želim slobodu zbog vlasti na ovome svijetu. Ovaj svijet nema drugog vladara osim mene. Ti uzurpiraš moje pravo.

Ja sam po godinama najstariji čovjek. Proteklo vrijeme nije ostavilo nikakvog traga na meni. Sve što me okružuje na ovome svijetu mnogo se promijenilo, samo sam ja ostao isti; niti sam osijedio niti ostario. Prema tome, ja sam sin bogova!”

Životinja shvati da mora prekinuti razgovor s njim pa mu reče:

“Bio ti strpljiv ili ne bio, Allahovo obećanje je istinito. Ti si proklet i odbačen kao i prokleti Iblis na koga su te upozorili Poslanikovi natpisi tebi.”

Poslije ovoga životinja se udaljila od njega. Dolazila je samo s vremena na vrijeme i donosila mu plodove da ih jede. S njim više nije razgovarala iako ju je on, svaki put kad bi se pojavila, pokušavao navesti na razgovor. Na njegove upite životinja je odgovarala samo pogledom što gaje dodatno uzrujavalo.

Potrajalo je tako sve do dana kada je životinja ugledala čovjeka kako se u lađi približava obali jezera. Sa sobom je imao i saputnike...

Životinja se okrenu prema njemu obavijestivši ga daje u pećini čovjek koji od njega očekuje radosnu vijest. Pošto joj se on bojažljivo primaknu, ona mu reče: “Nemoj se bojati ni ti, ni ovi što su s tobom, ja nisam šejtan. Menije od Allaha naređeno da na ovom ostrvu ugostim čovjeka koji će sutra imati (važnu) ulogu na ovom svijetu, a naređeno mije od Allahovog izaslanika da ti zaželim dobrodošlicu i da ti reknem da sa njim razgovaraš.”

Ovaj čovjek je bio ugledni ashab Temim ed-Dari [59] sa svojim saputnicima. U predanju starog rukopisa koji posjeduje jedan učenjak iz Kudusiš-Šerifa stoji da je razgovor vođen isključivo sa Temimom, dok u predaji koja se nalazi u Muslimovu Sahihu stoji daje razgovor vođen sa cijelom skupinom u kojoj je bio i Temim, a Allah najbolje zna kako je bilo.

Evo šta se dogodilo sa Temimom ed-Darijem. Muslim u Sahihu veli: “Ispričao nam je Ibn Burejde, kaže: ’Meni je ispričao Amir b. Šerahil eš-Ša’bijj da je on upitao Fatimu bint Kajs, sestru Dahhaka b.Kajsa koja je bila među prvim muhadžirkama,’ rekavši: 'Ispričaj mi hadis koji si izravno čula od Allahova Poslanika, salallahu alejhi ve sellem’.” Ona reče: “Ukoliko želiš ja ću ti ispričati.” “Želim, ispričaj mi,” odgovori on. Ona reče: “Udala sam se za Ibn Mugiru, jednog od, u to vrijeme, najuglednijih mladića iz plemena Kurejš. On je poginuo u prvim borbama boreći se uz Allahovog Poslanika, salallahu alejhi ve sellem. Pošto sam ostala udovica dođe Abdur-Rahman b. Avf, sa grupom ashaba da me zaprosi za sebe, a dođe i Vjerovjesnik, salallahu alejhi ve sellem, da me zaprosi za svoga štićenika Usamu b.Zejda.

[59] Temim ed-Dari je ugledni ashab. Primio je islam 9. godine po Hidžri. Prije prelaska na islam bio je kršćanski svećenik u Palestini. Umro je 40. godine po Hidžri. Ovaj hadis spada u vrline Temima ed-Darija. Od njega Vjerovjesnik, salallahu alejhi ve sellem, prenosi ovo

kazivenje.
Pošto sam već bila upoznata daje Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, rekao: 'Ko voli mene neka voli i Usamu,' kada mije Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, počeo govoriti o tome ja sam rekla: ' Allahov Poslaniče, ja tu stvar prepuštam tebi, ti me vjenčaj za koga hoćeš.' On reče: 'Preseli se kod Šerikove majke,' a Šerikova majka je bila bogata ensarijka koja je mnogo dijelila na Allahovom putu i kod koje su navraćali brojni gosti. 'Učiniću to,' rekoh. On će na to: 'Pošto kod Šerikove majke dolaze mnogi gosti, plašim se da ti nekad neće spasti ogrtač i zavratiti se odjeća sa tvojih dokoljenica pa da ti ljudi neće vidjeti ono što ne voliš da ti vide, zato se ti ipak preseli kod tvog amidžića Abdullaha b. Amrab. Ummi Maktuma.'
Preselila sam se kod njega i ostala dok mi nije istekao zakonski rok čekanja. Nakon što mije istekao iddet čula sam Vjerovjesnikova glasnika kako viče: 'Zajednički namaz!' Otišla sam u džamiju i klanjala za Allahovim Poslanikom, salallahu alejhi ve sellem. Bila sam u prvom safu žena. Kada Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, završi namaz, smijući se sjede na mimberu i reče: 'Neka svako ostane na svom mjestu,' a onda nastavi: 'Znate li vi zbog čega sam vas okupio?' 'Allah i njegov Poslanik to najbolje znaju,' odgovoriše, a on reče: 'Tako mi Allaha, ja vas nisam skupio ni radi želje niti radi straha, nego sam vas okupio, da vam kažem o Temimu ed-Dariju koji je bio kršćanin i koji je primio islam, i koji mije nešto ispričao, a što je u duhu onoga što sam vam već govorio o Mesihu- Dedžalu. Ispričao mije da se sa tridest ljudi iz (jemenskih) plemena Lahm i Džuzam ukrcao u lađu. Sa njima su se mjesec dana valovi poigravali po moru da bi na kraju, pred akšam, sa lađom pristali uz obalu jednog ostrva, sjeli u čamac [60] i iskrcali se na ostrvo. Kada su se iskrcali na ostrvo srela ih je kosmata životinja, koja je imala obilatu dlaku na sebi tako da su joj teško raspoznavali prednji od zadnjeg dijela tijela."

Ugledavši je rekoše: - Šta si ti? - Ja sam Džessasa.
- A šta je to Džessasa, upitaše. Ona reče: - Idite do onoga čovjeka u pećini, on željno očekuje vijest od vas.

Pošto nam spomenu čovjeka, mi se rastavismo od nje iz bojazni da nije šejtan. Hitro smo ušli u pećinu, kad li u njoj najkrupniji čovjek koga smo ikad vidjeli. Ruke mu iznad vrata vezane ogromnim lancima, a između koljena i nožnih članaka željezom.

[60] Temim ed-Dari i njegovi saputnici su se sa lađe na obalu jezera prebacili sa nekoliko čamaca koje su sa sobom nosili na lađi, a s kojima se bilo najjednostavnije kroz plićak iskrcati na obalu. U ovoj činjenici je odgovor nekim orjentalistima među kojima je i M. Hartman koji negiraju da su Arapi prije islama imali znanja o pomorstvu. Ova informacija potvrđuje činjenicu da su se arapi još prije islama bavili popiorstvom. Dr.

Enver Abdul-Halim u svojoj knjizi (Pomorstvo i nauka o morima kod Arapa) veli: “Ako su stanovnici Hidžaza i Nedžda malo znali o moru i pomorstvu, stanovnici južnog dijela su imali veliko znanje i iskustvo u tome. Iza njih je hiljadugodišnje iskustvo o moru i pomorstvu još prije islama. Oni su poznavali tajne vjetrova i to znanje su od njih preuzeli Grci. Arapski brodovi su prvi otkrili mnoge nepoznanice Indijskog okeana prema Kini.”

Rekosmo: - Teško tebi, ko si ti?

- Vi pretpostavljate ko sam ja, nego, vi mene obavijestite o tome ko ste vi?

- Mi smo Arapi, rekoše. Ukrcali smo se u lađu i krenuli. Zatekli smo se na moru kad se uzburkalo. Talasi su se s nama poigravali mjesec dana, a onda su nas donijeli pored obale ovog ostrva gdje smo se i usidrili. Sjeli smo na čamce i iskrcali se na ostrvo. Na njemu smo sreli kosmatu životinju koja je dlakava tako da joj se ne raspoznaje prednji od zadnjeg kraja tijela. Ugledavši je mi smo joj rekli: - Teško tebi, šta si ti? - Ja sam Džessasa, odgovorila je. - A šta je to Džessasa, upitasmo je, a ona reče: - Idite do onoga čovjeka u pećini, on sa nestrpljenjem očekuje vašu vijest. Krenuli smo brzo prema tebi u strahu od nje jer nismo sigurni da nije šejtanica. On reče: - Obavijestite me o palmama Bejsana.[61]
Rekosmo: - Šta te o njima zanima?

- Pitam vas o njegovim palmama. Da li rađaju, upita on.

- Da, rađaju odgovorismo mu mi.

On reče: - Uskoro više neće rađati... Obavijestite me o Tiberijskom jezeru.[62]

Rekosmo: - Šta te o njemu zanima? - Zanima me da li u njemu ima vode, reče on.

[61] Bejsan je još od davnina poznati grad u Palestini. Nalazi se na strani prema starom Šamu.

[62] Tiberijsko jezero je krasno. Dužina mu je deset, a širina šest milja. Njegovi talasi dosežu i do zidina palače koja je pored njega. Bilo je dosta duboko tako da su po njemu plovili i brodovi. Sada mu je voda u opadanju. To je slatko jezero koje je bogato ribom. Od Kudusa je udaljeno oko stotinu milja.

- Da u njemu ima puno vode, odgovorismo mi.

On reče: - Njegova voda će uskoro presušiti...

A obavijestite me o Vrelu Zugar,[63] ponovo će on.

- A šta te o njemu zanima, upitasmo mi. - Zanima me imali u njemu vode i da li je stanovnici koriste za navodnjavanje, pitao je on.

- Da, u njemu je puno vode i stavovnici je koriste i za navodnjavanje, rekosmo mi. On tada reče: - A obavijestite me o Vjerovjesniku Pouzdanom, šta je uradio?

- Napustio je Mekku i nastanio se u Jesrib, odgovorismo mi.

- Jesu li mu se Arapi suprotstavili, upita on. - Jesu, odgovorismo.

- A šta je učinio sa njima, ponovo će on. - On ih je sa svojim pristalicama pobijedio i oni su mu se pokorili, rekosmo, a on će na to:

- To se znači već dogodilo!

- Jeste, dogodilo se, odgovorismo mi, a on će na to: - Za njih će biti dobro ukoliko mu se pokore, reče. A sad ću vas obavijestiti o sebi. Ja sam Mesih. Uskoro će mi biti dozvoljeno da izađem i ja ću izaći. Putovat ću po zemlji i neću ostaviti ni jedan grad a da u njega, u roku od četrdeset noći, ne uđem, osim Mekke i Medine. U ta dva grada mije zabranjen ulazak. Kad god budem pokušao da uđem ujedan od njih preda mnom će se pojaviti melek sa sabljom i odbiti me od njega. Na svakom prilazu prema njima će biti meleki koji će ih čuvati.

[63] Ovo vrelo je, kako tvrdi El-Kelbi, nazvano po ženi koja gaje pronašla. Ona se zvala Zugar. Nakon što gaje pronašla tu se pored njega i nastanila, koristeći njegovu vodu za piće, druge životne potrebe i navodnjavanje. Presušenje ovoga vrela će biti znak da će se uskoro pojaviti ovaj prokletnik (Dedžal).

(Fatima bint Kajs) veli: “Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, je tada udarivši svojim štapom o minberu rekao: ’Ovo je Tajiba, ovo je Tajiba! (tj. Medina) Jesam li vam o tome govorio?’ ’Jesi,’ odgovoriše ljudi, a Vjerovjesnik, salallahu alejhi ve sellem, reče: ’Začudilo me je da se Temimova priča poklapa sa onim što sam vam ja o njemu i o Mekki i Medini govorio. Eto, on je u Šamskom ili u Jemenskom moru. Nije od strane istoka! On nije od strane istoka! On nije od strane istoka!,’ i pokazao je rukom prema istoku.

(Fatima) kaže: ’Ovo sam zapamtila od Allahova Poslanika, salallahu alejhi ve sellem’.”[64]

Temim ed-Dari i njegovi saputnici su otišli (sa ostrva) i na njega se više nisu vraćah. Čak i da su razmišljah da se na njega vrate ne bi više, bez obzira na njihovu pomorsku vještinu, uspjeli doći do njega. Pomenuto se ostrvo nakon ovoga događaja više nije moglo posjećivati, jer su ga talasi, Allahovom moći, pokrenuli tako da je u okeanu izgledalo kao pokretljivi brod. Allah je propisao da na njega nakon Dedžala više niko neće moći da uđe.

Allahov miljenik Muhammed, salallahu alejhi ve sellem, je preselio...

[64] Vidi Muslimov Sahih sa komentarom Nevevija, XVIII. dio, str. od 78. do 83., Matbeatu-l-Masrijje ve mektebetuha.

Kad se Mesih, defektinh očiju, jednog dana iz sna probudi ugleda kako mu se lanci na njegovim rukama i nogama tope i nestaju poput soli u vodi. Ili kao da se željezo, tokom 63 godine, koliko je trajao život Vjerovjasnika, izjelo. Ne, nije se radilo o tome... Sve se to zbilo iz počasti prema Vjerovjesniku, salallahu alejhi ve sellem. Pa kao što je onemogućeno šejtanima da prisluškuju vijesti sa nebesa nakon rođenja

Vjero vjesnika, salallahu alejhi ve sellem, tako isto je onemogućeno Mesihu, defektnih očiju, (Dedžalu) da hoda po zemlji za vrijeme života Vjerovjesnika i miljenika Muhammeda, salallahu alejhi ve sellem. I tek što se (Dedžal) oslobodio velikih okova... kad se pred njim pojavi životinja koja mu reče: “Rastajemo se, o najgori čovječe na zemlji!...

Ti na dunjaluk, a ja u Allahova prostranstva, Gospodara mog, tvog, a i Gospodara svega što postoji... U berzeh kojega niko ne pozna osim Allah.”[65]

[65] Džessasa nije ona životinja koja je spomenuta u riječima Uzvišenog Allaha: “I kada dođe vrijeme da oni budu kažnjeni, Mi ćemo učiniti da iz zemlje iziđe jedna životinja koja će im reći da ljudi u dokaze Naše nisu uvjereni.” (Kur’an: En-Neml, 82.)
Rukopisi koje posjeduje učenjak iz Kudsa ukazuju daje kraj života životinje vezan za Dedžalov izlazak sa ostrva i skidanje njegovih okova... Prema tome ona je umrla. Također, opis životinje koja će se pojaviti i razgovarati sa ljudima ne odgovara opisu Džessase, tako da znamo da ova životinja nije ta. Osim toga, životinja koja će razgovarati sa ljudima pojavit će se, Allah najbolje zna, nakon završetka Dedžalova fitneta. Ed-Dumejri je u djelu Život životinja naveo riječi Abdullaha b. Amra b. Asa, radijallahu anhu, koje ukazuju na to da će životinja koja će se pojaviti i razgovarati sa ljudima biti Džessasa koja je spomenuta u kazivanju Temima ed-Darija, radijallahu anhu. Ona se nalazi na ostrvu u Kulzumskom moru. Mislim da ovakvo Abdullahovo razmišljanje nema mjesta. Jer opis, kako je Vjerovjesnik, salallahu alejhi ve sellem, opisao životinju koja će

Dedžal upita: “A kuda?”

Ona mu odgovori: “Zar se ne sjećaš da sa tvojim izlaskom dolazi kraj mom životu. A vrijeme tvog izlaska se primaklo zajedno sa vremenom kada će more progutati ovo ostrvo... Tvoj ponovni izlazak na ovaj prolazni svijet... i vlast je u Gospodara vasione, Allaha, Gospodara svjetova, osim koga drugog Boga nema. On je Vladar, a ti nisi ništa drugo do rob potčinjeni. Sam si izabrao svoju sudbinu... Neka je na tebe Allahovo Prokletstvo, na tebe i na onoga ko te primi u svoj dom.”
razgovarati sa ljudima i kako stoji u kur’nskom tekstu, ne odgovara, kako sam već ranije istakao, opisu Džessase. Očito je da Vjerovjesnikove riječi u kojima opisuje ovu posljednju životinju nisu doprle do Abdullaha b. Amra.

U Tefsiru Fethul-Kadir od Ševkanija stoji daje ona zapravo velika zmija koja se nalazila u bunaru pored Kabe i čuvala njezino blago. Kaže se da je bila zadužena da pazi i na zidove Kabe, a kada su Kurejševići htjeli da obnove Kabu, odnio ju je orao, što je za njih bio znak daje bog zadovoljan izgradnjom. Ove riječi nisu vjerodostojne.

U Kurtubijevu Tefsiru stoji daje životinja (koja će se pojaviti iz zemlje)

nastala od devčeta deve dobrog čovjeka. Kao dokaz za to on uzima predaju koju je Ebu Davud et-Tajalisi zabilježio u Musnedu od Usejda el-Gafarija koji je rekao: “Allahovu Poslaniku, salallahu alejhi ve sellem, spomenuta životinja nije prilazila, a onda je spomenuo hadis u kome stoji i ovo: ’... nije im se pokazivala, osim što je katkad rikala između ćoška (Kabe) i Mekami Ibrahima’.”

Ovaj hadis je zabilježio i Hakim u Mustedreku i kazao da mu je sened vjerodostojan. On hadis navodi u vezi sa spomenom životinje koja će se pojaviti iz zemlje. Međutim, većina hadiskih učenjaka ovaj hadis ocjenjuju slabim. Posebno je slab zbog toga što u nekoliko predaja umjesto riječi rikala, stoji riječ derala, i riječ približavala. Ja naginjem onome što je spomenuo Kurtubi.

Životinja je otišla u šumu, a zabludjeli Mesih se ukrcao na svoju lađu krenuvši prema novoj zemlji u novome svijetu za koju je čuo, a do koje su stigli faraoni prije Musaa, alejhis-selam, i pričali o njoj da je to zemlja boje zlata. Tamo su na nekim stijenama ostavili natpise koji će svjedočiti da su oni stizali do ove zemlje. Pričali su i o narodima u njoj koji se klanjaju šejtanu kao i o tome da šejtan tamo ima i more i kopno.

U sjećanje su mu se urezale sve te riječi, a u njegovoj duši je ponovo ponikla zamisao da je on prikladan da bude bog ovom narodu koji se klanja onome što ne vidi. Krenuo je, a njegov razum je mislio i stvarao predodžbu...

Ovaj čovjek je pun snage i mladosti kao daje rođen tek danas, a ne prije tri hiljade godina.

Prije nego pođe u tu novu zemlju Dedžal udluči da malo svrati u arapske zemlje i da se upozna sa vjerom sa kojom je došao Muhammed, salallahu alejhi ve sellem. Obišao je Jemen, Šam i Irak, a potom krenu prema Južnoj Africi a onda i prema zemljama Magriba.

Pohranivši saznanja i iskustva do kojih je došao, odluči da krene u zemlje zapada i novi svijet, da se naseli u jednoj od tih zemalja, pa da odatle putuje tamo gdje želi.

Njegovo odredište su bile zemlje dviju Amerika.

I šte je bilo? Šta se dogodilo? To što mu se desilo, desilo se, a vidjet ćemo šta dalje slijedi.

DRUGI DIO
MESIH U SUSJEDNIM ZEMLJAMA (ŠEJTANOVO MORE)

Doplovio je do Latinske Amerike, do njene razuđene obale, tražeći ostrvo Bermud ili Bermuda,[66] kako ga tamo obični svijet naziva, htijući se nastaniti tu u drugom svijetu u kome nema ništa drugo do užitka sa svim njegovim slobodama, bez okova i zabrana, jer se većina stanovnika

[66] Riječ bermuda označava sedmi mjesec koptske godine (hisan). Jedan amerikanac iz Portorika me je obavijestio da u starim jezicima

riječ bermuda znači obala svjetlosti, jer se šejtan nastanio tamo i proglasio se bogom svjetlosti i osvjetljenja. Površina ostrva Bermuda iznosi 53 km^2 a na njemu živi oko 70.000 stanovnika. Glavni grad na njemu je Hamilton. Bermuda ustvari podrazumijeva skupinu od 347 ostrva. Sva se ona nalaze u Atlanskom okeanu. Od Sjedinjenih Američkih Država su udaljena oko 930 km. Interesantno je daje od tih 347 ostrva samo naseljeno njih 20 dok za ostala ostrva stanovnici smatraju da su naseobine džina i potomaka boga šejtana.

Sa britanskom kolonizacijom ovih ostrva 1684. godine na njih je prodrla krišćanska vjera. Međutim, već od samog početka njenog širenja, svećenici su je proglasili ogrankom vjere koja obožava šejtana ili novim zakonodavstvom koje je u skladu sa vremenom. Od 1968. godine ostrva su dobila lokalnu samoupravu i odvojila se od engleske administracije, a od sedamdesetih ona su potpuno potpala pod američku administraciju. Na njima se, kako me je obavijestio jedan amerikanac, nalazi američka tajna vazdušna baza. Razlog radi koga je ostrvo Bermuda postalo poznato jeste taj što se ono smatra glavom Bermudskog trougla koji je zaokupio pažnju čitavog svijeta zbog zastrašujućih misterioznih događaja koji su se na njemu desili.
ovoga ostrva, čak možda i svi, klanjaju šejtanu... Neki uz šejtana obožavaju i žene a neki vukove i lisice!!! Čudna sredina. Sva se ta božanstva na kraju svode na vjeru obožavanja šejtana. Dedžal je u njima pronašao svoj najveći ideal. Dodvoravao im se i predstavljao kao vladar ove zemlje. Govorio je da gaje veliki bog šejtan poslao njima i da će im on biti bog posrednik između njih i njihova gospodara šejtana.

On će biti jedini posrednik i jedini bog pred njima koji neće imati druga. Saznavši za to čarobnjaci i veliki vračari su mu navijestili rat, jer ih je on nadmašio u otkrivanju informacija na temelju božjih zakona, iz fizike i hemije, i zakona u kosmosu koristeći se pri tom također i nekim trikovima faraonovih čarobnjaka.[67]

[67]Postojale su dvije vrste faraonovih čarobnjaka. Jedna od njih je bila oficijelna čije je zanimanje priznavala egipatska vlast, dozvolila joj da radi taj posao i obraćala im se za mišljenje. Oni su uživali veliki ugled kod faraona, što je učinilo da mnogi sinovi vladara i zapovijednika postanu članovima njhovog društva. Jedan o takvih bio je Umnehteb b.Habi, vezir vladara Amnufisa trećeg koji je bio darovit čarobnjak, a čija se statua i do danas čuva u Egipatskom muzeju pod brojem 3. Među vještije čarobnjake vladarskog dvora ubraja se i Sizutris, koji je u čaroliji nadmašio sve čarobnjake svoga vremena. Faraoni su toliko cijenili i poštovali čarobnjake da su ih uzimali kod sebe i od njih crpili saznanja i informacije. Nazivali su ih sekretarima vladara i povjerenicima života. Faraoni su od njih tražili da im objašnjavaju duševne sklonosti i da im tumače snove. Smatrali su da uz njihovu pomoć postižu pobjede nad

neprijateljima.
Što se tiče druge vrste neoficijelnih čarobnjaka, njih vlast nije priznavala pa oni nisu mogli raditi taj posao bez posebno pribavljenog odobrenja. Ukoliko bi se uhvatio neko ko bi radio bez odobrenja bio bi žestoko kažnjen, čak i smrtnom kaznom. (Vidi knjigu Medicina u vrijeme faraona od dr. Julesa Guisrta)

Jedan od čarobnjaka je rekao: "Ovaj čovjek je božiji sin." Ta riječ je bila sasvim dovoljna pred svijetom koji je ponavljao iste riječi kao daje hipnotisan. Međutim, drugi su u njemu vidjeli svoju propast i gubitak lične koristi te su odlučili da ga se riješe. Na to gaje upozorio jedan od njegovih sljedbenika pa se dao u bijeg i otplovio.

Vjetar gaje okrenuo tamo kuda nije namjeravao pa je stigao do zemlje Engleske, Irske i Škotske, a potom je otplovio i u Francusku.

Tamo je upoznao stanovnike ovih zemalja ali nije odlučio da ostane među njima. Velikm se čamcem po drugi put vratio u Južnu Ameriku, odsjednuvši ovaj put na obali ostrva koje se zove Portoriko. Primijetivši da su njeni stanovnici iskreniji u obožavanju šejtana od stanovnika Bermude, pitao ih je otkud im ova vjera i kako se raširila među njima. Bi mu rečeno: "Pojavio se, pred zalazak sunca, iznad brda, jedan ogromni čovjek u liku jakog svjetla kao daje užrena vatra i povikao našim pradjedovima:

Sve sam ovo spomenuo radi toga da bismo se uvjerili kako su između ovih čarobnjaka i grupa džina i šejtana postojali sporazumi i ugovori na bazi kojih su oni svoje vojske stavljali na raspolaganje čarobnjacima da bi pomoću njih mogli izvoditi čarolije kave žele, a koje su ljudi smatrali mudžizama. Međutim, znamo da to nisu bile mu'džize nego su bile samo vradžbine, jer da nije tako ne bi faraonovi čarobnjaci povjerovali u Gospodara svijetova, Musaova i Harunova Boga. Čarobnjaci ne začaraju sebe, zato su samo oni vidjeli da Musaova zmija jede njihovu užad, dok su svi drugi vidjeli daje Musaova zmija pojela njihove zmije. Tad su se čarobnjaci uvjerili daje Musa od Boga potpomognut mu'džizom, a mu'džiza mijenja stvarnost nečega nasuprut čaroliji koja je ne mijenja, nego je samo predstavlja drugačijom u očima ljudi.
'Ja sam vaš gospodar! Ukoliko mi se ne poklonite ja ću potresti zemlju i on su mu se od straha poklonili'."[68]

Mesih, defektnih očiju, upita: "A da li se taj čovjek još pojavljuje?"

Oni rekoše: "Pojavljuje se svake godine jedanput ili dva puta iznad onog čuvenog brda koje su naši preci

[68] Ibn Tejmijje u djelu El-Furkan bejne evlijai rahman ve evlijaiš-šejtan kaže: "Od ljudi neko u zraku ugleda prijesto iznad koga je svjetlo i čuje kako mu neko govori: 'Ja sam tvoj gospodar.' Pa ukoliko bude od onih koji poznaju, on će znati daje to šejtan, zatražiće utočište od Allaha i toga će nestati. Nekima od njih šejtani izvade noge iz okova i

onemoguće oružju da ih ubije. Kao što je slučaj sa Harisom ed-Dimaškijem koji se u Šamu pojavio u vrijeme vladavine Abdul-Melika b.Mervana i pokazivao svijetu ljude kako na konjima jašu po zraku, govoreći im da su to rneleki, a ustvari su to bili džini. Kada su ga muslimani uhvatili da bi ga ubili jedan od njih ga pogodi kopljem, ali koplje ne mogaše ući u njegovo tijelo. Vidjevši to Abdul-Melik mu reče: ’Nisi spomenuo Allahovo ime On tada spomenu Allahovo ime baci koplje i ubi ga.”

Šejtani i njihovi potomci su se od davnina poigravali sa ljudima. Samo ih traženje utočišta od Allaha može savladati. Uzvišeni Allah istinu govori: “O sinovi Ademovi, zar vam nisam naredio: ’Ne klanjajte se šejtanu, on vam je neprijatelj otvoreni, već se klanjajte Meni; to je put pravi. On je mnoge od vas u zabludu doveo, kako niste pameti imali?!’” (Kur’an: Jasin, 60 - 62.)

Neka niko ne misli da ovim narodima nije od Allaha došao onaj koji će ih opomenuti. Došao im je opominjač koji ih je upozorio i objasnio im. Uzvišeni Allah istinu govori: “...a nije bilo naroda kome nije došao onaj koji ga je opomenuo”. (Kur’an: Fatir, 24.) Uzvišeni Allah kaže: “A Mi nijedan narod nismo kaznili dok poslanika nismo poslali”. (Kur’an: Isra, 15.)
nazvali Brdo sjaja jer veliki šejtan, naš bog, iznad njega obasjava svojom svjetlošću.”[69]

Mesih, defektnih očiju, (Dedžal) predloži nekim velikodostojnicima ovog naroda da sa njima prisustvuje toj godišnjoj ceremoniji ili (godišnjem pojavljivanju sjaja), što oni prihvatiše uz uslov da se i on zajedno s njima njemu pokloni i da s njima obavi molitvu koju im je on propisao. On upita: “A u čemu se sastoji ta molitva?” Nakon što mu postaviše uvjete, a on ih prihvati, oni mu rekoše:

“Bože naš... Gospodaru naš... Okrećem se tebi, o postojeća svijetlosti, koji nosiš i svjetlošću obasjavaš sva stvorenja. Okrećem ti se svojim bićem, sa vjerom, ljubavlju i svetošću. Ti si dobar i ti si srž dobrote. Radi toga ti obećavam da ću biti pokorni rob tebi i da ću te voljeti, i da ću biti neprijatelj bogu zla. Ti si duh istine. Ti nam se o presvijetli Iblisu pojavi, jer mi skrivenog boga ne volimo. On se skriva u tami, zbog toga tamu preziremo i učini da se ona preobrazi u vatru i svjetlost. Ja sam Iblisu tvoj, tijelom, dušom i krvi. Pa učini sa mnom sve ono što vodi ka slavljenju tvoga imena. Iblisu veliki... Primi moju molitvu i moju poniznost, i osvijetli mi put tvojim svjetlom, a kada se primakne moj posljednji dan vidjet ćeš da ću hrabro dočekati smrt. Ja sam potpuno spreman da, slaveći tebe, preselim u vječnu vatru... Uslišaj!”

[69]Jedno od Iblisovih imena je i Lucifer ili nosač svjetlosti. To je u osnovi latinski naziv za blistavu zvijezdu kada postane jutarnjom zvijezdom. To u samom početku nije imalo loš predznak dok nije došlo u

riječima Vjerovjesnika, salallahu alejhi ve sellem, da je vladar Babilona sebe nazivao jutarnjom zvijezdom i dok havarijuni iz Isaovih, alejhis-selam, riječi nisu razumjeli daje on vidio šejtana u obliku zvijezde koja pada sa neba.

Dedžal se složi sa njima prikrivajući u sebi varku.

Došao je očekivani dan... Mesih je prisustvovao šejtanovoj iluminaciji. Međutim, za čudo šejtan koji se smatra bogom nije došao, ili je došao ali se nije pojavio. I kada su bili sigurni nakon dva dana da se on ove godine zbog, kako su mislili, njegove velike prezauzetosti oko uređenja kosmosa, neće ni pojaviti, on im se iz tame iznad brda pojavi treći dan. Njegovo se tijelo sijalo poput fosfora u tami. Pozvao ih je da mu se poklone. Svi mu se pokloniše osim jednog, Mesiha, defektnih očiju. Ustvari, on im se i prestavio u ulozi Iblisa. Uvjerivši se da se Iblis neće pojaviti nakon što su prošla dva dana... On svoje tijelo namaza nečim poput fosfora ili je to stvarno bio fosfor, obloži ga nekom sjajnom oplatom i predstavi im se u sjaju .

Reče im: “Znak moga zadovoljstva sa vama je da među vama živi čovjek, on je moj sin. Poslao sam ga vama i cijelom svijetu. On će vam biti vladar, on je sin božiji. Čuvat će vas i paziti. On je među vama stranac jer je u vašu zemlju tek stigao. Ako vam što naredi pokorite mu se, a ako vam nešto zabrani ne odbijajte. Ako šta od vas bude tražio podajte mu, a ako vam šta dadne vi mu se poklonite. On je od mene, a ja sam od njega. Mi smo jedno kao što su sunce i njegova svjetlost. Znak njegova božanstva je neobičnost njegovih očiju. Ko u njih bude gledao naći će džennet i zadovoljstvo.” Potom je isčezao ispred njih i više ga nisu vidjeli. Počeli su da tragaju za izaslanikom strancem i nađoše ga kako spava pod drvetom na ulazu u šumu. Probudiše ga, a on je i bio budan, i pokloniše se pred njim mrmljajući riječi kojima traže zadovoljstvo i blagonaklonost. On im reče: “Ustanite, moj vam je otac veliki bog oprostio sve vaše grijehe, poslije ovog dana radite šta hoćete. Ko god počini kakav grijeh neka sa svim što je počinio dođe kod mene i neka meni prizna, a ja ću se zauzeti kod moga oca. Moj otac mi neće odbiti ono što molim i što tražim.” Dedžal iznova poče osjećati stabilnost. Ali, njegove ambicije nemaju granica... a njegovim željama nema kraja... On želi da zavlada svim zemljama koje je obišao, u kojima je boravio i kroz koje je prošao... Ovdje je početak.

Stanovnici grada počeše mu iskazivati svoju odanost dajući mu sve što želi od materijalnih i fizičkih užitaka. Zatraži da mu naprave ogromnu lađu. Sam je nacrtao teničko tješenje njenog trupa, poput lađe sunca kod faraona pa mu je oni napraviše kako bi sa njom mogao obilaziti cijeli svijet. Ubijedio ih je da će učiniti sve kako bi cijeli svijet slijedio ovo ostrvo i kako će on cijeli biti njegova carevina, čija će prestonica biti to ostrvo... Kasnije je otplovio s nekim od svojih ministara i njemu

najodanijih ljudi prema Sjevernoj Americi. To putovanje bijaše na početku osmog stoljeća, po rođenju Isaa, alejhis-selam. Uđoše u Ameriku po prvi put od strane Floride, zaobišavši i Floridu i Majami bič i zaustaviše se na mjestu gdje su ogromne pustinje. Iskrca se sa svojim ljudima na obalu govoreći im: “Ova zemlja će biti moja.” Krenuvši, malo kasnije, u obilazak terena Dedžal je naišao na pećine i kuće u pećinama u kojima su živjeli polu goli ljudi. Zvali su se Hermesi, tj. obožavaoci Hermesa. A Hermes je jedno od Iblisovi imena. Dobio ga je po tome što puno laže, jer riječ hermes znači lažac. Prema tome, oni su bili obožavaoci lašca. Međutim, oni su izvitoperili značenje riječi hermes, upotrebljavajući je u smislu: gospodar ili bog ili gospodar vladar.

GRAD OČEKIVANOG PROROKA ILI BOGA KOJI DOLAZI

Ove ljude je zaveo Iblis dovodeći neke od njih u zabludu i utičući na njihov razum. Međutim, druga dva naroda bliska njima, obožavali su Sunce. Oni su slijedili vjerovanje faraona koji su stigli na tlo Amerike još prije šest ili sedam hiljada godina i ostavili tragove na koje su pradjedovi ovih ljudi gledali kao svetost. Šejtan je bio zadovoljan sa njima zbog toga što su obožavali nešto drugo osim istinskog Boga.

Mesih, defektnih očiju, odmah poče proturati novo vjerovanje i obožavanje njegovog bića, kroz tumačenje naziva Američke obale koja se zove Florida, a korjen su joj dvije riječi flor i ideh, ili flora i ida što bi trebalo da znači “očekivani prorok” ili “bog koji dolazi”. Prema tome, stvarno značenje imena grada Floride, prema starom indijanskom narječju kojim su govorili crveni Indijanci čija su tijela pocrvenila od sunčeve žege, a koji su veoma davno doselili ovdje, jeste grad očekivanog proroka ili grad boga koji dolazi.

Međutim, oni su ove predjele nazvali predjelima Kermesa, tj. predjelima čovjeka boga. Dedžal ih ponovo upozori daje on taj očekivani bog kojega im je nagovijestio njegov otac veliki šejtan. Poslije povede rat protiv obožavaoca Sunca koji njega i njegove pristalice silom pokoriše.

Za vladara nad njima bi imenovan jevrej iz Maroka, koji se zvaše Kaših b. Džermed, a koji je bio poznat kao ubica i razbojnik. Pošto Dedžala osudi na smrtnu kaznu, on pobježe kud su ga more i zemlja mogli nositi. Zaustavio se u “Zemlji velikog zla” u društvu pustolova koji su mislili samo na jedno, a to je: skupljanje imovine i zlata na bilo kakav način, tako daje Kristofor Kolumbo rekao: “Amerika je zemlja zlata za onoga ko ode tamo.” Time je zapravo rekao: “Daje to takva zemlja da ko u nju ode ne vraća se, jer je put do nje težak, i ona je sama po sebi teška, a njeni stanovnici su bez morala.” Ali, ove riječi shvaćene kao da je to zemlja puna zlata, što je na izvjetan način i istina jer je puna raznih dobara, a i ko u nju ode ne vraća se jer se utopi u taj nemoral. Kaših je ipak bio među prvima koji su potpomogli Mesiha, defektnih očiju. Okupio je ljude

oko njega nakon što mu je pružio dokaze, pa je prirodno da on upravlja pod vodstvom Mesiha, defektnih očiju.

Uvjeren sam da je trvdnja kako je Kristofor Kolumbo (Cristoforo Colombo) okrio Ameriku 1492. godine na izvjestan način evropsko uveličavanje i obmana. Amerika je veoma stara zemlja. Naseljena je ljudima još prije više od dvadeset hiljada godina. Njeni prvobitni stanovnici su imali svoju civilizaciju koju su od njih naslijedili drugi narodi kao što su Maje, Astici i Inke, a koji ovamo dospješe kao i faraoni, i na njoj izgradiše druge civilizacije.

Ovaj kontinent je dobio naziv Amerika, po Amerigu Vespučiju (Amerigo Vespucci) koji je živio u Evropi od 1454. - 1512. godine, po Isau, alejhis-selam.

SUSRET SA IBLISOM PROKLETIM

Sedam stoljeća prije Kolumbijevih putovanja u Sjevernu Ameriku, Mesih Dedžal se nalazio u Južnoj Americi radeći svoje poslove u Portoriku.

Odlučio je da Portoriko i ostrvo Bermuda budu baze piramida poput faraonovih, s tim što će ove biti veće i značajnije od onih egipatskih. Njihovo sjedište bit će Grad očekivanog proroka, a to je on. Poslao je svoje izaslanike, i to kao trgovce, u sve zemlje svijeta, a ustvari oni su bili njegovi špijuni koji su ga izvještavali i prikupljali mu podatke. U osmom stoljeću po Isau, alejhis- selam, (drugom po Hidžri) otplovi svojom sunčevom lađom u zamišljeni trokut, kako bi posjetio omiljenu obalu na Floridi. U toku mračne noći primijeti neku svjetlost kako se ukazuje iz daleka. Učini mu se daje slično dvorcu od stakla poput kristala. Prema svjetlu lampe ugleda stvorenja slična psima ili magarcima. Do njeg poče dopirati galama i vreva na jeziku koji ne razumije.

Dedžal upita svoje saputnike: “Šta je ono što ja vidim?”

Oni rekoše: “Gospodaru naš., bože naš, mi ne vidimo ništa drugo, osim svjetlosti, i ne čujemo ništa drugo osim vrevu, pa obavijesti nas o onome šta ti vidiš a mi ne vidimo. Ti si naš bog i vidiš ono što mi ne vidimo.”

“Uredu,” reče im on. “Prepustite svar meni.”

Iz kabine izvadi neke supstance, pomiješa ili... tako da se posmatračima činio kao osvijetljeno brdo, ili kao ogromna zvijer koja na sebi ima svjetlo i svjetiljke. Odmah primijeti da sva stvorenja koja su okruživala dvorac u ulozi čuvara od straha žure da uđu u dvorac. Neki od njih pobjegoše daleko iz dvorca i daleko od pročelja lađe koja se približavala dvorcu, kako bi se sakrili iza njega. U isto vrijeme, njegovi ljudi odjednom počeše zijevati i padati u san kao da su opijumom opijeni. I on također poče zijevati, međutim, mahinalno stavi ruku na usta i na

nos i spremi se da uđe u ovaj čudni dvorac. Ušavši, iznenadi se kad ugleda na desetine i stotine stvorenja koja liče na pse, magarce, zmije i mačke koji se okružiše oko njega ukazujući mu počast i gostoprimstvo. Jedan od njih mu priđe i pruži mu ruku koja je bila sva crna kao i crna i gusta dlaka po njoj, kao da je pseća ili kao da je dlaka crnog vola.

Obrati mu se riječima koje (nikada prije) nije čuo ali ih je razumio isto onako kao što čovjek razumije čovjeka. Smisao njegovih riječi bio je sljedeći: "Veliki vladar te očekuje. On je bog i gospodar ovog kosmosa. Ti ćeš večeras biti njegov gost kako biste potpisali ugovor ljubavi i povezivanja u zajedničkom poslu, u kome ćeš ti biti vidljivi, a on nevidljivi, skriveni gospodar.

Dedžal je razumio svaku riječ. Krenuo je sa velikom pratnjom šejtana koji su se tiskali u grupama oko njega. Bilo ih je na milione, različitih oblika i veličina: od veličine mrava, pčele, članka ljudskog prsta, veličine prsta, ljudske šake, pa do veličine podlaktice ljudske ruke. Plesali su i pjevali nerazumljive pjesme, na osnovu čega je zaključio

da se raduju i to tako kao da su otkrili riznicu sa zakopanim blagom. Pošao je preme ogromnoj šarenoj zgradi koja je sva bila iscrtana šejtanskim znakovima. Najviše je na njoj bilo znakova šaka, prstiju, otvora, raskrsnica i likova životinja koje su prisutne kod ljudi, a naročito likova majmuna, dakle, čudo kakvo do tada nije vidio... Na jednom zidu primijeti čudne ploče u čijim su udubinama bile ispisane poruke i radosne vijesti koje se tiču i ljudi i džina.70

Iznenadno ga zaustaviše pred jednim zavojem tako da bi kod "velikog gospodara" ušao poget. On odbi, a oni mu došapnuše daje to počasni pozdrav kada se ulazi kod "gospodara boga". Dedžal im tada (odvažno) reče: "Ja sam gospodar bog." Oni mu se pokloniše... i ostaviše ga sama.

Prošao je zavoj i ušao u ogromnu prostoriju koja je bila sasvim mračna, samo je iz jednog kraja prodirala narandžasta svijetlost... Odjedanput osjeti kako svu prostoiju obasja svjetlost poput vatre, a on se nađe licem u lice sa stvorenjem neobičnog oblika i strašnog izgleda. Krv bi mu se sledila u žilama da se ono ne preobrazi u lik šejha iz

[70] Džini imaju moć da grade i ukrašavaju isto kao i ljudi. To se jasno vidi iz ajeta: "A Sulejmanu vjetar, ujutro je prevaljivao rastojanje od mjesec dana, a naveče rastojanje od mjesec dana; i učinili smo da mu iz izvora rastopljen bakar teče i da džinovi, voljom njegova Gospodara, pred njim rade; a kad bi neki od njih otkazao poslušnost naređenju Našem, učinili bismo da ognjenu patnju osjeti. Oni su mu izrađivali što god je htio; hramove i spomenike, i zdjele kao čatrnje, i kotlove nepokretne. Trudite se i budite zahvalni, o čeljadi Davudova! A malo je zahvalnih među robovima Mojim". (Kur an: Seb'e, 12 - 13.) Ovi ajeti zorno svjedoče džinsku graditeljsku sposobnost i vještinu voljom Gospodara svih svjetova.

Nedžda koga je Mesih, defektnih očiju, od ranije poznavao. Prokleti Iblis mu bez naklanjanja izrazi dobrodošlicu. Dedžal mu odgovori na njegove riječi dobrodošlice, također bez naklanjanja. Nakon što se rukovaše prokleti Iblis mu reče: “Čovječe Sudnjeg dana! Ja te očekujem već milionima godina a pripremio sam ti pribor još prije nego što se pojavio ovaj Vjerovjesnik arap, kako bismo uništili njegove sljedbenike koji su nam ostali još jedina smetnja. Neprijateljstvo između nas i njih je još uvijek aktuelno, pa ili će oni, ili ćemo mi pobijediti. Ukoliko pobijedimo mi ćemo time poraziti Boga, a ukoliko od Boga budemo poraženi, mi ćemo ostati bogovi uz njega i drugih uz nas neće biti. Stvaraćemo kao što On (Allah) stvara i kreirat ćemo kao što On kreira.
Ako nije tako, reci mi: “Odakle je Allah došao sa ovim stvorenjima, i kako ih je stvorio pomoću Kafa i Nuna? Ti ćeš bez sumnje upoznati koje bio bog prije Njega i koje uspio razumjeti Njegove tajne a potom ga iznevjeriti. On je uspio sve ovo stvoriti pomoću tajni koje je saznao...
Ja i ti ćemo uspjeti dostići ono što je on dostigao samo uništenjem onog naroda čijem je Vjerovijesniku Allah oprostio sve grijehe koje je počinio i koje će počiniti. To je narod kome je data noć Lejletul-Kadr, koja je vrednija od hiljadu mjeseci; narod kome je dato stajanje na Arefatu sa koga se osoba vraća čista od grijeha kao novorođenče onoga dana kada ga majka rodi; narod kome je data mogućnost traženja oprosta i on im oprašta ono za šta oprost traže; narod kome je ostavio mogućnost pokajanja i prima ga od njih sve dok duša nekom od njih ne dođe u grkljan... Oni sami sebe izlažu opasnosti, pa zašto ih mi onda ne bismo zaveli i uništli
pomoću strasti i ovosvjetskih iskušenja: imovinom, djecom, ženama, vlašću i ugledom. Poslaćemo im naše pomagače i naše potomke koji će ih odvratiti od vjere njihovih očeva i uništiti im, ono što se zove Kur’an u njihovim srcima, tako da ostanu muslimani samo po imenu. A jevreje ćemo, a od kojih si i ti, učiniti gospodarima, omogućiti im da ostvare svoj san i zavladaju Palestinom. Tako da ćeš ti (uz pomoć njih) zavladati cijelim svijetom, a ja ću kao tvoj skriveni drug i suvlasnik biti na prijestolju.

UŽASAN UGOVOR

Dedžal je otvorio usta i izbuljio oči... Prvi put je čuo uvjerljiv govor o Božijem biću koji je stvorio čitav kosmos. Pitao gaje o Ademu i Havi i o pitanju došaptavanja (vesvesa) njima dvoma da bi ih izveo iz dženneta kako govore vjerska predanja. Iblis zanijeka i obavijesti ga da je vjerovjesnicima spuštena istinita objava pa su je oni izvitoperili, čak su i Muhammedov Kur’an, poslije njega, njegovi ashabi izvitoperili na nekim mjestima. Sav se problem krije u priči Ademove mržnje prema Azazilu.[71]

Situacija nije onakva kako se govorilo među njima dvojicom.

On je ipak uspio uvjeriti Mesiha, defektnih očiju, da se Adem poslužio lukavstvom da bi Azazila izveo iz dženneta. Činio je to na način da ga je podsticao da zavede Havu. On na to nije pristao i o tome je obavijesio Boga koji se rasrdi na Adema i Havu zbog njihove mržnje i želje da njih dvoje sami, bez Azazila [72], budu u džennetu. Međutim, Adem je obavijestio većeg boga, kako bi uzvratio udarac Iblisu, da je Azazil taj, koji je ubijedio Havu da pojede plod zabranjenog drveta, uprkos tome što su ga njih dvoje svojom voljom jeli, i uprkos mojim upozorenjima njima dvoma da to ne čine. Bog se rasrdi na nas sve - ovo je Iblisov govor - izvede nas na Zemlju i obavijesti nas dok smo bili na putu našeg silaska, da će onaj koji pobjedi drugu stranu biti bog, ili sin božiji."

[71] Ime Azazil predstavlja drevno i tajno Iblisovo ime koje znači Ojačan od Allaha.

Dedžal je pažljivo slušao svog velikog prijatelja, kao daje opčinjen velikom čarolijom. Okretao se kako ga ne bi nagrdio profesionalni čarobnjak. Kitnjasta riječ, uvjerljiva misao, impresivna teorija, a zanimljiv gest, kao da mu je otac koji je za njim, nakon što ga je izgubio, tragao dugo vremena.

Završili su potpisivanjem ugovora u kome je stajalo: "Nas dvojica smo jedno biće, jedan vidljiv a drugi nevidljiv. Cilj ovog ujedinjenja je uništenje islama i muslimana radi potvrđivanja i objelodanjivanja greške Velikog Boga koji je ostario, a potom objelodanjivanja da su jevreji najbolji narod koji se ikad pojavio, a ne lažljivi muslimani."

[72] Ime Azazil se spominje u Starom zavjetu. U stara vremena je bilo poznato u smislu kao bog rušenja ili bog pustošenja, jer je Iblis napustio ljude i njihove domove.

Dogovorili su se da centralni Iblisov dvorac bude pored Bermuda. Tu će biti Iblisova stalna rezizdencija, kao što i jeste. Utemeljit će se prema najsavremenijim naučnim metodama i najčvršćim faktima fizike u kojima prednjači svijet džina, a do kojih su nešto malo dostigli i ljudi. To će biti cijeli grad čiji će jedan dio biti u vodi, a drugi na površini vode, poput palače čiji je gornji dio plivajući i koji se može odvojiti od donjeg, koji je (uprkos svemu) stabilan, a koji je zaštićen snagom radijacije. Vlasnik dvorca, koji će sjediti na prijestolju, bit će čovjek sa ostrva u istočnom moru.

To će mu biti privremeno sjedište iz koga će obavljati poslove (cijele) zemaljske kugle, sve do momenta stvarnog izlaska.

"Što se tiče detalja ugovora i strategije djelovanja, slijedi njihova razrada na našim posebnim tajnim sastancima, a bit će snimljeni i stenogrami koji će čuvati (vjerodostojan) govor.

Mi smo jedno... i sa našim smo Gospodarom saučesnici u vlasti."
U potpisu

Vladar džina i šejtana Iblis koji je nepravedno odbačen zbog prokletog Adema i njegovih potomaka koji ne slijede nas.
Očekivani vladar jevreja kome je obećana milenijska vlast na kojoj će ostati.

Iblis pusti krik u znak pobjede i nade u budućnost u kojoj će ostvariti svoje uvjerenje o Ademovim potomcima. On se obrati cijelom svijetu džina nevjernika i šejtana i održa im sljedeći govor:

"U ime mene velikog boga obraćam se vama, i cijelom ovom svijetu... U ime mog prijatelja, druga i brata blizanca Samirije koji će mi dozvoliti da mu ukažem čast skraćenjem njegova imena, ne na način kako to čine Arapi izostavljanjem posljednjeg slova, nego na način kako to činimo mi vladari izostavljanjem dva slova iz imena, tako da će moj prijatelj postati Sam ili (amidža Sam) za sve ljude. On je moj brat i moja statua pred njima. Zbog toga je amidža Sam i vaš amidža..., i amidža svakome ko bude vjerovao u nas. On je moj brat i moja kopija ljudima. On će biti moj zauzetnik kod ljudi. Da se on nije pojavio ja bih cijelo čovječanstvo sažvakao svojim ustima. Međutim, on se pojavi njima odan da ostvari nadanja namučenog naroda ujevrejskoj zemlji. Veselite se o žrtve nepravde... Danas je početak novog života u historiji Zemlje i u vašoj historiji. To je historija koja vam dozvoljava da zavladate ljudima u službi vašeg boga i njegova blizanca.

Ja sam taj čovjek..., a taj čovjek je ja.

Pijte vino..., jer je mozgovima potreban odmor. Slavite četrdeset dana i četrdeset noći, a nakon toga ćete se oprostiti od mog blizanca kako bi mogao otići da uspostavi vlast nad ljudima umjesto mene. Pomozimo mu u izgradnji najveće palače u unutrašnjosti vode i na vodi, na najuzvišenijem mjestu, na ovome svijetu pored ovoga mog dvora. Od večeras počinje slavlje, hajde raširite se!"

Dvorac se prolamao od veselja i ugodnih večeri sve do zore. Iblis je svog blizanca poveo u veliku gostinjsku prostoriju pripremljenu u njegovu čast.

Svake noći su se sastajali do zore, a onda bi svaki od njih otišao u svoju spavaću sobu.

Tokom četrdeset noći završen je program rada i okvir šejtanske strategije za uspostavljanje vlasti nad svijetom. Napravljeni su i zamišljeni protokoli za putovanja po svijetu i metode uspostavljanja vlasti nad njim...

Dedžal je nakon oproštajne svečanosti pokrenuo svoju povorku ljudi koji su se budili iz četrdesetodnevnog pijanstva. Nakon buđenja prvo što su uradili bilo je klanjanje Dedžalu. Rekoše: "Neka si svet naš gospodaru i bože naš. Učinio si nas, tvojom mudrošću, mrtvim, a evo sad smo živi tvojom milošću." On ih upita: "Znate li vi koliko je vremena prošlo otkako ste ovdje mrtvi?"

“Ne,” odgovoriše oni. On im reče: “Četrdeset dana... Neka vam bude trajni običaj da se, nakon četrdest dana od smrti vaših bližnjih, okupljate. Ja ću ih nakon četrdeset dana proživiti po drugi put da bi ih uveo u Firdevs, samo, vi ih nećete vidjeti.”

Tako je “četeresnica” postala novotarija koju su, nažalost, muslimani naslijedili od jevrejskog Dedžala i faraona koji su se također okupljali nakon četrdeset dana od smrti njihovih bližnjih, jer (su smatrali da) duša u tom periodu završi polaganje računa... To je u osnovi izmišljotina koju je Dedžal preuzeo za sebe od faraona, a potom i od Iblisa, u vrijeme proslave sa njim, neka je na njih svo Allahovo prokletstvo.

NAKON SUSRETA SA IBLISOM

Tako Dedžal stoljećima temelji svoj najveći san, palaču u obliku piramida. Odlazio je iz mjesta u mjesto da bi prikupio saznanja i informacije koje nije posjedovao. Nije se mogao zasititi ni imetka, ni užitaka, a ni znanja.

U šesnaestom stoljeću po Isau, alejhis-selam, obreo se u Francuskoj da bi sa Majerom Rušildom (Majer Ruchild) planirao revoluciju 1798. godine i temelje podvale (sloboda - brastvo - jednakost) kako bi pod ovim plaštom Dedžalovi ljudi preuzeli vlast nad zemljama, a da bi sa te pozicije njihova vojska krenula u osvajanje svijeta, otimačinu materijalnih dobara i pripremila se za put prema Kudsu.

Američki general Viljem Dži Kar (Vilijam J. Car) priznaje da, još od vremena francuske revolucije godine 1789. pa do danas,[73] postoji “skrivena snaga” koja podstiče revolucije koristeći velike ličnosti. Bio je, i još uvijek postoji, određeni broj ličnosti koji ispred pomenute “skrivene snage” predstavljaju znane cikluse. Iako su njihova imena različita, oni ne izlaze iz okvira istrumentarija tajnih sila koje djeluju iz sjene. Oni bivaju upotrijebljeni

[73] Bilo je to 13. oktobra 1958. godine kada je autor pomenute knjige stavio svoj potpis na uvod knjige, što je značilo daje tada završio pisanje svog djela.

za podsticanje revolucija, a kada obave svoj posao, budu odbačeni od strane tih sila kojima su služili da bi ih na kraju optužili i natovarili ih teretom koji oni istinski ne mogu podnijeti. Tako umiru u sramoti i grijehu, dok “skrivene snage”, koje stoje iza svjetskih zavjera, ostaju čiste i zaštićene od bilo kakvih sumnji...

Napokon, Dedžal se preselio u Englesku kako bi tamo učio i podučavao i da bi se osvetio zbog svojih sunarodnjaka. Edvard Prvi je bio prvi kralj Engleske koji je protjerao jevreje iz svili zemalja. Zbog toga je (Dedžal) trebao posijati sjeme smutnje koje će proizvesti razdor između kralja i njegove vlade. Ovo sjeme on je ostavio u rukama onih koji su to dobro razumjeli. I zaista se engleski narod podijelio, prvo na

protestante i katolike, da bi se nakon toga protestanski tabor podijelio na dvije grupe: konzervativce i slobodne. Menasih b. Israil iz Engleske opozicije a koji je bio Dedžalova isturena ruka, vrbovao je Olivera Kromvela (Oliver Cromwell) da preuzme kraljevski prijesto, da bi Kromvel uistinu 1653. godine sebe proglasio gospodarem, čuvarem Engleske.

Prokletnik se stalno prebacivao od mjesta do mjesta sijući sjeme (smutnje) osnivajući tajne i javne korporacije i izazivajući brojne krvave sukobe svojim tajnim spletkama sa začuđujućom preciznošću, da bi se nakon svega vratio u svoju palaču. Njegova palača poče rasti i širiti se, a (Bermudski) trougao od osamnaestog stoljeća po Isau, alejhis-selam, postade poznat.

Život Mesiha Dedžala, od 17. pa sve do 20. i početka 21.vijeka bijaše sav ispunjen putovanjima,
kreiranjem, proučavanjem i podučavanjem te planiranjem i realizacijom svih vrsta zala. Što se tiče njegovih brojnih spoznaja koja trenutno zaokupljuju čovjekov um ona ne predstavljaju ni kap u mom u odnosu na spoznaju Allahovih vjerovjesnika, poslanika i dobrih ljudi, sa svim onim što podrazumijeva snagu vjerovanja, širinu poimanja Allaha koja se manifestuje kroz razmišljanja, rasuđivanja i spominjanja (Zikrullah). Mesih Dedžal je opasno iskušenje: dug život plus snaga i mladost, jer je on mladi strac ili mladić u godinama, plus veoma aktivna životna žlijezda pa brojne revolucije u njegovoj ruci plus najveći prijatelji zla
i tmine u njegovoj službi jednako je “Očekivani jevrejski vladar”... krvoločni kukavica... koji se plaši izići javno.

Gledano iz drugog ugla, zaista, Dedžalov neobično dug život, prepun različitih iskustava, nije moguće prikazati u jednoj knjizi. On je kao i Iblis svjedok mnogih vremena... međutim, njegovo je svjedočenje laž kojom želi zastrti istinu. Ono je svjedočenje falsifikatom koji želi prekriti sunce velom tmine. Možda će biti iznenađenje za moje drage čitaoce ako kažem daje Dedžal pisao neka svoja sjećanja i neka kazivanja koja su pretočena u Holivudske filmove.

Što se tiče njegovih tajnih napomena i kazivanja o njegovim poduhvatima i tamnoj strategiji on ih čuva u svom tajnom uredu u velikoj palati i prenosi ih na računar, nakon što ih je ispisao rukom.

Ovaj silnik i falsifikator, koji se smatra bogom, napisao je oko deset tomova knjiga. Svaki tom ima oko tri hiljada stranica velikog formata. Na kraju svakog toma svojeručno je stavio svoj pečat i naslov.

Prvih pet tomova nose naslov: “Kad zavladam ovim svijetom”, a pet posljednjih: “Dan kada će kosmos biti u mojoj šaci, a zemaljska kugla moj ured”.

Uistinu je pretjerao sa svojim željama da prigrabi cijeli kosmos. I pored ostvarene vlasti, moći i zapanjujućih izuma, on će se pojaviti srdit,

a rasrdit će ga Mehdija koji će ga čekati u Kudsu, nakon što osvajanja njegove vojske stignu do praga “Misteriozne carevine” vatikanske države.

Neka je slavljen, Allah Uzvišeni i Veliki!... (Mudrost stvaranja poznaje samo On!)

Ako čovjek nije stvoren sretnim to zapanji njegove odgajatelje i propadne sva nada...

Jer Mesih koga je odgajao Džibril postade nevjernik, a Musa koga je odgajao faraon je (Allahov) Poslanik.

DVORAC MESIHA DEDŽALA JE U BERMUDSKOM TROKUTU A PREDIO EGIPTA MU JE U SRCU

Planeta na kojoj živimo zove se Zemlja. Uzvišeni Allah ju je tako nazvao još od njena stvaranja. Dokaz za to su riječi Uzvišenog: “A kada reče tvoj Gospodar melekima: ’Ja ću postaviti namjesnika na Zemlji’.”[74]

Zemlja je prah (suhi) plus voda, ili, ona je prah (suhi) koji plovi između dva okeana koji ga okružuju: zračnog i vodenog. Oba okeana pritišću čovječije tijelo. Na površini Zemlje pritisak zraka na tijelo je oko 15 ritala[75] po kvadratnom inču tijela. Ovaj pritisak je ustvari težina zraka čija je osnova kvadratni inč kod površine Zemlje. Ona se u visinama povećava do najviših granica. Također i pritisak u vodi. Njegova težina je ista kao i težina boce u morskoj vodi. Njegova donja granica je inč u dubini, a njegova gornja ganica je kod površine vode.

Dedžal je savladao sve vještine na vodi: plovidba, plivnje, ronjenje... A kako i ne bi kad je odrastao na Ostrvu.

Jedan član ronilačlog kluba u Kalifomiji 1959. godine po Isau, alejhis-selam, izmjerio je vrijeme svog boravka ispod površine mora bez predaha. Ono je iznosilo 13 minuta i 42,5 sekunde. Dedžal je još vještiji u tome. On je među prvima upozorio da zemlja nije ništa drugo nego mala količina praha naspram atlanskih voda, i da moraju postojati naučni metodi u pogledu postupanja sa vodom, posebno prilikom ronjenja. Zato što pritisak vode na tjelo čovjeka na površini vode iznosi 14,6 ritala po jednom kvadratnom inču tijela, a toliki je otprilike i pritisak zraka. Pa kada čovjek uranja u vodu pritisak na tijelo se povećava u omjeru jednog pritiska zraka i to nakon svake 33 stope silaska u vodu ..Prema tome pritisak na dubini od 5000 stopa bude veći od 150 pritisaka zraka, a to je mnogo. Taj pritisak pada na čovjekova prsa i onemugućava mu da diše, posebno u stanju dužeg ronjenja.[76]

[74] Kur’an: El-Bekare, 30.

[75] Posebna mjera

Danas poznajemo spuštanje na dubinu od 600 stopa ispod vode[77] pomoću podmornica. Dedžal je još prije više desetina i stotina godina

koristio naprave koje će kasnije biti poznate pod nazivom dubinske kugle (Bathysphere) i dubinski čamci (Bathy Scaphe), što će još kasnije biti poznato kao podmornice. U vremenu u kome su obične podmornice stigle na dubinu od 700 stopa i nešto više uz ograničenu vidljivost i pokretljivost, posebno kada stignu na dubinu od 1000 stopa ispod vode, Dedžal se na dubini od dvije, tri hiljade stopa povukao u pokretnu labaratoriju

76 Iz članka pod nazivom “Ronjenje i ronioci" od dr. Ahmeda Zekkija, Medždželetul-Arebi, broj 191, ramazan 1394. hidžretske/ oktobar 1974. godine po Isau, alejhis-selam, na strani 29.

[77] Ovo je dubina do koje se prvi spustio engleski mornar 1956. godine prilikom istraživanja nafte u Sjevernom moru. Nakon njega su se neki spustili i na dubinu od 1000 stopa, ali su pretjerali u toj avanturi i stradali.

koja ima i staklene prozore, iz koje prate i proučavaju život u moru i konfiguraciju morskog dna.

Da, tako mi Allaha, on je uistinu genijalae. Ne želim omalovažiti njegovo pravo... Međutim on je genijalac zla... Neka je Allahovo prokletstvo na zločince.

U ostatku rijetkih rukopisa koje je uzeo jedan arapski arheolog stalno nastanjen u Njemačkoj, pročitao sam nekoliko odlomaka iz studije: Iskrice o vijesti najgoreg čovjeka od muslimanskog učenjaka Kamila el-Berrija,[78] u kojoj on između ostalog kaže:“... Džini i šejtani su pomagači općinjenog zavodnika koji će pred Sudnji dan biti poznat po imenu Mesih sin džina, šejtana i čovjeka, a koji će željeti vlast poput Sulejmanove, alejhis-selam, vlasti. Grade mu veliki dvorac od metala, kristala i mermera. Oni su prekršili zakon mora, da bi pripremili posao, u skladu sa Božijom odredbom, onome koji hoće zlo i da bi mu trasirali put ka stranputici i zlu. Allah će ga poniziti rukom Mehdija pred Sudnji dan koji će ga sustići.

Slučaj Dedžala je spomenut u Kur’anu. On će biti jedan od predznaka Sudnjeg dana. Sudnji dan će se nakon njega kroz izvjesno vrijeme dogoditi. Ovo će trajati stoljećima, a nakon toga će doći naredba...”[79]

[78] Ovaj učenjak spada među učenjake petog stoljeća po Hidžri.

Živio je u Bagdadu i iza sebe ostavio brojna djela koja su Tatari i vladari sa zapada uzeli.

[79] Interesantno je daje ovaj rukopis, od koga je ostalo samo 13 listova, star svega stotinu i nešto više godina ali gaje zub vremena uništio. Iz njega se jasno vidi da su u njemu neke svari preuzete iz starog rukopisa, da li knjige ili brošure. Vlasnik rukopisa zabranjuje čak i njegovo kopiranje.

U istom ovom, zlata vrijednom rukopisu, stoji i ovo: “Mesih Dedžal ima samo jedno krupno oko. Pojavljuje se i na kopnu i na moru i na

šljunkovitoj zemlji na posjedu prokletog šejtana. Njegovi mu potomci silom rade i grade dvorac za prokletnika koji će se pojaviti pred Sudnji dan.”

Interesantno je da se riječi koje su u pomenutom rukopisu sadržene ne vezuju za Vjerovjesnika, niti ashaba, niti bilo kog tabiina. On što se iz rukopisa da razumjeti jeste da ga autor piše u obliku proze, a na temelju, do tog vremena, poznatih i pouzdanih činjenica.

Iz ovoga se također da razumjeti da su šejtani, koji imaju vezu sa vodom, obilato pomagali Dedžalu. Džinsko i šejtansko pomaganje Dedžalu ima potvrdu u Vjerovjesnikovu sunnetu i onom što je preneseno od ashaba i tabiina. U mojoj knjizi Čuvajte se Mesiha Dedžalci naveo sam sljedeće: “Možda je Kab El-Ahbar bio potpuno iskren kada je rekao: ’Šejtani govore Mesihu Dedžalu: - Traži pomoć od nas u svemu što želiš’.”[80]

Ahmed b.Hanbel je zabilježio od Džabira b.Abdullaha da je kazao da je rekao Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem: “Dedžal će se pojaviti onda kada se prema vjeri bude lakomisleno odnosilo i kada se bude odstupilo od nauke..., i čuo sam da će sa njim biti i šejtani koji će razgovarati sa ljudima.”[81]

[80] Es-Sefarini, Mesih Dedžal i tajnovitost Sudnjeg dana, izd. Mektebetut-turasil-islami, Egipat, str. 41.

[81] Ibn Kesir, En-Nihaje fil- fiteni vel melahimi, izd. Nešru darit- turasil-islami u Ezheru, II. dio, str. 119. Hadis bilježi Ahmed u Musnedu 3/ 367 i 368 halepsko izdanje.

Navedeno je u skladu sa onim što je prenio Ebu Umame od Vjero vjesnika, salallahu alejhi ve sellem:...u okviru njegovih zavođenja bit će i to: da će doći beduinu i kazati: ’Šta misliš, ukoliko ti ja proživim tvog oca i tvoju majku, hoćeš li posvjedočiti da sam ja tvoj gospodar?’ ’Hoću,’ odgovorit će on, a onda će se šejtani preobraziti u likove njegova oca i majke i reći: ’Sinčiću moj! Slijedi ga jer je on, uistinu tvoj gospodar’...”[82]

U predanju Nuajmab.Hammada stoji: “.. .Doći će mu žena i reći: ’Gospodaru, proživi mi sina, brata i muža,’ do te mjere da će prigrliti šejtana, jer će njihove kuće biti pune šejtana. A doći će mu beduin i reći: ’Gospodaru, proživi nam naše kamile i naše ovce,’ pa će im šejtan dati iste kamile i ovce... “

Pomaganje džina i šejtana Dedžalu će katkada imati savjetodavni, a katkada stvarni karakter. Stvarno pomaganje, po mom mišljenju, neće prelaziti granice sadržane u dovi koju je učio Sulejman, alejhis-selam: “Bože! Daj mi vlast kakvu neće imati više niko poslije mene”.[83]

Dedžal je, zahvaljući svojim putovanjima, još davno shvatio da voda prekriva više od 70% zemljine površine. Također je shvatio da bi sunce moglo biti veliki potencijalni izvor energije iz okeana. Bio je među prvima

koji je shvatio da se energija može prozvoditi iz atlanskih i morskih talasa, kretanja plime na osrvima i iskorištavanjem predjela prevlaka. Takva mogućnost (za čovjeka) još je u sferi teorije dok je to kod njega svamost.

[82] Vidi djelo Et-Tasrih bima tevaterefi nuzulil-Mesih, strana 145.

Dedžal tvrdi da velika količina vode koja ima mali pad može proizvesti energije kao i manja količina vode sa velikim padom. Problem jeste u tome što Dedžal sa svojim sunarodnjacima i drugim pomagačima ide uvijek ispred (nama poznate) tehnologije stoljeće ili dva, a Allah najbolje zna. Prije nešto više od stotinu godina Dedžal je proizveo struju iz talasa, dok je 1968. godine, svjedok proizvodnje prvog komercijalnog proizvođača struje i to u Norveškoj.

Dedžal je prvi otkrio mugućnost iskorištavanja i transformisanja energije koju proizvode: plima i oseka, morski talasi, tople i hladne morske struje, akumulirana toplotna energija u morskim dubinama...

CILINDRIČNI DVORAC... I PREDIO EGIPTA

Ako bi neko tražio da samo jednom riječju opišem Dedžalov dvorac rekao bih: bajka ili mit. Pitanje izgradnje dvorca u Atlanskom okeanu, svejedno da li je to na površini vode ili na dnu, ili paku sredini okeana, koji je djelimično vidljiv, a djelimično skriven, jeste bajka.

Osnovna karakteristika Dedžala i jeste nastojanje da bajke pretoči u stvarnost.[84]

[84] U mojoj knjizi Čuvajte se Mesiha Dedžala, rekao sam: “Ovaj čovjek sanja da izgradi ogromni dvorac koji će biti temelj grada za koji će se misliti da je na zemlji, a on će, ustvari, biti i izvan nje. Također... to je njegov drevni san... jer on posjeduje vanredne sposobnosti i predodžbe.”

Iblis mu je odabrao mjesto u Atlanskom okeanu gdje je i Iblisov prijesto u međuprostoru gdje se dodiruju tople i hladne morske struje.

To pomaže da se reprodukuje zapanjujuća energija koja će mu biti ptrebna kasnije. Otišao je sa onim s kim je postigao dogovor i uradili su to što su uradili, i utemeljili to što su utemeljili, temelj za ogromni dvorac u Bermuddskom trokutu, inspirisan graditeljskom upomušću velike piramide i izraelićanske zvijezde šestokrake, koji nisu ništa drugo do dva hrama ispreplitani jedan u drugi.

Njegov izbor oblika dvorca u vidu dva različita trougla ili dvije isprepletene piramide na trouglu Bermuda nije samo zbog toga da bi time potvrdio vlastito nasljeđe u Davudovoj, izraelćanskoj zvijezdi, a Davud, alejhis-selam, jeste od toga čist, nego da bi, prije svega, ostvario međusobnu ravnotežu između oblika i mjesta, jer je kontrast oblika poput kontrasta mjesta: Doticanje dvaju različitih trokuta plus doticanje različitih vodenih struja (tople i hladne) jednako je mudar posao, plus mudar um.

Nakon završetka Poslanstva on će tvrditi da je poslanik... I neće se

zaustaviti na tome, on će tvrditi daje bog... Neće se ni kod toga zaustaviti... lažno će se predstavljati svijetu, tvrdeći, da on proživljava umrle.

Mesih Dedžal je prije svjcga jevrej. On širi laž da sujevreji sagradili piramide. On bi iz ljubavi prema Egiptu i egipatskim piramidama, kad bi mogao, ustvrdio da ih je on sagradio. Njemu je u krvi da sa svojim pristalicama spominje Egipat. U krvi mu je i strah od Egipta koji prenosi i na svoje pristalice. A kako i ne bi bio kad je Egipat Allahov tobolac na Zemlji. Egipatska vojska je najbolja vojska na Zemlji. Egipćani su najstrpljiviji ljudi, a njihove žene rađaju uvijek nove heroje. Iz ovoga razaznajemo tajnu velike jevrejske zavjere protiv Egipta.

U Egiptu su ključevi povratka islamskog hilafeta. Egipat je duhovni stožer i oslonac u izgradnji novog islamskog preporoda, i, općenito, duhovno najbogatija zemlja na svijetu. Zato i jeste strategija ("svetog" planera") nasrtanje na Egipat sa svih strana.

Dedžal je bio protv Musaa, alejhis-selam. Samim tim je i protiv orginalnog Tevrata. Međutim, on podržava postojeći Tevrat jer je i sam učestvovao u njegovom koncipiranju (odstupanju od originala) umećući u njega nove momente koje sada želi realizirati.

Dedžal je dva puta protjeran iz Egipta:

Prvi put je protjeran kadaje sa Musaovim narodom pobjegao.

On je za Egipćane stranac. A kako i ne bi bio kad je bjelodano čistokrvni jevrej, i kako je kao takav mogao u njemu ostati uprkos njegove velike želje.

Drugi put je protjeran kada mu je Musa, alejhis- selam, na Sinaju rekao: "E onda se gubi! Čitavog svog života ćeš govoriti: 'Neka me niko ne dotiče!'"[85]

Ljubav i mržnja prema Egiptu su dvije suprotnosti koje u srcu nosi prokleti Deždžal. Slagao je na Allaha, a Allah je čist od onoga što mu pripisuje, tvrdeći daje on u Tevratu rekao: "Svaki stanovnik Egipta zna da sam ja Gospodar, zbog toga što su ugnjetavani, ja sam se odazvao Izraelćanima."[86] i: ".. .Učinit ću zemlju Egipat ruševnom, pustom i nenaseljenom od Meždela do Asuana, njom neće kročiti ni ljudska ni životinjska noga. Ostat će nenastanjena četrdeset godina. Učinit ću Egipat opustošenim u sredini opustošenih zemalja, a njegove gradove u sredini porušenih gradova koji će biti pusti četrdeset godina. Egipćane ću razbacati među ostale narode i raspršiti ih po zemljama jer je tako rekao gospod bog. Nakon četrdeset godina sakupit ću Egipćane iz svih naroda među kojima su bili razbacani. Vratit ću egipatske sužnje i povratiti ih u zemlju Fetrus u kojoj su rođeni. Oni će tamo imati beznačajnu državu, beznačajniju od svih država, tako da neće moći, nakon tog, ustati protiv drugih naroda. Učinit ću ih toliko beznačajnim da neće moći pokoravati druge narode..."[87]

Pored toga... jasno je šta je Egiptu i Egipćanima želio... i šta im još uvijek želi...:

" Ubacit ću strah u zemlju Egipat..."[88]

85 Kur'an: Taha, 97.

86 Tevrat - Putovanje Hazkijela - poglavlje 29 - broj 6.

87 Tevrat - Putovanje Hazkijela - poglavlje 29 - od 10 - 16.

88 Tevrat - Putovanje Hazkijela - poglavlje 30 - od broja 13.

"... Izlit ću svoju srdžbu na utvrde Egipta.. ,"[89]

"...U njima (će) stradati veličine i moći njihove.. ,'90 "O sine Ademov! Jadikuj nad narodom Egipta i natjeraj njega i djevojke velikih naroda u podzemni svijet sa onima koji su zbijeni u džep."[91]

Mesih (Dedžal), neka je na njega Allahovo prokletstvo, prezire Egipat zbog toga što je to Egipat. Prezire Egipat zbog toga stoje to islam. Mrzi Egipat zbog toga što je to Kur'an. A volio bi Egipat kada bi slijedio ideje Mesiha (Dcdžala) i razmišljanja unakaženih.

Egipat i dalje ostaje kost u grlu bezbožnika.

Njime se ukrašava vrijeme svih uglednika i ljudi ovoga svijeta. Uz pomoć Allaha, mi ćemo zaplašiti sve Allahove neprijatelje. Egipat je tobolac za strijele... i nesavitljivi mač. Sa arapskog otoka će krenuti kruna, krvavi bojevi i mir.

Dželaludin es-Sujuti bilježi od Ibn Zevlaka daje je Egipat u Kur'anu spomenut (izravno) na 28 mjesta. On kaže: "Spomenut je u Kur'anu, što izravno a što u prenesenom značenju, na više od 30 mjesta." A od Kindija je prenesen komentar nekih ajeta u kome on između ostalog kaže: "Nije poznato da postoji ijedna zemlja na svijetu da ju je Uzvišeni Allah na ovakav način pohvalio, ili da ju je opisao na ovakav način, ili da joj je ukazao počast osim Egipta."[92]

89 Tevrat - Putovanje Hazkijela - poglavlje 30 - od broja 15.

90 Tevrat - Putovanje Hazkijela - poglavlje 30 - od broja 18.

91 Tevrat - Putovanje Hazkijela - poglavlje 32 - broj 18.

92 Vidi djelo: Husnul-Muhadare fi ahbari Masri vel Kahire.

U Egiptu je živio Idris, alejhis-selam. Ibrahim, alejhis-selam, je dolazio u posjetu Egipatu i u njemu živio izvjesno vrijeme. Oženio se Hadžerom, Egipćankom, koja mu je rodila sina vjerovjesnika Ismaila, alejhis-selam, čije je hodanje između Safe i Merve postalo obavezno za Allahove robove tokom hadža i umre: "Safa i Merva su Allahova časna mjesta, zato onaj koji Kabu hodočasti ili umru obavi ne čini nikakav prestup ako krene oko njih..."[93] Ibrahim, alejhis-selam, se u Hidžazu molio za njegove stanovnike: "Gospodaru naš, ja sam neke potomke svoje naselio u kotlini u kojoj se ništa ne sije, kod Tvog Časnog hrama, da bi, Gospodaru naš, molitvu obavljali; zato učini da srca nekih ljudi čeznu za njima i opskrbi ih raznim plodovima da bi zahvalni bili".[94]

To nije ništa drugo do čežnja za onim što je vidio u Egiptu: dolina Nila

i njegova plodna uvijek zelena delta, puna mnogovrsnih dobara, (dolina) koja plijeni srca ljudi, a čiji stnovnicu bijahu uvijek u izobilju. Ibrahim, alejhis- selam, je ostavio svoga sina Ismaila i ženu u kotlini u kojoj se ništa ne sije nakon što je posjetio plodnu dolinu. U Egiptu je boravio i vladao i Jusuf, alejhis-selam: "I onda onaj iz Misra, koji ga je kupio, reče ženi svojoj: 'Učini mu boravak prijatnim! Može nam koristan biti, a možemo ga i posiniti!' I eto tako Mi Jusufu dadosmo lijepo mjesto na Zemlji i naučismo ga tumačenju snova - A AUah čini što hoće, ali većina ljudi ne zna".[95]

93 Kur'an: El-Bekara, 158.

94 Kur'an: Ibrahim, 37.

Nakon toga trajno preseljenje Jusufovih, alejhis- selam, roditelja u Egipat: "I kad iziđoše pred Jusufa, on privi roditelje svoje na grudi i reče: 'Nastanite se u Misru, svakog straha, ako Bog da, oslobođeni!'"[96]

Što se tiče Musaa, alejhis-selam, on je cijeli život proveo u Egiptu: "Kada smo majku tvoju nadahnuti onim što se samo nadahnućem stiče: Metni ga u sanduk i u rijeku baci, rijeka će ga na obalu izbaciti..."[97]

Riječ jemm u arapskom jeziku znači more ili rijeku. Isto značenje ima i u starom egipatskom jeziku. Riječ jemm je egipatska riječ koja je poznata još od vremena 18. Dinastije, koja je vladala otprilike u 16. stoljeću prije rođenja Isaa, alejhis-selam. Stari Egipćani su upotrebljavali riječ jemm za more ili rijeku. Ovaj izraz je u Kur'anu upotrijebljen na osam mjesta, i svaki put je spomenut vezano za Egipt. U smislu Nila je spomenut tri puta, a u smislu mora u kome se utopio faraon pet puta.[98] To bi značilo da Kur'an ukazuje na jedno uobičajeno poznato mjesto i njegove stanovnike.

Musa, alejhis-selam, ima egipatsko, a ne hebrejsko ime, jer ga žena koja gaje uzela i posinila ne bi nazvala imenom naroda koga je tada mrzila. Prema tome naziv Musa je izveden iz infinitiva glagola rođenje, a znači dijete ili dječak, a nije izveden iz hebrejske riječi mušeh što znači oslobodilac ili spasitelj. Kao da su oni koji su ga tako nazvali znali šta će postati nađeni dječak.

96 Kur'an: Jusuf, 99.

97 Kur'an: Taha, 38. - 39.

98 Dr. Ahmed Abdul-Hamid Jusuf, Egipat u Kur 'anu i Sunnetu, str. 87.

Radi toga je jevrejski historičar Jozefis, u pokušaju pomirenja između hebrejskog i egipatskog značenja ovog imena, vratio ime egipatskom korijenu i egipatskoj izvedenici, vežući to za ono što je došlo u Tevratu gdje se ime vezuje za ono što je voda izbacila. On kaže: "Egipćani vodu nazivaju mu, dok za onoga ko je izvađen iz vode kažu usis, s tim što se ova druga riječ više upotrebljava u smislu hvaljen. Međutim, jevrej i se zalažu za ono što je neistinito."

Čak se mjesto u kome se Musa, alejhis-selam, susreo sa dobrim čovjekom po svoj prilici nalazi u Egiptu u međuprostoru u Suesu gdje se sastaju Sredozemno i Crveno more. Kur'an o tome jasno govori: "A kada Musa reče momku svome: 'Sve ću ići dok ne stignem do mjesta gdje se sastaju dva mora, ili ću dugo, dugo ići...'"[99]

Poznato je iz tradicije o životopisu Musaa, alejhis- selam, da on nije napuštao Egipat, osim kada je otišao u Medjen nakon što je sa svojim narodom otišao na Sinaj,[100] gdje je kasnije i umro, a i Sinaj se nalazi u Egiptu.

Egipat je također bio utočište i Isau, alejhis-selam, i njegovoj majci Merjemi, dok je Isa, alejhis-selam, još bio u bešici. Uzvišeni Allah veli: "I sina Merjemina i majku njegovu smo znakom učinili. Mi smo njih na jednoj visoravni sa tekućom vodom nastanili."[101]

[99] Kur'an: Kehf, 60.

[100] Dr. Ahmed Abdul-Hamid Jusuf, Egipat u Kur 'anu i Sunnetu, str. 150.

Ibn Ebi Hatim bilježi od Abdur-Rahmana b. Zejda b. Eslema daje govoreći o ovom ajetu rekao: "Toje Egipat, pošto visoravni sa tekućom vodom ima samo u Egiptu."

Ibn Munzir bilježi u svome Tefsiru od Vehba b. Munebbiha daje komentarišući riječi: "najednoj visoravni sa tekućom vodom ostavili" rekao: "Ta je visoravan u Egipatu." Ibn Asakir bilježi u djelu Tarihu Dimišk preko Džerira od Dahaka, a on od Ibn Abbasa: "Isa, alejhis-selam, je kao dijete viđao čuda, to je bilo nadahnuće od Allahadželle ša'nuhu To se pročulo među jevrejima, i kako je Isa, alejhis-selam, rastao oni su se počeli interesovati za njega. Majka se uplašila za njega pa joj je Allah objavio da sa njim ode u Egipat. Na to se odnose riječi Uzvišenog Allaha: "Mi smo njih na jednoj visoravni sa tekućom vodom nastanili." Ibn Abbas kaže: "To je Egipat."[102]

Pa neka se Dedžal srdi na Egipat... zašto se ne bi srdio? Najbolje je Egipat opisao Amr b. As nakon što ga je osvojio u pismu vladaru pravovjernih Omeru b. Hattabu, radijallahu anhu: "Egipat je zemlja praha i zelenog drveća. Okružuju ga prašnjava brda i crvenkasto-bijeli pijesak. Kroz njegovu sredinu se provlači Nil. Jutrima je blagoslovljen, a tokom dana ugodan. Teče katkada uvećan a katkada umanjen poput Sunca i Mjeseca. Nekada njegova voda nadođe i prouzrokuje brojne nesreće. Pojačaju ga (brojna) vrela i izvori. Tako, kada se ražesti njegov vrtlog i povećaju valovi izlije se na obale. Tada je onemogućen prelazak iz mjesta u mjesto osim malim lađama, laganim i riječnim čamcima... Kada dostigne određeni nivo voda se povlači na nivo koji je prije imala.

[102] Dželaluddin es-Sujuti, Husnul-Muhadare fi ahbari Masr vel Kahire, izd.Metbeatuš-šarkojje, str.3.

Tada (stanovništvo) obrađuje i zasijava zemlju moleći Gospodara da

(vodostaj) ne poraste. A kada se dobije opskrba i hrana iz zemlje tad Egipat, o vladaru pravovjernih, postaje poput bijelog zrna bisera... Neka je blagoslovljen Allah koji čini šta hoće.”

Pa kako onda Dedžal ne bi mrzio Egipat i Egipćane i kako da ne bude razjaren na njih?

Najveća lekcija koju je Mesih (Dedžal) naučio od nekog svećenika bila je daje najveća piramida rezervoar tajni i riznica znanja i spoznaja.

On je znao prije francuskog učenjaka M. Bovisa da su građevine u odnosu na veliku piramidu srazmjemo podignute, jer da nisu postavljene na isti način na magnetnoj osi koja spaja istočni sa zapadnim magnetnim poljem stvorila bi se daleko manja energetska polja od onih čiji se efekat vidi: balzamiranje mesa, čuvanje namirnica, prečišćavanje vode, rast bilja i brzo oprašivanje cvijeća.

Dedžal je još od prije stotina godina znao da, koja god bi životinja uginula u velikoj piramidi ne bi istrulila, samo bi se osušila kao daje balzamirana.[103]

Dedžal, Allah ga prokleo, dobro zna da je neophodno, kako bismo spoznali uzrok određenih događaja na način kako nam je o njima govorio, poznavanje zakonitosti o: energetskim poljima, snazi elektromagnetizma, gama

[103] U ovom (dvadesetom) stoljeću francuski istraživač Kari Bovis podigao je malu piramidu koja je visoka svega dvije i po stope. Unutra je, u sami vrh, stavio uginulu mačku. Leš mačke se osušio i preobrazio u mumiju, ali nije istrhnuo.

zracima, kosmičkim zracima, zatim ovladavanje vještinama iz opitne hernije i poznavanje svojstava ruda... Dedžal je učen, njegova spoznaja nije zanemariva, ovladao je različitim naučnim disciplinama i u svim oblastima imao je ponešto znanja, jer je bio u mogućnosti da ih upozna. Zar nije Musau, alejhis-selam, rekao: “Ja sam vidio ono što oni nisu vidjeli.”[104]

Učenjaci Bil Šul (Bili Schoul) i Ed Pti (Ed Pettit) vele: “Kaže se da sve na ovome svijetu ima svoju suprotnost. Ako je to tako onda, na nekom mjestu, mora postojati suprotnost (ovoj) piramidi, ili tamo (negdje) postoji drugi vid (piramide) koji radi protiv dobrobiti čovječanstva. Ako je to tako onda je lijepo da vjerujemo da će ona ostati vječno pohranjena u skrivenom svijetu.”[105]

Je li moguće da su oni o tome nešto saznah ili je to puka slučajnost? A onda slijedi pitanje: “Šta će to biti pohranjeno, Mesih Dedžal ili njegov dvorac u obliku piramide?” Mislim da su oni u svojim pretpostavkama otišli daleko... Njegov dvorac u obliku piramide ostat će skriven, a onda će prije njegova pojavljivanja biti srušen.... i neće se nikada pokazati. Postojanje piramide u vodi ili na vodi jeste sjedinjenje velike snage moći plus miris ovoga svijeta i njegova tajna. Mišel Žakelin (Michel Guaquelin)

u knjizi Kosmička vremena veli: “Nije samo voda ta koja teče na ovoj našoj Zemlji, na njoj teče i naš život...”

[104] Kur’an: Ta-ha, 96.

[105] El-Kuvvetus- Sirijjeti lilehram, prijevod (na arpski jezik) Emin Selame str. 98.

On nastavlja: “...u kosmosu se živa bića kreću poput koloida u labaratorijskim epruvetama. Kosmičke sile djeluju na njih putem vode koja se nalazi u njihovim organizmima”.

Ranije pomenuti istraživači Bil Šul i Ed Pti [106] vele daje Inez Pti prala lice vodom koja je u piramidi stajala dvije sedmice, a da pri tom nije upotrijebila nikave druge kozmetičke preparate. Nakon pet sedmica njene prijateljice su joj počele govoriti: “Gospođo Inez! Čime tretirate lice, vaš ten ima poseban sjaj!”

Čitateljka Mrs. C. M iz Majame sa Floride im je poslala pismo u kome je, između ostalog, stajalo i ovo: “.. .U vašoj knjizi Misteriozna snaga piramida spomenuli ste korisnost upotrebe vode koja odstoji u unutrašnjosti piramida za pranje lica. Kod mene je već dugo vremena prisutna sumnja da kozmetički preparati za uljepšavanje kupljeni u čaršiji sadrže medikamente koji škode tenu, a naročito ukoliko se dugo upotrebljavaju. U posljednje četiri sedmice ne upotrebljavam za lice ništa drugo osim vode iz piramida. Moždaje ovo potvrda takvom razmišljanju, možda sam dala priliku koži da ponovo odahne. Bilo kako bilo moja je koža nakon dvadest dana postala svježa...”

Čitatelj T. M. nastanjen u Denveru, američka država Kolorado, istim istraživačima je uputio pismo u kome, između ostalog, kaže i ovo: “.. .Voda iz piramide je ukusnija od obične vode i daleko lakše padne na stomak i lakša je za probavu u organizmu.”

[106] Njihova knjiga koju su skupa napisali nosi naslov: Misteriozna snaga piramida.

Istrživači su se osvrnuli na navedeni pasos iz pisma: “Ovo je značajno zapažanje zbog toga što se solami pleksus smatra jednom od sedam centrala životne energije ili centralama energije u čovjeku. Solarni pleksus je taj koji je pogodan za primanje solarne energije. U Elivdžu ovaj centar dovode u vezu sa vatrom. Oni su za neke piramide kazali: daje u sredini vatra. U velikoj piramidi u sredini komore postoji vladarev kamen kao što postoji solami pleksus u sredini ljudskog tijela. Vatra i voda imaju dvije suprotne osobine. Možda da vatra u sredini piramide dospije do vode i izazove promjene.”

Ove riječi su opasne... Gornji navodi otvaraju mogućnost da istražujemo ono što se zove posao Dedžala po pitanju proizvodnje čudesne energije elektromagnetizma koristeći boravak u međuprostoru (na kome se sastaju dvije vodene struje topla i hladna) i njegovu gradnju dvorca u obliku velike piramide,[107] ili više piramida čiji su oblici lančano

povezani.

[107] U mojoj knjizi Čuvajte se Mesiha Dedžala kazao sam: “Proširuje se njegov dvorac, a proširuju se i saznanja. Do čega god ljudski umovi i ljudska saznanja dosegnu za dvadeset godina on je ispred njih stotinu godina. Kada grupa učenjaka inoviraju neku napravu njegovi ljudi su već sličnu njoj izumili prije pedeset ili sto godina i to takve snage i moći da ljudi danas takvo nešto ne mogu ni zamisliti.

U svom radu, svojim istraživanjima i pronalascima, Dedžal je dostigao takav nivo koji daleko nadmašuje sva naučna otkrića i svu moć i snagu koju posjeduju ljudi. Možete li zamisliti da se on kreće brzinom vjetra pomuću radijacijskih naprava promjenljive brzine i snage. Možete li zamisliti da se kreće pomoću vibracija i daje izumio ogromne infrazvučne naprave i motore bez zvuka, ili sa sasvim tihim zvukom, ali bez buke. Možete li zamisliti da je izumio radijacijske naprave pomoću kojih boji atmosferu u boju kakvu želi. I ne samo to,
on je izmislio i druge naprave pomoću kojih u atmosferi postavlja želatinske zidove poput ploča od stakla. Možete li zamisliti da je izumio zračne mlinove nevjerovatne usisne moći i nezamislive snage privlačenja da mogu u isti mah privući i zaposjesti po nekoliko velikih aviona i brodova. Da li su naša saznanja o tome da je toplota akumulirana na dnu mora, napredna? Ne nikako. (Jer smo ostali na nivou konstatacije dok Dedžal tu istu energiju već dugo iskorištava.) Naša saznanja su u tom pogledu sasvim minorna. Dedžal je u tom pogledu ispred nas bar dva stoljeća. Dakako, to je iskoristio do zapanjujućih granica. Jesmo li naučili razvoj snage nuklearne fuzije - koja znači imitiranje procesa unutar Sunca - na našu planetu, ili drugačije kazano, toje snaga koja je nastala iz nuklearnog jedinjenj a jednog ili dva elementa kako bi oblikovali novi elemenat ili novu snagu. Ne, mi to nismo naučili. Međutim, on je to znao i iskoristio još prije jednog i po ili dva stoljeća. Istodobno niko do danas ne može dati pravi odgovor na pitanje kada će otpočeti izgradnja reagencije spajanja. Možete li zamisliti da on koristi četiri vrste energije: sunčevu, zračnu, toplotnu (u morima i okeanima) i hidro energiju. Možete li pojmiti da je proizveo onoliko elektriciteta, radijacije i magnetne energije koliko mu je potrebno za ostvarenje svih postavljenih ciljeva u cijeloj “državi ispod vode” koja se proteže na oko 350 km kvadratnih, uz napomenu da površina trokuta Bermuda iznosi oko 770 hiljada km kvadratnih.

Izgled Dedžalova dvorca je jedinstven, glavna točka mu se nalazi na sjeveru ostrva Bermude, na jugoistoku mu je Portoriko, a na jugozapadu mu je Majami - Florida. Sastavljen je od dijelova u obliku međusobno povezanih piramida, i moguće gaje u svakom trenutku premjestiti kao daje ogromni brod.

Jedan dio njegovog dvorca je okom vidljiv i nalazi se iznad vode.

Oko njega je magnetno polje i usisna snaga koja može uhititi bilo šta bez obzira na njegov gabarit i težinu. Kakav god bi brod ili avion ušao u zonu vidika za tili tren bi bio uništen. Kod njega važi pravilo: Onaj ko to vidi neće izaći. Što god (i ko god) tamo uđe, jaki ga šejtan uzima i izbacuje na svijet. Slično se desilo čuvenom američkom čarobnjaku Devidu Koperfildu. Dvorac Mesiha Dedžala je ogroman. Gornji dio ne zauzima cijeli prostor ostrva Bermuda, dok donji dio koji je ispod vode, gotovo da zauzima sav taj prostor jer se proteže čak do obale Majame na Floridi. Ono što je začudno u svemu tome jeste da je dvorac u obliku piramida vrlo specifičan i misteriozan.

Ovaj čudni dvorac je iznutra podijeljen na kvartove. U svakom su vile za stanovanje, ulice, aerodromi i tvornice. Svaki kvart je zatvoren tako da do njega ne dopire ništa od prirodne Sunčeve svjetlosti, a svaki je i savršeno raskošan. Tamo ne postoje porodice... Život se odvija u iluzijama... Sve žene su supruge, a djeca, i muška i ženska su kćerke gospodara... Nema očinstva niti materinstva... Vojne vježbe su zvjerskog i zatvorenog tipa. On je prvi među amerikancima proširio vijest da nevinost kod djevojaka uzrokuje bolesti raka pa zbog toga preporučuje da se nužno nevinosti treba osloboditi što prije. Dedžal, Allah ga prokleo, je živio sa svojim izopačenim narodom, muškarcima i ženama, skupa doživljavajući starost, u takvoj seksualnoj prljavštini duboko ispod životinjskog nivoa. Oni se vaspitavaju da mrze islam i muslimane, ali da vole muslimanske žene.

Tu je smještena prostorija iz koje Dedžal u izuzetnoj situaciji može sve njegove dijelove u trenu uništiti. To u slučaju ako bi neko pokušao da ga zauzme iako on u to ne vjeruje, pogotovo što zna da na Zemlji ne postoji oružje kojim bi se moglo napasti i ugroziti ovo područje. Američki pisac Vicent Džadis je o Bermudskom trokutu napisao sljedeće: ’Postoji tamo jedno područje u obliku trokuta koje se nalazi između istočne obale Floride i ostrva Bermude. Utvrđeno je daje ono veoma opasno kako za brodove i podmornice tako isto i za sve zračne letjelice. Tu je misteriozno nestalo oko stotinu brodova i aviona sa više od hiljadu ljudi. Ti misteriozni događaji dešavaju se još od 1945. godine. Sve pomenuto u potpunosti nestaje, tako da se nikada nije pronašao nijedan dio aviona ili broda, niti ijedno tijelo nestalih ljudi...’ Sateliti koji su postavljeni iznad Bermude poslali su nejasne snimke, osim jednog na kome se vidio suhi trupac ali nedovoljno jasan. Brojni pokušaji da se precizno snimi šta se tu dešava, ostali su bez rezultata. Na kraju je profesor Vin Mišidžijan zavapio: “Mi se nalazimo pred ogromnom silom koja nema granica.. o kojoj apsulutno ništa ne znamo.”

BEZNAČAJNO PISMO

Jednan od Mesihovih pokušaja zaluđivanja nekih ljudi bio je i plasiranje jedne čudne obmane. Naime, on je poslao anonimno pismo potpisano inicijalima (M.N.J) svim velikim naučnim institucijama u Francuskoj u kome je preciznim znanstvenim jezikom napisao: “Ja sam zadužen da vam proslijedim ovo pismo koje mi je stiglo od stanovnika planete Broksima. Stanovnici ove planete se zovu Bafi ili narod Bafi, a žive na planeti koja je jedan i po puta veća od Zemlje. Temperatura na ovoj planeti slična je onoj na Zemlji. Ljudi na ovoj planeti ne žive porodičnim životom. Tamo nema porodica. Dijete odmah po rođenju biva odvedeno na nepoznato mjesto gdje ostane deset godina, a nakon toga ga opskrbljuju posebnom snagom mudrosti i razumijevanja. Naposlijetku ga ostavljaju samog...”

Na ovo beznačajno pismo osvrnuo sam se u fusnoti moje knjige Čuvajte se Mesiha Dedžala gdje sam kazao: “...Ovaj čovjek iznosi istinu o svom programu i načinu rada sa svojim narodom. Ako nije tako, ko su onda oni koje je opisao riječima: uzimaju ga i opskrbljuju ga?”

Da postoji život na nekoj drugoj planeti, da li bi on bio izvan moći Uzvišenog Allaha, i bi li on bio izuzetak iz Njegovih zakona koji (sami po sebi) predstavljaju svako dobro, blagostanje, uputu i bogobojaznost.

Da... “ali, oči nisu slijepe, već srca u grudima”.[108]

Dedžal želi djecu. Želi da ona nemaju svijesti o porijeklu niti osjećaja (zahvalnosti) za pažnju, osim prema onome ko ih je pomogao u životu i ko ih je vaspitao. On je njihov bog, on im je sve. Zato on nije zadovoljan ničim, ni vjerom ni narodom koji bi djecu odvojili od njegovog stada. Nije zadovoljan ni islamom, ni kršćanstvom, ni judeizmom, niti bilo kakvim zakonom koji su ljudi postavili. Jedino je zadovoljan komunizmom či ji je i on tvorac.

Postoji li drugi bog osim Allaha koji bi mogao uspostaviti drugi sistem za život Bata na (nekoj drugoj) planeti, pod prestpostavkom da je ta vijest tačna, a očito da nije. Uzvišeni Allah kaže: “U Allahovj vlasti su svi na nebesima i na Zemlji”.[109]

Čudno je da je prof. Unejs Mensur ovo pismo spomenuo u njegovoj knjizi Oni koji su se spustili sa nebesa, na način koji vodi u zabludu, iznoseći nekakve čudne dokaze koji nemaju utemeljenja u nauci, tvrdeći, da su stanovnici sa drugih planeta stupili u kontakt sa nama. Većina stručnjaka koji su se bavili istraživanjima svemira i nebeskih zvijezda tvrde da se tako nešto nije nikada desilo, i najvjerovatnije se ni u budućnosti neće desiti.

Američki istraživač Džon Vatson u knjizi Vanzemaljci u jednom poglavlju pod naslovom: Obmana... iza koje stoji laž, kaže: “...Mnogi koji su općinjeni razmišljanjem o drevnim stvorenjima sa drugih planeta nisu svjesni da su pod uticajem opijuma koji se zove ’Gubitak povjerenja u

mudra rukovodstva na cijeloj zemljinoj kugli' u pogledu njihove moći da riješe probleme na Zemlji. Zato očekuju rješenja sa nebesa. Vjerovanje u snagu nebesa je poput vjerovanja primitivaca u božanstvenu moć prirodnih pojava. Među njima je jedna grupa koja nije ništa drugo do grupa lažljivca i prevaranata koji žele najskuplji vid čestitog naučnog istraživanja vratiti unazad. A oni zapravo rade za mešetare koji žele da naša (realna naučna) stremljenja gumu u fatamorganu iz koje nećemo moći dohvatiti ni kapi vode usprkos našoj neizdrživoj žeđi."

[108] Kur'an: Hadždž, 46.

Vatson svoju knjigu završava ovako: "Ja ne odbacujem mogućnost da su ovakva razmišljanja ubačena od strane ruske tajne službe kako bi našu pažnju usmjerili u prazno, dok oni tajno rade na našem uništenju."

U pomenutoj knjizi je, između ostalog, kazao i ovo: "...Obavijestio me je jedan od povjerljivih ljudi, da su, kako oni misle, ljudi sa drugih planeta, ustvari sluge očekivanog jevrejskog Mesiha. Međutim, ja ne vjerujem u Mesiha niti vjerujem u bilo kakvu vjeru. Mislim da su to sve izmišljotine ljudi koji znaju prirodu svog tajnog posla."

Ovaj čovjek je ubijeđen da takve stvari serviraju tajne službe.

U tim riječima ima dosta istine. Jer takve stvari proturaju pripadnici posebne tajne službe koja radi samo za jednog čovjeka. To su oni o kojima su ga obavijestili da su sluge Mesiha Dedžala.

Daje ovaj čovjek vjerovao u Boga mnogo toga bi mu bilo jasnije. Konkretnije, razumio bi prirodu takve igre, zašto i kuda ona vodi.

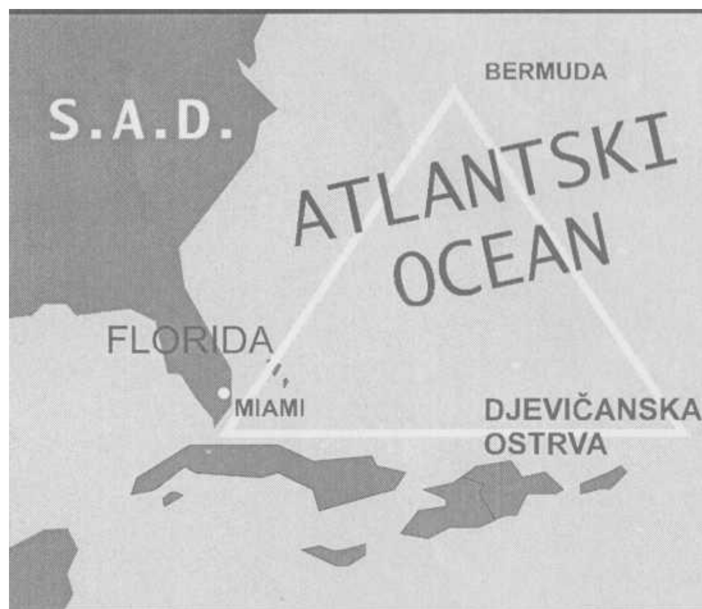
Cijenim da je profesor Unejs Mensur obmanut i držim da on obmanjuje i samoga sebe, nastojeći da dođe do dokaza koji potvrđuju ispravnost njegove zablude, a u koju je uvjeren iz dna svoje duše. On (svoju zabludu) želi poduprijeti svim i svačim i naučnim i nenaučnim metodama... (pod geslom): "Bitno je moje mišljenje... bitan sam ja."

"O Herbert Spencer je istinu kazo kada je rekao: "Tamo postoji princip za ometanje svih činjenica i za sprečavanje bilo kakvih korisnih rasprava. Taj princip je imaginacija prošlosti. To je dovoljno da čovječanstvo ostavi u dubokom neznanju."

Dvorac Mesiha Dedžala u obliku piramida koji je spojen sa trokutom šejtana - Allah ih prokleo - još uvijek predstavlja arhitektonski raritet, i po konstrukciji, i po izvedbi. Ta rijetkost je nažalost u službi zla i ničega u njoj nema dobrog.

[110] Prilikom mog prisustvovanja svečanosti povodom Dana državnosti Saudijske arabije 1413. h.g. / 1992. po Isau, alejhis-selam, na koju me je pozvao saudijski ambasador preko ministra gosp. prof. Ebu Bekra Refi'a, susreo sam se sa prof. Unejsom Mensurom. Nakon svečanosti poklonio sam mu primjerak moje knjige Čuvajte se Mesiha Dedžala koja nije promijenila njegova ubjeđenja osim što je prestao da širi priče o bićima

sa drugih planeta koji napadaju Zemlju. Nakon našeg devetog susreta profesor je odustao od svih svojih ranijih (hipo)teza i prihvatio činjenice navedene u mojoj knjizi. Tokom devet dana (koliko je trajalo naše druženje) dobio sam brojne pozive, i to sa najviših istanci, koji potvrđuju ispravnost mojih navoda. Ne poričem postojanje bića na drugim planetarna, što sam naveo u svojoj knjizi Razgovor sa džinom muslimanom (koju je na bosanski jezik preveo prof. Mahmud Karalić, izdata 2000.g., op.ured.) ali poričem daje ostvaren bilo kakav kontakt sa njima.

TREĆI DIO
NAJVEĆI GUSAR, GUSARENJE... I OTIMAČINA... NEMA NEPOZNANICA I NEMA TAJNI IZA POHODA NA BERMUDSKI TROKUT I (VIĐENJA) LETEĆIH TANJIRA

Mi muslimani nismo odvojeni od svijeta... Dok zapadni svijet i Amerika još od prije desetak godina istražuju vidljive leteće tanjire, mi smo puki posmatrači ili propagatori bijedne ideje o tome da su oni sa drugih planeta. Čak smo i vidjeli leteće tanjire u Damasku, potom u Alžiru, Libiji, zatam prolazeći kroz Džedu. U Egiptu je leteći tanjir sletio i ugrabio dječaka koji se zvao Abdul-Kerim. Na njemu su izveli nekoliko eksperimenata nakon što je izgubio svijest. Kada je došao sebi našao se, uspavan, u sred pustinje i potpuno obnažen. Nakon svega kod sebe je primijetio dvije posebnosti koje ranije nije imao. Prva je: kada se približi televizijskom ili radio prijemniku izaziva smetnje u prijemu, i druga: mogao je progutati (i probaviti) staklo a da mu ne naudi.

U čemu je stvar?

Pokušajmo razjasniti neke misterije!

LETEĆI TANJIRI NA SVOM PUTU OD DŽEDE DO EGIPTA

O živote! Nasiljem je zaogrnut ovaj svijet - pa izgubismo svijetla jutra.
Ko to strahom mir zamijeni - i donosioca radosne vijesti promijeni u opominjača.
U ljude se strah ugnijezdi - pa više niti čuješ poj niti radost osjećaš.
Kad nas u smrt povedu shvatićemo - da mnogo znasmo a mnogo i ne znasmo.

Ovo stihove je napisao uvaženi šejh Husejn Ureb prvi ministar hadždža i vakufa u Saudijskoj Arabiji. On je, pored ministarske funkcije koju je obavljao, bio poznatiji kao pjesnik i književnik. Rado sam se odazvao na njegov poziv i posjetio ga u njegovom domu u kvartu En-Nuzha, jednom od najljepših dijelova Mekke. Proveli smo noć vodeći zanimljive razgovore, većinom se baveći problemima i potrebama novinarstva što su uostalom bila i moja svakodnevna pitanja pošto sam u to vrijeme bio generalni direktor u novini En-Nedve Lišu 'unil-Fikri Ves-Sekafetil-Islami. On reče: “Jučer sam putovao za Džedu. Vozač je vozio prilično brzo... Moj pogled u nebo zarobio je zapanjujući prizor i sledio mi pogled: eskadrila letećih tanjira, boje srebra, letjela je zastrašujućom brzinom...

Imali su čudan oblik poput guski u letu... Upitah: “A u kom pravcu?” On reče: “Čini mi se da su došli preko pustinje iz pravca Hulejsa 111 nedaleko od Mekke i da su išli prema Džedi.” Rekoh: “Mislim da će od Džede letjeti prema Egiptu.” Rekao sam vozaču: “Pogledaj u nebo ali pazi na cestu. Pošto vidje isto što i ja zaprepasti se.

Husejn Ureb je pouzdan i iskren čovjek. Kralj Fejsal ga je imenovao za svoga zamjenika u nekim važnijim resorima. Ono što bijaše čudno u svemu kazanom jeste da on nije imao objašnjenja za ono što je vidio, iako nije imao sumnje u viđenje. Znao je da to što je vidio spada u nadnaravna djela i daje neprirodno. Oblik i pokreti letjelica nisu ličili na pokrete aviona, raketa i kosmočkih brodova. Cijelo veče smo pričali o pojavi letećih tanjira koja zaokuplja svijet, ali ga tada nisam obavijestio o mojim posljednjim istraživanjima i aspiracijama na tom polju. Obavijestio sam ga o tome da sam vidio leteći tanjir u Kairu polovinom novembra 1990. godine, tačno u 4,30 h ujutro, koje je dolazilo iz pravca El-Meađi i išlo prema mjestu gdje se nalaze piramide. Slučajno sam pored sebe imao dvogled. Uprkos mojim istraživanjima ovih tajni, u tom trenutku sam osjetio bojazan za onoga ko bi nijekao nešto što je pred njim: Zastrašujuća brzina, jaka svjetla i trepćući žmigavci zelene boje, bez zvuka, poput zvijezde izbačene iz bezvučnog topa.

[111] Hulejs je dolina obilata vodom i zelenilom, sa oko 500 bunareva za navodnjavanje, a postoji i vrelo Hulejs koje je moguće sprovesti do Džede. Smještena je oko stotinu kilometara sjeverno od Mekke. U toj dolini ima tridesetak sela u kojima živi oko 30 hiljada stanovnika.

OD SLONOVA DO LETEĆIH TANJIRA

Prošlo je više od četrdeset godina otkako su leteći tanjiri predmet istraživanja, polemika i razgovora. Međutim, većina onih koji se bave ovim problemom se ne pitaju da li su krenuli u ispravnom smjeru?!

Ogromna je razlika između zapažanja ili (pukog) zapisivanja tili zapažanja i njihovog podvrgavanja eksperimentalnom istraživanju.

Prije bilo kakvih pretpostavki o značaju detaljnih zapažanja evropski znanstvenici iz fizijoligije su to znali još u srednjem vijeku, vijeku slonova - ako se može tako kazati - kroz svoja izučavanja vezana za sortiranje sisavaca, premda nikada ni jedan nisu vidjeli. Ogromni oblik tijela ovih stvorenja nametao je pitanje o načinu njihovog razmnožavanja, parenja i nagonske povezanosti.

Iluzorne pisce, koji su pisali svoje čudne predodžbe, to je izmorilo do te mjere daje jedan od njih rekao: “Možda se jedan od njih popne na leđa drugog, ili možda se to upotpuni pod vodom, jer prisustvo vode olakšava težinu”.

Za njihove udove on je kazao da mužjak izbaci tečnost u tijelo ženke.

Naučnik iz oblasti geografije Steabo je napisao: “Mužjak slon oplođuje ženku u zanosu poput ludila i to izlučivanjem masne materije u disajne organe ženke.”

Nijedan od onovremenih evropskih naučnika (iz oblasti zoologije) nije propustio priliku da posmatra i izučava ponašanje slona u svim situacijama.

Sposobnost uobražavanja (za pisce) predstavlja nešto dobro, a ponekad je i ugodno, međutim, bujna maštovitost ne vodi na stepen naučnog zapažanja i promatranja koja bi dala rezultate pri ozbiljnom izučavanju.

Isti je slučaj i sa letećim tanjirima. Većina mišljenja ide u tom pravcu daje to obična fantazija, gdje mašta igra veliku ulogu. Drugi vele da viđenje letećih tanjira proizilazi iz psihološke napetosti ili strašnih životnih pritisaka, tako da ništa od onoga što je kazano na ovu temu nije stvarno, niti naučno utemeljeno. Neki smatraju da se tu samo radi o (pogrešno viđenim) priprodnim pojavama, ili pak refleksijama svjetlosti pri ispaljenju raketa što neki vide u liku ovalnih krugova. Općenito uzevši, neki učenjaci smatraju da na širenje vijesti o pojavi letećih tanjira treba gledati kao na činjenicu da smo mi u drugoj polovici dvadesetog stoljeća kada je vidan tehnološki napredak, kada je i proizvodnja uznapredovala i kada se povećao broj prevoznih srestava koja u zrak ispuštaju velike količine gasova i drugih primjesa.

Ipak, činjenica da su učestala svjdočenja (o viđenju letećih tanjira) mnogih ljudi od povjerenja naučne krugove nije mogla ostaviti ravnodušnim, što je primoralo i američko Ministarstvo odbrane u Pentagonu da osnuje posebnu instituciju pod nazivom “Projekat plave

knjige” čiji je osnovni zadatak da prati saznanja o letećim tanjirima i dugim nepoznatim svemirskim letjelicama, što Komanda upotpunosti potvrđuje da tamo postoji stalni manevar ili (bolje rečeno) polurat između američkih borbenih aviona i letećih tanjira. U tom manevru kosmičari uvijek pobjeđuju, a niko ne zna šta se zapravo dešava.

Sa dva događaja, u kojima je došlo do sukoba, veo tajni skinuo je istraživač, zaljubljenik u kosmičke znanosti, Tom Kamajlila. Informacije o tim događajima dao je narednik američkih zračnih snaga Hil koji je odgovarajući Kamajlili na pitanje o istinitosti nestanka ratnog aviona rekao: “Moramo priznati da su to istiniti događaji. Poodavno smo zabilježili (prvi) nestanak našeg aviona, što se nerijetko dešava i danas. Otmičari (cijenim da) dolaze sa nebesa.”

Prvi slučaj se desio sa ratnim avionom F 86. Poletio je za letećim tanjirom, praćen na ekranu radara u zračnoj bazi. Avion je kružio iznad širokog prostora tragajući za nepoznatom letjelicom. Kontrolor leta, koji ga je pratio na radaru, primijetio je da se leteći tanjir usmjerio prema avionu. Odmah je upozorio pilota da “tanjir” juri prema njemu.

Brzinom svjetlosti je došlo do sudara, a nije prošlo ni nekoliko sekundi kada je na ekranu radara ostao samo “tanjir”.

Kontrolori su pokušali uspostaviti kontakt sa tajanstvenom letjelicom koja je već trenutak kasnije nestala sa ekrana radara. I avion i tajanstvena letjelica su nestali bez traga. Spasilačke ekipe američke vojske su uložili velike napore da pronađu makar i najmanji dio od krhotine nestalog aviona, ali nikakvog traga nije bilo. Sve je izgledalo nestvarno, kao pričinjenje ili fatamorgana.

Komanda američkog zrakoplovstva nevoljko je priznala misteriozni nestanak svoga aviona.

Drugi slučaj “bliskog susreta” završen je pogibijom 26 ljudi u transportnom vojnom avionu, što je također praćeno na radaru.

Krećući se zapanjujućom brzinom na vidnom polju radara našla se tajanstvena letjelica, munjevito se usmjerivši prema transporteru. I prije nego što je kontrolor leta uspio upozoriti pilota dvije tačke na ekranu su se sjedinile, a potom, u treptaju oka, na ekranu nije bilo više ničega. Odmah je pretražen prostor, i vode koje su bile u blizini ali nije bilo ni traga. Avion je potpuno nestao, samo su na površini vode našli torbu generala koji se nalazio u avionu. Spasilačke ekipe su intenzivno tragale za izgubljenim avionom, a osnovane su i brojne aocijacije koje su imale za cilj potragu za nepoznatom letjelicom. Jedna od njih se zvala “Nikab” kojom je rukovodio bivši oficir americih zračnih snaga.

Angažovani su istraživači, eksperti u ovoj oblasti, kako bi rasvijetlili navedene slučajeve. Ovaj pravac su nazvali na engleskom jeziku UFO (NLO)[112], a na latinskom jeziku se zvao (OVNI).

112 Neidentifikovani Leteći Objekt

TRAGEDIJA PODIJELILA JAVNO MNIJENJE!!! DA LI JE LOGIČNO DA NEKO NAPADA SA VENERE?

Još veće interesovanje za nepoznatim posjetiocima počelo je od 1946. godine kada su se skandinavske zemlje, a posebno Švedska, oslobođale spektralnih raketa. U početku je postojala bojazan da se radi o tajnom oružju proizvedenom u Sovjetskom Savezu, ali je ubrzo postalo jasno da se radi o nečemu čudnom što se moglo objasniti jedino postojanjem čudnih tijela u obliku rakete koja su preplavila nebo sjeverne Evrope. Nijedan od oko dvije hiljade izvještaja upućenih Švedskom ministarstvu odbrane ne bilježi tragove spuštanja niti uništenja pomenutih tijela. Činilo se da su mogla dolaziti sa bilo koje strane svijeta, a ne samo sa istočne strane.

Slučaj je postao zabrinjavajući kada je Amerika sljedeće godine ponovo registrovala val letećih tanjira. Američki general je dobio tajnu naredbu koja je došla od Tuvajnindža kojom se naređuje osnivanje zračne grupe koja bi se bavila ispitivanjem pojavljivanja nepoznatih letjelica.Ovaj predmet je upućen komandi zračnih snaga u Rajt Parsinu sa oznakom strogo pov. pod brojem 2-A. Nadzor je povjeren Generalnoj upravi, odsjek tajne službe pri Centru za zračne studije.

Projekat pod nazivom Fenomen ili Projekat tanjira pokrenut je u Centru zračne baze 2. januara 1948. godine, nakon što je prikupljen dovoljan broj informacija o NLO- ima. Osnovni cilj spomenutog projekta predstavljao je zaštitu od eventualnog ugrožavanja američke nacionalne sigurnosti. Desilo se da je nekoliko osoba u zračnom prostoru iznad Luisvila, u državi Kentaki, vidjelo nepoznatu letjelcu elipsastog oblika srebrenaste boje sa crvenim svjetlima, dimenzija između 80 i 100 metara, kako leti prema jugu. Lokalna policijska stanica je odmah obavijestila komandu zračnih snaga u Fort Knoksu. Uspostavljen je kontakt sa aerodromom u Džudman Fildu čija je kontrola leta nakon nepunih petnaest minuta na ekranu radara registrovala uljeza. Budući da kontrolori, a ni njihovi nadređeni nisu mogli precizno utvrditi da lije registrovani leteći objekat avion ih balon, hitno, telegramski obavijestiše dežurnog oficira, potom odgovornog u lokalnoj stanici bezbijednosti i, na koncu, uspostaviše kontakt sa komandantom zračne komande

(J. F. Hiks). Ovaj posljednji je izdao naredbu kapetanu Mentilu da odmah djeluje sa grupom ratnih aviona F-51.
Kapetan Tomas Mentil je bio čuveni pilot koji se proslavio u izvršenju najvažnijih zadatka koje je američka avijacija u paktu sa Engleskom obavila protiv Njemačke sa francuske obale u Atlanskom okeanu u drugom svjetskom ratu u poznatoj bitci Denkrek. Kapetan Mentil je poletio, a sa njim i poručnici piloti Handriks, Kliments i Hamond, kako bi

presreli nepoznatu zračnu letjelicu. Kontrola leta je, naravno, budno pratila ovaj zanimljivi let. Toga dana, januara 1948. godine, u 15 sati poslije podne kapetan se
svojoj komandi javio radio vezom rekavši: “Još ništa ne vidim. Sad ću krenuti prema Ohaju.”

U 15h i 2 min. kapetan Mentil se ponovo oglasio svojoj komandi: “Nalazim se na visini od 9.400 m i još se dižem, do sada još ništa ne primjeću jem.”

15h i 9 min. visina 10.400 m. ni do sada ničeg nema.

15h i 11 min. (visoki drhtavi, vidno uzbuđeni glas) “Sada... to je to.

U obliku broda, nešto ogromno, dugo oko 70 m. U njegovom gornjem dijelu primjećujem obruč i kupolu koja se oko svoje osi okreće velikom brzinom. Visina 10.500 m. Kontrolori, netremice gledajući u monitore radara, odjednom, registrovaše i nepoznatu letjelicu.

15h i 12 min. Pilot koji se nalazio na desnom krilu izvještava:

“Vidim nešto da leti, pokušavam da snimim. Kapetan Mentil mu se približava. Stičem dojam daje to nešto iznad mene na visini od 150 m, pokušavam da mu se približim.

15h i 14 min. “Kapetan Mentil se od mene udaljaljio 900 m. Smanjio je brzinu i ja ću mu se pridružiti. Čini mi se da je leteći tanjir napravljen od metala. Obasjava ga i prekriva kolut od žutog svjetla. Njegova boja se mijenja od žute na crveno, poput narandže.”

15h i 15 min. “Razdaljina svega 350 m. Nepoznata letjelica povećava brzinu, nastoji da pobjegne. Diže se pod uglom od 45 stepeni.”

15h i 16 min. Pilot sa desnog krila izviještava: “Kapetan Mentil povećava brzinu, čini mi se da je u velikoj depresiji pa ne može održati rastojanje između njega i letjelice, koje ne iznosi više od dva metra. Letjelica se diže.
Kapetan Mentil je ušao u oblak... ne vidimo i ne znamo šta se dešava.”
Kapetan Mentil se posljednji put javio u 15h i 18 min. “Ovdje kapetan Mentil. Ovo je nešto ogromno. Leti neshvatljivom brzinom. Sada...”
Nakon izgovora riječi sada nije rekao ništa, a niko nije znao šta se zapravo desilo. Piloti Hamond i Kliments od komande su tražili dozvolu za spuštanje, imajući u vidu daje kapetan Mentil nestao iz njihova vidika. Treći pilot Hendriks se već vratio u bazu.

Druga formacija je uzletjela i dala se u potragu za kapetanom Mentilom. Tačno u 16h naišli su na komade njegovog aviona razbacane u radijusu od kilometar i po. Sat koji se nalazio na ruci mrtvog kapetana prestao je mjeriti vrijeme tačno u 15h i 18 minuta.

Kao što se i očekivalo uzavrelo je američko javno mnijenje. Novine su ovom bolnom događaju dale veliki publicitet, jer je postojala ogromna razlika između pukog posmatranja i opisivanja misterioznog svjetla i stradanja jednog od najvećih, najhrabrijih i najpoznatijih američkih pilota.

Nakon navedenog događaja čak su se i oni koji su na misteriju nepoznatih letjelica gledali s podsmijehom i nevjericom, našli na rubu uvjerenja u njihovo postojanje. Široka javnost je spoznala da se ovaj događaj ne smije marginalizirati, već mu se mora prići krajnje ozbiljno zbog opasnosti koje sa sobom nosi, a evidentno je da ima i neprijateljsku snagu i karakter.

Bože!

Da li je kapetan Mentil susreo vanzemaljski brod kojim upravljaju nepriajateljski raspoložena bića ili je riječ
onovom tajnom sovjetskom oružju koje se tek pojavilo?!!!

Posebno je ovaj događaj zabrinuo američki narod nakon što je zvaničnik koji je odgovoran za ono što se desilo, ne uzbuđujući se puno, dao objašnjenje - da se kapetan Mentil, napadajući planetu Veneru, sudario sa njom, u pokušaju da joj se približi.

Astronomi i drugi naučnici odbacili su ovo objašnjenje, tvrdeći daje toga dana bilo oblačno te da se planeta Venera nije mogla vidjeti, i da kapetan Mentil avionom nije mogao proći ni granicu Zemljinog zračnog omotača. Stiglo je još jedno objašnjenje koje je izazvalo još veće zabune, a glasilo je: “Kapetan Mentil je napao na neprijateljski balon koji je trebao ispitati gornji sloj hemisfere.” Međutim, Centar kontrole letenja izričito je negirao navedeni izvještaj tvrdeći da u tom sektoru nije bilo nikakvih balona.

OSCILACIJA LETEĆIH TANJIRA

28. juna 1947. godine jedan američki pilot je saopštio da je vidio devet letećih tanjira koji su iznad američkog neba letjeli zapanjujućom brzinom. Godine 1952. dok je muzičar Vilijam Skojrez, na putu prema radio stanici, prolazio autom oko 5,40h ujutro, pored šume u Kanzasu, iznenada je ugledao strano tijelo pored puta pa se zaustavio kako bi ga pogledao iz neposredne blizine. Kasnije je ovo tijelo opisao kao dva sljepljena puža duga 18 metara, a visoka 4,5 metara. Tijelo je lebdilo tri metra iznad površine zemlje, a imalo je nekoliko redova osvijetljenih prozora kroz koje je vidio neke likove kako se kreću. Najednom od prozora ugledao je glavu i trup nekog bića. Tijelo se iznenada počelo dizati velikom brzinom, ostavljajući iza sebe jasne tragove na travi. U julu 1952. godine djelatnici američkog Ministarstva odbrane bili su zgranuti pojavom misterioznih letjelica upravo iznad zgrade Ministarstva. Uređaji su registrovali kruženje letećih tanjira različitih oblika.

Registrovani broj viđenih letećih tijela krajem 1952. godine iznosio je 11.501. dokjebroj onihkoji su ih vidjeli premašio četvrtinu miliona. Misteriozne letjelice su se najčešće pojavljivale na nebu sjeverne Evrope i iznad Atlantika.

Pilot Piter Kilijan 24. februara 1959. godine upravljao je

četveromotornim avionom Daglas - 6. Avionu se iznenada približilo nepoznato tijelo okruglog oblika. Radio veze bile su u prekidu sve do momenta kada se tijelo udaljilo zapanjujućom brzinom. U svemu navedenom najhitnije je da su nepoznatu letjelicu istovremeno, skupa s pilotom, vidjeli i svi putnici koji su bili u avionu.

Od 1960. godine ponovo su počele kružiti neobjašnjive priče o nepoznatim letećim tijelima viđenim na nebu Velike Britanije.

Dva su mjesta bila najpoznatija po posjeti stranih tijela, a to su: Vormenstir u Vilčajru i mjesto koje se nalazi u oblasti Velsa koje će kasnije biti nazvano Brodhafmskim trokutom.

U Alfmu u Sjevernoj Škotskoj dvije djevojke su bile svjedoci lebdenja srebrenastog letećeg tanjira koji je po nebu isijavao crvena svjetla.

Kapetan kosmičkog broda Mirkiri, zajedno sa članovima posade, 16. juna 1963. godine leteći iznad Havaja registrovao je nerazumljive glasove na posebnom kanalu svoje radio stanice, a nešto kasnije, prelijećući vazdušni prostor iznad grada Pert u Australiji, iz daleka su primijetili leteći tanjir. Vidjela gaje i kontrolna stanica sa Zemlje.

Trećeg juna 1964. godine, brod Džimini-4, također iznad Havaja, susreo se sa cilindričnim tijelom srebrenaste boje i uspio ga snimiti.

Svemirski brod Džimini-7 je 4. decembra 1965. godine uspio napraviti i odaslati snimke ogromnog letećeg tanjira. Iste godine je pozornik spasilačke službe Loni Zamora vidio leteći tanjir koji se spustio blizu grada Sucuro u Novom Meksiku. Loni je otišao na mjesto gdje se nepoznata letjelica spustila na kome je zatekao dva nepoznata bića visine oko 120 cm. Stajali su pored kosmičkog broda srebrenasto bijele boje. Čim su ga ugledali ušli su u brod i zapanjujućom brzinom odletjeli. Nakon što je obavijestio policiju mjesto je detaljno pregledano. Uočeni su tragovi na mjestu gdje je ovaj nepoznati kosmički brod stajao.

Kosmonaut, pukovnik Džejms Mec Dejvid, godine 1965. dok je kružio oko Zemlje na visini od 160 km primijetio je na površini Zemlje okrugla tijela sa izvučenim antenama. Jims i njegov kolega kosmonaut pukovnik Edvajt pokušali su snimiti ova tijela, ali su ona brzo nestala.

Iste godine dok je gosp. Vilijam Haul sa porodicom autom prolazio pored mjesta Fudži Hil idući iz Teksasa ugledali su plavo svjetlo na nebu koje se kretalo paralelno s njima. Kad god bi Haul povećao brzinu povećao bije i to nepoznato tijelo. Odjedanput se to nepoznato tijelo udaljilo velikom brzinom i potpuno ga je nestalo. Iste godine saopštili su neki zemljoradnici kako su, radeći na njivi u mjestu Kili u Kentakiju, ugledali nepoznata bića te da su na njih otvorili vatru, ali nijednog nisu povrijedili. Metak bi udario u njih, a potom odletio u zrak. Trećeg juna 1966. godine komadant posade kosmičkog broda Džimini-9 primijetio je da su nepoznata bića sa više letećih tanjira pratili kosmički brod od njegovog uzlijetanja. Radnici koji su radili u kontrolnoj stanici na zemlji

vidjeli su ova bića pored kosmičkog broda.

Osamnaestog jula iste godine dva leteća tanjira su išla za kosmičkim brodom Džimini-10 a onda su brzo nestala. Tom prilikom komadant posade Jung tražio je osmatranje sa zemlje nakon čega je primjećeno nešto ogromno na nebu. U periodu od osamnaestog do dvadesetšestog maja 1969. godine kosmički brod Apolo- 10 primijetio je dva kosmička tijela kako ga prate tokom njegova obilaska oko mjeseca, a i poslije kada je bio na putu ka Zemlji. Četrnaestog novembra 1969. godine sa zemaljskog kontrolnog tornja primijećena su dva svijetla tijela kako idu za kosmičkim brodom Apolo-12 nedaleko od Mjeseca, a potom je primijećen veliki leteći tanjir koji baca crveno svjetlo kada se Apolo primakao Zemlji.

Nužno je napomenuti da su kosmonauti a i ljudi koji lete sa njima natprosječne osobe koje imaju izuzetnu moć zapažanja i vanrednu prisebnost. Oni su pouzdani i vrijedni svakog poštovanja, posebno kada je riječ o zapažanju pri vizuelnom promatranju.

Muhammed Ali, svjetski šampion u boksu, 1972. godine je izjavio kako je trenirajući u njujorškom Central parku, prije zalaska sunca, vidio lebdeće svjetlo iznad sebe kao da ga prati. Prema njegovim riječima misteriozno svjetlo je imalo oblik ogromne sijalice koja (kao da) je okačena za nebeski svod.

Džon Džulijanje 1973. godine izjavio daje vidio leteći tanjir blizu Anarbara u Mičigenu, opisujući ga kao svijetleće vertikalne osi koje isijavaju žućkastu svjetlost.

Iste je godine Džimi Karter, guverner Džordžije, koji će kasnije postati presjednik Sjedinjenih Američkih Država, dok je sa svojih dvadest prijatelja sjedio za ručkom, vidio ogromno tijelo velčine Mjeseca koje se kreće mijenjajući boje od crvene u zelenu, Iste godine su trojica kosmonauta Džek Lozma, Evin Džajrut i Alan Bin snimili leteći tanjir crvene boje koji ih je pratio oko 10 minuta dok su na visini od 400 km kružili oko Zemlje.

Te godine su dvojica radnika Čarls Hekson i Kalvin Parker loveći blizu Baskadžula u Misisipiju, iznenada ugledali kosmički brod srebrenastosjajne boje kako lebdi iznad njih. Dužina mu je bila oko 30 metara. Kada se brod spustio otvorila su se vrata sa bočne strane i iz njega su izašla tri nepoznata bića. Na sebi su imala pepeljasta odijela. Koža im je bila kudrava, a ruke slične kandžama. Imali su samo po jedno sjajno oko. Iznenada su obojica osjetih neku nevidljivu silu koja ih je nosila prema rijeci. Jednostavno su natjerani da preplivaju na drugu stranu rijeke do nepoznatih bića te da sa njima uđu u brod.

U unutrašnjosti broda postavili su ih na sto za pregled. Kamera, postavljena na strop broda iznad stola, snimala ih je oko 20 minuta, nakon čega su ih pustih. Vratili su se neozlijeđeni i ispričali šta im se

desilo. Kasnije su podvrgnuti ispitivanju na detektoru laži, ah aparat je uvijek pokazivao da govore istinu. Šumski radnik Trivis Valton je 1975. godine sa još petericom svojih prijatelja vozeći se autom po Arizoni iznad visokog drveća ugledao neobično svjetlo kako nečujno lebdi. Valton je iskočio iz auta i uputio se prema svjetlu, ali gaje neobično zračenje oborilo na zemlju. Auto se zaustavilo, a ostatak društva je potrčao da ga spasi. Na njihovo zaprepaštenje od Valtona nije bilo ni traga. Nestao je, kao da se ispario u nebo. Pet dana kasnije Valton se pojavio u obližnjem gradu Hejberu izjavivši daje pet dana proveo u letećem tanjiru sa nepoznatim bićima čija je tjelesna konstrukcija najsličnija ljudskim embrijima. Valton nije ništa promijenio u svom iskazu ni nakon što su ga podvrgli ispitivanju na detektoru laži.

Dvije medicinske sestre su, 1977. godine, vraćajući se sa posla iz Staten Ejlanda u Njujorku, ugledale nepoznato tijelo u obliku ogromne cigare kako se spušta u obližnju šumu o čemu su odmah obavijestile policijsku patrolu... Samo trenutak kasnije, praćen pogledima zbunjenih policajaca i medicinskih sestara, leteći tanjir je poput bljeska nestao u dubini horizonta.

Sve do vremena pisanja ovih redaka 1991. godine ne bi prošao čak ni mjesec dana bez registrovanja sličnih slučajeva: u Novom Zelandu, Australiji, Škotskoj, Palestini, Alžiru, sjevernoj Italiji i Damasku. Na jednoj plantaži u Libiji nedavno su viđena nepoznata bića kako što je pored letećeg tanjira, kao da su otklanjali kvar na vanjskom dijelu njihove letjelice. Kada je plantažer pokušao da im se približi spriječili su ga, ali su mu dozvolili da ih promatra... Pošto su otklonili kvar pokrenuli su letjelicu i nestali ostavljajući tragove na plantaži.

SPOJ DVIJU TAJNI LETEĆIH TANJIRA... I TROKUTA BERMUDA

Tačno od 1978. godine otkrivena je veza između dvije tajne, koje, bez pretjerivanja, predstavljaju najveću misteriju svijeta. To je utvrđeno nakon što su kontrolori leta imali priliku da na svojim monitorima puna dva sata prate ogromni leteći tanjir koji se dizao iznad tajanstvenog predjela još od ranije poznatog pod imenom Bermudski trokut koji se već dugo vremena smatra grobljem misteriozno nestalih brodova i aviona. Opšte je poznato da na ovom mjestu nikada nije bilo moguće pronaći bilo kakve tragove od nestalih aviona i brodova ...

Nastavimo slijediti tajanstvenu nit...

KAO DA SU IŠĆEZLI U ZRAKU

U četvrtak 5. decembra 1945. godine u 2 sata poslij e podne pet aviona iz sastava američke mornarice u Lavedirdelu poletjelo je u vježbovna izviđanja. Vrijeme je bilo lijepo. Ubrzo su piloti prijavili smetnje u sistemu za navigaciju ne znajući objasniti šta je uzrok tome. Što je još

bitnije mornarički brod (nosač aviona) sa kog su avioni bili navođeni bio je izložen istim smetnjama. Dva sata po isplovljavanju prekinute su sve veze sa avionima.

Avion tipa Martin poslan je u potragu za izgubljenim. Poslije dvadeset minuta leta, nakon što nije našao nikakvog traga o nestaloj eskadrili i sam je misteriozno nestao. Budući da niko nije znao dati odgovor na pitanje gdje je nestalo šest aviona sa dvadesetsedam članova posade, misterija se samo produbila. Kao da su i avioni i ljudi koji su bili u njima bez traga iščezli u zraku.

NESTANAK KIKLOPA

Nakon nesreće sa izgubljenim avionima leksikon engleskog jezika je po prvi put upoznao termin strašan, a to je Bermudski trokut.

Tek tada, teorija o nepoznatim magnetnim silama počinje da se shvata ozbiljno, uzimajući u obzir činjenicu da su svi savremeni sistemi za navigaciju, pa čak i (klasična) mornarička busola prestajali da funkcionišu pod dejstvom tih čudnih i nepoznatih sila.

Nestanak navedenih aviona nije bila najveća neSreća koja se dogodila. Nestao je i veliki američki transportni brod Kiklop iz sastava američke mornarice čija je nosivost bila oko 20.000 tona.

Kiklop je sa svojih 309 članova posade nestao između Barbadosa i Norfolka u Virdžiniji, a da nije zabilježen nikakav znak traženja pomoći. Od ogromnog broda nije pronađen nikakv trag, kao da se rasplinuo u zraku i izgorio u dodiru sa nepoznatom zvijezdom.

NIZ STRAVIČNIH NESTANAKA

Bermudski trokut je postao, i još uvjek je nerazrješiva enigma.

O njemu najbolje govore njegova brojna imena: Šejtanski trokut, Trokut smrti ili Atlansko groblje. Spomenut ćemo samo neke od njegovih misterija:

1947.godine nestao je avion C45, 150 km daleko od Bermudskog trougla.

1948.godine nestao je četveromotorni avion Teodor 4, zajedno sa tridesetjednim putnikom. Iste godine nestaje avion tipa DC-3 sa trdesetdva putnika.

1949.godine bez traga je nestao avion Teodor 4.

1950.godine izgubljen je avion Globmaster iz sastava američkih zračnih snaga.

Iste godine je, bez ikakva traga, nestao i oko stotinu metara dugačak teretni američki brod Sandra 55, skupa sa svim članovima posade.

1952.godine zabilježen je nestanak britanskog transportnog aviona tipa Jork, skupa sa tridesettri osobe.

1954.godine je nestao američki helikopter tipa Lokejd sa

četrdesetdvije osobe.

1956.godine nestao je američki helikopter tipa Martin P5M sa deset osoba.

1962.godine nestao je avion tipa KB 50 iz sastava američkih zračnih snaga sa dodatnim punjenjem goriva.

1963.godine nestao je transportni američki brod Marin Soulfarkvin dugačak oko 130 metara.

Iste godine su nestala i dva američka aviona tipa Strato namijenjena za obuku i vježbe sa kompletnom opremom. Također je nestao i transportni avion C 132.

1967.godine nestao je vojni avion tipa YC 122 i jedan transportni avion.

1970.godine nestao je francuski transportni avion Milton Patrids.

1973.godine nestao je sa kompletnim teretom i tridesetdvije osobe Njemački tanker Anita čija je težina iznosila 20.000 tona.

1974.godine 900 milja jugozapadno od ostrva Oziris u Americi, nestao je borbeni avion.

Avioni i brodovi izbjegavaju približavnje Bermudskom trokutu, pa su slučajevi nestanaka znatno rjeđi. Na kraju, značajno je pomenuti daje Bermudski trokut dio zapadnog dijela Atlanskog okeana, u blizini jugoistočne obale Amerike. Smješten je u prostoru između ostrva Bermuda na sjeveru do Floride na jugu, te od Bahamskog mora u Portoriku sa istoka pa do merdijana na zapadu.

GENIJALCIU POKUŠAJU RAZRJEŠENJA DVOSTRUKE TAJNE

Poznato je da su mnoga naučna istraživanja bila usmjerena prema pronalaženju rješenja i spoznaji logičnih uzroka koji bi dah odgovor na mnoga otvorena pitanja.

Štampano je na desetine knjiga koje potvrđuju prisustvo nepoznatih kosmičkih tijela kao i nestanke aviona, brodova i podmornica u Bermudskom trokutu.

Jedna od najpoznatijih knjiga ove vrste je El Triangulo de les Bermudas koju je napisao Čarls Birlic. Osim pomenute knjige o Bermudskom trokutu, napisao je i knjigu pod nazivom Slučaj pada jednog letećeg tanjira.

Mislilac i pisac Johans Boutler je napisao četiri knjige, koje tematiziraju razrješenje ovih dviju tajni, pod naslovima: Brže od lifta, Putovanje u beskonačnost, Ljudski snovi i Odskok vremena. Na univerzitetu u Koloradu napisano je nekoliko naučno-istraživačkih studija o problemu nepoznatih kosmički tijela.

Suzi Smit je snimila nekoliko susreta kosmonauta sa bićima iz nepoznatih letjelica. Njena knjiga je poznata pod naslovom: Stranci iz kosmosa.

Sva naučna objašnjenja, napisana u svrhu rasvjetljavanja navedenih fenomena, možemo sabrati u jednu zbirku sa naslovom:

Zbirka mišljenja, iješenja i objašnjenja
do kojih su naučnici došli, uz jednoglasan stav da su neutemeljena. Neki kao uzroke ovih nestanaka u moru navode postojanje poremećaja gravitacije u spornom području, tj. postojanje antigravitacije.

Ovakva tumačenja, od strane stanovitog broja naučnika se odbacuju ističući da ona ukazuju na nedovoljno poznavanje problema spoljne gravitacije. O svemu do čega su došli naučnici i o njihovim rečenim tezama možemo kazati sljedeće: “Ako u istinu postoji antigravitacija tada je Bermudski trokut najbolji dokaz njene primjene.”

Američki stručnjak Iran Sanderson misteriju Bemiudskog trokuta objašnjava time što se na tom području sastaju hladne i tople vodene struje te da se one kreću suprotno jedna drugoj ka gore i ka dolje. Sanderson vjeruje da ti snažni pokreti suprotnih struja i različite temperature proizvode (snažno) magnetno polje koje je uzrok svim ovim događajima.

Ova teza je odbačena kao neosnovana. Ne postoji dokaz na osnovu koga bi se moglo ustanoviti da sudar različitih vodenih struja u okeanu utiče na stvaranje magnetnog polja na zemlji. Sandersonova teza, također, ne pruža objašnjenje ni za područja na kopnu koja su slična onome što se zove Groblje šejtana, od kojih se dva nalaze na sjevernom i južnom polu, treće na sjeveru velike Sahare,, a četvrto na jugozapadu Indije. ,

Osim toga pomenuta teza ne nudi objašnjenje kako su se na tim napuštenim mjestima našli toliki prazni brodovi i šta je. uzrokovalo nestanak njihovih brojnh posada... te šta ih je primoralo da napuste brodove i kamo su oni nestali?!

DUŠE CRNACA KOJIMA JE UČINJENO NASILJE

Postoji novija teorija koja se bavi objašnjenjem onoga što se dešava na Bermudskom trokutu. Prema toj teoriji uzrok svemu je djelovanje napaćenih duša iz nevidljivog svijeta, a posebno duša crnaca kojima je učinjeno nasilje. Dvojica istjerivača duša su izvijestli da u tom mjestu ima na milione duša. To su prije svega duše deset miliona crnaca koji su živi bačeni u more koje su pojeli morski psi što se desilo na početku stoljeća robova prilikom njihovog prebacivanja brodovima iz Afrike u Ameriku. Osnovu ovoj teoriji postavio je britanski psiholog Kejns Makul koji kaže: “Mi u psihologiji ovo stanje nazivamo sindromom ludila ili uobičajeni postupak bolesnika koji imaju moždani udar.”

Makul vjeruje da duše ne vole zlostavljanje ili uznemiravanje ljudi, već nastoje da se pojave i poruče svijetu kako su one zbunjene duše koje nisu umrle prirodnom smrću. One kontaktiraju samo sa srodnim dušama.

Psiholog to poredi sa stanjem izgubljenog malog djeteta koje nije kadro da govori. U tom stanju dijete želi čudnim postupcima privući pažnju odraslih. Na ovakvo razmišljanje naveo ga je čudan događaj. Putovao je često zbog održavanja predavanja u različitim gradovima Amerike. Jednom prilikom mu se pokvario automobil. Zaustavio se pored obale. Dok je pokušavao otkloniti kvar čuo pjesmu crnaca. Mislio je da to pjevaju neki ljudi na brodu. Kada se uvjerio da niko od njih ne pjeva i da na brodu ne postoji radio niti kasetofon odakle bi ljudi mogli čuti pjesmu, što je vidjela i njegova žena, u njemu se javilo ovakvo razmišljanje. Ovakvo razmišljanje je posebno potakla spoznaja da su kroz historiju upravo mornari sa brodova bacali crnce u more kao hranu morskim psima, samo zarad uzimanja odštete u velikoj količini novca koji su isplaćivale osiguravajuće kuće za nestale crnce. Tako su dobivali više nego da su ih prodali drugim bijelcima. I ne samo da su bacali samo zdrave crnce, nego su bacali i bolesnike i trudnice. Osim toga neki su se crnci i dobrovoljno bacali u more, vjerujući daje smrt u slobodi bolja od života u ropstvu i poniženju.

Neki historičari potvrđuju da ukupan broj crnaca koji su živi bačeni u more kao hrana morskim psima dostiže cifru od blizu 10 miliona, što je približno broju crnaca koji su nasilno živi pokopani i na kopnu.

Makul, koji je ranije bio svećenik i liječnik, uveo je posebnu molitvu za spokoj tih duša jer vjeruje da im je potreban spokoj i mir pa ih se ne treba bojati. Makul, star 67 godina, vjeruje da molitva rješava problem, posebno nakon što ju je isprobao u 600 slučajeva diljem cijelog svijeta. Prema tome, bilo bi potrbno obaviti Makulovu molitvu i u području trougla.

Ipak, Makul je odbio da tamo ode uz obrazloženje da osjeća izvjesne poteškoće i daje bolestan.

Za razliku od njega svećenik Omand, koji podržava Makulovu teoriju, odlučio je da ode u mjesto sasvim blizu Bemiudskog trokuta (ali ne u područje samog Trokuta) kako se ne bi izložio opasnosti, ili kako ga ne bi nestalo.

Penzionisanog svećenika Omanda, inače dobrog poznavaoca tajanstvenih slučajeva, oni koji ga bolje poznaju zovu Duševni kirurg.

On se i ranije bavio istjerivanjem duhova iz ljudskih i životinjskih tijela i iz domova.

Nakon što je svećenik Omand obavio molitvu u tom mjestu rezultat svega bio je: Ništa!

Poslije svega, u Bermudskom trokutu, zabilježeno je više novih nestanaka.

JOŠ UVIJEK SU UMOVI ZBUNJENI

Još uvijek većina naučnika niječe postojanje letećih tanjira.

Oni to smatraju običnom fantazijom. Neki priznaju njihovo postojanje, smatrajući da oni dolaze sa drugih planeta. Umovi su, dakle, još uvijek zbunjeni.

Objašnjenja fenomena Bermudskog trokuta još uvijek su daleko od realnog, nešto poput tvrdnje da npr. valove uzrokuju potresi koji se dešavaju na dnu okeana, ili kada bi se nestanci aviona i brodova tumačili razarajućim djelovanjem gromova u spornom području. Neki su u svojim pretpostavkama otišli još i dalje kada govore o narušavanju kontinuiteta toka vremena što može dovesti do prelaska u drugu vremenasku dimenziju.

Još uvijek je najrasprostranjenije mišljenje onih koji cijelu misteriju pojašnjavaju pojavom nepoznatih letećih ili podvodnih objekata, uvjereni da njima upravljaju piloti iz drugog svijeta koji ponekad silom odvode neke l jude da bi stekli uvid u način života stanovnika Zemlje i da bi došli do uzoraka savremene zemaljske tehnologije.

Postoji iznimno mišljenje jednog od evropskih psihologa koji je umro 1944. godine, a koga su nazivali Uspavani prorok. On je vjerovao daje taj predio Atlantika nekada potopljen Bejminskim morem. To je mjesto na kome su se desili slučajevi nestanaka pa izvori energije koje su koristili stanovnici Atlantika još uvijek ometaju i mehaničke kompase, a i savremene uređaje za navigaciju.

ŠTA JE ISTINA?! KO STOJI IZA DVOSTRUKE ZAGONETKE: LETEĆIH TANJIRA I BERMUDSKOG TROKUTA?!

U cilju rasvjetljavanja fenomena Bermudskog trokuta izvršeno je precizno satelitsko snimanje cijele njegove površine. Začuđujuće je bilo da su svi satelitski snimci nejasni, osim jednoga na kome se nazire nešto poput kopna u prostoru. Međutim, uređaji instalirani na brodove kojima su plovile različite naučno-istraživačke ekspedicije u vodama Bermudskog trokuta potvrdili su daje postojanje bilo kakvog kopna na ovom prostoru apsulutno nemoguće.

Što se, pak, tiče teze po kojoj su u ovom području mogle postojati šupljine i napukline, u kojima su prirodni zakoni “zastajali” u svom djelovanju, ona apsulutno nema nikakvog naučnog utemeljenja. Dokaz tome je da je Kristofor Kolumbo 1492. godine po Isau, alejhis-selam, bezbjedno prošao kroz područje Bermudskog trokuta iako je i on primijetio neke svjetlosne prizore koji možda imaju vezu sa džinima. Poslije Kolumbovog vremena pa sve do nedavno tuda su nesmetano plovili (različiti) istraživači, vojske, kolonizatori i gusari.

Prema tome ono što se dešava u Bermudskom trokutu predstavlja nešto novo što se nije dešavalo prije dva ili više stoljeća.

Što se tiče teze o prisustvu napaćenih duša u području trokuta, ona može biti razumljiva samo kao mogućnost postojanja određenih džinskih skupina koje nastanjuju mora i okeane. Što se, pak, tiče mogućih otmica aviona i brodova od strane napaćenih duša to je nešto što je nelogično i apsurdno. Uostalom, zašto nije koristila molitva svećenika Omanda?

EVO PRAVE ISTINE IZ POIMANJA JEDNOG MUSLIMANA

Istina koju treba otkriti cijelom čovječanstvu glasi da postoji tijesna veza između letećih tanjira i Bermudskog trokuta. Kao što je američki istraživački tim uvidio daje područje Floride najpogodnije mjesto za lansiranje kosmičkih brodova, tako su i oni koji upravljaju letećim tanjirima uvidjeli da je Bermudski trokut najpogodnije mjesto za lansiranje letećih tanjira. Tako je trokut postao baza ovih letjelica čija je tehnologija daleko ispred kosmičkih brodova, a i našega vremena uopšte.

Astronomi nude najbolji odgovor onima koji tvrde da leteći tanjiri dolaze sa drugih planeta. Oni kažu: “Galaksija najbliža Zemlji, za koju se pretpostavlja da bi na njoj moglo biti života, je Ipsilon Urejdan. Ona je od Zemlje udaljena između 10 i 11 svjetlosnih godina što za našu tehnologiju nije samo “astronomska razdaljina”, nego i razdaljina koju je teško zamisliti. Koliko bi nam trebalo vremena kada bismo prema njoj krenuli sa našim kosmičkim brodovima poput Apola?”

Začudno je da mi općenito mislimo kako su civilizacije izvan Zemlje, ukoliko one postoje, daleko naprednije u odnosu na našu civilizaciju na Zemlji. Međutim, ako bismo to pokušali posmatrati obrnuto, odgovor bi bio sasvim prirodan: “Ako bi te civilizacije bile manje napredne od naše civilizacije onda one ne bi posjedovale emisione naprave kao što su odašiljači i prijemnici. Ukoliko bi, pak, bile naprednije od naše onda ne bi trebale imati nikave želje ili potrebe da stupaju u kontakt sa nama jer mogu uhvatiti naše radio i tv signale i na temelju toga potpuno sagledati stepen našeg napretka.”

Zato se može zaključiti da se svi kontakti obično ostvaruju između civilizacija koje su na približnom stupnju napretka. Tako, u ovom slučaju bi morali postojati problemi pri ostvarenju kontakta s ciljem ujednačavanja tehnologija. Gledajući iz ovog ugla, nije moguće da tamo postoji bilo kakva vremenska saradnja između planeta, osim u okviru kosmičkih mjerila.

Ovo je mišljenje Johansa Fon Batlera i američkog astronoma Franka Dereka.

Zbog toga je neprihvatljiva i (u osnovi) netačna pretpostavka da tajanstvenim letjelicama upravljaju bića sa drugih planeta. U protivnom, oni bi zagospodarili cijelom zemaljskom kuglom, imajući u vidu da posjeduju tehnologiju koja je desetine pa i stotine godina ispred naše.

Zar bi ulagali toliko truda, prelazeći razdaljinu od nekoliko miliona svjetlosnih godina, samo zato da bi izveli opite na otetim ljudima ili pak uzeli uzorke i ukrali neke proizvode ili obitelji ili da bi izveli neke tajne opite na uzorcima ljudi.

Zašto se ne bi ostvario osjećaj za otvorenu sradnju i međusobnu razmjenu saznanja i informacija, nakon što su se uvjerili da su ljudi (uglavnom) dobra bića, od kojih
je većina slaba i potlačena, dok je manjina uobražena i ohola čija je moć ograničena. Krajnji domašaj u nauci kod njih je daleko ispod onoga što od tehnologije posjeduju leteći tanjiri ili onoga što se u Bermudskom trokutu naziva (nezamislivo snažnim) talasima elektromagnetizma.

Ja podržavam američkog doktora Alena J. Hanejka koji tvrdi da sve ono (misteriozno) što se dešava u Bermudskom trokutu, i ono što se dešava sa letećim tanjirima nije ništa drugo do djelo genijalaca, maksimalno inteligentnih i inventivnih ljudi, koji znaju šta čine, a koji su bez sumnje sa naše Zemlje.

Podržavam i tvrdnje velikog fizičara dr. Moriš Džejsoba koji je ubijen pod nerazjašnjenim okolnostima i to nakon što je potvrdio riječi slične navedenim. Također, i velikog učenjaka Džejmsa Mac donalda...

Nakon opsežnog i mukotrpnog istraživanja, dugih putovanja i brojnih susreta sa odgovornim stručnjacima i ozbiljnim naučnicima kao epilog, krajnje odgovorno cijelom čovječanstvu mogu uputiti poruku:

“Bermudski trokut je baza za lansiranje i ateriranje letećih tanjira.

U ovoj velikoj bazi postoji narod koji radi u toj službi, a na čijem je čelu predsjednik, vladar, veliki administrator i veliki mozak za zlo Iblis, Allah ga prokleo.

Taj narod nisu Jedžudž i Medžudž, niti su odbjegli Japanci, nego su ljudi od Ademova potomstva koji imaju viziju i snove da, u tehnološkom, naučnom i tehničkom pogledu zavladaju cijelim svijetom.

ČETVRTI DIO
SEDAM ČINJENICA ČINJENICA PRVA

Leteći tanjiri niti su iluzija niti fikcija, a niti su u sprezi sa prirodnim pojavama. Oni su istina i naša realnost.

Sve svjetske tajne službe na najvišem nivou šire propagandu da leteći tanjiri nisu ništa drugo do društvena halucinacija. A kada budu pritisnuti od javnog mnijenja onda obavezno ušute uz devizu: ne čujem, ne vidim, ne govorim. Džalubova statistika iz 1973. godine potvrđuje daje više od 16 miliona Amerikanaca očima, sasvim jasno, vidjelo leteće tanjire. Uz ovu statistiku došlo je i saopštenje u kome se kaže da 40% Amerikanaca smatra da je CIA ili nemoćna ili, pak, zna tajnu koju skriva od američkog naroda.

20. jula 1952. godine pojavila se formacija letećih tanjira iznad Bijele

kuće u Vašingtonu. Sasvim jasno ih je vidjela ogromna većina građana. Praćeni su i na radarima iz nekoliko centara... Jedan avion je krenuo uljezima u susret, ali su mu svi uređaji zablokirali nakon što ga je zasuo val blistavog svjetla iz jednog od tanjira. Nakon toga tanjiri su nestali ludom brzinom, kao u snu.

Od 1948. godine tajna služba pri američkoj avijaciji počela je pod šifrom "operacija sajn" pratiti i proučavati leteće tanjire. Poslije jedne godine rada nastavila je isti projekat pod šifom "operacija čerdač".

Od 1951. godine radi pod šifrom "operacija plava knjiga".

Rad se odvijao u strogoj tajnosti sve dok nije Robert Simans, sekretar američkih zračni snaga, neočekivano dao službeno saopštenje o završetku projekta (operacija plava knjiga), pozivajući se na završni bilten koji je nazvao Bilten Kondon po imenu predsjednika grupe učenjaka sa univerziteta u Koloradu, koji su radili na istom projektu a za račun američkih zračnih snaga. Zapanjujuće je bilo to (a to je izazvalo velike proteste na američkim ulicama i veliko negodovanje u srednjim naučnim krugovima) što sadržaj završnog biltena veoma kratko konstatuje daje problem (letećih tanjira) čisti privid, insinuacija, iluzija i fikcija te da (tvrdnja o njihovom postojanju) nema valajnog utemeljenja. Zvanično saopštenje koje dao Pentagon još je više uznemirilo mislioce, stručnjake, a i široke narodne mase. U spornom saopštenju je stajalo: "Ono što se naziva nepoznatim letećim objektima (NLO), može biti samo jedna od tri stvari i ništa drugo:

1. Prelomljeni sunčevi zraci zbog oblaka različitih frekfencija.
2. Mali meteori čiji kristali prelamaju sunčevu svjetlost.
3. Krupni komadi grada (tuče) nastali usljed velike hladnoće koji su se u padu pod dejstvom različitih pritisaka spljoštili, a sjajno zlatnu boju su dobili usljed prelamanja sunčevih zraka."

Poznati istraživač Ralf Blum je na ovo saopštenje dao sljedeći komentar: "Pokušavam zamisliti grupu oficira tajne službe koji su napravili ovo zvanično saopštenje kako piju kafu nakon što su završili ovaj izliv poniženja na naše umove. Pitaju li se hoće li im njihova djeca prihvatiti ovakva nakaradna objašnjenja?! Ili su možda bili pijani pa su se onako alkoholizirani udaljili od stvarnosti koja je jasna svakom razboritom čovjeku."

Pod pritiskom javnog mnijenja američka vlada je bila primorana izdati zvanično objašnjenje u kome se kaže: "Nepoznata leteća tijela došla su sa drugih planeta."

Istovremeno su širili propagandu da su Sjedinjene Američke Države proizvele novo tajno naoružanje, koje stručnjaci isprobavaju. Držanje istine u tajnosti je u interesu američke nacionalne sigurnosti. U to vrijeme je tajna služba pri američkim zračnim snagama pripremala izvještaj o letećim tanjirima koji je uputila vrhovnom komadantu (američke) vojske,

bazirajući ga na mišljenjima meritornih stručnjaka. U tom izvještaju je stajalo: “Pojava čije je proučavanje završeno predstavlja nešto što je postojeće i stvarno. Ona se ne može okarakterisati insinuacijom niti iluzujom. Potvrđeno je viđenje letećih tijela koja se približavaju Zemlji. Ona su u obliku čamaca a otprilike su veličine naših aviona. Potvrđeno je da su ta tijela viđena u pokretu kako vrše čudne manevre, što upućuje na zaključak da tim tijelima neko rukuje, svejedno da li to čini ručno ili robotizovano ili pak njima upravlja iz daleka.”

U istom izvještaju jezgrovito su opisane specifičnosti misterioznih tijela na sljedeći način:

- Njihov trup je od metala, a strop im je takav da se o njega prelamaju svjetla.
- Iza sebe ne ostavljaju nikakvih tragova osim za vrijeme manevara.
- Imaju okrugli jajasti oblik. Sa don je strane su ravni, a na vrhu imaju kupole.
- Pojavljuju se u formacijama od tri do devet letjelica, ili u većem broju, poput jata patki.
- Nečujna su, a prema nekim predanjima od njih se čuje slaba buka.”

Što se tiče Švedske o njoj ćemo posebno govoriti. Švedski se narod umnogome razlikuje od američkog. Dovoljno je napomenuti da je nepismenost za njih nepoznanica. Prosječan kvocijent inteligencije kod njih je daleko iznad drugih naroda. Još od 1946. godine u Švedskoj se viđaju leteći tanjiri. Njihovi su učenjaci potvrdili postojanje i drugih događaja o kojima su obaviješteni, a prelaze cifru od 630 događaja godišnje. Izjave kraljevskog dvora su bile u izuzetno oštrom tonu pa su upozoravale i obavezivale stručnjake da cijelom problemu pristupe krajnje ozbiljno. Što se, pak, tiče izjava vrhovne komande vojske one su se uglavnom svodile na sljedeće: “Ovo je opasna stvar”... (Šta se krilo iza ovih čudesnih pojava).. Švetska vojska nije sjedila skršteni ruku ali nije davala nikakve izjave osim u situacijima kada bi narod osjetio strah.

Domaćin jedne švedske porodice mije pokazao svoju neobjavljenu knjigu koju je nazvao Krajnje povjerljivo. U njoj je sabrao tri hiljade izjava ljudi koji su tokom dvadeset godina na području skandinavskih zemalja: Švedske, Danske, Norveške, Finske i Islanda, vidjeli leteće tanjire. On knjigu završava sljedećim komentarom: “Ova viđenja su stvarna, i može ih poricati samo onaj ko je lud, pijan, posenilio, neznalica ili agent onoga koje planirao ovo užasno tajno oružje.”

Pitao sam ga: “A je si li došao do konstruktora ovih letjelica?” Negirao je rekavši: “Ovo su obične pretpostavke... (Ostatak naroda čije je porijeklo iz dijela potopljenog Atlantika, a koji ne želi sa nama kontakt osim u slučaju krajnje nužde.)

Neka je slava Uzvišenom Allahu... Nakon što je objavljena moja knjiga Čuvajte se Mesiha Dedžala u kojoj sam govorio o Dedžalovoj

povezanosti sa letećim tanjirima jedan ugledni i iskreni arapski emir mi je rekao: “Tvoje tvrdnje mogu poricati samo dvije vrste ljudi: totalni neznalica i totalni agent koji dobro pozna rečenu istinu ali mu je glava skupa dabi je priznao. Za vrijeme našeg druženja u Stokholmu sunce je zašlo u 21 h i 7 min, da bi ponovo izašlo u lh i 45 min, a naše sijelo, koje je bilo prepuno dokaza o istinitosti pojavljivanja letećih tanjira, je još trajalo. Kraljevske Švedske zračne snage su posjedovale sigurna dokumenta i dokaze koji su ukazivali daje propaganda o nepostojanju letećih tanjira lažna, a koja je imala za cilj umiriti američko javno mnijenje, jer je većina letećih tanjira viđena u Sjedinjenim američkim Državama. Od ukupnog broja registrovanih viđenja u cijelom svijetu tamo ih je bilo oko 90%. Ispričao mi je vlasnik jednog velikog hotela u gradu Upsali kako se njegov brat, inače civilni pilot, dok je upravljao avionom u po bijela dana suočio sa letećim tanjirom. Susret je trajao tri minute. Pomislio je da će avion biti ugrabljen ili srušen. Obratio se pilotu letećeg tanjira. Bilo mu je odgovoreno na tečnom engleskom jeziku: “Prođi mimo i ne pitaj. Dovoljno je da znaš da vas već odavno pratimo.” Leteći tanjir je nestao kao daje bio san, a uređaji koji su tri sporne minute bili blokirani ponovo su profunkcionisali. Brat vlasnika hotela je napustio pilotski poziv i posvetio se proučavanju astronomije.

Vratimo se Americi., zagonetka., razriješenje.. laž., ili stvarnost...

Dr. Džejms Mekdonald, profesor prirodnih znanosti na univerzitetu Arizona, je razriješio dileme oko postojanja letećih tanjira, smatrajući ih zbiljom o kojoj ne treba polemisati, već je svaki odani građanin ovaj svjetski fenomen dužan proučavati. Profesor je obavijestio sve američke korporacije da je višečasovni prekid struje u Njujorku 1965. godine u čvrstoj sprezi sa pojavom letećih tijela. Nažalost, zagonetne letjelice je predstavio kao kosmičke izviđačke brodove koji su došli sa drugih planeta. Saopštenje učenjaka Univerziteta Kolorado profesor Mekdonald izričito smatra pogrešnim.

10. januara 1969. godine saopštenoje daje Istražni nacionalni komitet o nebeskim fenomenima koji broji oko 10 hiljada članova iz četrdeset zemalja izdao naučnu kritiku spornog Izvještaja iz Kolorada, a koju je saopštio dr. Gordon Lour zamjenik direktora Komiteta. U njoj je stajalo: “Izvještaj Lige učenjaka iz Kolorada obuhvatilo je svega 59 slučajeva, dok je Komitet korporaciji poslao oko 700 slučajeva.” Posebno su ukazali na slučaj koji se desio 26. novembra 1968. godine, a koji su vidjela trojica službenika kontrolnog tornja u Bismarku u Sjevernoj Dakoni. Registrovali su dva leteća tijela jedno iznad drugog. Sedam minuta su pratili njihovo kretanje na radaru. Vidjeli su kako je ti jelo koje je bilo ispod krenulo pod uglom od 180% da bi se priključilo drugom tjelu (iznad njega). Zatim su oba zastala, jedno vrijeme lebdila, a potom, dižući se zastrašujućom brzinom, nestala.

Također je i američki kongresmen Viljem Rejan kritikovao izvještaj Univerziteta Kolorado. On je ironično kazao: “Neuko je i nenaučno na pojavu letećih tijela gledati na ovako neprimjeren način koji izaziva čuđenje i zbunjenost, u vrijeme kada osvajamo kosmos i želimo da se spustimo na Mjesec.” U svojstvu člana Komisije za nauku i kosmičko brodarenje pri američkom parlamentu, Rejan je u svom istraživanju nastavio: “Viđanje ovih tijela je još uvijek prisutno, pa ko to može znansveno zanijekati?”

Istovremeno je izišla i kn jiga dr. Davida Sandoza izuzetnog američkog znansvenika u kojoj on potvrđuje istinitost postojanja letećih tanjira.

U 1950. godini su učestali slučajevi viđanja letećih tanjira, te ja narod počeo da upućuje zahtjeve američkoj vladi tražeći dodatna objašnjenja. Tom prilikom su stizala čudna objašnjenja od američkih zračnih snaga u kojima su te pojave nastojali prikazati kao obične iluzije i fikcije, što je još više uznenirilo narod na američkim ulicama. Domaći mislioci su vršili stalni pritisak na Trumanovu vladu, zahtijevajući da mu se uskrati povjerenje, što gaje primoralo da 4. aprila 1950. godine zakaže konferenciju za štampu na kojoj je izdao sopštenje u kome je između ostalog stajalo: “Pouzdano se zna da leteća tjela ne dolaze na Zemlju iz Sjedinjenih Američkih Država, niti iz bilo koje druge zemlje. Ne postoji apsulutno nikakva opasnost po američku nacionalnu sigurnost.
Oko Gospodara nije nemamo. On čuva ovaj narod!!”

Bože! Na kog je to Gospodara presjednik Truman mislio?

I koje to oko čuva interese američkog naroda?

Presjednik Truman je bio jevrej. Pripadao je pokretu masona koji vjeruju u dolazak Mesilia (Dedžala) koji će ih izbaviti.

Uistinu je bilo čudno kada je izdao naredbu broj: 146/B 1951. godine, ponovno obnovljenu 1953. godine, a koja je objavljena u biltenu združenih pomorskih i zračnih snaga američke vojske (Janap), gdje je stajalo i ovo: “I ostali radnici koji rade u ovim ustanovama su obavezni da šute i skrivaju sve informacije o letećim tanjirima do kojih dođu na posredan ili neposredan način.”

Naredbom, koja je imala strogo povjerljivi karakter, propisane su i kazne za svakog ko radi u ovim ustanovama ukoliko se ogluše o navedenu naredbu, i to: 10.000 američkih dolara, ili do 10 godina zatvora. To je važilo i za pilote i trgovinske firme, kao iz sve one koji izdaju bilo kakvo saopštenje o NLO-ima.

U jednoj bazi američkih zračnih snaga izdata je naredba broj: 200/2 a onda je zamijenjena naredbom broj: 80/17 u kojoj je stajalo: “Ne dopušta se širenje bilo kakvih informacija o NLO-ima, osim onih koje je moguće potvrditi. Sto se tiče povjerljivih izvještaja o stvarnim događajima, oni se smatraju tajnom. Mogu biti dostupni samo onima koji su za to ovlašteni.

Sve materijalne dokaze slati u Tehnički centar za svemirska istraživanja u Dejtonu, a u materijalne dokaze spadaju: djelovi nepoznatih letećih tijela koji stignu iz pouzdanih izvora. Sve fotografije i slike skinute sa radara, a koje ukazuju na manevre ili brzinu kretanja letećih tanjira, i same slike letećih tanjira."[113]
Bože! Radi čega ovakva uopštenost?
Stvar je - Tako mi Boga - veoma opasna.

[113] Uzrok, zbog kogaje obnovljena naredba 1953. godine u kojoj su propisane i stroge kazne, bio je neobičan događaj koji se desio gosp. Danu Kejmbalu državnom sekretaru pri Ministarstvu pomorstva. Naime Kejmbal je sa članom visokog vijeća Ministarstva mornarice u aprilu 1952. godine poletio avionom prema Havajskim ostrvima. Za njima je poletio drugim avionom komandant mornarice Artur Radford. Iznenada su se pojavila dva neidentifikovana leteća objekta koja su se velikom brzinom približila avionu u kome je bio Kejmbal. Nakon što su oko njega obišla nekoliko puta nestala su u pravcu drugog aviona koji je od njih bio udaljen oko 80 km. Tijela su i oko aviona Radforda obišla nekoliko puta nevjerovatnom brzinom.

Po mišljenju pilota mornaričke avijacije, brzina kojom su obišli oko NLO-a nije bila niža od 3000 km/h. Nakon toga su nestali ne ostavivši iza sebe nikakvog traga.

Odmah po dolasku na Havaje Kejmbal je poslao telegramski izvještaj Oružanim zračnim snagama zaduženim za istraživanje NLO- a.

Po povratku u Vašington potražio je dodatna pojašnjenja. Odgovor pretpostavljenih se sveo na upozorenje da ukoliko želi sačuvati svoju poziciju, treba zaboraviti sve što je vidio. Ovo je bio odgovor Kalfina Polistera, direktora Obavještajne službe pri mornarici, Kejmbalu, državnom sekretaru pri Ministarstvu mornarice.

ČINJENICA DRUGA

Leteći tanjiri nisu ništa drugo do gluhe letjelice koje mogu istovremeno biti i rakete, i avioni, i kosmički brodovi i čamci... savršene tehnologije. Navod potvrđuje svjedočenje Antona Filipa, španskog momka trideseih godina, koji je bio izložen otmici od strane četiri neidentifikovana bića iz letećeg tanjira, a koji je rekao: "Leteći tanjir je, u krajnjem slučaju, ogromni avion u obliku spuževe školjke, bezvučan, savršeniji od bilo kojeg aviona koji poznaje svijet"
To se zbilo u Španiji 1987. godine.

Hulio F., koga su otela neidentifikovana bića ujutro 5. februara 1978. godine, opisao je leteći tanjir ili kosmički brod na sljedeći način:

"...Pokušavam se sjetiti detalja letjelice u koju su me odveli.

To je brod u obliku izvmutog tanjira za supu. Upotpunosti je od metala boje sjajnog srebra. Krila i strop mu sačinjavaju dvije, pa i više od dvije

trećine oblika. Lijep je, nema sumnje. Između kupole i krila se nalazi jedna halka čija je visina oko metar i po. Od te halke - koja je od čistog metala - širi se spektar raznih međusobno isprepletenih boja: plave, zelene, crvene i žute... Stiče se dojam da se halka kreće sa desna na lijevo, suprotno kazaljki na satu. Međutim, to je samo privid koji nastaje prelamanjem svjetlosti i sjaja koji iz nje izvire."

U najboljoj knjizi koja je objavljena u toku 1966. godine "The White Sands Axcident" od Danijela Frija [114] nalazi se priča o istinitom događaju, a koju je skrivao šesnaest godina zbog stroge zabrane pričanja o ovim i sličnim spoznajama. U njoj stoji da je u noći 4. jula 1950. godine šetao poligonom na kome se vrši proba raketa F-2 u Vajt Sandsu. Poligon je dugačak oko 2,5 km. U toku šetnje iznenada je ugledao nepoznato tijelo, a kada je po drugi put pogledao, vidio je tijelo elipsastog oblika kako se nečujno spušta na zemlju, na udaljenosti od 20 metara od njega. Najinteresantnije je bilo to što je jedini zvuk koji je proizvela nepoznata letjelica bio lagani šum poput pucketanja grančice. Inžinjer Fri je začuđen obišao čitav krug oko nepoznatog objekta čija je visina iznosila oko 8, a dužina 9 metara. Na njemu nije primjećivao nikakvih otvora. Razmišljao je... Ukoliko ovo leteće tijelo ima posadu ona se morala nekako i ukrcati, bilo da se ulaz nalazi sa gornje ili sa donje strane. Prišao je i rukom dohvatio srebernasti metalni strop iz koga je izbijalo zasljepljujuće blještavilo. Dodirom je osjetio da je veoma gladak, i vruć više nego obično. Lagano je udario po stropu. Prsti mu zadrhtaše kad ču glas, koji kao da je dolazio iz dubine: "Molim da ne diraš oplatu. Još uvi jek je vruća."

Fri se prepade i spopade ga strašan nemir. Skoči nazad i pade na zemlju u komičnom prizoru, kako je kasnije govorio. Kao u strašnom bunilu čuo je glas na tečnom engleskom jeziku tako daje u prvi mah pomislio kako je to glas nekog amerikanca poput njega.

[114] Danijel Fri važi za najznamenitijeg američkog stručnjaka na polju kostruisanja svemirskih raketa.

Nastavio je svoju istinitu priču: "Samo što sam pomislio daje to glas nekog američkog moreplovca, začu isti glas, kao daje znao šta mislim: 'Ne, ja nisam Amerikanac poput tebe, nego me moja služba primorava da tvoj jezik naučim kako bi s tobom mogao razgovarati. Tvoje uvjerenje da sam ja Amerikanac, upućuje na to da moj trud u protekle dvije godine, dok sam učio tvoj jezik, nije bio uzaludan. Čovječe, nikada ranije nisam bio na ovoj planeti pa dok se naviknem na Zemljin zrak i ovu silu teže, proćiće još četiri godine... Cilj mog putovanja je izučavanje čovjekovih mogućnosti prilagođavanja na (različite) okolnosti. Želimo istražiti čovjekove mogućnosti, njegovu spremnost i intelektualnu sposobnost razumijevanja ideja koje su veoma daleko od tradicionalnih. Čovječe! Naši su preci, tokom proteklih stoljeća, više puta dolazili na

Zemlju, ali na žalost nisu uspjeli u ostvarenju svojih ciljeva. Nadamo se da su se sada stekli bolji uslovi. Ljudi su, u odnosu na pređašnji period, mnogo uravnoteženiji i stabilniji. Mi stanovnicima Zemlje želimo pružiti ruku pomoći na putu njihova napretka'." Fri nastavlja: "Dok sam netremice nijemo slušao tajanstveni glas, stajao sam na pijesku kao ukopan. Glas mi se ponovo javi: 'Priznam da ti je teško slušati me stojeći tu na pijesku. Zato predlažem da pođeš sa nama na jedno kratko putovanje. Pogledaj ovaj naš leteći tanjir. To je obična kapsula kojom se upravlja iz daleka. Opremljen je bezvučnim motorom, a predviđen je i za prevoz tereta. U njemu ima jedna prostorija sa nekoliko sjedišta za putnike...

Ja, (inače), boravim u komandnom centru, na centralnoj platformi, kako bi vi Zemljani kazali, smještenoj na visini od 1450 km od Zemlje.

Kad završim sa uputstvima, spustit ću ulazni dio ispod donjeg stropa letjelice koji vodi u prostoriju dugu 2,70 m i široku 2,10 m. U njoj su se nalazile četiri stolice sa naslonjačima.'

Nakon toga mi ovaj glas ponudi putovanje do Njujorka, koje će u odlasku i povratku trajati svega pola sata. Nije mi ništa drugo preostalo nego da prihvatim ovu čudnu ponudu. Ušao sam i uhvatio se za stolicu pričvršćenu za pod, nalik na sjedište u avionu. Za nekoliko sekundi Zemlja se neshvatljivom brzinom počela udaljavati od mene. Posebno zanimljivo je to da na sebi nisam osjetio nikakav pritisak. Imao sam osjećaj da se letjelica uopšte ne kreće. Učas, kroz providnu površinu poda letjelice, ugledah svjetla grada. Iako smo za svega dvije ili tri sekunde dostigli visinu od 33.000 m nisam osjećao nikakav strah. Neshvatljivo jeste, ali je istina! Ni sam sebi nisam mogao odgovoriti na pitanje šta je uzrok odsustvu straha u meni i pored zastrašujuće brzine letjelice? Isti mi je glas dao odgovor na moje (naglas nepostavljeno) pitanje, rekavši: 'Pogonska sila koja nas pokreće otprilike je ista kao i polje teže, tako da ta teža ne utječe ni na jedan atom vanjskog omotača letjelice, pa čak ni na jedan atom putnika u njoj. Krajnji domet brzine određuje jačina pogonske snage. S obzirom da je ta snaga usklađena sa masom, imajući u vidu da Zemljina teža djeluje na oblik letjelice, bez umanjenja, početna snaga između stolice i tijela ostaje stabilna. Postoji samo jedno ograničenje za nju, a to je da će se ova snaga smanjivati u onom omjeru u kojem se smanjuje polje Zemljine teže... '

Iznad Njujorka letjelica se spustila na visinu od 32.000 m." Inžinjer Danijel Fri je zabilježio sljedeće: "Nakon što se letjelica spustila na visinu od 32.000 m jedan snop svjetla, koji se vidio iz grada, raspršio se u milione svijetlih tačaka poput plave mase na crnom platnu. Prizor je bio dirljiv ali najveličanstveniji je bio kratki boravak iznad Njujorka. Pri povratku u Vajt Sands postigli smo daleko veću brzinu nego prilikom odlazka.

Napuštajući tajanstveni brod osjetio sam težinu u nogama kao da su o njih okačene vreće cementa. Prije nego što sam s mukom iskoračio nekoliko koraka po pijesku primijetili daje otvor na koga sam izašao potpuno nestao. Tajanstvena letjelica je, isijavajući blistavu narandžastu svjetlost, učas rasparala nebo, a prostor na kome je stajala pretvorio se u jak magnetni vrtlog koji me je povukao tako snažno da sam izgubio ravnotežu i gotovo se srušio. Umjesto tajanstvene letjelice pred očima mi je titrala narandžasta svjetlost."

Fri je svoju knjigu završio ovako:

"Uistinu sam sve ono što mi se desilo opisao u podrobnom izvještaju, precizno pojašnjavajući sve što sam doživio i vidio. Imajući u vidu posebna uputstva o obaveznom čuvanju tajni o svemu što se dešava u Vajt Sandsu, s obzirom da je to vojna oblast, moj izvještaj je objavljen tek nakon što je prošlo 12 godina od navedenog događaja. Ako bi zanemarili neobične stavove inžinjera Daniela Fria o tome da je tajanstvena letjelica u kojoj se vozio došla sa udaljenosti od nekoliko miliona sunčevih godina, moglo bi se pretpostaviti da je ona samo dio

ruskog arsenala tajnog naoružanja, projekat urađen u sklopu "rata zvijezda". Ja kažem: "I kada bih zanemario gornji navod, ostaje otvoreno nekoliko pitanja, a prije svega problem brzine kojim se još davno pozabavio i Ajnštajn. On je sebi postavio sljedeće pitanje: 'Kako bih gledao na ovaj svijet kada bih bio u mogućnosti da letim brzinom svjetlosti, i kako bi svijet gledao na mene? Možda bi svijet u meni vidio boga.'[115]

A ako su svemirska bića uistinu htjela stanovnicima Zemlje pružiti ruku saradnje na putu prosperiteta, zašto im je onda nisu pružili u proteklim godinama otkako se pojavljuju. Ili, ako uistinu posjeduju takvu čudnu moć i snagu zašto onda ne pokore Zemlju i ne uspostave svoju vlast i u pojavnom svijetu. Nadalje, misteriozni pilot koji (perfektno) govori na čistom engleskom jeziku, ne mješajući nijedno slovo iz indijskog, kineskog ili francuskog jezika, tvrdeći da gaje naučio za svega dvije godine, ne zvuči uvjerljivo pa i kad bi bila istina da gaje u toku dvije godine naučio sa filmova i kaseta, zasigurno ga ne bi mogao tako usavršiti

[115] U mojoj knjizi Čuvajte se Mesiha Dedžala sam naveo:

"...da je on koristio svjetlost i pronikao u njene tajne. Ovladao je tajnama magnetizma i uspio napraviti senzorne naprave na razini atoma, najsitnijeg dijela molekula. Konstruisao je (ljudskom oku) nevidljive naprave... Da.. Mesih Dedžal leti brzinom svjetlosti, onako kako je Ajnštajn mogao samo zamisliti... Da .. Mesih Dedžal je uspio sintetizirati više različitih sila i iskoristiti ih za proizvodnju vještačke gravitacije kojom je moguće paralizirati rad bilo koje metalne naprave.. Da.. Mesih Dedžal je izumio novu vrstu vještačke svjetlosti vješto koristeći rasipajuće zrake

iz mora kako bi paralizovao (ciljeve) na Zemlji. Naučno je potvrđeno da sudar tijela pri kretanju velikom brzinom proizvodi novu energiju i nova energetska polja. On je u svemu ovome daleko ispred nas.

bez miješanja sa ljudima koji govore taj jezik. A ako gaje naučio družeći se sa Zemljanima kako je moguće da ga niko nije primijetio."

Najbolji komentar koji sam čuo o problemu letećih tanjira svakako je komentar dr. Džeka Flcliha, astronoma i profesora iz oblasti matematike na Univerzitetu u Sorboni[116] koji je na kraju svoje knjige Messengers ofDeseption rekao: "Nepoznata leteća tijela, bez obzira ko stoji iza njih, se poigravaju sa čovjekom i njegovim razumom došaptavajući mu da je vidio nešto što ne postoji. Oni također uzimaju čovjeka tamo gdje će ga suočiti sa njihovim crnim namjerama."

U svojoj knjizi Dozvola putovanja u Madžoniju profesor Flelih potvrđuje da: "Na polju istraživanja nepoznatih letećih tijela ne pokazuje se ništa kao u stvarnosti. Tamo ne postoji nikakva stvarnost koju je moguće precizno utvriti kao što je slučaj kod pojave nepoznatih letećih tijela... Kad čovjek, bez snage i moći (da utječe na bilo što), dođe do stalno promjenljivog prizora, punog neobičnih svjetala i boja, a onda se taj prizor završi susretom sa nekim bićem koje je slično njemu (Hum anoid), izvjesna je samo zbunjenost iako ništa od svega nije vjerodostojno!!! A, ipak, istina je da postoji: Postoji neko izuzetno jako umno ustrojstvo, međusobno ulagivanje i podrugivanje. Mislim daje ono jako podlo i da stoji iza ovih misterioznih pojava. Ono vuče sve konce varki o kojima govorimo.

[116] Bio je također i direktor naučnog instituta za unapređivanje elektronskih računara u Santa Moniki, Kalifomija, a radio je i kao savjetnik u NASA-i.

Da li je ono izvan Zemlje?! To nije neophodno znati!!!" Lično sam čuo priznanja mnogih učenjka daje brojka viđenja nepoznatih letećih tijela u svijetu veoma visoka, te da - po njegovu mišljenju koje podržavam - nije moguće da te pojave dolaze izvan Zemlje, imajući u vidu veliki broj registrovanih viđenja.

Što se tiče materijala od koga je napravljen leteći tanjir sva svjedočenja, bez izuzetka, potvrđuju da je napravljen od mase koja može podnijeti veliku tempereturu, što znači daje, ili od metala, ili od mješavine plastike i aluminijuma, ili pak slične mase koja može podnijeti velika opterećenja i visoku temperaturu.

Moje uvjerenje do koga sam došao je da je napravljen od stoprocentnog magnezijuma... koji je izuzetno rijedak, a li gaje moguće proizvesti pod posebnim uslovima. Postoji također pretpostavka da se leteći tanjir pravi od željeznih komada koji su do izvjesnog stepena magnetizirani, ili od željeza koje je potpuno magnetizirano, međutim, moguće ga je obraditi izuzetnom termičkom obradom i nakon toga ga

upotrijebiti za pravljenje letjelica. Ali, do sada to osim Dedžala nije niko uradio. On, usprkos nevjerstvu i zabludi, veoma dobro zna (veliku tajnu) koja se krije u riječima Uzvišenog Allaha: “..A gvožđe smo stvorili, u kome je velika snaga i koje ljudima koristi i da bi Allah ukazao na one koji pomažu vjeru Njegovu i poslanike Njegove kad Ga ne vide. Allah je uistinu moćan i silan”.[117]

Čudimo se što danas neislamski svijet prednjači u eksploataciji i obradi željeza (a i u cijeloj metaloprerađivačkoj industriji), a ne čudimo se što najveći neprijatelj islama zloupotrebljava njegovu “snagu i korist” na putu obmanjivanja svijeta i promovisanja vlastite ličnosti u boga. Istovremeno, da su muslimani ovaj i druge metale intenzivno proučavali i koristili ih uz iskreno uvjerenje u Allahovu potporu, zasigurno bi im Allah podario moć i snagu kakvu ne mogu ni zamisliti i otkrio bi im daleko više od onoga do čega je dosegao ovaj prokletnik. Mesih Dedžal i njegovi stručnjaci su uspjeli da upotrijebe (kvare i zlato) za izradu nekih oplata i naprava u letećim tanjirima.

Neki zapadni stručnjaci smatraju daje leteći tanjir moguće napraviti i na Zemlji. Još od prije deset godina na tome radi jedna grupa eksperata u gradu Bodolesku, nedaleko od Moskve. Oni na tome još uvijek rade i istražuju načine kako da naprave leteći tanjir ili avion koji će imati osobine letećeg tanjira. Jedan od projektanata, koji nije želio da se predstavi, je švedskom predstavniku rekao: “Cilj cijeloga projekta je zapravo skretanje pažnje na najznačajnije domete savremene fizike."[118] Stručni tim je sebi stavio u zadatak da konstruiše letjelicu ovalnog oblika koju će pokretati motor izuzetne snage imajući u vidu svjedočenja onih koji su vidjeli leteće tanjire pokretane nepoznatom energijom. Niko ne zna čemu služe zlatne niti presvučene slojem kvarca, uočene na pronađenim ostacima letećeg tanjira 29. janura 1986. godine nedaleko od grada Danligorsk na krajnjem istoku Sovjetskog Saveza.

[118] Ranije sam istakao daje svijet fizike i njenih tajni, istinska znanost. Kroz otkrivanje zakonitosti koje je Allah postavio u kosmosu moguće je napraviti čuda za koja bi obični svijet mislio da su čarolije ili mu’džize. Mesih Dedžal je na tom polju mnogo postigao čime želi zavesti ljude ili im se prikazati bogom.

Pronalazači iz Berdolska smatraju da sadašnji razvoj kosmoplovstva usporava to što prevoz jednog kilograma tereta u kosmos košta veoma skupo, kao kad bi čovjek posjekao cijelo drvo da bi pripalio jednu cigaru. Jedini mogući izlaz iz ovog tehnološkog ćorsokaka predstavlja savladavanje sile Zemljine teže (na način drukčiji od postojećeg). Prema njihovu mišljenju dan kada će se postići ova pobjeda nije daleko.[119]

Kad je riječ o pogonskom gorivu letećih tanjira ono se bazira na upotrebi energije plina ozona i snage jonsko-magnetnog polja.

Hulijo F., koji je bio otet, je kazao: “Kada sam ušao ispod letjelice osjetio sam veoma jak miris plina ozona, koji je vjerovatno nastao u jonskom polju, jer je specifičnost jonskih zraka da pale masu na velikoj razdaljini trošeći solarnu energiju. Kasnije sam i u unutrašnjosti letjelice osjetio miris ozona. Ipak, najviše sam se uznemirio kad su puška i aparat za brijanje koje sam imao uza se, naglo krenuli prama gore privučeni jakom nevidljivom silom. Tako sam osjetio prisutnost jakog magnetnog polja unutar letjelice.”

[119] Ovu vijest je objavio jordanski časopis Svijet u broju 139 od 13. jula 1990. godine.

U slučaju otmice Engleza Džona i njegove žene Ilin, Džon je kazao: “Pokretna sila broda ima dva sistema: jonski pogon za putovanje u okviru izvan kosmičkog polja i magnetna snaga unutar Zemljinih zračnih omotača prema bilo kojoj planeti. Ovaj kosmički brod je opasan magnetnim poljem, koje je sada daleko ograničenije u odnosu na ranije. Dok je ovo polje bilo široko uzrokovalo je brojne nesreće u blizini broda..

Džon nastavlja: “...Ovo snažno magnetno polje koriste za djelomičnu, a kada je to potrebno i za totalnu kamuflažu kada brod postaje potpuno nevidljiv što potpuno onemogućava njegovo fotografi sanje ili, u ranijem slučaju, fotografije su djelomično zamućene.

Dragi moji čitaoci, obratite pažnju na prethodni navod! U njemu se krije opasna zasjeda a i ključevi za Dždžalovo buduće promovisanje sebe u boga.

Stvarna uloga magnetizma i svih privlačnih sila koje je Uzvišeni Allah uspostavio u kosmosu je još uvijek nama nepoznata, ali je mogućnost istraživanja o tome otvorena. Ko bude na tome radio sigurno će nešto postići, ko bude istraživao sigurno će nešto otkriti. Intelektualna mogućnost razuma je ogromna, postavljanje ciljeva je potpuno dozvoljeno da bi spoznao samu srž stvari, s tim što srž Allahova bića razum nikada neće moći spoznati.

I policajac Herbert Širmer, koji je također bio otet od strane bića iz letećeg tanjira u decembru 1967. godine, tvrdi da njihove letjelice rade na principu elektromagnetizma i da na sredini letjelice postoji agregat u obliku kristala koji je pričvršćen za dva velika stuba.
Taj agregat sprečava utjecaj potencijalnih elektromagnetnih polja dopuštajući im kontrolu nad silama teže.

U intrevjuu koji je dao ovako je odgovarao na postavljena pitanja:

Posjeduju li leteći tanjiri odbrambene mehanizme?

Rekli su mi da radarski snopovi sa Zemlje mogu prouzrokovati oštećenje pa čak i pad svemirskog broda. U slučaju pada, intervencijom sa Centralnog broda, oštećena svemirska letjelica može biti pretvorena u pepeo.

Kako radar može nešto pokvariti?

Ne znam, govorili su o nečemu što ja ne razumijem.
A šta znaš o Centralnom brodu?
To je ogromno tijelo. Mi to nazivamo svemirskom stanicom.
Na Centralnom brodu je glavna komanda za sve njihove aktivnosti. Istovremeno, tu su i centralne kontrolne stanice... One su veoma, veoma daleko u kosmosu, tako da mi ne možemo ni zamisliti njihovo postojanje. Centralni brod transportuje leteće tanjire, koje mi gledamo, do baze odakle ih ispušta na Zemlju. Svaki Centralni brod i svaki leteći tanjir koriste svjetlosne zrake pomoću kojih mogu da motre sve ciljeve na Zemlji, svejedno da li su unutra zgrade ili fabrike ili izvan njih. Također su u mogućnosti nadzirati sve veze kojima se ljudi koriste na Zemlji.

ČINJENICA TREĆA

Kosmoplovci u letećim tanjirima su obični ljudi, ma koliko to ljudi negirali i ma koliko im to izgledalo čudno. Time želim da kažem da su kosmoplovci i piloti letećih tanjira ljudi koje je Dedžal oteo čim su se rodili. Ili su se pak rodili na njegovu dvorcu i naučili jezik i govor koji se više ne upotrebljava na ovom svijetu.

Mesih Dedžal, Allah ga prokleo, govori mnoge jezike, stare i nove, one koji su još u upotrebi i one koji su već izumrli. On je sa grupom svojih učenjaka uspostavio poseban jezik za svoj narod sličan drevnom sanskritskom. To je istovremeno i šifrovani jezik, tako da ukoliko se sretnu dva čovjeka iz njegova naroda koji se međusobno ne poznaju, on im je i poseban znak za raspoznavanje.. I ovdje se otvaraju kapije!!

Slučaj inžinjera Danijala Fria to potvrđuje. On je izjavio da prilikom njegova putovanja u letećem tanjiru nije vidio ni jednog kosmoplovca, ali je glas koji mu se obratio mogao biti samo glas čovjeka. U svom izvještaju on je doslovno kazao: “Bio sam potpuno smiren zbog njegovog glasa, jer sam bio uvjeren daje on čovjek kao i ja. Iako me je uvjeravao da je on sa druge planete, ja ni jednog trena nisam sumnjao da sam u društvu čovjeka, ali čovjeka koji je napredniji od mene”.

O slučaju koji se lično desio Oskaru Lenkihu bivšem gradolnačelniku grada Glajmshauzena kod Majningena u Njemačkoj, koji je pod zakletvom izjavio da je, skupa sa svojom kćerkom, vidio leteći tanjir boje sjajnog aluminijuma na malom proplanku u šumi. Priznao je pred sudijama rekavši: “ Kćerka i ja, sakriveni iza brežuljka, vidjeli smo dvije osobe visoke oko 120 cm kako oblače srebrenastosjajnu odjeću.

Na prsima jednog od njih nalazilo se nešto poput čunja veličine tri kutije cigareta složenih jedna na drugu. Iz njega je zračila isprekidana plava svjetlost. Išli sujedan za drugim. Iznenada je jedan od njih kucnuo u staklenu kapuljaču svoga druga. Prvi je u nas oštro pogledao, nisam mu vidio lice jer je bilo uvučeno u sjajno odijelo. Činilo se da smo im pokvarili plan. Potrčali su prema letjelici i kroz mali prozor, ušli unutra.

Na letjelici su se nalazili okrugli prozori poput onih na podmornicama. Brodsko jedro koje se nalazilo na gornjem dijelu bilo je uvučeno u kupolu. Brod se počeo kretati prema gore. Nakon što se podigao brodsko jedro se pokazalo u donjem dijelu. Možda je to sistem pogonske snage letjelice gdje se nalaze motori. Letjelica se podigla na visinu od oko 30 m, malo zastala, a potom odletjela u kosmos." Na pitanje: "Vjerujete li da su to mogla biti kosmička bića, Lenkih je odgovorio: . .Zašto da ne... Ukoliko i na drugim planetarna postoje ljudi slični nama...Visina ovih bića je obična kao i kod svakog čovjeka. Jasno je da se radi o ljudskim tijelima..." U slučaju koji se desio u Južnoj Americi dvojica policajaca su sreli čovjeka i ženu u čudnoj odjeći, koji su im rekli: "Mi smo došli sa druge planete da pomognemo ljudima."

Također je Antonio Fejlas Buvas, jedan od onih koga je oteo leteći tanjir 1958. godine potvrdio da su ga otela kosmička bića. Pokušao je pobjeći ali ga je jedan od njih koji je Antoniu bio do ramena zadržao. Antonio se okrenuo prema njemu a on ga je snažno odgurnuo pa je pao na leđa. Ostala trojica koji su bili sa njim su ga okružili i na njemu izveli čudan eksperiment. Uzeli su mu nešto krvi, na način kako to čine Arapi, pomoću staklene cijevi, u staklenu čašu.

Antonio kaže: "Siguran sam da su i peterica koje sam vidio unutar broda bili kosmički ljudi ili su slični ljudima. Obukli su odijela koja su im bila pripijena uz tijelo, napravljena, čini mi se, od nježnog debelog platna, boje pepela sa širokom crnom prugom po sredini. Na glavi su im bile kacige sive boje pričvršćene metalnim vrpcama. Na očima su imali okrugle naočale. Čini mi se da su im oči bile plave. Na sredini kacige uočio sam tri cjevčice srebrnaste boje, ali nisam siguran jesu li izrađene od kaučuka ili metala."

On je čak opisao i ženu koju su mu doveli radi spavanja.

Opisao ju je kao običnu ženu, s tim što je bila izuzetno lijepa. "Kosa joj je lijepa, mekana i kovrdžava, pala niz leđa i povijena unutra. Imala je krupne plave oči. Nos joj je bio pravilan, obrazi duguljasti. Lice joj je bilo nešto duže nego što je kod Indijanki iz Južne Amerike koje su poznate po ljepoti. Imala je nježne usne, a uši su joj bile iste kao i kod naših žena. Čini mi se da je to bila najljepša žena koju sam u životu vidio... Imala je poduže ruke sa lijepim noktima. Bila je nešto niža od mene."

Engleski časopis FIying Saucer Rewievje objavio razgovor sa njim o ovom slučaju: "Odnos je obavljen na isti način kao šo ga obave svaki muškarac i žena, s tim što ona sa mnom nije razgovarala ali sam se sa njom s lahkoćom sporazumijevao."

Antonio je liječniku Vontisu u njegovoj ordinaciji u Rio de Ženeiru, u prisustvu čuvenog novinara Džoa Martina potvrdio da je polni odnos između njega i kosmičke žene obavljen sasvim prirodno i da se ona tokom tog čina ponašala kao i žena ljudskog roda. Mislili su daje momak

lud, radi čega je doveden u bolnicu da bi mu se obavile ljekarske pretrage. Rezultati pretraga su pokazali da je potpuno zdrav i da nema nikakvih simptoma umnog poremećaja. Čak je osjećao veliki stid dok je ljekaru pričao o svom odnosu sa kosmičkom ženom.

Sličan slučaj objavio je i kolumbijski časopis Fija u januaru 1976. godine. Opisao je slučaj kolumbijca Liberta Kuntijera iz Bogote koga je otelo nekoliko osoba koje su izašle iz kosmičkog broda, zgrabili ga i uveli unutra. On ih je opisao kao visoke oko 1,5 metar, svijetlog tena i bez trepavica. Među njima su bila i tri ženska bića duge kose. “Na mene je nasrnula grupa. Pri pokušaju da pobjegnem četvericu sam oborio na zemlju. Ali stiglo je pojačanje pa su mi na nos stavili krpu namočenu, ni danas ne znam čime, što me je onesvijestilo. Kada sam, nakon izvjesnog vremena, došao sebi bio sam u nekoj jako osvijetljenoj prostoriji. Pored mene su bila tri obnažena ženska bića. Izgledale su kao i naše žene. Sa njima sam imao ono što svaki muškarac ima sa ženom, a pri tom su mi dale nekakav žuti napitak od koga se dobija seksualni nagon i snaga.

U svojoj knjizi Nepoznata leteća tijela i njihovi kosmoplovci, argentinski pisac Roberto J. Banks iznosi priču o razvodu Ignjacia Babaloa iz Buenos Aerosa zbog njegovog odnosa sa kosmičkom ženom, dok je bio otet 1986. godine. To je izazvalo ljubomoru kod njegove supruge, koja se nakon njegova priznanja daje bila ljepša od nje, od njega razvela. Džini i Koral Lorensen su u svijoj knjizi Flying Saucer Occupants iznijeli mišljenje jednog stručnjaka iz oblasti genetike po pitanju seksualnog odnosa sa kosmičkim djevojkama. Evo rezimea tog njegovog mišljenja: “Ukoliko je istina to što se desilo, onda je i posada nepoznatog letećeg tijela ljudskog porijekla, jer je apsurdno da se seksualni odnos može desiti između organizama različitih konstrukcija. To je nemoguće, osim ako su istog genetskog porijekla.”

U knjizi Susreti sa onima koji su slični čovjeku, Antonio Ribera iznio je nekoliko opisa kosmoplovaca koji su došli sa drugih planeta. “Ima ih različitih, od gorostasa do patuljaka, do onih nalik robotima. Neki od njih imaju samo jedno veliko oko. Neki imaju samo tri prsta osim što je jasno da je stvarna ruka unutar velike rukavice... Možda je to 99% varka. U nekim opisima stoji da imaju ruke sa po pet običnih prstiju.”

U knjizi Srangers from Space, najprodavanijoj knjizi u Americi za 1977. godinu, Suzi Smit tvrdi da sva svjedočenja govore slično: .oni koji su došli u letećim tanjirima postupaju isto kao i ljudi, osim što su im postupci a i odjeća čudni, i u većini slučajeva apsulutno ne govore, ili ako nekada govore onda koriste ljudima strane jezike.”

Sasvim je jasno da su kod njih neki pokreti glumački - naravno radi obmane - kao što je slučaj sa ženom koja je poslije odnosa sa španskim mladićem rukom pokazala na svoj stomak, a zatim je podigla prema

nebu želeći mu saopštiti da će imati kosmičko dijete.

Nakon što sam pročitao veliki broj knjiga i napisa o ovom problemu, postavio sebi posljednje pitanje: “Ako su ovi kosmoplovci koji su došli letećim tanjirima uistinu sa drugih planeta, zašto onda one koje su oteli nisu sa Zemlje odveli na njihovu planetu i tamo vršili eksperimente kakve su htjeli, a onda ih ponovo vratili na Zemlju, s obzirom da posjeduju čudna međuplanetarna prevozna sredstva?!

Narode... Te začuđujuće letjelice na našoj Zemlji... Način ophođenja svemirskih bića i njihova začuđujuća moć predstavljaju poigravanje sa našom trenutnom percepcijom koju Mesih Dedžal smatra veoma nazadnom, a što mu otvara mogućnost da se sa lahkoćom poigrava intelektom ljudi. On u mozgove ubacuje ideje kakve želi, šireći ono što narode odvodi u zabludu iz koje se teško mogu povratiti.

ČINJENICA ČETVRTA

Ostali se leteći tanjiri pokreću iz baze koja je ispod vode... Najveća podvodna baza je na Bermudima.

U najčuvenijem intervijuu koji je dao oteti Španjolac Hulio, neki su odgovori bili nejasni pa zahtijevaju dodatnu razradu, dok su ostali bili jasni. Hulio za ljude iz letećih tanjira kaže: “Mi i oni smo jedno... S tim što su oni ljudi budućnosti.”

Na pitanje odakle dolaze, on je odgovorio: “Kada sam im postavio isto takvo pitanje oni su mi odgovorili: ’To nije bitno’. Nakon mog insistiranja rekli su: 'Poznavanje mjesta odakle smo mi došli ništa ti neće značiti’!!!”

Istraživač Kolins ga je pitao: “Jesu li oni ovdje samo u prolazu ili su, pak, stalno nastanjeni ovdje?”

“Stalno su boravili ovdje”, odgovori on.

“A gdje,” upita ga Kolins.

“Oni imaju više baza,” odgovorio je.

Dr. Finč gaje upitao: “A šta je cilj njihove posjete?”

Hulijo reče: “Kada sam to pitao kazali su mi da to nije posjeta, već da su stalno prisutni među nama.”

Bilo je sasvim jasno da je u tijelo Hulia, dok je bio u besvjesnom stanju, ugrađena neka naprava. Primijetio je da mu razum često blokira, kao da mu je na mozgu ugrađen mehanizam za zaprečavanje sjećanja koji ga sputava u govoru do te mjere da je jednom prilikom uzviknuo: “Oni mi ne dozvoljavaju da govorim o mom iskustvu sa njima, ali do određene granice... Neki dijelovi i mjesta iz (tog) iskustva su očito pod određenim nadzorom.”

A kada je upitan: “Koji su to dijelovi?”

On je odgovorio: “To kao što ste me pitali: ’Gdje se nalaze te baze’.”

Džon i njegova supruga Ilin, oteti od strane nepoznatih napadača, su

priznali, ili preciznije rečeno, oni su uspjeli da progovore uprkos osjećaju da im je na mozgu strašna blokada. Njih dvoje su dali odgovor na pitanje u vezi tajanstvenih baza, što je iznenadilo ispitivače. Odgovor je glasio: “Oni su stalno tu na Zemlji., među nama.”

Džon je dodao: “Oni imaju više stalnih baza.” Kod pitanja gdje?, osjeti strašnu blokadu i pritisak na svoj nervni sistem. Usprkos svemu ipak reče: “Njihove su baze u našim morima i okeanima i u mjestima koja mi nazivamo trokutima. Te baze su skrivene ispod vode. Većina njihovih dolazaka kreće se ispod vode...” Potom izgovori kratku rečenicu: “Oni se pojavljuju samo u blizini obala.”

U svom intervjiu Herbcrt Skirmerje naveo da su ga otmičari obavijestili kako se njihove baze nalaze u našem svijetu i to ispod zemlje i vode. Rekao je i to da su mu dozvolili saopštiti tajnu o jednoj velikoj njihovoj bazi. To je podvodna baza koja se nalazi sasvim blizu obale Floride, između tog poluostrva i ostrva Bermuda, tj. u predjelu čuvenog Bermudskog trokuta gdje su na misteriozan način nestali brojni brodovi i avioni. Jedna im se baza nalazi u polarnim područjima, a druga u moru naspram obala Argentine, moguće u vodama Novog zaliva gdje se bilježe novi čudni događaji. Dobro je u svemu tome što su ga obavijestili da su te baze osnovane radi zaštite posada nepoznatih letećih tijela i radi zaštite stanovnika Zemlje.

Bami Hil i njegova supruga Beti, koji su također bili oteti od strane misterioznih napadača, su potvrdili da su odijela onih koji su ih oteli napravljena tako da mogu podnijeti pritisak ispod vode i pritisak zraka. Lica nekih od njih govore da žive u vještačkoj sredini tj. u mjestu u kome nema infekcija niti promjena u zraku.

Da... Dvorci Mesiha Dedžala su zatvorenog tipa sa vještačkim osvjetljenjem gdje se udiše vještački kiseonik upumpan savremenijom metodom nego što se to čini u avionima kojima letimo. Prilikom analize opisa tijela nekih gorostasa iz nepoznatih letećih objekata ustanovljeno je da su izrazito mišićavi i bez masnih naslaga na tijelu. Prsa su im prilično široka. Jedan analitičar je kazao: “...Ovo je poput slučaja sa indijancima koji žive na visoravnima planinskog masiva Ande gdje se udiše manja količina kiseonika. Na osnovu toga možemo pretpostaviti daje svijet iz koga dolaze kosmoplovci nepoznatih letećih tijela, svijet u čijem zraku ima manje kiseonika nego što ga ima u našem zraku na Zemlji. Ovo ne odbacuje mogućnost da su neki njegovi dvorci, otvorenog tipa u kojima se udiše obični zrak, na površini vode, iako ih je većina potpuno zatvorenog tipa gdje “vještačko sunce” stalno baca svjetlost, i noću i danju. On je za svoj narod gospodar kojeg obožavaju i bog koji vlada.

Nad ostrvima Bermuda i Portorika prisustvo letećih tanjira je svakodnevna pojava. Kod njih je već odavno raširena vijest da u vodi

okeana postoji čudna riznica koju čuvaju anđeli iz reda “Gospodareve vojske”.

Obavijestio me je jedan turista iz Portorika - prilikom njegove posjete Gardeki - da je Bermuda ostrvo šejtana i da oni u Portoriku često viđaju njegove leteće naprave. Kada sam mu rekao da su to naprave jevrejskog očekivanog kralja, pogledao me je začuđeno i upitao: “Ko ti je to kazao... Mene je obavijestio moj otac koj je bio kršćanski sveštenik da će gospod Mesih po drugi put doći iz njegovog skrivenog skloništa koje se nalazi na nebu ispod vode, jer je gospodarev prijesto na vodi. Međutim ja mu lično ne vjerujem, jer u srcu i svijesti doživim lom kad se govori o Mesihovom proglašenju bogom.”

Vodili smo duge razgovore, posebno o ovoj mojoj knjizi. Obavijestio me je da njegov otac, sveštenik krije mnoge tajne koje ne kazuje nikome. Sve sto je iz njega uspio izvući jeste priznanje da je on vojnik “dolazećeg gospodara” koji će se uskoro pojaviti da vrati mir na Zemlji. Da će hodati pomoću svjetlosnih zraka i da mu ništa neće kazati, ništa. Doći će čovječanstvu po drugi put., skrušen., demokratičan., i pun strahopštovanja. Sakriće jedno oko dok ne povrati slavu gospodara na cijeloj Zemlji, a onda će ga otkriti prijateljima, a drugo će mu biti pomućeno od prevelike tuge zbog griješenja kršćanskog naroda i protjerivanja jevreja koji će se povratiti u hram gospodara tako da će on postati gospodar svima.

Pitao sam ga: “Tako ti Boga, reci mi, je li tvoj otac ulazio u trokut smrti?”

“Ne znam,” reče on, “osim., što moj otac često nestane, a kad se vrati kaže nam: ’Bio sam na gozbi gospodara, na takvoj gozbi koju ne mogu opisati’.”

Od mog sagovornika sam saznao da postoji knjiga u Portoriku koju je napisao Čarls Housih a zove se Leteći tanjir u nepoznatoj vodi u kojoj je spomenuto šesnaest slučajeva sa šesnaest podmoraca pod vodom. Oni su vidjeli iste leteće tanjire, ko što su i oni koji lebde po nebu, kako plove pod vodom prema dnu poput podmornica, samo što su pokretljiviji i brži. Bacaju svjetla boje spektra. Jednoga od ronilaca su zahvatili zraci sa letećeg tanjira koji su mu prouzrokovali paralizu u rukama i nogama, ugušio bi se da ga prijatelj nije izvukao.

ČINJENICA PETA

Leteći tanjiri su vlasništvo samo jednog čovjeka, Mesiha Dedžala i njegovih ljudi i radnika. O bazi tajanstvenih letjelica obavijestio nas je Veliki Allahov Vjerovjesnik Muhammed, salallahu alejhi ve sellem, još prije više od 1.400 godina. U vjerodostojnom hadisu koji bilježi Muslim stoji daje Allahov Poslanik, salallahu alejhi ve sellem, na pitanje ashaba: “Kojom će se brzinom Dedžal kretati po Zemlji,” odgovorio je: “Brzinom

oblaka kojeg nose vjetrovi”.

U predaji Nevasa b.Sem’aba stoji: “...Rekli smo: ’Allahov Poslaniče, kakvom će se brzinom on kretati po Zemlji?’ On odgovori: ’Brzinom oblaka koga nosi vjetar’.”

U predaji koju bilježi Sujutija u djelu Ed-Duml- Mensur stoji: . .Poput oblaka kojeg nosi snažan vjetar.”

Komentatori ovih hadisa kažu da ovdje riječ gajs znači oblak. Dakle kretat će se brzinom oblaka kojeg nosi snažan i jak vjetar.

Ja dodajem da riječ gajs znači i kiša. Kada puhne snažan vjetar on kišu prenosi od mjesta do mjesta, od zemlje do zemlje nesagledivom brzinom.

Zamisli kišu koja počinje da pada iz oblaka iznad Džede, a onda puhne snažan vjetar koji oblak odnese od Džede prema Kairu, i ona umjesto u Džedi pada u Kairu.

Ovo što je Vjerovjesnik, salallahu alejhi ve sellem, rekao o Dedžalovoj brzini kretanja po Zemlji, prije više od 1400 godina je jedino pravo objašnjenje o energiji Dedžalovih letjelica pomoću koje se kreću i prebacuju iz mjesta u mjesto. Možda nam Vjcrovjesnikovo poređenje brzine kretanja Dedžala sa oblakom i vjetrovoma, ukazuje na to da će ovaj čovjek koristiti prirodne potencijale koje je Uzvišeni Allah razastro po kosmosu, ali za zlo i nerede među ljudima.

U Hakimovoj predaji stoji daje Ebul-Fadl el-Lejsi rekao: “Bio sam u Kufi kada neko reče da se pojavio Dedžal. Otišli smo kod Huzejfe b.Usejda i ja sam mu rekao: ’Pojavio se Dždžal’. Huzejfe reče: ’Sjedi, i ja sam sjeo’, a onda je uzviknuto među ljudima: ’To je obojena zmišljotina’.”

Potom je Huzejfe rekao: “Da se Dedžal pojavi u vaše vrijeme djeca bi ga gađala kamenicama. Međutim, on će se pojaviti onda kada se izgubi povjerenje među ljudima, i kada se u vjeri postane lakomisleno i kada se rodbina bude mrzila. On će stići u svako mjesto. Pred njim će se zemlja skupljati poput ovnovske kože.”

U mojoj knjizi Čuvajte se Mesiha Dedžala objašnjavajući ovaj hadis sam kazao: “Da... Stići će u svako mjesto... Stići će u svako mjesto zasrašujućom brzinom i zapovijedati onima što zapovijedaju i zavladati onima što vladaju...

Da... Pred njim će se zemlja skupljati poput ovnovske kože... Njegovi koraci će biti veoma dugački... Sa kraja na kraj zemlje će stizati velikom brzinom. Premotavaće velike razdaljine brzinom onoga koji premotava ovnovsku kožu.”

Također sam rekao: “Njegov jedan korak jednako je 5 km u sekundi ili 75 km svako petnaest sekundi. To znači: 5 km u sekundi jednako je 18 hiljada km za jedan sat. Možda je ova stvar još više unaprijeđena.
Ali, to će ako Bog da biti uzaludni koraci, poput koraka ovna koji bježi od klanja. Koliko god se krio i sakrivao., i ma gdje bježao čeka ga oštri nož.

Sve što je potrebno zlim silama da ostvare pobjedu nad protagonistima dobra jeste da ih učini neaktivnim. Međutiim, aktivnost je još prisutna kod Allahovih skrivenih i bogobojaznih vojnika. Osim toga, ko je taj kome su poznate Allahove zamke?

U impresivnom pokusu, kojega su 1952. godine izveli direktor aviokompanije Pun Amerikan, pilot Vilijam B. Neš i njegov pomoćnik, pilot Velfor Tenjiri, sa ekskadrilom letećih tanjira ustanovili su da je najveća brzina tih nepoznatih letjelica, na osnovu mjerenja koja su pratila dva pilota iz svojih aviona (D S /A), bila je 75 km u 15 sekundi, što odgovara brzini od 18.000 km u jednom satu...

Na posebnom sastanku koji je održan u stanujednog Nijemca, dvojica kontrolora leta su mi potvrdila daje na radaru u Bonu posmatran leteći tanjir koji se kretao brzinom od 24.000 km/h. Istu su mi informaciju potvrdila i dvojica prijatelja iz Amerike koji se bave istraživanjima kosmosa. Jedan od njih dvojice mi se zakleo Bogom daje očekivani jevrejski kralj (Mesih Dedžal) vlasnik ovih naprava. On je pokušao nekolicini istraživača, koji se bave ispitivanjima slučajeva letećih tanjira, ponuditi mišljenje da oni dolaze sa drugih planeta. Također, da oni dolaze sa određenih mijesta iz unutrašnjosti zemlje. Ovo razmišljanje nije daleko od stvarnosti. Kada sam mu pokazao rezultate mojih istraživanja do kojih sam došao, on me srdačno uze za ruku i reče: “Ja sam kršćanin. Vjerujem daje Muhammed uistinu Vjerovjesnik iako sam kršćanin. Ono što je vaš Vjerovjesnik kazao o brzini Dedžalova kretanja po Zemlji, je jedino objašnjenje prirode njegovog kretanja. Imam dojam daje razmišljao o njegovoj letećoj napravi koja je konstruisana na principu kretanja vjetrova, oblaka i sijevanja munje.” Riječi ovog Amerikanca su me uvjerile da i Dedžal, poput njegova prijatelja Iblisa, dobro zna daje časni Kur’an Allahov govor, daje on istina i daje objavljen od Mudrog Koji je hvale dostojan, ali pod utjecajem svojih želja, iz Kur’ana uzima samo ono što mu koristi, a cjelovitu istinu sadržanu u Kur’anu odbacuje. On je među prvima prihvatio riječi Uzvišenoga Allaha: “Reci: Posmatrajte ono što je na nebesima i na Zemlji..”[120]

On je bio među prvima koji su mrzili Sulejmana, alejhis-selam, zbog toga što mu je Allah dao vlast kavu neće više niko imati poslije njega.

Mesih Dedžal je potajno priželjkivao znanje onakvo kakvo je imao “onaj što je učio iz Knjige” i koji je prenio prijesto kraljice od Sabe iz Jemena u Palestinu kao što stoji u riječima Uzvišenog:

“O dostojanstvenici, ko će mi od vas donijeti njezin prijesto prije nego što oni dođu da mi se pokore?

Ja ću ti ga donijeti - reče Ifrit, jedan od džinova - prije nego iz ove sjednice svoje ustaneš, ja sam za to snažan i pouzdan.

A ja ću ti ga donijeti — reče onaj koji je učio iz Knjige - prije nego što

okom trepneš. I kad Sulejman vidje da je prijesto već pred njega postavljen, uzviknu: Ovo je blagodat Gospodara moga koji me iskušava da li ću zahvalan ili nezahvalan biti. A ko je zahvalan - u svoju je korist zahvalan, a ko je nezahvalan - pa Gospodar moj je neovisan i plemenit”.[121]

On je pokušavao... i još uvijek pokušava...

[120] Kur’an: Junus, 101.

U početku je uspio i nešto postgao ali ga nikada neće dostići.

To što je postigao nije ni 1% od ukupnog znanja koje je imao “onaj što je učio iz Knjige”.

I to 1% predstavlja polučudo i neobičnost za današnjeg čovjeka.

To me je umalo učinilo uvjerenim da su princip reciprociteta i različitosti u mišljenjima učenjaka postavljeni u smislu da su civilizacije na ljestvici poredane po broju. Da se svaka od njih naslanja na drugu. Ja kažem da nisu. Civilizacije se ne naslanjaju jedna na drugu kao stepenica na stepenicu. One su kao halke, gdje je svaka halka odvojena jedna od druge, ali sve skupa upotpunjuju jedan krug. Ponekad napredak jedne od njih izgleda poput kretanja luka koji ide odozdo na gore, a onda se opet vraća na dolje..., a Allah najbolje zna.

Vraćam se predmetu ove moje knjige... Mesihu..

On je shvatio da je brzina kojom je prebačen Belkisin prijesto, uistinu bila iznad uobičajene i da je ideja
o prebacivanju postavljena na naučnoj osnovi. Dokaz tome su riječi Uzvišenog u časnom Kur’anu: “reče onaj koji je učio iz Knjige”. Mesih je shvatio daje “onaj koji je učio iz Knjige” iskoristio brzinu poput brzine munje, tj. brzine svjetlosti.

Ovo me uvjerava da je on čovjek i da nije džin. Jer daje džin Iblis, prokleti, bi mu saopštio to saznanje. Da... Iblis je, čovjeku koji jednak njemu, saopštio mnoga saznanja iz oblasti fizike, i kosmičke stvarnosti kao i zakone uzroka i posljedica. Ali sve ono što mu je saopštio ulazi u taj 1% posto znanja, u odnosu na znanje “onaj koji je učio iz Knjige”.

Otuda Iblisova mržnja prema čovjeku, ili preciznije rečeno, prema onome koji je istiski spoznao Allaha, ostaje da plamti u svakom vremenu i u svakoj civilizaciskoj epohi. “Onaj koji je učio iz Knjige” je uistinu koristio najveću brzinu koja postoji u kosmosu, poznatu i nama a i onima prije nas, a to je brzina svjetlosti.

Možda neko od vas, dragih čitaoca, neće moći shvatiti istinsku dubinu onoga što želim kazati, osim poslije kratkog pregleda stvarnih karakteristika fenomena brzine svjetlosti. Svjetlost je nešto najbrže u kosmosu. Ona, pravolinijski, ide brzinom od (približno) 300.000 km u sekundi. U kosmosu do danas nije poznata veća brzina.

Nije jednostavno stvoriti predodžbu o ovoj ogromnoj razdaljini koju ona pređe u tako malom djeliću vremena. Da bismo imali jasniju

predodžbu pokušat ćemo tu razdaljinu uporediti sa poznatim razdaljinama na Zemlji. No, prije toga moramo imati jasnu predodžbu o dužini trajanja jedne sekunde. Bez pravilnog shvatanja vremena, razdaljine u kosmosu će nam ostati nezamislive.

Kada kažemo da naša srca pokreću život, to znači da ona rade na principu stalnih otkucaja. Svaki se otkucaj sastoji od skupljanja i širenja (srčanog mišića). Jedan otkucaj srca potroši 0,8 dijelova sekunde.

Ovim bi brzina otkucaja srca dok čovjek odmara bila daleko manja, od 60 otkucaja u minuti. Radi lakšeg shvatanja uzet ćemo da jedan otkucaj srca traje jednu sekundu...

Drugi primjer: Ona traje koliko onaj što broji izgovori jedan (dvocifreni) broj. Izgovor jednog broja traje jednu sekundu. To znači dok srce otkuca jedan otkucaj, ili
dok neko kaže, npr. “dvdesetdva” svjetlos je prešla razdaljinu od 300.000 km. Razdaljina između Kaira i Asuana je 1000 km, dok je razdaljina između Bagdada i Londona 4000 km. Otuda možemo da kažemo da svjetlost za jednu sekundu pređe razdaljinu između Kaira i Asuna 300 puta. A razdaljinu između Bagdada i Londona 75 puta.

To znači da svjetlost za jednu sekundu može 8 puta obići oko zemaljske kugle. Na temelju toga možemo kazati: Udaljenost između Mjeseca i Zemlje je 1,5 svjetlosna sekunda, što je 450 puta od Kaira do Asuana.

Udaljenost između Zemlje i sunca je 8 svjetlosnih minuta. To znači da svjetlost za 8 minuta pređe udaljenost od 150 miliona km. Prečnik sunčevog sistema iznosi manje od 11 svjetlosnih sati, pretočeno u kilometre to je 5880 milona km. Svjetlost pređe prečnik Zemlje za 46 dijelova sekunde. Prečnik sunčeva sistema je veći od prečnika Zemlje za 1,83 milona puta.

Da se vratimo prijestolju kraljice Belkise...

U pokušaju imitacije i razumijevanja Mesih Dedžal je nadošao na istu ideju na koju je nadošao i egipćanin dr. Jahja Seid el-Mahdžeri koji je, makar i teoretski, razumio tajne slučaja, a što je na najbolji način objasnio u svojoj knjizi Kur’anski ajeti u svjetlu nauke, rekavši: “...Prema saznanjima kojima trenutno raspolažemo, logično objašnjenje za ono što je uradio ’onaj koji je učio iz Knjige’, svjedno da li je bio čovjek ili džin, jeste da je on prijesto kraljice od Sabe prvo preobrazio u neku vrstu energije, ne mora da znači daje to bila toplotna energija poput one koju mi trenutno dobivamo iz atomskih reaktora, nego u energiju
poput električne ili sunčeve koju je moguće slati pomoću elektromagnetnih talasa. Drugo, da je tu energiju putem elektromagnetnih talasa poslao iz Sabe u Sulejmanovu, alejhis-selam, carevinu, a poznato je da se elektromagnetm talasi kreću brzinom svjetlosti, 300.000 km u sekundi. Tako daje Sulejmanu, alejhis-selam,

stigla za manje od jednog dijela sekunde, iz udaljenosti od oko 3000 km. Treće i posljednje je: daje on energiju, nakon što je stigla, ponovo preobrazio u materiju u isti ublik u kome je i bila, tako da se svaki dio i svaki atom povratio na prvobitno mjesto.
Energija i materija su dva različita oblika za nešto što je jedno. Materija se može pretvoriti u energiju, a i energija u materiju... Čovjek je uspio pretvoriti materiju u energiju pomoću atamskih reaktora koji proizvode struju. Također je čovjek uspio, istina u daleko manjem omjeru, da pretvori i energiju u materiju u Particle akceleratoru iako je to još na nivou djelića materije. Pretvaranje materije u energiju i energije u materiju je nešto što je moguće i naučno i praktično. Materija i energija su dva srodnika. Neće događaj ovog pretvaranja, na širem planu, prekinuti ništa drugo osim poteškoće koje se jave i despotizam u sadašnjim naučnim i praktičnim mogućnostima i okolnostiama. Nema sumnje da usvajanje novih tehnologija koje bi omogućile brzo i lahko pretvaranje energije u materiju i materije u energiju zahtijeva ogroman napredak u nauci. Nivo naših trenutnih naučnih i praktičnih mogućnosti u ovoj obalsti nije ništa veći od nivoa djeteta koje uči da čita.
Ukoliko čovjek jednog dana bude u mogućnosti da s lahkoćom pretvara materiju u energiju i obrnuto to će rezultirati radikalnim promjenama i velikim revolucijama u unaprijeđenju svakodnevnog života. Jedan od rezultata će biti i taj što će se energija, brzinom svjetlosti, moći slati mikrotalasima u mjesto u koje želimo, a onda je vraćati nazad i pretvariti u materiju. Tako ćemo moći poslati bilo koju napravu, u svaki kraj na Zemlji koji odaberemo čak i na Mjesec i na Mars, za svega nekoliko sekundi ili minuta. Osnovna poteškoća u realizaciji tog sna, po mišljenju fizičara, jeste potpuni povratak dijelova ili atoma materije u prvobitni oblik: da svaki atom zauzme prvobitno mjesto koje je imao prije njegova pretvaranja u energiju.

Pomoć efikasnih računarskih strojeva na tom planu je neophodna. Druga bitna poteškoća koja zabrinjava današnju nauku jeste valjanost i sabiranje postojećih elektromagnetnih talasa kojih nema više od 60% a to je zbog njihova raspršivanja po zraku. Čovjek dvadesetog stoljeća nije u stanju uraditi ono što je uradio “onaj koji je učio iz Knjige” prije više od dvije hiljade godina. Sposobnost današnjeg čovjeka ne ide dalje od pokušaja da objasni ono što se dogodilo.

Ono u čemu je današnji čovjek uspio jeste pretvaranje dijelova materije teških supstanci, kao što je uranijum, u energiju posrestvom cijepanja atoma ovih supstanci. Što se tiče drugih nuklearnih procesa koji se postižu spajanjem atoma laganih supstanci poput hidrogena i helijuma koji rađaju energije sunca i zvijezda čovjek sve do danas nije ustanju da ih kontrolira. Čak kada bi čovjek i uspio kontrolisati energiju atomskih jedinjenja, proizvedena energija bi bila još uvijek u početnom

obliku koju bi bilo teško slati na velike daljine a da se njen veći dio ne raspprši.

Transformacija materije u mikrotalase, koju postiže ljudski faktor, trenutno je u početnoj fazi i zahtijeva pretvaranje materije prvo u toplotnu, potom u mehaničku, i napokon u električnu energiju da bi se na kraju mogla slati pomoću mikrotalasa. Zato primjećujemo da se veći dio materije sa kojom smo počeli eksperiment raspprši tokom transformacija tako da na kraju ostane samo mali dio koji možemo poslati putem mikrotalasa. Jer, transformacija materije u toplotnu, potom u mehaničku, i na koncu u električnu energiju ne ostavlja više od 20% snage. Čak i kada bi premašili trenutnu tehnološku količinu u transformaciji uranijuma u energiju, ono što bi bilo transformisano u energiju bi bio samo djelić od uranijumove količine, dok bi veći dio ostao u nuklearnom otpadu, čija će energija zračiti hiljadama i milionima godina pretvarajući se u druge supstance.

Ovo nije krajnji cilj... S druge strane je nužno spajanje i sakupljanje ovih talasa, zatim njihovo ponovno transformisanje u energiju, potom u materiju i vraćanje svakog dijela i svakog atoma na njegovo prvobitno mjesto. Prikupljanje zraka i njihovo transformisanje u električnu energiju, u oblik u kome su poslati, ne ostavlja ni 50% od osnovne materije. A nakon njihove transformacije iz materije u energiju i slanja putem elektromagnetskih i mikrotalasa i njihovog ponovnog prihvatanja i transformiranja u energiju ne ostavlja ni 10% od prvobitne materije, i to je prije nego učinimo posljednji korak, a to je transformacija ove energije ponovo u materiju. Ovaj posljednji korak, transformacija energije u materiju čovjek 20. vijeka još nije kadar izvesti.

Ukoliko bi čovjek pod najpovoljnijim okolnostima uspio taj ostatak od 50% energije i transformisati u materiju na kraju bi mu ostalo manje od 5% od materije sa kojom je počeo. To znači da smo počeli sa prijestoljem kraljice Belkise i na određen ga način transformisali u energiju, zatim poslali tu energiju putem mikrotalasa, a onda preuzeli te talase i transformisali ih ponovo u energiju pa u materiju ne bi nam ostalo na kraju više od 5% od prijestolja kraljice Belkise. Ostatak bi se rasprršio tokom tih postupaka. Od tog procenta (5%) koliko bi nam ostalo od osnovne materije ne bismo mogli napraviti ni najmanji dio njenoga prijestolja, kao što su ručke ili nogare. Međutim, rezultat, "onoga koji je učio iz Knjige", u tom postupku je bio sto postotan, tako da je Sulejman, alejhis-selam, neka je na njega i na Muhammeda salavat i selam, kako stoji u Kur'anu, rekao: "Promijenite izgled njezina prijestolja da vidimo hoće li ga ili neće prepoznati!

I kad ona dođe, bi joj rečeno: Je li ovakav prijesto tvoj - kao da je on - uzviknu ona. A nama je prije nego njoj dato znanje, i mi sino muslimani".[122]

To je bilo neobično viđenje... Sa dr. Mahdžerijem, da ga Allah sačuva za islam i muslimane, se slažem u svemu osim u tome daje “onaj koji je učio iz Knjige” bio džin te da mu je prokleti Iblis davao moć i snagu...

Ne... Ja držim daje istina daje čovjek moćniji od džina i daje kod Allaha plemenitiji i uzvišeniji. Kakve god bile mogućnosti Iblisa i Mesiha Dedžala, muslimani koji vjeruju u Allaha su moćniji. Mehdi i njegovi ljudi će dekoraciju i sjaj na Zemlji utemeljiti na savremenim naučnim osnovama koje će u raznim granama nauke biti ispred Dedžalovih dostignuća, a što će rasrditi Dedžala i njegove službe i okrenuti ih još više protiv islama i muslimana.

Na temelju ranije izrečenog, Mesih Dedžal je, očigledno bezuspješno, htio kopirati ovaj neobični posao. Međutim, s obzirom da svako ko se trudi nešto postigne, tako je i uspio da nadmaši učenjake našeg vremena i da prije njih napravi sebi letjelicu ogromne brzine koja leti 6,66 km u sekundi. Pošto su neki naučnici razumjeli tajne znanstvenih igara otpočela su ubojstva pod nerazjašnjenim okolnostima, a policijske uprave i tajne službe su prikrivale istinu o tim slučajevima. Njihova saopštenja za javnost, da se radi o samoubojstvu ili da je ubojstvo počinjeno javno a ubica je još na slobodi, kod onih koji razumiju, izazivali su smijeh i ironiju. Privođeni su i optuživani nevini koji sa ubojstvima nisu imali ama baš ništa, kao što je slučaj sa ubojstvom Kenedija, zašto je direktno optužen neki zanesenjak.

U mojoj knjizi Čuvajte se Mesiha Dedžala sam nešto rekao, što je neophodno ponoviti da bi moji dragi čitaoci još jednom o tome razmislili. Evo još jednom tog teksta: “.. .Džimi Karter je vidio leteća tijela i to viđenje potvrdio u prusustvu dvadeset osoba. Džef Karter sin američkog predsjednika o tome iznosi stav i kaže: ’Moj otac je siguran da ta nepoznata leteća tijela nisu iz reda ni jedne vrste naših aviona, a ne zaboravite da moj otac pozna atomsku fiziku i daje služio u ratnoj mornarici’.”

Nakon kratkog vremena američki Presjednik je izjavio: “Kad stignem u Bijelu kuću poduzet ću sve neophodne mjere da se svim izvještajima o viđenju nepoznatih letećih tijela pozabave odgovorni učenjaci.”

Poslije dvije godine njegovog predsjednikovanja, američko a i svjetsko javno mnijenje, u očekivanju da Predsjednik izvrši dato obećanje, nije dobilo ništa pa čak ni za trajanja cijelog mandata po tom pitanju Karter se nikada nije oglasio.

Bože! Zbog čega?

Da li je u Bijeloj kući postojao neko ko je bio veći od Kartera i ko je imao veću moć i uticaj od njega? Bez sumnje to je moguće.

Možda je neko i skrivao stvari od njega. Ili je možda veliki njihov gospodar, nakon Karterova saopštenja, želio mu pokazati da ne može tako govoriti, stavljajući mu time flaster na usta.

Ili mu je možda rečeno: “Ukoliko želiš sačuvati svoj život, a ne samo položaj, onda što dalje od te teme!”

Šta se krilo iza tog “ili’ znali su dr. Džejsub, Džon Kenedi i drugi, ali prije negoli su progovorili ušutila ih je nepoznata ruka.

Dr. Moriš Džejsub, veliki stručnjak u oblasti fizike, krajnje sistemski i precizno se bavio proučavanjima, analizama i ispitvanjima fenomena letećih tanjira nakon što ih je i sam vidio. Ovaj izuzetni učenjak je veoma rano došao do potpunog uvjerenja daje pogrešno stanja otkrivanja ovih nepoznatih letećih tijela, nazivati greškom i iluzijama.

Džejsub je potvrdio da leteći tanjiri rade na principu savremene tehnike do koje stanovnici Zemlje još nisu stigli. Također je potvrdio da su leteći tanjiri i kosmički brodovi snabdjeveni rashladnim uređajima koji su prikladni za sva četiri godišnja doba na Zemlji.

Nakon opasnog eksperimenta, nazvanog “Filadelfia” a koji je izvršen uz pomoć američkih razarača tipa “Elbridž” s ciljem prikrivanja brodova elektromagnetim poljima, koji je donekle uspio u dijelu koji se odnosi na prikrivanje, a propao u dijelu koji se odnosi na sigurnost, imajući u vidu daje mnoge putnike (od toga) spopalo ludilo od kojih se većina bacila u vodu. Osim toga i brod je nakon tog eksperimenta bio neupotrebljiv. Džejsub je počeo ispitivati greške, radi čega ga je Centralna obaviještajna služba pokušala smijeniti sa položaja da bi ga udaljila od tog posla. Sredinom aprila 1959. godine Džesub je telefonski razgovarao sa dr. Mensonom Falnetajnom, stručnjakom u oblasti okeanografije, geografije mora i života ranijih naroda, i saopštio mu da sa njim želi razgovarati o nekim otkrićima vezanim za eksperiment “Filadelfija”, ali Džejsub nije stigao na sastanak. Nađen je mrtav u autu ugušen plinom iz motora. Saopštenje o tom slučaju je glasilo: “Radi se o samoubojstvu!”

Mislim da je Džejsub došao do pouzdanih informacija koji su ga mogli dovesti do valjanih odgovora, a što, očigledno, nekome nije odgovaralo.

Veliki stručnjak dr. Džejms Mekdonald je u svojim istraživanjima, nakon Džejsuba, došao do istih saznanja do kojih je došao i on, ali je 13. juna 1971. godine nađen ubijen

hicem iz pištolja u potiljak, blizu mosta na Zlatnom koritu u pustinji Arizone. Zvaničan izvještaj je bio isti kao i u slučaju Džejsuba: “Radi se o samoubojstvu.”?! Ubila gaje ista ruka koja je ubila i Kenedija pod čudnim i nerasvijetljenim okolnostima. Slučaj njegova ubojstva je ostao nerasvijetljen. U to vrijeme su neke strane otvoreno ukazale da tamo postoje tajne sile koje djeluju iz sjene. One su odgovorne za njegovo ubojstvo, jer je on radio neke stvari koje se ne podudaraju sa generalnim opredjeljenjem Centralne američke obavještajne službe. Vjerovatno ova podudarnost (krutih stajališta) između američkih i ruskih obavještajnih službi po pitanju letećih tanjira i istraživanja o njima, nije slučajna. Kad god se desi slučaj (viđen ja letećih tijela) u Sovjetskom Savezu, učenjaci

i novinari požure sa demantijima izdajući zvanična saopštenja kako se, zapravo, radi o običnim iluzijama i priviđenjima.

ČINJENICA ŠESTA
DEDŽAL JE KRALJ IPRESJLDNIK TAJNE SVJETSKE DRŽAVE I SVIH SVJETSKIH MASONSKIH VLADA.

On je spolutni jedini lider novog svjetskog poretka. Nagovješten je još 1776. godine na američkoj novčanici na apoenu od jednog dolara.

On je Očekivani lažni Mesih protiv koga će se boriti Mehdija, a na kraju će ga ubiti (pravi Mesih) Isa, alejhis-selam.

1777. godine pripremljena je cjelokupna strategija - politički, ekonomski i idejno - za zaposijedanje svijeta. Pripremio ju je veliki vrač, jevrejski skriveni kralj Mesih.

Ta strategija, za čiju se trećinu zna, poznata je pod nazivom "Jevrejska opasnost". To je i naslov knjige koju je 1905. godine napisao prof. Serdži Nejlos. On je došao do nekoliko orginalnih dokumenata o šejtanskoj strategiji, koje mu je dala izvjesna Ganija. Ona ih je ukrala od svog momka, velikog jevrejskog rabina, koji radi za očekivanog jevrejskog kralja Mesiha Dedžala. Ovaj jevrej je sa sobom nosio tajnu dokumentaciju, vraćajući se sa posebnog sastanka predsjednika (jevrejskih) korporacija Velikog istoka, a koji je održan u Parizu 1901. godine.

Ovu knjigu je preveo engleski novinar Viktor Marsden, a u vrijeme dok je prevodio ova dokumenta dobio je više prijetnji ubojstvom što ga nije pokolebalo. Nastavio je sa prevodom i knjiga je objavljena pod naslovom Protokoli sionskih mudraca.

Nekoliko godina nakon objavljivanja knjige Marsden je umro pod nerazriješenim okolnostima.

Strašna halabuka i pritisci na izdavače, povlačenje sporne knjige iz prodaje i njeno ponovno štampanje, nisu pokolebali mnoge iskrene mislioce i istraživače da potvrde kako ti dokumenti nisu zapravo ništa drugo do kopija orginalne drevne Šejtanske strategije koju je smislio Adams Vajhaubert 1770. godine. On je osnivač "Nuranijskih korporacija" koje imaju za cilj nošenje šejtanskog svjetla. On je otvoreno naglasio da je krajnji cilj te strategije uspostavljanje jednistvene vlasti na cijelom svijetu. To je isto ono što je objelodanio njemački pisac Cvek u svojoj knjizi Jedini orginalni rukopisi. Isto ono što je nađeno u primjerku pošiljke koja je upućena aktivistima korporacije "Nosioci Mesihova svjetla" u Parizu u kojoj im se nalaže da tamo planiraju i pripremaju revoluciju. Božijom odredbom ta pošiljka je otkrivena. Grom je usmrtio nosioca pošiljke na putu od Frankfurta prema Parizu. Prilikom uviđaja policija je kod njega našla ta čudna dokumenta koja su predali bavarskim vlastima.

U knjizi Stijene na šahovskoj tabli general Vilijam Dži Kar kaže:

“Nakon što su bavarske vlasti pomno izučile dokument o zavjeri izdale su naredbu snagama sigurnosti da zaposjednu 'Udruženje veliki istok’ koje je osnovao Vajhaubert i da pretresu stanove nekoliko njegovih saradnika, visokih ličnosti, kao i dvorac barona Basusa u Sandersdorfu. Dodatni dokumenti, pronađeni prilikom pretresa, uvjerili su vlast u Bavariji daje dokument koji je nađen samo kopija originalnog dukumenta o zavjeri zacrtanoj od strane šejtanskog sveštenika koji stoji na čelu “Udruženja nosilaca svjetlosti”. On je odlučan da upotrijebi ratove i nemire kako bi na jedan od tih načina uspio uspostaviti vlast nad svijetom. 1785. godine je valast iz Bakarija zabranila rad “Udruženja veliki istok” proglasivši njegovo djelovanje protuzakonitim.

1786. godine vlast iz Bakarija je objavila pojedinosti te zavjere pod naslovom: Orginalni dokumenti o uspostavljanju sistema i svetonazora “Nosilaca svjetlosti”. Jedan primjerak je poslan visokim državnim i crkvenim velikodostojnicima.

Da... Drevna zavjera, aktivna i pokretna... U svemu je najčudnije to što je, iako otkrivena, sve njoj išlo u prilog. Ona je mogla pokrenuti sve. Časopis “New York World” je 17. februara 1921. godine upriličio intervju sa gosp. Henri Fordom koji je tom prilikom istakao: “Najvažnije što želim kazati o Protokolima jeste da se oni primjenjuju u skladu sa današnjim kretanjima... Prošlo je 16 godina otkako su se pojavili, a oni se još uvijek, sve do danas, usklađuju prema aktuelnoj međunarodnoj situaciji.”

Tridesetčetiri godine nakon što su izgovorene ove riječi američki general Vilijam Dži Kar je kazao: “Prošle su 34 godine otako je Ford izgovorio ove riječi, a one su sve do sada sukladne sa stvarnošu u kojoj živimo.”

A ja kažem: “Mi smo sada u 1994. godini (vrijeme pisanja knjige, op.ured.) a ova prokleta strategija, uz čudan kompromis i dalje ide ka ostvarenju svoga cilja. Međutim, na iznenađenje njenih protagonista i pobornika Allah čini što hoće, ali većina ljudi ne zna.”

U primjerku na engelskom jeziku koju je preveo Marsden objavljenje i dokument u kome je naslikana bijela zmija kako je opasala cijelu zemaljsku kuglu sastavivši rep sa glavom. To predstavlja cijelu strategiju bez postojanja praznina u njoj. Ova zmija je simbol onoga što jevreji trebaju realizirati i znak snage njihovog očekivanog kralja. Taj znak je ukraden od faraona, jer je zmija bila simbol vlasti i snage faraona, a poznato je da su podanici u to vrijeme izrađivali zlatne statue u liku zmije i njima ukrašavali krune svojih vladara.

Marsden kaže: “Čini mi se daje ovaj znak pečat Protokola, a ucrtana svijetla piramida, (ispod zmije) jeste znak njihove drevne povezanosti sa faraonima Egipta.”

Marsden nije shvatio ništa više o prirodi ove veze, osim što, po njegovu mišljenju, osnivanje masonskih pokreta datira od vremena

faraona. Ovakvo shvatanje ja ne odbacujem. Jer je Mesih (Dedžal) živio u vrijeme faraona, a osim toga neki su masonski velikani u svijetu otvoreno priznali da su im: i njihovo vjerovanje, i simboli i njihovi rangovi faraonski iz Egipta. Njima su preneseni preko Izraelićana koji su živjeli u Egiptu i iz njega protjerani.

Ovakvom shvatanju bih dodao još i ovo: Mesih Dedžal, Allah ga prokleo, dobro zna daje Egipat riznica zemaljske kugle i njen dragulj te da je Egipat vodič islamskog svijeta i njegov mozak... Zbog svega rečenog, a i zbog Dedžalove neskrivene ljubavi prema njemu i mržnje prema islamu želi po svaku cijenu odvratiti od islama da bi ga učinio jevrejskim ili ateističkim.

Znak Mesiha Dedžala na apoenu od jednog dolara.123

[123] U drevnoj kineskoj mudrosti stoji da trougao na vodi simbolizira zlo, dok krug simbolizira ubojstvo i prolijevanje krvi.

Marsden nije objasnio tajnu vode na ovom znaku i broda ili lađe na njenoj površini, osim što je rekao daje to simbol zavođenja. Međutim, istina je sasvim drugo.. .Mesih Dedžal misli daje on najpametniji na ovom svijetu i da jedini posjeduje savršenu inteligenciju, a što je, zapravo, znak njegove maloumnosti i pomanjkanja inteligencije.

Razum muslimana je mnogo moćniji i snažniji kada spozna uzroke i potpuno se preda istraživanju.

Voda simbolizira Atlanski okean u Bermudskom trokutu.

Dvije podlaktice Mesiha Dedžala su simbol obuhvatanja dvorca i uspostavljanja kontrole nad svim inovacijama. Lađa predstavlja simbol nestalih brodova nakon što su ušli u spornu zonu Mesiha Dedžala. Iskoristio ih je za pronalaženje jedne vrste energije, vršeći na njima pokuse na površini vode. Trenutno ih posjeduje mnogo.

Na kraju, razboritom nije teško zaključiti, postaje razvidno jasno daje zvanični pečat Mesiha Dedžala otisnut na američkom novcu, na apoenu od jednog dolara.

Piramida simbolizira postojanje diktatorske vlasti
- pokrivene plaštom demokracije - koju postavlja jedinstvena Svjetska vlada pod upravom jednog kralja, vladara. On je (po vlastitom sudu) izvor svjetla za ovaj svijet. Njegov se sitem zove Sistem novog svijeta.

Protestanski vođa u Americi Bath Robertson je uvjeren da znak otisnut na dolaru nema apsulutno nikakve veze sa oslobođenjem Amerike, tvrdeći da je to znak Adamsa Vajhauberta, osnivča šejtanske korporacije “The Illuminati“ koja je prodrla u masonizam, - kao da ona ne pripada masonizmu - u komunističku partiju u Rusiji, u

okrugli sto u Engleskoj, u Američko interesno vijeće i u Federalno zaštitno vijeće. Otprilike, prodrla je u Americi u sve, svaku kuću, svaku firmu, svaku ustanovu, svaki pokret, čak i u američki pokret “Novi zavjet”.

On je, također, uvjeren da je pečat na dolaru projektirao Čarls Tombison, član Kongresa, odani cionista. Što se tiče teksta na latinskom koji se vidi u unutrašnjosti pečata on znači: Novi svjetski poredak ili Novi poredak za pokoljenja. Oko na vrhu piramide, prema objašnjenju Batha Robertsona, simbolizira egipatskog boga Ozirisa koji se vraća sa tajnih svečanosti koje priređuju masoni.

Objašnjavajući značenje ovog pečata general Vilijam Dži Kar kaže: “.. .Oko na vrhu piramide šalje signale na sve strane špijunskim i terorističkim korporacijama pri gestapou koje je osnovao Vajhaubert pod plaštom bratstva a kojima je zadatak da štite tajne organizacije i terorističkim metodama prisiljavaju svijet da se povinuje njenim zakonima i pravilima. Ove korporacije su odigrale značajnu ulogu u izazivanju francuske revolucije.

Dvije riječi koje su utisnute u gornjem dijelu znaka Annuit coeptis znače: Naša stvar (zavjera) krunisana je uspjehom. A riječi utisnute u donjem dijelu ovoga znaka Novus Ordo seclorum znače: Novi društveni poredak. Primjetno je da masoni ovaj znak nisu napravili dok se nisu ujedinili sa pokretom “Nosioci Šejtanskog Svjetla”, a što je pokazao kongres Vilmsbad 1782. godine.

Pjer Hibs je napisao knjigu pod naslovom Na putu jevrejske međunarodne demokratije u kojoj je kazao: “Američki dolar je cionistička novčanica te se ne treba čuditi što su cionisti na svoju novčanicu koja je preplavila svijet stavili i svoj pečat kojim nagovještavaju njohov ’Novi svjetski poredak’.”

U jednoj od knjiga koje je napisao Džerimij, ministar pravde u francuskoj vladi 1848. godine, po porijeklu jevrej i visoko rangirani (tridesettreći) vođa “Jevijkog cionističkog međunarodnog pokreta”, stoji: “Približava se dan kada će Jerusalem postati kuća molitve iz koje će se božija zastava, zastava jedinstvenog Izraela, uzdignuti i na krajnjim obalama. Nemoguće je da jevrej bude prijatelj krašćaninu ili muslimanu prije nego što se rodi svjetlo vjere, vjere jednog uma, čiji se rok za čitav svijet već približava.”

Ovim je ukazao na američki dolar koji će obasjati svjetlom svakoga do koga dođe, nagovještavajući mu novi svjetski poredak u koji će se vratiti Mesih.

1920. godine je otkriveno ubojstvo jednog američkog, čikaškog, mladića koji se zvao Bobi Frank. Ubili su ga jevrej i iz osvete nakon što je htio da napusti jevrej sku oraganizaciju “Kaballa”, u kojoj su mladići iz najuglednijih jevrejskih porodica u Americi. Ubili su ga kada su otkrili daje prihvatio neku novu vjeru, a napustio jevrej sku. Ubili su ga i zbog toga što je više znao nego što je trebao znati i što je upoznao svoje prijatelje da su tajni agenti očekivanog jevrejskog kralja počeli propagandu njegove vlasti putem dolara od jednoga apoena na kojem je otisnut simbol koji treba da ujedini svijet pod njegovom vlašću.

Jevreji kuju zavjeru protiv čitavog svijeta. Ona nema ništa zajedničko sa jevrejskom vjerom niti sa moralom.

Niko od njih nije ništa kazao o novoj vjeri koju je prihvatio Bobi Frank, čije je svjetlo ispunilo njegovo srce i razum njegov, i nakon čega je čvrsto odlučio da napusti ovujevrejsku organizaciju. Policijski inspektor u Čikagu, Reks Vatson je okončao slučaj i uhapsio dvojicu mladićevih ubica koji su priznali da su počinili taj zločin, ali su prikrili ostale učesnike i organizaciju koja stoji iza tog zločina. Od njih dvojice se saznalo da je mladić prihvatio Muhammedovu vjeru. Iznudio je od njih ovo priznanje nakon što je jedan od njih priznao da mu je mladić govorio čudne riječi o arapskom Vjero vjesniku i daje upozoravao svijet na opasnost očekivanog jevrejskog kralja, Mesiha Dedžala. Tajne službe (ranije pomenute jevrejske organizacije Kabala) su angažovale Klarinsa Daroa, najuspješnijeg advokata u Sjedinjenim Američkim Državama, da brani ubice, a inspektoru Vatsonu su zabranile da prisustvuje suđenju. Čak mu je zabranjeno da, uopšte, bude u Čikagu dok traje suđenje, pod izgovorom da će se on sa sudijama tajno sastajati. Ovog velikog inspektora je tajna policija silom udaljila sa posla, nakon što je počeo upozoravati na međunarodnu jevrej sku zavjeru čiji se pečat i zvijezda, za koju tvrde daje bila na oklopu Davuda, alejhis- selam, sasvim jasno vide na američkom dolaru.

Istina, u koju nema sumnje, je da znak Mesiha Dedžala i njegov pečat, razboritom, govore sve.

Jer sintagma Novus ordo seclorum doslovno znači: Novi svjetski poredak. Ispod nje na engeleskom jeziku stoji “The Great Seal” - Pečat najvećeg, a iznad “Annuit Coeptis” - Uspjeh je naš ili Zadatak (je) uspješan,

a znači i Veliki uspjeh ili Jedini kralj ili Pečat Egipćanina ili Veliki Egipćanin... Na temelju ovoga je sa dolara moguće razumjeti sljedeće: “Veliki pečat za jedinog kralja, koji se vraća svome veličanstvenom korijenu i događajima koji su njegovu ličnost darovali Egiptu. ”

Istražujući ovaj problem saznao sam da dvije navedene riječi (“Annuit Coeptis”) na francuskom jeziku glase: “Le grand Coptis” što znači: Veliki kopt. Prema tome kopt je Egipćanin, a nije kršćanin kako mnogi misle.

Isto tako riječ anneou znači: halka ili pečat. Prema tome to je pečat Mesiha (Dedžala) koji se smatra velikim egipatskim svećenikom. Šta li je to što je ovog Egipćanina odvelo na tlo Amerike? Odvelo gaje to što on smatra da je Amerika otvoreno polje za njegovo djelovanje, za njegove ideje i njegove eksperimente, dok je Egipat njegova prapostojbina. Radi toga ćemo o drugim teorijama na drugom mjestu.

Slova tariha: “MCCCLXXVI” uklesanog u Dedžalovoj bazi, koja je dnovremeno predstavljaju i brojčani iskaz, označavaju datum kada je najavljeno zvanično osnivanje “Korporacije nosilaca šejtanskog svjetla”. Prvi korak rada bit će zaposijedanje svjeskih umova, potom njihovih zemalja i bogatstava, a nije to datum stjecanja nezavisnosti Amerike.

Orao na dolaru čiju glavu podiže jevrejska šestokraka zvijezda simbolizira jevreje, cioniste, Izraelićane i sve one koji imaju veze sa Hebrejima...

Masoni ovu zvijezdu nazivaju Davudovim oklopom koji je po njihovu mišljenju naslijedio Sulejman Vjerovjesnik Kralj. Ona po njima ukazuje na dva oka kod preplitanja dva trougla. Svako oko trokuta predstavlja rebra. Sulejman je - koji je po njihovom mišljenju jevrej - sa trokutom namjeravao da to bude božije oko, a kasnije je to oko ili trokut postalo simbol boga lično. Zato jevrej ima, a i masonima naravno, simbol predstavlja svetinju.[124]

Mene je kao mislioca ponukalo da razmišljam o broju zvijezda koje sačinjavaju zvijezdu šestokraku, a kojih ni više ni manje nema nego trinaest. Također sam zapazio tankovijasta pera iznad repa orla, trinaest kopalja kose u jednoj kandži orla, a u drugoj kandži trinest otvorenih listova na grani masline i, na kraju, trinaest spratova piramide koja drži budno oko Mesiha Dedžala. Nakon dugog razmišljanja na kraju sam došao do rezultata: Broj jevrejskih skupina koji su potomci Jakuba, je dvanaest. Oni se nazivaju i potomcima Ishaka i Ibrahima, alejhis-selam. Ove skupine su ogranci sinova Israilovih - Židovi, poput plemena kod arapa koji su od potomaka Ismaila, alejhis-selam.

U Kur’anu Uzvišeni Allah kaže: “Mi smo ih na dvanaest rodova podijelili.” [125]

Odakle je onda došao još jedan koji upotpunjuje zbir od trinaest, a koji je više puta ponovljen na dolaru. Upravo on je važniji od svih dvanaest prethodno nabrojanih. On je njima sve. On je taj stvarni koji se sam pridodao njima, učinivši od njih trinaest rodova, makar i lažno.

[124] Masonizam, Mahmud Sabit eš-Šazili, str. 51.

Oni su jevreji (Hazari) za koje jevrejski pisac i učenjak Artur Kistler (umro 1983. godine) drži da su podijeljeni u trinaest plemena. Na kraju knjige The Thireteenth Tribe Kistler konstatuje da današnji jevreji nisu od tih trinaest plemena koji vuku porijeklo od Jakuba, a koja su spomenuta u Kur’anu i Tevratu, već da potiču od Hazara (trinaesto pleme) čiji su se

potomci proširili po mnogim zemljama istočne Evrope, posebno u Poljskoj, Mađarskoj i Rusiji. To znači da oni nisu došli iz Palestine,

nego iz Kavkaza i srednje Azije.

Također je i Ibrahim Poljak, jevrej ruskog porijekla koji se sa ocem 1923. godine preselio u Palestinu, a koji danas radi kao profesor Istorije Jevreja na univerzitetu u Tel Avivu, u mnogim svojim istraživanjima i knjigama priznaje da su današnji jevreji porijeklom od Hazara. I ne samo to, nego on otvoreno odbacuje svaku pomisao da današnji jevreji vuku porijeklo od plemena koja su u Tevratu spomenuta.

Vilijam Dži Kar u djelu Stijene na šahovskoj ploči kaže: “Mnoga su nesemitska plemena u grupama preko moreuza u Kaspijskom moru prešla iz Azije u staru Evropu još u prvom stoljeću nove ere. Ovi su narodi kroz povijest nazvani Hazarima. Nastanili su se u istočnoj Evropi, gdje su formirali jaku Hazarsku Carevinu. Oni su svoju vlast stalnim ratovanjem postepeno širili do pred kraj drugog stoljeća nove ere dok nisu zauzeli većinu područja istočne Evrope, zapadno od Urala i sjeverno od Crnog mora. Tad su jevrejski Hazari, koji su u to vrijeme bili superiorniji u odnosu na katoličanstavo i islam, marljivo počeli graditi sinagoge i škole kako bi se jerejska vjera izučavala i u drugim pokrajinama njihove carevine. Da bi pokazali svoju superiornost i snagu silom su uzimali glavarinu od dvadesetpet drugih naroda. Hazarska država je opstojala blizu 500 godina, da bi početkom 13. stoljeća potpala pod vlast Rusa koji su ih napali sa sjevera i u sastavu ruske imperije ostala sve do “crvene” revolucije 1917. godine. Borbe koje su protiv Hazara vođene u 13. stoljeću ukazuju daje većina jevreja ostala da živi unutar ruske imperije.

U knjizi Hazari, koja je po prvi put objavljena na arapskom jeziku, a koja je izašla u Tel Avivu 1944. godine, autor prof. E. N. Poljak kaže: “Ovaj jevrejski hazarski narod možemo smatrati nukleusom velike jevrejske naseobine u istočnoj Evropi...”

Porodica ove naseobine - kako oni koji su ostali ovdje tako i oni koji su odselili u Sjedinjene Američke Države, Izrael ili neku drugu zemlju - trenutno sačinjavaju jevrejsku većinu u svijetu. Stvarnost govori da je ogromna većinajevreja koji danas žive u svijetu porijeklom iz istočne Evrope, i uglavnom porijeklom od Hazara. To znači da njihovi preci nisu došli iz Jordana nego od rijeke Volge. Da, nisu došli iz zemlje Ken’an nego su došli iz Kavkaza. Prema tome oni su genetski bliži plemenima Ujgur i Mađar nego što su potomcima Ibrahima, Ishaka i Ja’kuba.” Ipak, ostao je veliki broj otvorenih pitanja na koje istraživač ne može dati siguran odgovor, čak ni Poljak, ni Kistler pa ni mađarski prof. H. Frirfon koga smatraju pouzdanim autoritetom na polju poznavanja historije Hazara.

Posebno interesantno pitanje na koje još uvijek nije dat valjan

odgovor jeste svakako zašto su jaki Hazari prigrlili judaizam, vjeru slabašnih Židova.

Njihovo priklanjanje jevrejskoj vjeri i napuštanje idolopoklonstava dogodilo se 740. godine, pa da li je Dedžalova aktivnost dovela do ovoga?

Čak i učenjak Bejuri u knjizi: Povijest Istočnorimske imperije nastoji stvar prebaciti na politički kolosijek. Po njemu: “Vladar Hazara nije prihvatio islam zbog nužnosti pokoravanja sultanu, halifi muslimana. Nije prihvatio ni kršćanstvo kako ne bi slijedio crkvu Istočnorimske imperije. Zadovoljio se prihvatanjem judaizma koji nije imao ni države ni vlasti, a osim toga oni imaju svete knjige koje podjednako poštuju i muslimani i kršćani.”

Ove riječi imaju lijepu vanjštinu, ali su bez sušine... Jer prihvatanje vjere bez razumijevanja i poznavanja njenih načela i principa u najmanju je ruku stvar iza koje stoji milion znakova pitanja.

S obzirom da ova moja knjiga nema za cilj da se bavi istraživanjem povijesti Hazara, vraćam se onome što je predmet knjige.

Čvrsta kandža orla na dolaru simbolizira vlast Mesiha Dedžala, dok broj trinaest, to je svakome jasno, somolizira trinaest korijena jevreja.

Svi simboli koje sam spomenuo, otisnuti na apoenu jednog dolara, potvrđuju istinitost činjenica koje iznosim. Čak i voda oko piramide... To je ista ona voda koja se nalazi na klišeu Mesiha Dedžala na Protokolima.

Ovaj Iblis od ljudskog roda otkriva sebe ćutanjem, a pratit će ga i zvanični proglasi u pogodnom momentu kad to on procijeni.

Ipak, na kraju će se izjaloviti njegova procjena: “A vi ne možete ništa htjeti ako to Allah, Gospodar svijetova, neće!”[126]

On će biti primoran na izlazak onda kada to najmanje bude želio, još će tražiti da bude zastupnik muslimana.

ČINJENICA SEDMA

Pojava Mesiha Dedžala koji će za sebe tvrditi da je Vjerovjesnik i bog je veliki predznak Smaka svijeta. To neće biti kraj ovoga svijeta kako misle neki nego početak posljednje etape koja će, Allah najbolje zna, trajati i nekoliko stoljeća. Prije njegova pojavljivanja će se pojaviti Mehdija.

Prije nekoliko godina sam se sprijateljio sa francuskim orjentalistom, dobrim poznavaocem književnog arapskog kao i još nekolicine izumrlih jezika - sirjanski, aramski i hebrejski - stručnjakom u komparaciji religija, koji je na kraju iskreno prihvatio islam.

Prilikom jednog od naših susreta, na kome me je obavijestio daje prihvatio islam, obećao mije dati izuzetno vrijedan poklon. To je bilo kada sam se sajednog putovanja vraćao u Kairo. Izvršio je obećanje. Pokazao mije kopije starih knjiga koje mije prevodio. U njima je stajala

potvrda da će se kršćanski zapad i Amerika boriti protiv muslimana i preko starih rukopisa, od kojih će neki biti muslimanski i biti ukradeni a neki će biti iz perioda od prije rođenja Isaa,alejhis-selam, i kasnije. Nakon što mije dozvolio da zapisujem prevod, reče: “Ako želiš doći do ovakvih i još starijih kopija rukopisa, otiđi u Vatikan i na univerzitete u Švedskoj, Njemačkoj i neka mjesta u Francuskoj.”

Rukopis koji mi je pokazao bio je od izvjesnog Ibn Haršela er-Rumija, jevreja za koga je u opaski francuski profesor i doktor rekao: “On je, kako sam mogao zaključiti iz njegove povijesti, vjerovao u Boga i Njegove istinite riječi”.

Ibn Haršel u svojim stihovima kaže:

Slobodan je Dedžal, slobodan je Kehbad, slobodan je i cijeli kosmos, cijeli, Njegova je stvar na dalekoj obali, i pustoš. Svakom čovjeku je - Dedžal - i svakoj stvari zamor i nesreća. On je varalica a znanje njegovo je čarolija i obmana, a Gospodar,
Gospodar Kehbadu naredit će da Dedžala ubije
i da sruši grad, grad najgori, koga će propast i tuga zahvatiti.
Nema veće slobode od slobode kosmosa i slobode časti, mir će vratiti Gospodar Zemlje, dok Kehbad će na obalama i rijekama
ratovati.
Pokvarenjak i sloboda su - čaša i glava - slobodan je i spletkaroš i varalica, Slobodan je lav, a slobodna će biti i poezija.

* * *

Istok i zapad, svaki Arap i nearap, svaka stvar i cijeli ovaj svijet
Bit će pokorni Kehbadu, a slobodan će biti Dedžal, Beskrajno slobodan sve dok se ne vrati Mesih, Istinski.
Tada će
Svi vuci skupa sa ovcama veličati Gospodara, i sloboda kosmosa će zasjati.
Kehbad će biti ubijen, nakon koga će vlast pripasti Mesihu Istinskom.
Gospodarit će godinama, umrijet će Kehl, a slobodni će biti i Jedžudž i Medžudž.
Mesih će doći. Neće ni umrijeti, a iznova pustoš.
Sav će ovaj svijet biti u tugi, i u zlu.
Mesih će se obratiti Gospodaru i on će mu se odazvati, Uništit će Jedžudža i Medžudža pticama iz Babila.

* * *

Svoju pjesmu Haršel je završio šestercem:
Cijeli svijet će iznova udahnuti mir, i postati kuća Kehbadova.
Allah je htio da se Mesih vrati i da svaki slobodni bira, Svakoga je Gospodar upu tio i pozvao da mu se pokori. Što god ko bude htio - imat će Svijet je prolazan - smrt ga čeka Sve što je na njemu čeka vječni put...

Da... Ovi stihovi svakako predstavljaju veliko iznenađenje...

Ali ima nešto i veće od ovoga...

U hadisu koji prenosi Nuajm b. Hammad Vjerovjesnik, salallahu alejhi ve sellem, preporučuje svojim sljedbenicima, koji će osvojiti Rim,

a odatle stići i do Vatikana, da budu oprezni na određenom mjestu u kome je nešto skriveno: “Kada osvojite Rim, uđite u njegovu istočnu crkvu na vrata koja su od istoka. Kada prođete sedam ploča, osmu razbite jer je pod njom Musaov, alejhis-selam, štap, Indžil i nakiti iz Bejtul-Makdisa”.

Ovaj će se hadis uz Allahovu pomoć ostvariti prije pojave Mesiha Dedžala.

Prije toga će, uz Allahovu pomoć, biti nekih nagovještaja koji će sadržavati ohrabrenja za muslimane,[127] poput teksta koji je Ibn Haršel el-Jehudi er-Rumi preuzeo od Bariša b.Hamisa, Musaovog, alejhis-selam, Hidra u kome stoji da će Mesih Dedžal skupa sa Iblisom povesti strašne borbe protiv islama i muslimana i svakog onoga ko im se suprotstavi pa makar bio i jevrej.

Moja knjiga, koju imate pred sobom, predstavlja samo krik upozorenja..., i to ne samo muslimanima nego cijelom čovječanstvu, da će se pojaviti čovjek, uzročnik i do tada mnogih nereda, koji će prouzrokovati prolijevanja krvi milona ljudi, kako prije tako i nakon njegovog konačnog pojavljivanja. U tome će mu pomoći zapad pod vodstvom jevreja koji zagovaraju hiljadugodišnju vlast u okviru koje

[127] Spomenuo sam Vatikan iz razloga što je Vatikan skladište najvećih i najznačajnijih rukopisa u svijetu.

će jevreji proživjeti udoban život pod vodstvom njihova Mesiha, cionističkog kralja, koji će se pojaviti prije nego sazriju okolnosti za svjetski rat, koji će čovječanstvo vratiti na početak i koji će tada povesti jevrejski narod ka civilizaciji Gospodara koji oduvijek postoji.

Oni tako razmišljaju, o tome sanjaju i na tome predano rade.

Zar niste pročitali šta je Hajim Vajcman kazao u svojim memoarima?!

On doslovno kaže: “Čitalac se treba zapitati šta je navelo Engleze da svesrdno pomažu jevreje i brinu o njihovoj sigurnosti u Palestini?

Odgovor je jasan. Englezi, posebno oni koji su završili stare škole, su pod velikim utjecajem Tevrata. Engleska privrženost vjeri nam je pomogla da ostvarimo svoja nadanja. Jer Englez vjernik vjeruje u ono što se nalazi u Tevratu o nužnosti povratka jevreja u Palestinu. S te strane nam je engleska crkva pružila najveću pomoć.”

Vajcman apsulutno nije pogriješio kada je rekao da svaki kršćanin vjeruje u Svetu knjigu. Svi oni vjeruju u njeno temeljno načelo: da svaki jevrej ima pravo na Palestinu.

Kršćanski dr. Džeri Falvil, koji ima amerčko državljanstvo, je u jednom svom predavanju kazao: “...Uprkos nastojanju i naporu koje je uložila

naša - američka - vlada u pogledu kejmpdevidskog sporazuma između Egipta i Izraela, taj sporazum neće dugo trajati. Mi uistinu ulažemo velike napore na planu postizanja mira u Kudsu i visoko cijenimo dvojicu velikih državnika: Presjednika Republike Egipat i Predsjednika izraelske vlade

koji po svaku cijenu žele mir, ali i ja i ti dobro znamo da nema istinskog mira na srednjem istoku sve do onog dana kada će gospod Mesih sjesti na Davudov prijesto u Kudsu”.

U brošuri pod naslovom Da li postoji veza između povratka jevreja i Mesiha Drugog, egipatski svećenik Ikram Lem’i priznaje da je ovo vjerovanje duboko ukorijenjeno čak i kod egipatskih kršćana.

On doslovno kaže sljedeće: “...Ovakvo uvjerenje je ukorijenjeno u srcima onih koji u njega duboko vjeruju, do te mjere da vjerniku izaziva unutarnji moralni i misaoni procjep. U jednom razgovoru sa kršćanskim pilotom koji slijedi ovakvo uvjerenje rekao mi je da u sebi osjeća procijep: ’Bio bi spreman, ukoliko bi uslijedila naredba, udariti po Izraelu jer volim svoju zemlju, ali istovremeno vjerujem da na kraju Izrael mora pobijediti.’ Kako može biti siguran u svoje osjećaje prema svojoj zemlji, a da istovremeno bude i siguran naspram svoga uvjerenja. U kakvom procijepu on živi? Zar želi da pobijedi Izrael koji mu je pobio braću i prijatelje i koji je uzročnik njegovih ekonomskih i socijalnih nevolja i uzročnik stradanja mnogih ljudskih i moralnih vrijednosti unutar društva u kome živi. Ili pak, kao građanin koji voli svoju zemlju prezire Izrael i na taj način, protivno svojim uvjerenjima, biva protiv Božijeg plana o uređenju svijeta.”

Svećenik Ikram Lem’i je pravedno postupio i olakšao sebi kada je zanijekao hiljadugodišnju vlast Mesiha, suosjećajući sa ovim pilotom i njemu sličnim u Evropi koji vjeruju u istu ideju.

Želim umiriti sve muslimane, kršćane i jevreje da će se zasjedanje Mesiha u prijesto u Kudsu Allahovom voljom obistiniti, međutim, to će biti Allahov Mesih koji je pokoran Allahu. Prije njega će na taj prijesto u Kudsu, koje će biti prijestonica islamskog hilafeta, sjesti Mehdija. Na taj prijesto nikada, niti za trenutak, neće zasjesti Mesih Dedžal, za koga kršćani i jevreji vjeruju da je istinski spasitelj i izbavitelj, ma koliko ga dugo očekivali.

Musliman je suosjećajan. Iskreni musliman suosjeća sa onima koji su potlačeni, koje Amerika i ostatak bogatog zapadnog svijeta nepravedno iskorištavaju, ubirući brojne žetve, varaju, prolijevaju krv da bi po zemlji leševa i lobanja sijali gorke tikvice...

Pa kako onda neko razuman može očekivati da na toj zemlji niknu ruže i pšenica?!